

உ
கடவுள் துணை.

தெய்வப்பலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக் குறள் மூலம்.

இதன்கருத்துரையுடன்.

திருமயிலை,

திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்

திருத்தொண்டுசெய்துவரும்

மேற்படியூர்

வி - சுந்தரமுதலியாரால்

தமது - சென்னை

விக்டோரியா ஜெபிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

க.அ.கூடலூர்.

இதன் விலை ரூபா - ௧.

முகவுரை.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாய
னார் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்குப் பரி
மேலழகர் முதலியோர் அருளிச்செய்த உரை
கள், கற்றோர்க்கு அலலால, மற்றோர்க்குப்
பொருள் விளங்குதல் கடினமாய் இருத்தலைப்
பற்றி யாவாக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்
கும்படி கருத்துரையும், அந்நாயனார் சொல்
லாதுசொல்லி விடுத்தருளிய வீட்டுநெறியை
க் கொற்றவன்குடி - உமாபதிசிவாசாரியர்
அருளிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் ஒன்
று திருவருட்பயனாககூறி இருத்தலால், அத
ற்குக்கருத்துரையும் பலருக்கு உபயோகமா
க வெளியிடக்கருதி திருமயிலை - செந்தில்
வேலுமுதலியார் அவர்கள் நெடுநாள் விரு
ம்பிய வண்ணம் அச்சிட்டு முடித்தனன்.

வி-சுந்தரமுதலியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

மஹாவித்வான்

புரசை அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவாகள் மாணாக்கர்

திருமயிலை

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவிரிகமலமேவியபெருந்தகை
 நாவினினமர்ந்தவோவியக்கொழுந்தீண்
 டொன்பான்றலையிட்டநாற்பாறொண்டமிழ்
 இன்பாஞ்சுவைதேக்கிரும்புலவோருருக்
 கொண்டுநான்மாடக்கூடலிற்சங்க
 மண்டபத்தமர்ந்துவயங்கவீற்றிருந்
 திறுமாந்திருப்பவிவர்செருக்ககற்றுவான்
 நறுமாமலருறைநான்முகத்தொருவனே
 வெள்ளறிவினரும்வீடுபேறெய்துவான்
 வள்ளுவனென்னமகிமிசையவதரித்
 தருந்தமிழ்மடந்தையகமகிழ்பூப்பத்
 திருந்துசுவைத்தெய்வத்திருக்குறளென்ன
 வாய்மலாந்தருளினன்வகைபெறுமுப்பால்
 துய்மலர்பொதுளியதொன்முதனீழலில்

மேவுதொன்முதனிகர்மெய்கண்டதேவன்
 வாயில்சந்ததிப்பயோநிதிதனிலொரு
 லம்புரிமுத்தெனவயங்குசுருணுகரன்
 லம்புரிசின்தைநயவுமாபதிசிவன்
 ருணையினுதவியதிருவருட்பயனா
 மொருவருஞ்சீர்மலியோங்குவீட்டுறுப்பென்
 றின்னனகருத்துரையோடுமெற்களித்தனன்
 லினையனியாரெனினியம்புதுமன்ற
 மனையறம்பிறழாமாண்பினிளோங்கிய
 டினையனையானுமைதன்கரந்திரும்
 டினையருஞ்சீர்க்குலப்புண்ணியமேரு
 சோழியர்மரபிற்றோன்றியதிறலோன்
 கருவிடைபுகாதாகாதலித்தடையும்
 திருவிடையார்கோத்திரந்தரவந்தோன்
 மாதரார்வாண்முகமதிகண்டஞ்சி
 கோதில்வான்மதியக்குடிலமேயமைதருஉ
 மேர்குலாம்வியாசமாபுரியிருந்தவச்
 சீர்குலாம்பாசாமியாஞ்செம்மலும்
 பச்சைவடிவத்தெம்பார்ப்பதியினைய
 பச்சையம்மையும்பரிவினாடி
 செய்தவத்தால்வருஞ்செல்வப்புத்திரன்
 சைவசாதனந்தனையேநாடுவோன்
 இறைவனமருமிருந்தலயாத்திரை
 கறைதபுமுளத்தொடுகருதியேசெய்வோன்

காழியர்பெருமான்முதற்கவின்றெய்வ
 மேதாவியரெலாம்விளம்பியதளிகட்
 ளீதோரி றும்பூதெனறியாவருமோதுறூஉம்
 கீர்த்தனஞ்சிவநாமப்பெயாகெழீஇய
 ஆத்தியொடுபுகனறவருங்குணசாகரம்
 தொழததகுமரசுகந்தரமுணாத்தும்
 விழுத்தகுமிந்துசனபூஷணியெனும்
 பத்திராசிரியப்பண்பினைவாய்ந்தோன
 நினைக்கமுத்திரநந்தரமளிக்கும்
 தனிக்கணனுதலமர்தருமருணைப்பதி
 ஞானதீபக்குடைநாளுநடைபெறத்
 தானொருநற்றுணையெனச்செறிதகையோன்
 தருமையாவடுதணடுறைமதுரை
 வருமொருபுறவமாநகர்க்கவுணிய
 மாமணியாதினமுனமகததுவநிகேதனம்
 தாமகிழ்பூக்குந்தகைமைசாலறிஞன்
 தெள்ளுதமிழ்கொழிக்குந்திருத்தகுமயிலை
 வள்ளுவாகோயில்வளமலிதொண்டு
 குயிற்றிடுசந்தரக்குரிசிலென்னுமத்
 தியற்றமிழ்ப்புலவனெனநிலங்குசீரியனே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

உ

திருமயிலை

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தூலா

சிரியர் பலரினும் உயர்வொப்பில்லாத சிறப்புப்பொருந்திய முதலூலாசிரியராய் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனர். அவரினின்றுந்தோன்றிய திருக்குறளோ வெனின், மக்களுக்கு உணரவேண்டிவனவனைத்தும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய் விளங்குகின்றது. அவர், மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியராஜன்காலத்திலே ஆதிபகவன என்னும் தாய்தந்தையருக்குப் புத்திரராகத் தொண்டை மண்டலத்தில் திருமயிலாப்பூரென்னும் சிவஸ்தலத்திற்கு வடபுறம் இலுப்பைத்தோப்பில் திருவவதாரஞ்செய்தருளினா. அவரிடத்தே விளங்கிய பலவகைப்பட்ட அபூர்வகாரியங்களாலே அவரது தெய்வத்தன்மை உலகத்திற்கு வெளியாக்கப்பட்டது. அவர்யாவர்க்கும் பொதுவான பரமாசாரியராயெழுந்தருளியிருந்தாலும், அக்காலத்திலே பரிபாகப்பட்டிருந்த கொங்கணசித்தர் ஏலேலசிங்கர் முதலானோர் அவரை வழிபட்டு உபதேசம்பெற்றுய்ந்தனா. அவராலே செய்யப்பட்ட

ட திருக்குறள் மதுரைகடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது. அச்சங்கத்துப்புலவர்கள் அப்போது திருவருளிஞலே திறக்கப்பட்ட தமதுமெய்ஞ்ஞானப்பார்வையைக்கொண்டு அவரை நான்முகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வந்தவரென்றும், அவரினின்றும் தோன்றிய நூலைச் சிறந்த உத்தரவேதமென்றும், கண்டுகொண்டு யாவரும் உணர அவரது மேன்மையைத் திருவள்ளுவமாலையால் விளக்கினார்கள்.— அப்பால், நாயனா உலகத்தார்க்கு இல்லறநெறியைக்காட்டும்பொருட்டு வாசகியெனனுமனைவியோடு கூடி நெடுங்காலமிருந்து பிறகு விதேகமுத்தியடைந்தருளினார்.—

திருவள்ளுவநாயனார்
சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

நாயனார் குருபூசைத்திருநகரத்திரம்.

வெண்பா.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாநிலம்விட்டாசில்பர முத்தியடைந் தாரால் - காசினியில் கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும் நல்லார்வஞ் செய்மினந்த நாள்.

இந்நாயனாருடைய திருக்கோயில் ஸ்ரீகபாலீஸ்வரர் சந்நிதிக்கு வடபுறம் இருக்கின்றது.

பால், இயல், அதிகார அட்டவணை.

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அறத்துப்பால்.	க	அடக்கமுடைமை.	உஎ
பொருட்பால்.	அஉ	ஒழுக்கமுடைமை.	உசு
காமததுப்பால்.	உ௩௦	பிறனிலவிழை	} நக
இயல்.	பக்கம்.	யாமை.	
இல்லறவியல்.	சு	பொறையுடைமை.	ந௩
துறவறவியல்.	ருஉ	அழுக்காறுமை.	நரு
அரசியல்.	அஉ	வெஃகாமை.	ந௭
அங்கவியல்.	க௩ரு	புறங்கூறுமை.	நக
ஒழிபியல்.	உ௦௨	பயனிலசொலாமை.	சக
களவியல்.	உ௩௦	தவணையசம.	ச௩
கற்பியல்.	உச௭	ஒப்புரவறிதல்.	சரு
அதிகாரம். பக்கம்.		நகை.	ச௭
கடவுள்வாழ்த்து.	க	புகழ்.	சக
வான்சிறப்பு.	ந	அஞ்ஞடைமை.	ருஉ
நீத்தார்பெருமை.	ரு	புலானமறுத்தல்.	ருச
அறன்வலியுறுத்தல்.	௭	தவம்.	ருசு
இல்வாழ்க்கை.	சு	கூடாவொழுக்கம்.	ருஅ
வாழ்க்கைத்	} கஉ	கள்ளாமை.	சுக
துணைநலம்.		வாய்மை.	சு௩
புதல்வரைப்பெ	} கச	வெகுளாமை.	சுரு
றுதல்.		இன்னசெய்யாமை.	ச௭
அன்புடமை.	கசு	கொல்லாமை.	சுக
விருந்தோம்பல்.	கக	நிலையாமை.	௭க
இனியவைகூறல்.	உக	துறவு.	௭௩.
செய்ந்நன்றியறிதல்.	உ௩	மெய்யுணர்தல்.	௭ரு
நடுவுநிலைமை.	உரு	அவாவறுத்தல்.	௭௭

அதிகாரம்.	பக்கம்	அதிகாரம்.	பக்கம்.
உளழ்.	அ0	இடுக்கணழியாமைகநந	
இறைமாட்சி.	அ2	அமைச்சு.	கநக
கல்வி.	அடு	சொல்வனமை.	கநஅ
கல்லாமை.	அ௭	வினைத்தூய்மை.	கச0
கேள்வி.	அ௯	வினைத்திட்டம்.	கச2
அறிவுடைமை.	௯க	வினைசெயல்வகை.	கசச
குற்றங்கழிதல்.	௯ந	தூது.	கச௬
பெரியாரைத்து } ணைக்கோடல். }	௯௬	மனனரைச்சேர் } ந்தொழுகல். }	கசஅ
சுற்றினஞ்சேரமை.	௯௮	குறிப்பறிதல்.	கருக
தெரிந்துசெயல் } வகை. }	௧00	அவையறிதல்.	கருந
வலியறிதல்.	௧02	அவையஞ்சாமை.	கருரு
காலமறிதல்.	௧0௪	நாடு.	கரு௭
இடனறிதல்.	௧0௬	அரண்.	கரு௯
தெரிந்துதெளிதல்.	௧0௮	பொருள்செயல் } வகை. }	௧௯௧
தெரிந்துவினை } யாடல். }	௧௧௧	படைமாட்சி.	௧௯௩
சுற்றந்தழால்.	௧௧௩	படைச்செருக்கு.	௧௯ரு
பொச்சாவாமை.	௧௧௫	நட்பு.	௧௯௭
செங்கோண்மை.	௧௧௭	நட்பாராய்தல்.	௧௯௯
கொடுங்கோண்மை.	௧௧௯	பழைமை.	௧௭௧
விருவந்தசெய் } யாமை. }	௧2௧	தீநட்பு.	௧௭௩
கண்ணோட்டம்.	௧2௩	கூடாநட்பு.	௧௭௫
ஒற்றாடல்.	௧2௫	பேதைமை.	௧௭௭
உளக்கமுடைமை.	௧2௭	புல்லறிவாண்மை.	௧௮0
மடியினமை.	௧2௯	இகல்.	௧௮2
ஆளவினையுடமை.	௧௩௧	பகைமாட்சி.	௧௮௪
		பகைத்திறந்தெரிதக.	௧௮௬
		உட்பகை.	௧௮௮

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
பெரியாரைப் } பிழையாமை. }	௧௯௦	நாணுத்துறவு } ரைத்தல். }	௨௪௨
பெண்வழிச்சேரல். ௧௯௨		அலரறிவுறுத்தல். ௨௪௪	
வரைவினமகளிர். ௧௯௪		பிரிவாற்றாமை. ௨௪௭	
கள்ளுண்ணாமை. ௧௯௬		படர்மெலிந்தி } ரங்கல். }	௨௫௦
சூது. ௧௯௮		கண்விதுப்பழிதல் ௨௫௩	
மருந்து. ௨௦௦		பசப்புறுபருவரல். ௨௫௬	
குடிமை. ௨௦௩		தனிப்படாமிகுதி. ௨௫௮	
மானம். ௨௦௫		நினைநதவர்புலமப ௧௨௬	
பெருமை. ௨௦௭		கனவுநிலையு } [ல் ரைத்தல். }	௨௬௩
சான்றாண்மை. ௨௦௯		பொழுதுகண் } டி.ரங்கல். }	௨௬௬
பண்புடைமை. ௨௧௧		உறுப்புநலன } ழிதல். }	௨௬௯
நன்றியில் } செல்வம். }	௨௧௩	நெஞ்சொடு } கிளத்தல். }	௨௭௨
நாணுடைமை. ௨௧௫		நிறையழிதல். ௨௭௫	
குடிசெயல்வகை. ௨௧௭		அவர்வயின் } விதும்பல். }	௨௭௭
உழவு. ௨௧௯		குறிப்பறிவுறுத்த ௨௮௦	
நல்குரவு. ௨௨௧		புணர்ச்சிவி } தும்பல். }	௨௮௩
இரவு. ௨௨௩		நெஞ்சொடு } புலத்தல். }	௨௮௬
இரவச்சம். ௨௨௫		புலவி. ௨௮௯	
கயமை. ௨௨௭		புலவிநுணுக்கம். ௨௯௧	
தகையணங் } குறுத்தல். }	௨௩௦	ஊடலுவகை. ௨௯௫	
குறிப்பறிதல். ௨௩௨			
புணர்ச்சிமகிழ்தல். ௨௩௪			
நலம்புனைந்து } ரைத்தல். }	௨௩௭		
காதற்சிறப்பு } ரைத்தல். }	௨௩௯		

ஆசிரியர்பெயர்-கூ.

திருவள்ளுவர்.

நாயனார்.

தேவர்.

முதற்பாவலர்.

தெய்வப்புலவர்.

நான்முகனார்.

மாதானுபங்கி.

செந்நாப்போதார்.

பெருநாவலர்.

நூலின்பெயர்-கூ.

திருக்குறள்.

முப்பாநூல்.

உத்தரவேதம்.

தெய்வநூல்.

திருவள்ளுவர்.

பொய்யாமொழி.

வாயுறைவாழ்த்து.

தமிழ்மறை.

பொதுமறை.

இந்நூலின் உரையாசிரியா பெயர்.—க0.

வெண்பா.

தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்

பரிமேலழகர் பருதி - திருமலையர்

மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்

கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

இந்நூற்களின்சிறப்பு.

வெண்பா.

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்

மூவர்தமிழும் முனிமொழி யுங் - கோவை

திருவா சகமூந் திருமூலர் சொல்லும்

ஒருவா சகமென் றுணர்.

வள்ளுவர்நூ லன்பர்திரு வாசகந்தொல் காப்பியமே

தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியடீர்

தொண்டர் புராணந் தொகைச்சித்தி யாராறுந்

தண்டமிழின் மேலாந் தரம்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

திருவள்ளுவநாயனார்.

உ

சற்குருதுணை.

திருக்குறள்மூலமும்,

கருத்துரையும்.

—o:~o:—

அறத்துப்பால்.

—o~o—

க-அநிகாரம்—கடவுள்வாழ்த்து.

—◆—

அஃதாவது-கவி தானவழிபடுகடவுளையாயினும், எதெதுக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள்-இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளை யென்றறிக.

—

அகர முதல வெழுத்தெலலா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

✓

(கருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன - அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது. (க)

சுற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
ஈற்றா டொழாஅ ரெனின்.

✓

(க-ரை.) கடவுளை வணங்காராகில் சுற்றதனம் பயனில்லை. (உ)

மலாமிசை யேகினான மாணடி சோந்தா
நிலமிசை நீடுவாழ் வார.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள். (ங)

வேண்டுதல வேண்டாமை யிலானடி. சேர்ந்தாக், கியாண்டு மிடுமபை யில. ✓

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவிததுன்பங்கள் இல்லை. (ச)

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சோ புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(க-ரை.) கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து நல்வினையின்கள் சேரா. (ரு)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க, நெறிநின்றா நீடுவாழ் வார.

(க-ரை.) கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீடுழி வாழ்வார்கள். (சு)

தனக்குவமை யில்லாதான் னுள்சேர்ந்தார்க்கு
கலலான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது. ✓

(க-ரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதல் இல்லை. (எ)

அறவாழிய நதணை னுள்சோந்தாக் கலலாற
அறவாழி நீந்த லரிது

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப்பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக்கடத்தல் கூடாது.

கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென
குணத்தான், ஞானை வணங்காத் தலை.

(க-ரை.) கடவுள்பாதங்களை வணங்காததலைகள்
பயன்படா. (க)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீதா
நிறைவ னடிசேரா தா.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்
பிறவிக்கடலைக்கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிற
விக்கடலைக்கடக்கமாட்டார்கள். (க0)

உ. ம். அந்.—வான்சிறப்பு.

அஃதாவது - கடவுளது ஆணையால் உலகமும்,
அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும்,
நடத்தற்கு ஏதுவாகியமழையினதுசிறப்பைச் சொ
ல்லுதலாம்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
ஞானமிழ்த மென்றுணர்ந் பாற்று.

(க-ரை.) மழையானது நீங்காமற் பெய்துநிற்க
உயிர்களானவை நிலைபெற்றுவருகையால் அம்மழை
உயிர்களுக்கு அமிர்தம். (க)

துப்பாக்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்
குத், துப்பாய தூஉ மழை.

(க-ரை.) உண்பவாக்கு நன்மையாகிய உணவுக னையுண்டாக்கி அவவுணவை உண்பவாக்குத தானும் உணவாகநிற்பது மழை. (உ)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் துண்ணின றுடற்றும் பசி

(க-ரை.) மழைபெய்யாது பொய்க்குமாகில் உல கில் பசியானது உயிர்களை வருத்தும். (ங)

ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலெனனும் வாரி வளங்குன்றிக் கால

(க-ரை.) மழைவளம்குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்க ள் ஏருழா. (ச)

கெடுபபதூஉங் கெட்டார்க்குச் சாவாய்மற் றுங்கே, யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(க-ரை.) கெடுப்பதும் கெட்டவரைக் காப்பதும் மழை. (ரு)

விசும்பிற் றுளியீழி னல்லான்மற் றுங்கே பசும்புற் றலேகாண பரிது.

(க-ரை.) மழைபெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதல் அரிது. (சு)

நெடுங்கட லுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந தெழிவி, தான்ல்கா தாகி விடிந்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகட லும் வளம் குறையும். (ஏ)

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம வறக்குமேல வாணோக்கு மீண்டு.

(க-ரை.) மழைபெய்யா விட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது. (௨)

தானந தவமிரண்டுந தங்கா வியனுலகம
வானம வழங்கா தெனின்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிடில் உலகத்தில் தரு மமும் தவமும் உண்டாகா. (௩)

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(க-ரை.) எவ்வகைமேன்மையுடையோர்க்கும் நீ ரையல்லாமல் உலகியலானது நடவாது, அதுபோல மழையையல்லாமல் நீரொழுக்கம கிடையாது.

ந-ம். அந்.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது-முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுதலாம்.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும பனுவற் றுணிவு.

(க-ரை.) தூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும். (௪)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண டற்று.

(க-ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை யெண்ணிக் கொண்டாற்போலும். இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டாப் பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே இவவுலகில் உயர்ந்தது. (ங)

உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான், வரனென்னும வைப்புக்கோர் வித்து.

(க-ரை.) ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற்காப்பவன், மோட்ச நிலததுக்கு வித்தா வான். (ச)

ஐந்தவித்தா னுற்ற லகலவிசுமபு ளாகோமா னிர்திரனே சாலுங் கரி

(க-ரை.) கௌதமமுனிவல்லமைக்குத் தேவேந் திரனே சாக்கியம. (ரு)

செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கு அரிதானவை களை அறிந்துசெய்வார்கள், சிறியோர் அவவிதம் அறிந்து செய்யார்கள். (சு)

சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் னைந் தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(க-ரை.) உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளை யறிபவனிடத்தே. (ஊ)

சிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். ✓

(க-ரை.) முனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்தி
ரங்களேகாட்டும். (அ)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(க-ரை.) முனிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்ட
வராலே தடுக்கமுடியாது. (க)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்
குஞ், செந்தணமை பூண்டொழுக லான்.

(க-ரை.) அந்தணர் என்று சொல்லப்படுவோர்
முனிவர்களே. (க0)

சு-ம். அந்.—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது - அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட
மூன்றுள் அறமானது மற்றைப்பொருள் இன்பங்
கள்போல் ஆகாமல் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற
மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்
தென்று சொல்லுதலாம்.

சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினு உங்
காக்க மெவனே வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்
டது இல்லை. (க)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மீலலை யதனை
மறததவி னூங்கில்லை கேடு.

(க-ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும்
இல்லை, அததருமத்தை மறத்தலைப்பாக்கிலும் கே
டும இல்லை. (உ)

ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செலலுமவா யெல்லாஞ் செயல.

(க-ரை.) மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றாலும்
தருமஞ்செய்யக் கடவா. (ங)

மனத்துக்கண மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற

(க-ரை.) தருமஞ்செய்பவனது மனம மாசற்று
இருக்கக்கடவது. அறம அவ்வளவே. (ச)

அழக்காறவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(க-ரை.) பொறாமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல்
இந்நான்குமகடிந்து நடந்ததே தருமம். (ரு)

அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத துணை.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமம்செய்வோமென்
னது இருக்கும்போதே தருமம் செய்க. அத்தரு
மம் இறக்கும்போது உதவியாம். (சு)

அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே நீந்தா னிடை.

(க-ரை.) தருமமசெய்தலினபயனை சிவிகை ஏறு
வனிடத்திலும், அதைச்செய்யாமையால்வருமபய
ன அச்சிவிகை எடுப்பவனிடத்திலும் காணலாம்.
சித்தர்கள் படாமை நன்றற்றி னஃதொருவன
பாழ்நாள் வழிபடைக்குங் கல்.

(க-ரை.) ஒருவன் தருமத்தைச்செய்தால் அத்
தரும அவனபிறப்பை நீக்கும். (அ)

அறத்தான வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(க-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடும் இன்பமே
இன்பமாகும், பிறனமனைவியோடு கூடும் இன்பம்
துன்பமாகும். (க)

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும பழி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வி
னை, செய்யத்தகாதது தீவினை. (க0)

இ ல் ல ற ம்.

இல்லறமாவது - இவ்வாழ்க்கைக்குச் சொல்லப்ப
டுகிற வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகியகற்பு
டைய மனைவியோடுகூடிச் செயப்படும அறமாம்.

ரு-ம். அந்.—இவ்வாழ்க்கை.

அதாவது - மனையாளோடு கூடிவாழ்வதனை
அறப்பாம்.

இலவாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவாக்கு, நல்லாற்றி னின்ற துணை. ✓

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி வானப்பிரததன் சந்நியாசி இமமூவாக்கும், துணையாவான். (க)

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு மிலவாழ்வா னென்பான றுணை. ✓

(க-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இலவாழ்வான் துணை. (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க று னென்றாங், கைம்புலத்தா றேமப றலை.

(க-ரை.) பிதிர்க்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்திற்கும் இனத்திற்கும் தனக்கும் தருமமசெய்தல் தலையையான தருமம். (ங)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(க-ரை.) பாவத்திற்குப்பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டு உண்ணும் ஒருவன் சந்ததியானது குறைதல் இல்லை. (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னிலவாழ்க்கை பண்பும பயனு மது.

(க-ரை.) ஒருவன் இவ்வாழ்க்கை அன்பையும் அறததையும் உடைத்தானால், அவவுடைமையானது குணமும் பிரயோசனமுமாம். (ரு)

அறத்தாற்றி னிலவாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்
தாற்றிற், போஒய்ப் பெறுவ தெவன.

(க-ரை.) ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையைத் தருமவ
ழியாக நடத்துவானாகில் துறவறத்திற்போய்ப் பெ
றுமபயன எனன? (சு)

இயல்பினு னிலவாழ்க்கை வாழ்பவ னென்
பான், முயலவாரு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தரும இயல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்
பவனதவஞ்செய்வார எல்லாருள்ளும் தலையாவான்.
ஆற்றி னொழுக்கி யறணிழுக்கா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னென்மையுடைத்து.

(க-ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியில் நடக்கச்
செய்து தானும் தன் இல்லறத்தினின்று தவறாத
வாழ்க்கையானது, தவஞ் செய்வோர் நிலையினும்
பொறுமையுடையது. (அ)

அறனெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கை யஃதும
பிறன்பழிப்ப திலலாயி னன்று.

(க-ரை.) அறம என்று சொல்லப்பட்டது இல்
வாழ்க்கையாகும், துறவறமும் பிறனாற்பழிக்கப்படு
வது இல்லாதிருந்தால் நல்லது. (சு)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு
றையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும.

(க-ரை.) இல்லறத்து வழுவாதுவாழ்பவன் தெய்
வத்துள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவான். (அ)

சா-ம். அந்.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொணடான், வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குணநற்செய்கை உடையவளாகித் தனனைக்கொண்டகணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாள். (க)

மனைமாட்சி யிலலாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை, யெனைமாட்சித் தாயினு மில.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தகுந்த நற்குணநற்செய்கை மனையவளிடத்து இல்லாதாயின், அவ்வில்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடையதாயினும் பயனில்லை. (உ)

இல்லதெ னிலலவண் மாண்பாளு லுள்ளதெ னிலலவண மாணாக் கடை.

(க-ரை.) மனையவள நற்குணநற்செய்கையுடையவளாகில் இல்லாததொன்றுமில்லை, அம்மனைவி நற்குணநற்செய்கை இல்லாதவளாகில் உள்ளதொன்றுமில்லை. (ங)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுத் திண்மையுண டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறுமபேறுகளுக்குள் கற்
டைய மனைவியைப்பாக்கிலும் எவையிருக்கின
ன? (சு)

தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழு
பாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(க-ரை.) பிறதெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கண
னைத்தொழுது எழுபவள் பெய என்று சொல்ல
மழைபெய்யும். (ரு)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை
சான்ற, சொற்காத்துச் சோவிலாள் பெண்.

(க-ரை.) கற்பில் இருந்து தன்னைக்காததுத்
தன்கணவனைக் காப்பாற்றி நற்குணநற்செய்கை
களை மறவாதவளே மனையவள். (சு)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(க-ரை.) கணவர்வைத்த காவலென்செயும்?
பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்
காவலே தலைமையானகாவல். (எ)

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்
சிறப்புப், புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(க-ரை.) பெண்கள் கணவரை வணங்கப்பெற்
றால், சுவர்க்கத்தில் தேவரால் வணங்கப்படும்பெருஞ்
சிறப்பை அடைவர். (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

(க-ரை.) கறபு எனனும் கோத்தியை விரும்பிய மனையவளில்லாதவாக்குத தமது பகைவர்முன சித்
கம்போலும் பெருமிதநடை இலலை. (க)

மங்கல மென்ப மனைமாடசி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

(க-ரை.) மனையவளது நற்குணநற்செய்கைகளை
ஒருவனுக்கு நன்மை என்றும் நல்லபுத்திரரைப்பெ
றுதலை அந்நன்மைக்கு ஆபரணம் என்றுஞ் சொல்
லுவர். (க0)

எ-ம். அந். -- புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது-முனிவாகடன் கேள்வியாலும் தே
வர்கடன் வேள்வியாலும் தென்புலத்தார்கடன்
புதல்வரைப்பெறுதலாலுமல்லது செலுத்தக்கூடா
மையால், அக்கடன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்ல
மக்களைப் பெறுதலாம்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறித
மக்கட்பே நல்ல பிற.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறி
யவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை யல்
லது பிறபேற்றையாம்மதிக்கவேண்டியதில்லை. (க)
எழுபிறப்புந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்குணமுடைய புதல்
ரைப்பெறுவானாயின், எழுவகைப்பிறப்பிலும்துன
ங்கள் அனுகா. (உ)

தம்பொரு ளென்பதம மக்க ளவாபொரு
டந்தம வினையான் வரும்.

(க-ரை.) தம் புதல்வரைத தம்பொருளென்று
சொல்லுவார், (ஏனெனில்) பிள்ளைதேடியபொருள்
பிதாவிற்கு வருமாகையால். (ங)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(க-ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையால் அளாவிய
சோறானது அமிர்தத்தினும் மிக இனியது. (ச)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவா
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(க-ரை.) மக்கள் உடலைத்தொடுதல் உடற்கின்
பம, அவர்சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம். (ரு)

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவா

(க-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக்கேளா
தவர்கள் புள்ளங்குழலிசை இனிதெனறும வீணை
யிசை இனிதென்றும்சொல்லுவா. (சு)

தந்தை மகற்காற்று நனறி யவையதது
முத்தி யிருப்பசு செயல.

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சவையில கல்வியில வல்லவன என முற்பட்டிருக்கச்செயல. (எ)

தமமிற்றம மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிரக் கெல்லா மினிது.

(க-ரை.) தமமக்கள் அறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்து உயிராகளுக்கெல்லாம் இனிதாயிருக்கும். (அ)

ரன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(க-ரை.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவன் எனக்கேட்டதாயானவள் பெற்றகாலத்தைக்காட்டினும் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாள். (கூ)

மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை யென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(க-ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச்செய்யும் உதவியானது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற்கு என்னதவம் செய்தானோ என்று பிறாசொல்லுஞ்சொல்லை உண்டாக்கல். (க௦)

அ-ம். அந்.—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர்முதலாகியசம்பந்தமுடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழா
வலர், புன்கணீர் பூச றரும.

(க-ரை.) அன்பு செய்ப்பெற்றவருடைய துன்
பத்தைக் கண்டபோதே அன்புடையவர் கண்ணீர்
உள்ளிருந்த அனபைக்காட்டும். (க)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(க-ரை.) அன்பில்லாதவரது எல்லாப்பொருள்
களும் அவர்க்கே உரியன. அன்புடையவா எலும
பும் பிறர்க்குரியது. (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(க-ரை.) மக்களுயிருக்கு உடலோடு உண்டாகிய
சம்பந்தத்தை அன்போடுபொருந்தவந்த பயனென்
பர். (ங)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது
சினேகத்தையுந்தரும். (ச)

அன்புற் றமாந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) விண்ணுலகில் அடையும் பேரின்பத்
தை மண்ணுலகில் இவவாழ்க்கையில் பொருந்திய
அன்பின்பயனென்பர். (ரு)

அறத்திற்கே யன்புசாரா பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(க-ரை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்பு
துணையெனப், மறத்தை நீக்குதற்கும அவ்வனபே
துணையாம். (சு)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(க-ரை.) என்பில்லாப்புழுக்களைச் சூரியன் சுடு
தல்போல அன்பில்லாவுபிரகளை அறக்கடவுள்சுடும்.
அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்
கண், வற்றன் மரந்தளிாத் தற்று.

(க-ரை.) அன்பில்லாவுயிர்வாழ்க்கையான துவன்
னிலத்திற்பட்டமரம் தளிர்ந்தாற்போலும். (அ)
புறத்துறுப் பெல்லாமெவன் செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(க-ரை.) உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்
புக்கள் இருந்து பயனில்லை. (சு)

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல போத்த வுடமபு.

(க-ரை.) அன்பொடுபொருந்தியவுடலே உயிருள்
ளவுடலாகும், அவவன்பிலலாவுடலே உயிரற்றவு
டலாகும். (க0)

கூ-ம். அந்.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினரையுபசரித்தலாம்.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம விருந்
தோம்பி, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம்
விருந்தினரைக்காப்பாற்றும்பொருட்டு. (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா
மருதெனினும வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத்
தேவாமிரதமாகினும் உண்ணப்படாது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
ருவநது பாழ்படுத லின்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுவன்
வாழ்க்கை கெடுதல் இல்லை. (ங)

அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து
ரலவிருந் தோம்புவா னில்.

(க-ரை.) விருந்தினரைக்காப்பவன் வீட்டில் இலக்
மி வாசம்பண்ணுவான். (ச)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்
தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான் புலம.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் வினாநிலம்
தானே வினையும். (நி)

செலவிருந் தோம்பி வருவிருநது பார்த்திருப்
பா, னல்விருநது வானத தவர்க்கு.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக்காப்பாற்றிவரும்
விருந்தாளிகளுக்கு எதிர்பார்த்திருப்பவன தேவர்
களுக்கு விருந்தாளியாவான். (சு)

இளைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்
தின், றுணைத்துணை வேள்விப பயன்.

(க-ரை.) விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பய
னுக்கு அளவில்லை அவவிருந்தினர் தகுதியளவே
அளவாம். (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருநதோ
ம்பி, வேள்வி தலைப்படா தார.

(க-ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றாதார், பொ
ருளைக்காப்பாற்றி இழந்தோம் என்பார். (அ)
உடைமையு ளின்மை விருநதோம்ப லோம்
பா, மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(க-ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தி
னரை உபசரியாமை. அது அறிவில்லாரிடத்து
உண்டு. (கூ)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும விருநது.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூ மோந்த இடத்து வாடும்,
விருந்தினாமுகம் வேறுபட்டுப்பார்க்க வாடும். (கௌ)

க௦-ம். அந்.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது - மனதிலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்
படுத்துகிற இனியசொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம்.

‘‘என்சொலா லீர மனேஇப படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டாவாய்ச சொல.

(க-ரை.) அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்
சொற்களே இனியசொற்களாம். (க)

அகனமார் தீதவி னன்றே முகனமார்
என்சொல னாகப பெறின்.

(க-ரை.) முகம் மலாந்து இனியசொற்களைச்
சொல்லுவானாகில் அது அகம்மலாந்து கொடுத்த
வினும் நல்லது. (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம்.

(க-ரை.) தருமமானதுஇன்சொல்வினிடத்தே.
துன்புறாஉந துவ்வாமை யில்லாகும் யார்
மாட்டு, மின்புறாஉ மின்சொ லவாக்கு

(க-ரை.) இனிய சொற்களையுடையவாக்குத்
துன்பம் இல்லை. (ச)

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவர்
நணியல்ல மற்றுப் பிற.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணம்.

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின

(க-ரை.) ஒருவன் இன்சொற்சொல்லுவானாகில்¹
பாவமதேயப் புண்ணியம் வளரும. (க)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல

(க-ரை.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும்
தருமத்தையும் தரும. (எ)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிமமையு மின்பந் தரும.

(க-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலும்
இன்பத்தைத்தரும. (அ)

இன்சொ லினிதீன்றல காண்பா னெவன்
கொலோ, வன்சொல வழங்கு வது

(க-ரை.) இன்சொல் இன்பத்தைத் தரக்காண்ப
வன வனசொல் சொல்லுவது என்ன² (ஆ)

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவாந் தற்று.

(க-ரை.) இன்சொல்லிருக்கவன்சொல்சொல்லு
தல் கனியிருக்கக் காயைத்தின்றாற்போலும். (க0)

கக-ம். அந்.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது - தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை
பறவாமையாம்.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
பானகமு மாற்ற லரிது.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறர் உதவிவேண்டாது செய்த
தவிக்கு மண்ணுலகததையும் விண்ணுலகததை
ம தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது. (க)

தலத்தி னுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
தாலத்தின மாணப பெரிது

(உ-ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்த உதவி சிறி
யினும் அது உலகினும்பெரிது. (உ)

பயன்றுக்கா செய்த வுதவி நயன்றுக்கி
பன்மை கடலிற் பெரிது.

(க-ரை.) பின்வரும் பலனையெண்ணாமல் செய்த
தவியினது நன்மை, கடலினும்பெரிது. (ங)

பினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணை
பாக், கொள்வர் பயன்றெரி வா.

(க-ரை.) தினையளவு நன்றிசெய்தாலும் பனைய
வு நன்றியாகக்கொள்வர் பெரியோர். (ச)

தவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து

(க-ரை.) உதவிக்கு அளவு இல்லை, உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவா மகிழ்ச்சியளவே அளவாம். (௫)

மறவறக மாசற்றா கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட பெபாயா நட்பு.

(க-ரை.) குற்றமற்றவரது சிநேகததை மறவாதிருக்கக்கடவன, துன்பகாலத்து உதவியானவரது சிநேகததை விடாதிருக்கக்கடவன். (௬)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவா நட்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவரது சிநேகதத்தை எழுபிறப்பினும் நினைப்பா பெரியோரா. (௭)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியைமறப்பது தருமமல்ல பிறாசெய்தநீமையை மறப்பதுதான் தருமம். கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவாசெய்தவொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(க-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந் துன்மைசெய்யினும், அவர்முன்செய்த நன்மையொன்றை நினைக்க அத்துன்மையெல்லாம்கெடும்.

எநநன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்
விலலை, செய்நநன்றி கொன்ற மகற்கு.

(க-ரை.) எவ்வகைத்தரும்ங்களை அழித்தவர்களுக்
கும் ஈடேறும்வழியுண்டாம். செய்தநன்றியைக்
கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியில்லை. (க௦)

க௨ ம். அந்.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது - பகைவா அயலோர் நட்பினர் இம்
மூவகையோரிடத்தும் அறத்தினவழுவாமல் ஒப்ப
நிறகுநிலைமையாம்.

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின

(க-ரை.) நடுவு நிலைமை என்று சொல்லும் அற
மே நல்லதாம். (க)

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்ற்
யெச்சத்திற் கேமாப புடைத்து.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவனசெல்வமா
னது அவன சநததிக்கு உறுதியுடைத்து. (௨)

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாதுவருஞ்செல்வம்
நன்மையைத்தரினும் அதை அப்பொழுதே விடக்
கடவன். (௩)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவர் நடுவுநிலைமையில்லாதவர் எனபதைச் சந்ததியால காணலாம்.

கேடும பெருக்கமு மில்லலல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோக் கணி.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே அழகு. கெடுவல்லா நென்ப தறிகதன் நெஞ்ச நடுவொரீஇ யல்ல செயின்

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை நீங்குவானாயின் கெடக் கடவன் என்று அறியக்கடவன். (க)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

- ிக்கட் டங்கியான் றுழ்வு.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில் நின்றவனது வறுமை பெரியோர் தாழ்வாகநினையா. (எ)

ஞ்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந் தொருபாற், கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க-ரை.) ஒருவர் பக்கமும் சாயாமையே பெரியோர்க்கு அழகு. (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா வுட்கோட்ட மினமை பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லினிடத்தே கோணுதலில்லாமையே நடுவுநிலைமை. (க)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவுந் தமபோற் செயின்

(க-ரை.) பிறர்பொருளையும் தமது பொருளைப் போலக்காதது வியாபாரஞ்செய்யில் அதுநல்லவியாபாரமாம். (க௦)

கங-ம். அந்.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீய வழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனாயிருத்தலாம்.

அடக்க மமரநு னுய்க்கு மடங்காமை பாரிநு னுய்த்து விடும்.

(க-ரை.) அடக்கமானது ஒருவனைத் தேவருல நத்திற்செலுத்தும், அடங்காமையானது நரகத்திற் செலுத்தும். (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க மதனிநூஉங்கில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன் மக்கரு ளாக்கு அதைவிட செல்வம் இல்லை. (உ)

சறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் அடங்கி நடப்பானாகில் அவ னுக்கு அவவடக்கம் மேன்மையைததரும். (ங)
சிலையிற் றிரியா தடங்கியான றோற்ற மலையினு மாணப் பெரிது

(க-ரை.) அடங்கிநடப்பவன் அடக்கம் மலையைப் பாககினும் மிகப்பெரிது. (ச)

எலலாக்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ் செலவாககே செலவந தகைத்து.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவாக்கும் நல்லதாகா, அது செல்வாககு வேறுசெலவமபோலிருக்கும்.

ஒருமையு ளாமைபோ லேதடக்க லாற்றி
எனமுமையு மேமாப புடைத்து

(க-ரை.) ஒருவன ஐம்பொறியடக்க வல்லவனாகில் அது ஏழிறப்பிற்கும் உறுதியுடைத்தாம்.

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பா சொலலிழுக்குப் பட்டு.

(க-ரை.) நாவொன்றையேகாக்கக்கடவர், காவாக்கால் சொற்குற்றம் பொருத்தித் துன்பப்படுவா.

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயின
என்றாகா தாகி விடும.

(க-ரை.) கொடுஞ்சொல்லொன்று உண்டாயின அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது. (அ)

தீயினாற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(க-ரை.) தீயாற்சுட்டபுண ஆறும் நாவாற்சுட்டபுண ஆறாது. (கூ)

தங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
பறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைநது.

(க-ரை.) கற்று அடங்கவல்லவனாயிருப்பவனி
-த்து அறக்கடவுள் அடைவன. (கௌ)

கசு-ம். அந்.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களு
க்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனா
யிருக்கையாம்.

ஒழுக்கம் விழுப்பந தரலா லொழுக்க
முயிரினு மோமபப படும.

(க-ரை.) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தரலால் அவ
வாசாரம் உயிரினும் மேலானது. (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்
தோம்பித், தெரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) ஆசாரத்தைக்காக்கக்கடவன அவ்வா
சாரமே துணை. (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழந்த பிறப்பாய் விடும.

(க-ரை.) ஆசாரமேகுலமாம். அவ்வாசாரமில்லா
மையே குலவீனமாம். (ங)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும பாப
பான், பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும.

(க-ரை.) பார்ப்பான வேதத்தை மறந்தாற் கட
றுக்கொள்ளலாம், ஆசாரங்குறைந்தால் அவன்குலம்
கெடும். (ச)

அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம்போன்றிலலை
யொழுக்க மிலான்க னுயாவு.

(க-ரை.) பொறாமையுள்ளவனிடத்துச் செல்வ
மில்லாமைபோல ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மே
ன்மை இல்லை. (ரு)

ஒழுக்கத்தி னொலகா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம படுபாக் கறிந்து

(க-ரை.) ஆசாரமில்லாமையால் வருங்குற்றத்
தையறிந்து பெரியோர் அவ்வாசாரத்திற் குறை
யார். (சு)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால்மேன்மை அடைவர் அவ
வாசாரமில்லாமையால் இழிவு அடைவார். (எ)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொ
ழுக்க, மென்று மிடும்பை தரும.

(க-ரை.) ஆசாரமானது தருமத்திற்குக் காரண
மாகும், தீயவாசாரமானது துன்பத்தைக் கொடுக்
கும். (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவாகருக்குத் தீய சொற்களைச் சொல்லுதல் கூடாவாம். (க)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல பலகற்றுங்
நல்லா ரறிவிலா தார்

(க-ரை.) உலகத்தோடுபொருந்த நடத்தலைக் கல்
லாதவாகள் பல கற்றும் கலலாதவாகளே. (க௦)

கரு-ம். அந்.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது-காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனை
யானே விருமபாமையாம்.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதை
மை ஞாலத், தறம்பொருள் கண்டார்க ணில.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சித்து நடக்குந்
தன்மையானது பெரியோரிடத்திலலை. (க)

அறன்கடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றொறிற் பேதையா ரில.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சித்து நடப்பவ
ரைப்போல அறிவீனரில்லை. (உ)

விளிந்தாரின் வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரிற்
நீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தெளிந்தவரது மனைவியிடத்திற்பாவஞ்
செய்து நடப்பவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே.

எனைத்துணைய ராயினு மெனனா துனைத்
துணையுந், தேரான் பிறனில புகல

(க-ரை.) துணையளவும் அறியாதவனாகப் பிறன் மனை யாளிடத்திற் செல்லுதல் எவ்வளவுசிறப்புடைய ராயினும் பிரயோசனமில்லை. (௧)

எளிதென விலலிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான
றும, விளியாது நிறகும பழி

(க-ரை.) பிறன் மனைவியிடத்திற் செல்பவன் பழிப்பை அடைவான். (௨)

பகைபாவ மச்சம பழியென நான்கு
மிகவாவா மிலலிறப்பான கண.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சோபவனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி இந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்கா. (௩)

அறனியலா னிலவாழ்வா னென்பான பிறனி
யலாள், பெணமை நயவா தவன

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைவிருமபாதவனே இல் வாழ்வான எனப்படுவான். (௪)

பிறன்மனை நோக்காத பேராணமை சான்
றோக், கறனொன்றோ வானற வொழுக்கு.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம். (௫)

நலக்குரியா யாரெனி னுமரீ வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தா.

(க-ரை.) நன்மைக்குரியவாயாரென்றும் பிறன்
மனைவியைச்சேராதவர்களே. (க)

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரை
யாள், பெணமை நயவாமை நன்று.

(க-ரை.) தருமத்தைச்செய்யாதவனுய்ப் பாவத
தைச்செய்யினும் பிறன்மனைவியை விருமபாமை
யே நனமை. (க௦)

கக-ம். அந்.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது - காரணமபற்றியாவது அறியாமை
யாலாவது ஒருவன் தமக்குத்தீங்குசெய்தவிடத்துத
தாழ்ம அநனை அவனுக்குச்செய்யாது பொறுத்த
லுடையராதலாம்.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தமமை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்தத றலை.

(க-ரை.) வெட்டுவோரைத்தாங்கு நிலம்போல
இகழ்வாரைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதலே தலைமை
யான தருமம். (க)

பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(க-ரை.) பிறாகுற்றத்தைப் பொறுக்கக்கடவன்,
அக்குற்றத்தை மறத்தல் அப்பொறுமையினும்
நனமை. (௨)

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால வன்மையுள், வன்மை மடவாப பொறை

(க-ரை.) தரிததிரத்திலே தரிததிரமாவது விருந்தினரைக் காப்பாற்றாமையே, வல்லமையிலே வல்லமையாவது அறிவீனாசெய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலே. (௩)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும.

(க-ரை.) நிறைவைவேண்டுவானாகிற், பொறுமையைக் காக்கக்கடவன். (௪)

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பா பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிநது

(க-ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையில்லாரைப் பொருளாகநினையார், பொறுமையுள்ளோரையே பொருளாகநினைப்பாரா. (௫)

ஒறுத்தாக் கொருநானே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(க-ரை.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு ஒருநானேயின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவுமபுகழ். (௬)

திறனலல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந் தறனலல செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலும் தான் தருமமல்லாதசெயல்களைச் செய்யாமைநல்லது. (௭)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாநதந
தகுதியான் வென்று விடல.

(க-ரை.) மனச்செருக்கால் பிறாதீமை செய்தா
லும் அவாக்குத தீமைசெய்யாமல நனமைசெய்து
பொறுமையாலவெல்க. (அ)

துறநதாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறநதார்வா
யினனாச்சொ னோற்கிற் பவா.

(க-ரை.) தீயவழியில நடப்பவரதுகொடுஞ்சொற்
களைப் பொறுப்பவா துறவிகள்போலப் பரிசுத்தகு
ணமுடையவா. (கூ)

உண்ணாது நோற்பா பெரியர் பிறாசொல்லு
மினனாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(க-ரை.) தவத்தா பசினோயைப்பொறுப்பர், அவ
ரும் பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக்
குப்பின்னவா. (கௌ)

கள-ம். அந். ~~பொறுப்பை.~~

அஃதாவது - பிறர்செலவம்முதலானவை கண்ட
விடததுப் பொறுமைப்படாமையாம்.

ஒழுக்காராகக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்
சத், தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

(க-ரை.) ஒருவன பொறுமையில்லாமையே நல்
வழியாகக் கொள்ளக்கூடவன. (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப திலலை யாமாட்டு
மழுக்காற்றி னனமை பெறின.

(க-ரை.) ஒருவன யாவரிடத்தும பொருமையில்
லாமையைப் பெறுவானாகில அதைவிட வேறுபே
று இல்லை. (உ)

அறனாகம வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்
கம, பேணு தழுக்கறுப பான

(க-ரை.) பிறனசெலவதைக்கண்டு பொருமை
கொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இமமைக்
குச் செல்வமும்வேண்டாதான என்று சொல்லப்ப
டுவான. (ங)

அழுக்காற்றி னலலவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம படுபாக் கறிநது.

(க-ரை.) பெரியோர் பொருமையாற் பாவங்க
ளைச்செய்யா. (ச)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றர்
வழுக்கியுங் கேடின் பது

(க-ரை.) பொருமை கேட்டைத்தரும. (ரு)
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடுப்பதைக்குறித்துப்
பொருமைகொள்பவனது சுற்றமானது, உடுக்க ஆ
டையும் உண்ணச்சோறும் இல்லாமற்கெடும். (சு)
அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும.

(க-ரை.) பொருமையுடையவனை இலக்குமியா
னவள் பொருமைப்பட்டு மூதேவிக்குக் காட்டி
விட்டு நீங்குவாள். (௭)

அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும

(க-ரை.) பொருமையென்னுமபாவியானவன
பொருமைகொண்டவனது செல்வத்தைக்கெடுத்து
அவனை நரகத்தில தள்ளுவான். (௮)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாகமுஞ் செவ்வியான
கேடு நினைக்கப் படும்.

(க-ரை.) பொருமையுள்ளவன் செல்வமும் பொ
ருமையில்லாதவன வறுமையும் பழையவியையென்
று எண்ணப்படும். (௯)

அழுக்கற் றகன்றாரு மிலலை யஃதிலா
பெருக்கததற் றீராதாரு மில.

(க-ரை.) பொருமைபட்டுச் செல்வம்பெற்றா
ரும இல்லை, பொருமைவிட்டுச் செல்வம நீங்கின
வரும இல்லை. (௧௦)

கஅ-ம். அந்.—வேஃகாமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு நினை
யாமையாம்.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்
றிக், குற்றமு மாங்கே தரும்

(க-ரை) நடுவுநிலைமையில்லாமல் பிறாபொருளை
இச்சித்தால அவவிசசையானது குடியைக்கெடுத
துக குறறத்தையும் கொடுக்கும். (க)

படுபயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார
நடுவனமை நாணு பவா

(க-ரை) நடுவுநிலைமைக்கு அஞ்சுபவா பொரு
ளாலவரும் பிரயோசனத்தை விருமபித தீயசெயல
களைச் செய்யார. (உ)

சிற்றினபம வெஃகி யறனலல செய்யாரே
மறறினபம வேண்டு பவா

(க-ரை.) பேரினபத்தை இச்சிப்பவா சிற்றின
பத்தை இச்சித்துத் தருமம் அலலாதவற்றைச்
செய்யார. (ங)

இலமென்று வெஃகுதல செய்யார் புலம
வென்ற, புன்மையில் காட்சி யவா

(க-ரை.) ஐம்புலனகளைவென்ற அறிவுடையவா
வறியோம என்று பிறாபொருளை விரும்பார. (ச)

அஃகி யகன்ற வறிவெனஞம யார்மாட்டும
வெஃகி வெறிய செயின.

(க-ரை.) பொருளை இச்சித்துத் தீமையைச்செய்
தால அறிவின்பயனென்னவாம்? (ரு)

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்ருன்பொருள்
வெஃகிப், பொலுஸாத் சூழக் கெடும.

(க-ரை.) அருளை இச்சித்தநீனறவன, பொருளை இச்சித்ததுக்குற்றவழியை நினைக்கக்கொடுவான். (சு)
வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம விளைவயின
மாண்டற் கரிதாம பயன

(க-ரை.) பிறாபொருளை அதுபவித்தல பயன்ப
டாமையால் அதனைவிருமபாதிருக்கக்கடவன. (எ)
அஃகாமை செல்வத்திற் கிபாதெனின வெஃ
காமை, வேண்டிம பிறனகைப பொருள.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம
யாதெனனால் பிறனபொருளை விருமபாமை. (அ)
அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச் செருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு

(க-ரை.) பிறனபொருளை இச்சியாத அறிவுடை
யவரை இலக்குமிசேருவாள். (சு)
இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) ஒருவன பிறனபொருளை இச்சித்தால,
அது அழிவையுடையதும், இச்சியாமை வெறியையுட
ையதும். (கப)

கக-ம். அந்.—புறங்கூறமை.

அஃதாவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து
பேசாமையாம்.

அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற வினிது.

(க-ரை.) ஒருவன், தருமத்தைச் செயயானாகி
அதருமத்தைச் செய்யினும், பொருமை சொல்லா
மையே நனமை. (க)

அறனழீஇ யலலவை செயதலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்தது நகை

(க-ரை.) ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து,
கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்துபேசுதல், தருமத்தை
அழித்து அதருமத்தைச்செய்தலினும் குற்றம். (உ)
புறங்கூறிப் பொய்ததுயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும.

(க-ரை.) ஒருவன், பிறனை முன் புகழ்ந்தும் பின்
இகழ்ந்தும்பேசியவாழ்தலினும் இறத்தலே நன்று.
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்
லற்க, முன்னின்று பினனோக்காச சொல்.

(க-ரை.) ஒருவனை முன் இகழினும் பின் இகழா
திருக்கக்கடவன். (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்
சொல்லும், புனமையாற காணப் படும்.

(க-ரை.) தருமம் நன்றென்று வாயினுற்சொல்
லுபவனது மனதில் தருமம் இல்லாமையை, அவ
னது புறங்கூறுதலால் அறியலாம். (ரு)

பிறன்பழி கூறுவான நன்பழி யுள்ளுந்
திறனறெரிநது கூறப் படும்.

(க-ன.) பிறன குற்றத்தைச் சொல்லவேனது குற்றம் பிறனால் சொல்லப்படும். (க)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப பிரிப்பாகச் சொல்லி நட்பாட நேற்றா தவா

(க-ரை.) சினேகஞ்செய்தலை அறியாதவாகள புறங் கூறியாவாக்கும் பகையாவா. (எ)

நுனரிபா குற்றமுந் தூற்று மாபினு
ரென்னகொ லேதிலா மாட்டு

(க-ரை.) உறவினா குற்றத்தைத் தூற்றுவோர் அயலா குற்றத்தை எப்படித் தூற்றா? (அ)

அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம புறனோக்
கிப, புனசொ லுரைப்பான பொறை.

(க-ரை.) பூமியானது பொறுமை கூறுவோனது உடலைத் தருமத்தைக் கருதிச் சுமப்பதுபோலும். ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற பிற, தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குற் றத்தை ஆராய்வாராகில குற்றம் இல்லை. (க௦)

௨௦-ம். அந்.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறாக்கும் அறம்பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம்.

பலலா முனியப பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும.

(க-ரை.) பயனிலலாச சொற்களைச் சொல்பவன்
யாவராலும் இகழப்படுவான். (க)

பயனில பலலா முந் சொல்ல நயனில
நட்டாகட் செய்தலிற் றீது

(க-ரை.) பயன்படாச் சொற்களைச் சொல்லுதல்
சினேகரித்து நீதியில்லாதவைகளைச் செய்தலினும்,
குற்றம். (௨)

நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித துரைக்கு முரை

(க-ரை.) பயனிலலாப்பொருளை விரித்துச் சொல்
லல், நீதியிலலாதவன எனபதை அறிவிக்கும். (௩)
நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும பயன்சாராப்
பண்பில்சொற பலலா ரகதது.

(க-ரை.) பயனிலலாச சொற்கள் நற்குணங்களை
நீக்கும. (௪)

சீமை நிறப்பொடு நீங்கும பயனில
நீமை யுடையா சொலின்

(க-ரை.) நற்குணமுடையோ பயனிலலாச
சொற்களைச்சொன்னால அவாமேனமை குறையும்.
பயனிலசொற் பாராட்டு வாளை மகனெனன்
மதகட் பதடி யெனல்

(௪-ரை.) பயன்படாச் சொற்களைச் சொல்பவனை
மக்களுக்குள்ளே பதமென்று சொலக. (௫)

பயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுத சான்றோ
பயனில சொல்லாமை நனறு.

(க-ரை.) அறிவுடையோரீதியிலாச்சொற்களைச்
சொன்னாலும் பயனிலா சொற்களைச் சொல்லாமை
நனறு. (எ)

அருமபய னுபு மறிவினா சொல்லா
பெரும்பய னிலலாத சொல.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் பயன்படாச் சொற்
களைச் சொல்லா. (அ)

பொருடாதத பொச்சாததுஞ் சொல்லா மரு
டாதத, மாசுறு காட்சி யவா.

(க-ரை.) குற்றமற்ற அறிவுடையோர் பயனில
லாதசொற்களை மறந்தும் சொல்லா. (க)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல
லற்கு, சொல்லிற் பயனிலாச சொல

(க-ரை.) பயனுடையசொற்களைச் சொல்லக்கட
வா, பயனிலலாச சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக்
கடவா. (க0)

உத-ம். அந்.—தீவினையச்சம்.

அதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்
தற்கு அஞ்சுதலாம்.

தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சவா
தீவினே யென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) பாவததுக்குத் தீவினையா பயப்படரா, நலவினையா பயப்படுகா. (௧)

தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை
தீயினு மஞ்சப படும.

(க-ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்தலால, அவைகள் அக்கினியிலும் கொடியன. (௨)
அறிவின் ளெல்லாந் தலையெனப் தீய
செய்வாக்குஞ் செய்யா விடல.

(க-ரை.) தமமை வருத்துவோரிடத்தும் துன்பங்களைச் செய்யாமலவிடுதல், எல்லா அறிவினுள்ளும் தலைமை. (௩)

மறந்தும் பிறனகேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழஞ் சூழ்தவன கேடு.

(க-ரை.) ஒருவன மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினையாதிருக்கக்கடவன, நினைப்பானாகில அவனுக்குத் தருமக்கடவுள் கேட்டைநினைக்கும். (௪)
இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயாதது.

(க-ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்யாதிருக்கக்கடவன, செய்வானாகில் பின்னும் வறியவனாவன.
தீபபால தான்பிறாகட செய்யற்க நோய்ப
பால, தன்னை யடலவேண்டா தான.

(க-ரை.) பாவங்கள் பின்பு தனைவருத்துதலை இச்சியாதவன பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன். (௫)

எனைப்பகை யுற்றாரு முயவா வினைப்பகை
யியாது பினசென றடும

(க-ரை.) எவ்வகைப்பகையை அடைந்தவர்களும்
கடைத்தேறுவா, தீவினைப்பகையை அடைந்தவா
கள் கடைத்தேறா. (எ)

தீயவை செய்தா கெடுத னிழறன்னை
யீயா தடியுறைத் தற்று

(க-ரை.) தன்னிழலானது நெடுந்தூரம் சென்
றும் தன்னடியிலே தங்கியதுபோலத் தீவினைகளும்
தன்னோடு தங்கும். (உ)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்
றுந், துன்னற்க தீவினைப பால.

(க-ரை.) தன்னைக்காக்கவிருப்பினால் பிறனிடத்
தில் எவ்வளவும் பாவம் செய்யாதிருக்கக்கடவன.
அருங்கேட னெனப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(க-ரை.) ஒருவனபாவம் செய்யாதிருப்பானாகில்
கேழலலாதவன என்று அறியக்கடவன. (க0)

உஉ-ம். அந்.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது-உலகநடையை அறிந்துசெய்தலாம்.

கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்றாறுங் கொல்லோ வுலகு.

(க-ரை) மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர் செய்யும் உபகாரங்கள், பிரதிஉபகாரங்களைவேண்டுமெனவல்ல. தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு வேளாணமை செய்தற பொருட்டு.

(க-ரை.) முயற்சிசெய்துசம்பாதித்தபொருளெல்லாம் உபகாரம் செய்யும்பொருட்டு. (உ)

புத்தே ஞலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(க-ரை.) விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் உபகாரத்தைப்போலவேறொன்று இல்லை. (ங)

ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்

(க-ரை.) உலகின இயல்பை அறிந்து நடப்பவன் உயிரோடு வாழ்பவன், அவவியல்பை அறியாதவன் செத்தவன். (ச)

ஊருணி நீரிற்றை தற்றே யுலகவாம
பேரறி வாளன் திரு.

(க-ரை.) அறிவாளர் செல்வமானது உயிரார் உண்ணுங்குளத்திலே நீரிற்றைந்தாறபோலும். (ரு)

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றூற் செலவ
நயனுடை யானகட படின.

(க-ரை.) செல்வம் உபகாரம்செய்பவரிடத்தில் உண்டாகில நடுவூரிலே மரம்பழுத்தாற போலும்.

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தறாற் செல்வம்
பெருந்தகை யானகட் படின.

(க-ரை.) செல்வம் பெரியோரிடத்து உண்டா
கில அது மருந்தாகி நிறகும மரத்துக்கு ஒப்பாகும்.
இடனில பருவத்து மொப்புரவிற கொலகா
கடனறி காட்சி யவா.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் வறுமையிலும் உதவி
செய்தற்குக் குறைவுபடா. (அ)

நயனுடையா னலகூந்தா னாதல சேயுநீமை
செய்யா தமைகலா வாறு.

(க-ரை.) உபகாரிக்கு வறுமையாவது உதவிசெய
தற்கு ஏலாமையால வரும்துயரமே. (க)

ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதாரு
வன், விறறுக்கோட டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில்,
அவவுதவிமைத் தன்னவிற்றுகினும் செய்யக்கட
வன. (க0)

உஉ-ம். அந்.—ஈகை.

அஃதாவது - வறியவராய் இரந்தவாக்கு இல்லை
எனனாமல கொடுத்தலாம்.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிாப்பை நீர துடைத்து

(க-ரை.) தரிததிரருக்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும், மறறவாகளுக்குக்கொடுத்தல பினவாங்கிக்கொள்ளும் பயனாகும். (க)

நல்லா நெனினுங் கொளறிது மேலுலக மிலலெனினு மீதலே நனறு.

(க-ரை.) யாசித்தல் நல்லது என்றலும் வாங்குதலகுற்றமே, கொடுத்தலால் முத்தி இல்லை என்றுலும் கொடுத்தல நல்லதே. (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல குலனுடையான கண்ணே யுள.

(க-ரை.) நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லை யெனனாமையும், கொடுத்தலும் உண்டு. (ங)

இனனா திரக்கப படுத லிரந்தவ ரின்முகங் காணு மளவு

(க-ரை.) இரப்பவா இனிய முகத்தைக் காணுமளவும் இரத்தலும் துன்பம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(க-ரை.) தவததோர்க்குப் பசியைப்பொறுத்தல் வல்லமை, அவவல்லமையிலும் பசியை ஆற்றுவோர் வல்லமைபெரிது. (ரு)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(க-ரை.) பொருள்பெற்றவன் வறியவர்பசியைத் தீர்த்தலே அவன் பொருள்வைக்கும் இடம். (சு)

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(க-ரை.) பிறருக்கு இட்டு உண்ணுவோனைப்பசி
நோய் தீண்டாது. (எ)

பாத்துவக்கு மின்ப மறியாகொ ருமுடைமை
வைத்திழக்கும வனக ணவா.

(க-ரை.) பொருளைத் தேடிவைத்து இழப்பவர்
கொடுத்து மகிழும் இனபத்தை அறியா. (அ)

இரத்திலி னினனாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ ருணல.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடாமல் தாமே உண்
னுதல் யாசிப்பதிலும் துன்பம். (க)

சாதலி னினனாத திலலை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(க-ரை) இறத்தலைவிடத்துன்பம் இல்லையாயி
னும், யாசிப்பவாக்குக்கொடுக்க இசையாதகாலத்து
இறத்தலே இன்பமதரும். (க0)

உச-ம். அந்.—புகழ்.

அஃதாவது - இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈராகச்
சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்
மைப்பயனாகி இவவுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்ப
தாகிய கீர்த்தியாம்.

ராத விசையாட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிப மிலலை யுயிரிக்கு.

(க-ரை.) கொடுத்தலால் கோததியுண்டாக வாழ்க்
கடவா அக்கோததியை அல்லாமல் மக்களுயிரிக்கு
இலாபம் இல்லை. (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பாக்
கொன், நீவாமே னிற்கும புகழ்

(க-ரை.) கொடுப்பவரிடத்திலேதான் கோததி
நிற்கும். (உ)

ஒன்றா வுலகத துபாந்த புகழல்லாந்
பொன்றாது நிற்பதொன லில.

(க-ரை.) உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பது புகழே
அல்லாமல் வேறொன்று இல்லை. (ங)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை.) உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒரு
வன் செய்வானாகில, தேவலோகம் தேவர்களைத் துதி
யாது அவனையே துதிசெய்யும். (ச)

நததம்போற் கேடு முளதாருஞ் சாக்காமெ
வித்தகாக் கலலா லரிது.

(க-ரை.) புகழுடம்பிற்குப்பெருக்கமாகும் வறு
மையும், அவவுடம்பு நிலைபெறுவதாகும் மரணமும்
அறிவில்லார்க்கு இல்லை. (ஊ)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வந்திலா
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறந்தாலபுகழோடுபிறக்கக்கடவா, அவ
வாறில்லாதவாகள் பிறவாமையே நல்லது. (௬)

புகழ்ப்பட வாழாதா தநோவா தமமை
யிகழவாரை நோவ தெவன.

(க-ரை.) புகழுண்டாக வாழாதவா தம்மை
இகழாதவரை நொநதுகொள்வது என்ன? (௭)

வசையெனப வையத்தாக் கெல்லா மிசை
பென்னு, மெச்சம பெறாஅ விடின.

(க-ரை.) ஒருவன கோததி என்னும் பிள்ளையைப்
பெறாமலிருப்பானாகில், உலகிற்குவசையாம். (௮)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(க-ரை.) கோததி இல்லாத உடலைச்சுமந்த நிலத்
தில் விளைவு குறையும். (௯)

வசையொழிப வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொ
ழிய, வாழ்வாரே வாழா தவா.

(க-ரை.) கோததியுடன் வாழ்பவா உயிரோடுவாழ்
பவா, அக்கோததியினறி வாழ்பவா இறந்தவா. (௧௦)

இல்லறவியல முற்றிற்று.

துறவறம்.

துறவறமாவது - முன்கொல்லப்பட்ட இல்லறத் தின வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப் பினை அஞ்சி முததிபெறுதற்பொருட்டுத் துறந்த வாக்கு உரித்தாகிய அறமாம். அதுவிரதமும், ஞான மும் என இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அதாவது - வினைமாசதீர்த்து அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச்செய் வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென் றும், தமதுவல்லமைக்கு ஏற்க அளவுசெய்து கொ ண்டு துறந்தோமாலே காப்பாற்றப்படுவது.

உரு-ம். அந்.—அநுஸ்டைமை.

அதாவது - தொடாபுபற்றாமல் இயல்பாக எல் லா உயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை உடையராதலாம்.

அருட்செலவஞ் செலவத்துட் செலவம் பொ ருட்செலவம், பூரியார கண்ணு முள.

(க-ரை.) கிருபையால் வருஞ்செல்வமே செல்வ மாகும், பொருளால்வருஞ்செல்வங் கீழோரிடத்தும் உண்டு.

(க)

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) நல்வழியிலேநின்று கிருபையை ஆளக்
கடவர், பலவழியில் ஆராயினும் அவவருளே துணை.
அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கிலலை யிருள்
சேர்ந்த, வின்னா வுலகம் புகல்.

(க-ரை.) கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர்
நரகத்தில் புகுதல் இல்லை. (ந.)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கிலலென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(க-ரை.) பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபையுடைய
வனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவம் இல்லை. (ச)
அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(க-ரை.) கிருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பம்
இல்லை. (ரு)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரரு
ணீங்கி, யல்லவை செய்தொழுகு வா.

(க-ரை.) அருணைவிட்டுப்பாவஞ்செய்பவரை மறு
மைப்பொருளை மறந்தவர் என்பர். (சு)

அருளிலாக் கவ்வுலக மிலலைப் பொருளி
லாக், கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு.

(க-ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்
பம் இல்லாமைபோல் அருளில்லாதவாக்கு அம்
மேலுலகத்தின்பம் இல்லை. (ஏ)

பொருளறறா பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றாமற் றுத லரிது

(க-ரை.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்
வம்பெறுவா, அருளற்றவா அழிந்தவரே. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற்
றேரி, னருளாதான் செய்யு மறம்.

(க-ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யும்தருமத்தை
ஆராய்ந்து பாக்கில், மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாதவன்
உண்மைப் பொருளைக் கண்டாறபோலும். (க)

வலியாமுற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியாமேற் செலவு மிடத்து.

(க-ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்
லும்போது தன்னிலும் வலியவன் தன்னை வருத்
தியதை நினைக்கக்கடவன் என்பதாம். (க௦)

உசு-ம். அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது - ஊன உணனுதலை ஒழித்தலாம்.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்
பா, னெங்ஙன மாளு மருள்.

(க-ரை.) தன்னுடல பெருத்தற்குப்பிறவுடலைத்
திற்பவன் எவ்வகையால்கிருபயுடையவனாவான்?
பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கிலலை யரு
ளாட்சி, யாங்கிலலை யூன்றின் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பொருளைக்காப்பாற்றாதவாக்குப் பொருளின்பம் இல்லை, அதுபோல அருளைக்காப்பாற்றாதார்க்கு அருளின்பம் இல்லை. (உ)

படைகொண்டார நெஞ்சமபோ னன்றுக்கா தொன்ற, னுடலசுவை யுண்டா மனம்.

(க-ரை.) ஊன்தினபவாகளது மனமானது நன்மையை விரும்பாது. (ங)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொலலாமை கோறல், பொருளல்ல தவ்வூன் றினல.

(க-ரை.) கொல்லாமையே கிருபையாம், கொல்லாதலே பாவமாம், ஆதலால் ஊன உண்ணல் பாவமாம். (ச)

உண்ணாமை யுள்ள துயிரினை யுணுண்ண வண்ணத்தல் செய்யா தளறு.

(க-ரை.) ஒருவன்ஊனுண்பானாயின் அவனை நரகம் விழுங்கிவிடும். (ரு)

தினற்பொருட்டாற் கொலலா துலகெனின் யாரும், விலைப்பொருட்டா லுனறருவா ரில்.

(க-ரை.) ஊனைவாங்குபவர் இல்லாதிருந்தால் அதை விற்பவா யார்? (சு)

உண்ணாமை வேண்டும புலாஅல் பிறிதொன்றன், புண்ண துணாவார்ப பெறின்.

(க-ரை.) ஊன் பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப்பெற்றால் அதனை உணாது திருக்கவேண்டும்.

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த ஆன்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் ஊனதின்றா. (அ)
அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற
னுயிர்செகுத் துணாமை நன்று

(க-ரை.) ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும் புலாலைத்
தினாமைமிகநல்லது. (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(க-ரை.) ஊனைத்தின் னாதவனை எல்லாவுயிரும்
வணங்கும். (க0)

உள-ம். அந்.—தவம்.

அஃதாவது-மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கை
யின பொருட்டு விரதங்களினாலே உண்டிசுருக்கு
தல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அவைக
ளால் தமமுயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்துப்
பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.

உற்றனோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண செய்
யாமை, யற்றே தவத்திற் குரு.

(க-ரை.) தவத்திற்கு அழகானது பசிபொறுத்த
லும் துன்பஞ்செய்யாமையுமேயாம். (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலரா மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) முற்பிறப்பில தவம் செயதவருக்குத்
தவம் பலிக்கும். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார
கொன, மற்றை யவாக டவம்.

(க-ரை.) இலவாழவோர துறவிகளுக்கு உண்டி
யும், அருந்தம் இடமும் உதவவேண்டித்தவத்தை
மறந்தாரபோலும். (ங)

ஒன்றாத்தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும.

(க-ரை.) சததுருக்களைக் கெடுத்தலும், மித்தருக்
களைக்காததலும் தவவலிமையால்வரும். (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற்செய்தவ
மீண்டு முயலப படும்.

(க-ரை.) மறுமையில்வேண்டியபயன்களை அடை
தலால் இம்மையிலே தவமானது முயற்சிசெய்யப்
படும. (ரு)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வாமற்
றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(க-ரை.) தவத்தோர் தவகாரியங்களைச் செய்வா
மற்றவர் அவகாரியங்களைச் செய்வர். (சு)

சுடச்சுடரும பொன்போ லொளிவிடுந் துன்
பஞ், சுடச்சுட நோக்கிற் பவாக்கு.

(க-ரை) பொனபுடமிடப் பிரகாசிப்பதுபோலத் தவமபுரிவோரதுதவம் தவஞ்செய்யப்பிரகாசிக்கும். தன்னுபிர தானறப பெற்றானே யேனைய மன்னுயி ரெல்லாந தொழும்.

(க-ரை.) தவத்தால உயிர்பெற்றவனை எல்லா வுயிரும வணங்கும். (அ)

கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி னாற்ற றலைபபட் டவாக்கு.

(க-ரை.) தவவலிமையை அடைந்தவர்களுக்கு இயமனைவெல்லுதலும் பொருந்தும். (கூ)

இலாபல ராகிய காரண நோற்பாா சிலாபலா நோலா தவா.

(க-ரை.) பாக்கியர் சிலரும் நிர்ப்பாக்கியா பலரு மாக இருததற்குக்காரணம், தவமசெய்வார் சிலரும் அத்தவம் இல்லா பலருமாக இருததலாம். (க௦)

உஅ-ம். அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவிற்பம் தம்மி டத்து உறுதியில்லாமையினாலே பின்னும்விரும்பும் வழிதோன்ற அவவழியேநின்று தவத்தோடு பொ ருந்தாது தீடவொழுக்கம்.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க ளோடுது மகததே நுகும்.

(க-ரை.) வஞ்சகனது பொய்யொழுக்கத்தை அவன ஐம்பூதங்களும் சிரிக்கும். (க)

வானுயா தோற்ற மெவன்செய்யுந தன்னெஞ்சந், தானறி குற்றப படின.

(க-ரை.) தன்னுள்ளம குற்றத்தில் படிந்தால் தனது உயாவானதவவேடம என்னபயனைச் செய்யும். (உ)

வலியி னிலைமையான வலலுருவம பெற்றம் புலியின்றோல போத்துமேயந தற்று.

(க-ரை.) தவவலிமையில்லாதவனது பொய்வேடமானது பசுவானது புலித்தோலைப் போததுக் கொண்டு பயிரை மேய்நதாற்போலும். (ங)

தவமறைந்தலலவை செய்தலபுதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(க-ரை.) தவவேடங்கொண்டு ஒருவன பாவஞ் செய்தல் வேடன் புதரில்மறைந்து பறவைகளைப் பிடித்தல்போலும். (சு)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென், நேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) பற்றுவிட்டோமென்பவர் பொய்யொழுக்கமானது பின்புதுன்பம்தரும். (஠)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கண ரில்.

(க-ரை.) துறந்தவாபோல வஞ்சித்து வாழ்பவரி
லுங் கொடியவா இலலை. (சு)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(க-ரை.) புறததில்குன்றி மணிபோல் சுத்தமும்
அகத்தில அக்குன்றிமணிமூக்குப்போல களங்கமும்
உடையவரை உலகமும் உடைத்து. (ஏ)

மனத்தது மாசாக மாண்டாராநீ ராடி-
மறைந்தொழுகு மாந்தா பலா

(க-ரை.) களங்கம உள்ளத்திலிருக்க உடற்புறம்
சுத்தமாக நீராடிககாட்டுவாரா பலா. (அ)

கணைகொடிதி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல.

(க-ரை.) அமபு ஒழுங்காயிருந்தும் கொடுமை
செய்யும் வீணைவளைந்திருந்தும் இனிமைசெய்யும்,
அதுபோலத தவத்தோரை நடக்கையில் கண்டு
கொளக. (ஈ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழிந்து விடின.

(க-ரை.) உலகம் பழித்ததை ஒழித்துவிட்டால்
முண்டிதஞ்செய்தலும் சடைவளர்த்தலும் வேண்
டாம். (க௦)

2 கூ மீ. அந் — கள்ளாமை.

அஃதாவது - பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில் யாதொருபொருளையும் அவரைவஞ்சிததுக்கொள்ள நீனையாமையாம்.

எள்ளாமை வேணுவோ னென்பா னெனைத் தொன்றுங், கள்ளாமை காக்கதன னெஞ்சு.

(க-ரை.) முத்தியை இகழாமல் வேண்டுபவன் களவுசெய்யாமல் தன்னெஞ்சைக் காக்கக்கடவன். உள்ளததா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொரு ளைக், கள்ளததாற கள்வே மெனல்.

(க-ரை.) குற்றங்களை நீனைத்தலும்பாவமாதலின் பிறன்பொருளைக் களவுசெய்வோமென்று எண்ணா இருக்கக்கடவர். (உ)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக் கெடும.

(க-ரை.) களவாலாகிய செல்வம் வளர்வதுபோ லத்தோன்றிக் கெடும. (ங)

களவின்கட் கன்றிய காதல் வினாவின்கண் வியா விழும்ந் தரும்.

(க-ரை.) களவை இச்சிக்ரும இச்சையானது துன்பத்தைத்தரும். (ச)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல பொருள்கரு திப், பொச்சாப்புப் பாபபாரக ணில்.

(க-ரை.) பிறாபொருளை இச்சிப்பவரிடத்து அருளும் அன்பும் இல்லை. (ரு)

அளவின் கணின் றொழுக லாற்றா களவின் கட்சன்றிய கா த லவா.

(க-ரை.) களவில இசையுடையவர்கள் கிருபை வழியிலே நடவார். (சு)

களவென்னுங் காரறி வாணமை யளவென்னு மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(க-ரை.) களவுசெய்வோம் என்னும் அறிவுடைமையானது பெருமையுடையோரிடத்து இல்லை.

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங் களவறிந்தார் நெஞ்சிற கரவு.

(க-ரை.) அறிந்தவரது நெஞ்சில் உளரும் அறத் தைப்போல, களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனை வளரும். (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவா களவல்ல மற்றைய தேற்றா தவா.

(க-ரை.) களவு அல்லாதவற்றை அறியாதவர்கள் பாவங்களைச் செய்து கெடுவர். (கூ)

கள்வார்க்குத் தள்ளா முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை.) களவு செய்வோர்க்கு நரகமும், களவு செய்பார்க்குச் சுவர்க்கமும் உண்டாம். (க௦)

நூ-ம். அநீ.—வாய்மை.

அஃதாவது - மெய்யினது தன்மையாம்.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொன்றுந், தீமை யிலாத சொல்ல.

(க-ரை.) சத்தியம் என்று சொல்லப்படுவது யாதொருதீமையும் சொல்லாது நன்மை சொல்லுதல். பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீராத நன்மை பயக்கு மெனின்.

(க-ரை.) பொய்ம்மொழிகள் குற்றமற்ற நன்மையைத்தருமாகில், அவைகளும்மெய்மொழிகளுக்கு ஒப்பாம். (௨)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்கபொய்த்தபின் நன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(க-ரை.) தன்னெஞ்சறிவதைப் பொய்சொல்லாதிருக்கக்கடவன் பொய்சொன்னால் தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும். (௩)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தாருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(க-ரை.) மனதிற்கு ஏற்கப் பொய்யாது நடப்பானாகில் அவன் எல்லாருள்ளத்தும் இருப்பான். (௪) மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

(க-ரை.) உணமைசொல்லுவாளுகில அவன தவம் தானம் செய்பவரினும் தலையாவன. (19)

பொய்யாமை யன்ன புகழிலலை யெய்யாமை பெல்லா வறமுந் தரும.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாமைக்கு ஒப்பாகியபு கழ்ச்சி இல்லை, அது எல்லாததருமமும்கொடுக்கும். பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற செய்யாமை செய்பாமை நன்று

(க-ரை.) பொய்சொல்லாது நடக்கில் வேறுதரு மம்செய்யாமையே நல்லது. (௨)

புறநூல்பாற் றீரா னமையு மகநூல்பாற் வாய்மைபாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) உடம்பு நீரால சுததமாகும், உள்ளம் சத்தியத்தால சுததமாகும். (3)

எல்லா விளங்கும் விளக்கல்ல சானோர்க்குப் பொய்பா விளக்கே விளக்கு

(க-ரை.) உலகவிளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள் அல்ல, பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்காம். (4)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளிலலை யெனைத் தொன்றும், வாய்மையி னல்ல பிற

(க-ரை.) மெய்போலும் பிறதருமங்களை யாம் கண்டதில்லை (5)

௩௧-ம். அநீ.—வேதுளாமை.

அஃதாவது - கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகியவிடத்தும்கோபம் செய்யாமையாம்.

செலவிடத்துக் காப்பான சினங்காப்பா னல விடத்தும், காக்கினென் காவாக்கா லென்

(க-ரை.) கோபம்செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக்காப்பவன் அக்கோபம் செல்லாவிடத்துக்கோபத்தைக் காத்தால் என? காவாக்கால் என்? செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செலவிடத்து மிலலதனிற் றீய பிற.

(க-ரை.) உலியவாமேல் கோபம்செலுத்தினால் அது தனக்கே குற்றமாம், எலியவாமேல் கோபம் செலுத்தினால் அது அதனினும் குற்றமாம். (௨) மறத்தல வெகுளியை யாடமாட்டுந் தீய பிறத்த லதனை வரும

(க-ரை.) கோபத்தை மறக்கக்கடவர், அக்கோபத்தால் பாவங்கள் உண்டாம். (௩)

நகையு முவகையுங் கொலலுஞ் சினத்திற் பகையு முளவோ பிற

(க-ரை.) முகமலாச்சியையும் உள்ளமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தைவிட பகை வேறு இல்லை. (௪)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாங்
காற், நன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

(க-ரை.) தனனைக்காக்க நினைத்தால் கோபத்
தைக் காக்கக் கடவன் காக்காவிடில் அக்கோபம்,
தன்னையே கொல்லும். (டு)

சினமென்னுஞ் சோந்தாரைக் கொல்லியின
மென்னு, மேமப் புணையைச் சுடும.

(க-ரை.) கோபத்தீயானது தன்னையும் தன்னி
னத்தையும் சுடும. (சூ)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்
கேடு, நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(க-ரை.) கோபத்தைப்பொருளாகக் கொண்டவ
னுடைய அழிவானது தரையில அறைந்தகை தப்
பாதுபடுதலபோலாம். (எ)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பமசெய்யினும் அவன்
மேல்கோபியாமை நல்லது. (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(க-ரை.) கோபத்தை நினையானாகில் அவன்
நினைத்ததெல்லாம் அடைவான். (கூ)

இறந்தா நிறந்தா ரணையர் சினத்தைத்
துறந்தா துறந்தா துணை.

(க-ரை.) கோபம் கொண்டவர் செத்தவரோடு ஒப்பாவா, கோபம்கொள்ளாதவர் இறப்பவராயினும் இறவாதவரோடு ஒப்பாவா. (௧௦)

௩௨-ம். அந்.—இன்னசெய்யாமை.

அஃதாவது - தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரமபற்றியாவது சோவினாலாவது ஒருயிர்க்கும் துன்பமதரும் அவைகளைச்செய்யாமையாம்.

சிறப்பினுஞ் செலவம் பெரினும் பிறர்க்கின்ன செய்யாமை மாசற்றா கோள்.

(க-ரை.) பிறர்க்குத் தீமைசெய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம். (௧)

கறுத்தின்ன செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்ன செய்யாமை மாசற்றா கோள்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பங்களைச் செய்தாலும் அவனுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம். (௨)

செய்யாமற் செற்றாக்கு மின்னாத செய்தபினுய்யா விழுமந தரும்.

(க-ரை.) தனக்குத் துன்பம் செய்தவர்க்குத் தான் துன்பம்செய்தல கேட்டைத்தரும். (௩)

இன்ன செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண நன்னயஞ் செய்து விடல.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவரைத் தண்டித்தலா
வது அவருக்கு இன்பம்செய்தலாம். (ச)

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தமனோய்போற் போற்றுக் கடை

(க-ரை.) மன்னுயிராகுவத துன்பத்தைத் தன
னுயிர்க்குவதாதபோல பாராவிடத்து அறிவினா
உண்டாவது என்ன? (ரு)

இனா வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னுமை
வேண்டும பிறனகட் செயல

(க-ரை.) துன்பமென்று அறிந்தவற்றைப் பிற
னிடத்துச் செய்யாமைவேண்டும. (சு)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யாருக்கு மனத
தானா, மாணசெய்யாமைதலை

(க-ரை.) யாருக்கும் துன்பம் செய்பவற்றைச்
செய்யாமைவேண்டும. (எ)

தன்னுயிரி க்கின்னுமை தானறிவா னென்கொ
லோ, மன்னுயிரக கின்னா செயல.

(க-ரை.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பம் தருபவற்றை
மன்னுயிர்க்குச் செய்வது என்னகாரணம்? (அ)

பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றுமே வரும

(க-ரை.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால்
பிற்பகல் அகவேண்டும கனக்கேவரும. (ஊ)

நோயெலலா நோய்செய்தா நோயெலலா நோய
செய்யா, நோயினமை வேண்டுபவா.

(க-ரை.) துன்பம் எல்லாம்துன்பமசெய்தவாநோ
லாகும், துன்பமில்லாமையை விரும்புகோ துன்ப
மசெய்யா. (க0)

உஉ-ம். அந்.—கொல்லாமை.

அந்நாவது - ஐயநிலவுடையவை முதல ஓர்நில
வுடையவைகடையாகிய உயிரனைச் சோவினாலும்
கொல்லுதல செய்யாமையாம்.

அந்நிலை யாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பிறநிலை யெலலாக தரும

(க-ரை.) தருமசெய்யை யாதெனரால் கொலை
செய்யாமையாம், கொலைசெய்தல பாசசெய்யை
எல்லாவற்றையும்தரும. (க)

பாகுத்ததுண்டு பலலுயி ரோம்புத னாலோ
தொகுத்தவற்று ளெலலாக தலை.

(க-ரை.) கிடைத்தவற்றைப்பங்கிட்டு உண்டு பல
வுயிராகிக் காப்பாற்றல் எல்லாதருமத்திலும் தலை
யானதருமம். (உ)

ஒன்றாக நலலது கொல்லாமை மறந்தன
பின்சாரப் பொய்யாமை நலு

(க-ரை.) கொல்லாமை நலலது பொய்சொல
லாமை அநிலும் நலலது. (உ)

நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்
றுங், கொல்லாமை சூழ நெறி

(க-ரை.) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவதுயா
தென்றால் யாதோருயிரையுங்கொல்லாமையாம்.
நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(க-ரை.) கொலைக்கஞ்சிக் கொல்லாமையை மற
வாதவனே எல்லாருள்ளும் தலையாவான். (௫)

கொல்லாமைமேற்கொண டொழுகுவான்வா
ழ்நாணமேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(க-ரை.) கொலைசெய்யாதவனவாழ்நாளின்மேல்
இயமன் செல்லமாட்டான். (கூ)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும வினை.

(க-ரை.) தான் ஒருயிரை நீக்கும்தொழிலைச் செய்
யா திருக்கக்கடவன். (எ)

நன்றாகுமாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்
குக், கொன்றாகு மாக்கங் கடை

(க-ரை.) பெரியோருக்குக் கொலைசெய்துவரும்
செல்வம்கடை. (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கன் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து

(க-ரை.) கொலைத்தொழில் செய்வோர் அத்தொ
ழில் செய்யாதவரது மனதில்புலைத்தொழிலாராய்க்
காணப்படுவா. (கூ)

உயிருடம்பி நீக்கியா ரென்பா ரெயிருடம்பிற
செல்லாத்தீ வாழுககையவா.

(க-ரை.) வறுமையும் பிணியும் உடையவரை
முறபிறப்பில கொலைசெய்தவரென்று பெரியோரா
சொல்லுவா. (க0)

ஞானம்.

இனி அவவிரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்
தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்
தருவதும் ஆகிய அறிவு.

நுசு-ம். அந்.—நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவையெல்லாம் நிலை
பெறாத தனமையவாம்.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புலலறி வாணமை கடை.

(க ரை.) நிலையில்லாப்பொருளை நிலையுடைமை
யாக நினைக்கும் புத்தியில்லாமை அறிவோர்க்கு
இழிவு. (க)

கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செல்
வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(க ரை.) செல்வம்கூத்தாடுங்கூட்டம்போல் சே
ரும் அக்கூட்டம்கெடுதல்போல் செல்வங்கெடும்.

அறகா வியபிற்றுச செலவ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல

(கரை.) செலவம் பெற்றால் தருமஞ்செய்யக்
கடவா. (௩)

நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும
வாள துணாவார்ப பெறின்.

(கரை.) உயிரானதுகாலவளவுபோலத் தனனைக்
காட்டி அறுததுச செலலும் வாளபோன்றது,
இதை அறிவாரைப்பெற்றால் நலம். (௪)

நாச்செற்று விககுணமேல வாராமு னலவினை
மேறசென்று செய்யப் படும்

(கரை.) நாளை அடக்கிச்சேத்துமம் எழுமுன
னை தருமம் செய்யவேண்டும். (௫)

நெரு லுளனொருவ னின்றிலலை யென்னும
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(கரை.) இவ்வுலகம் நேற்றிருந்தவன இனறில்
லையென்னும பெருமையை உடையது. (௬)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மலல பல

(கரை.) ஒரு நாளளவும் வாழ அறியாதவாகள்
கோடிக்குமேலான எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள்.
குடமபை தனித்தொழியப் புடபறத் தற்றே
புடாபொ யிரிடை நட்பு

(க-ரை.) உடலுக்கும் உயிருக்கும் இருக்கிற சம்பந்தமானது முட்டைதனித்தொழியப் பறவைபறந்தாற்போலும். (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(க-ரை.) மரணம்வருதல் நித்திரைசெய்தல்போலும், பிறப்பு வருதல் நித்திரைசெய்து விழித்தல் போலும். (க)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட் டிச்சி விருந்த வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) உடலுள்ளே ஒதுக்குக் குடியிருந்த உயிர்க்கு என்றும் இருக்க வீடு அமைந்தது இல்லை.

நடு-ம். அந்.—துறவு.

அஃதாவது - புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை அவைகளது நிலையாமையைப்பார்த்து விடுதலாம்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதலதனி னதனி னிலன்.

(க-ரை.) ஐம்பொறிவிடயமாகிய ஐம்புலன்களையும் ஒவ்வொன்றாக ஒழித்தவன் அவைகளால் வரும் துன்பங்களை அடையான். (க)

வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபி னீண்டியற் பால பல.

(க-ரை.) துறந்தபின் இன்பம பலவாகலின் இன்பம் வேண்டினால் துறக்கக்கடவன். (உ)

அடலவேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல வேண்டும், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு

(க-ரை.) ஐம்பொறியின் சம்பந்தமாகிய ஐயுடல்களைக் கெடுத்தல் வேண்டும். (ங)

இயலபாகு நோன்பிறகொன தின்மை யுடைமை, மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து

(க-ரை.) தவத்தோர்க்குப்பற்றற்றிருப்பது இயலபாகும், பற்றுண்டாயின மயக்கமாகும். (ச)

மற்றும் தொடர்பா டெவன்கொல பிறப்பறங்கு, ஒற்றாக் குடமபு மிகை

(க-ரை.) பிறவியை நீக்கமுயலவோர்க்கு உடல் பாரமாம், மற்றவாக்கு என்னபயனா? (ஊ)

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான வா னோம், குயாந்த வுலகம் புகும்.

(க-ரை.) யான் எனது என்னும் மயக்கம் அற்றவன முத்தியுலகத்தில் செல்லுவான். (கூ)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப் பற்றி விடாஅ தவர்க்கு

(க-ரை.) இருவகைப்பற்றையும்கிடாதவர்களைத் துன்பங்கள் விடாவாம். (எ)

தலைப்பட்டா தீரத் துறந்தா மயங்கி வலைப்பட்டா மற்றையவா.

(க-ரை.) முற்றத்த துறந்தவாகள் முததிபெறுவா,
துறந்தவாகள் பிறப்பில அநுதுவா. (௩)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(க-ரை.) பற்றற்றபொழுதே பிறப்புஅறம அருத்
பொழுதேபிறப்பு இறப்பின்நிலையாமைகாணப்படும்.
பற்றுக பற்றற்றான பற்றின யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

(க-ரை.) பற்றற்ற பரம்பொருளைப் பற்றுப்பொ
ருட்டு முததிவழியைப் பற்றக்கடவா. (௪௦)

௩௬-ம். அந்.—மேய்யுணர்நீதல்.

அந்நாவது - பிறப்புவிடுகனையும், அவற்றின் கார
ணங்களையும் * விபரீத † சந்தேகங்களால் அல்லா
மல் உண்மையால் அறிதல். இதை வடநூலார் தத்
துவஞானமென்பராம்.

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளான மாண்பு பிறப்பு

* விபரீதஞானமாவது - ஒன்றை மற்றொன்றாக
அறிதல். அது கயிற்றைப் பாம்பு என்று அறிதல்
போல்வன.

† சந்தேகஞானமாவது ஒன்றை இதுவோ அது
வோ எனக் கொள்ளுதல். கயிரோ பாம்போ எனத்
துணியாது நிறுத்துபோலவன.

(க-ரை.) பொருள் அல்லாதவைகளைப் பொருள் என்று எண்ணும் மயக்கத்தால் பிறப்பு உண்டாம். இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(க-ரை.) விபரீதஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொண்டவர்க்கு அம்மெய்ஞ்ஞானமே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும். (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து.

(க-ரை.) அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்க்கு முத்திலகம் சமீபமாகும். ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(க-ரை.) மெய்யை அறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை. (ச) எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருள் எந்தத் தன்மையை உடைத்தாயினும் அந்தப் பொருளிடத்து நின்று உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். (ரு) சுற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டரா தலைப்புவர், மற்றிண்டு வாரா நெறி.

(க-ரை.) இப்பிறப்பில் உபதேசத்தைக் கேட்டு உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர்.

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி நெருதலையாப
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(க-ரை.) ஒருவன் மனமானது உபதேசப்பொரு
ளைக்கொண்டு உண்மைப்பொருளை அறியுமானால்
அவனுக்குப்பிறவி உண்டென்று நினைக்கவேண்டி
யது இல்லை. (௭)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச்சிறப்பென்
னுஞ், செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) பிறவிக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானம்
கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம்.
சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழி
த்துச், சார்தரா சாரதரு நோய்.

(க-ரை.) ஒருவன் மெய்ப்பொருளை அறிந்து இரு
வகைப் பற்றுக்களும்கெட நடப்பானாகில அவனைத்
துன்பங்கள் அணுகாவாம். (௯)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னமங் கெடக்கெடு நோய்.

(க-ரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றமும்நீங்கி
அக்குற்றங்களால் வரும்துன்பங்கள் இல்லை. (௧௦)

௩௭-ம். ௮தி.—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது-முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு
அறுத்தார்க்கு நடுகின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட
வினைப் பயனகளும் நின்றமையால் அதுபற்றி

சேரோ இடம் துத்துறக்கப்படட புலன்களின்மேலே
பழைய பழக்கவசத்தினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே^௧
அநினைவும் பிறவிகரு விததாமாதலால் அதனை
இடைவிடாந் மெய்ப்பொருள் உணாவால் அதுநினை
லாம.

அவாயென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்
றுந், தவாஅப பிறப்பீனும் வித்து.

(க-ரை.) எவவுயிரகருக்கும் பிறவியைத் தருமவி
தையாவது ஆசையாகும். (க)

வேண்டுங்கால் வேண்டும பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறவாமையையே இச்சிக்க
வேண்டும். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டி ல்
லை, யாண்டு மஃதொப்ப நில.

(க-ரை.) இச்சியாமைக்கு ஒப்பானசெல்வம் இவ
வுலகத்தில் இல்லை, மோட்சத்திலும் அதற்கு ஒப்
பானது இல்லை. (ங)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குமோட்சம் என்று சொல்லப்
படுவது ஆசையில்லாமையாம், அவாவாசை இல்லா
மையானது மெய்யுமையை இச்சிக்கவரும். (ச)

அற்றவ ரென்பா சுவாவறஞா மற்றையா
மாற்றாக வற்ற திலா.

(க-ரை.) பிறவி அறறவா என்று செல்லப்படுவா
ஆசை அறறவா, அவவாசை அருதவா பிறவி அற
றிலா. (இ)

அஞ்சவ தோரு மற்றே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(க-ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லது ஆசையாம
அவவாசையை நீக்குவதே துறவறமாம். (ஈ)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான வரும்

(க-ரை.) ஒருவன் இச்சையை நீக்கினால் அவன்
கெடாமைக்கு ஏது உண்டாம். (எ)

அவாவிலலார்க் கிலலாகுங் துன்ப மஃதுணா
டெற், நவாஅது மேன்மேல வரும்.

(க-ரை.) ஆசை அறறவாகளுக்குத் துன்பம் இல்
லை அவவாசை உண்டாகில் துன்பம் உண்டாம். (அ)

இன்ப மிடை யறா தீண்டு மவாவென்னுங்
துன்பத்துட் டென்பங் கெடின.

(க-ரை.) ஆசை என்னும் துன்பத்தின் மிகுந்த
துன்பம் ஒருவனுக்குக் கெடுமானால் இன்பமவரும்.

ஆரா வியற்கை யவாரீபி னாரிலையே
பேரா வியற்கை தரும்

(க-ரை.) ஒருவன் ஆசையை விடுவானாகில் அவனுக்கு அவவிகை நிலைமையைத்தரும். (௧௦)

ந.அ-ம். அந்.—ஊழ்.

அஃதாவது-நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும் தீவினைப்பயனாகிய துன்பமும் அவவினைகளைச் செய்தவனையேசென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம்.

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள், போகூழாற் றோன்று மடி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குப்பொருள் வரும் விதியால் முயற்சி உண்டாம், பொருள் அழியும் விதியால் சோம்பல் உண்டாம். (௧)

பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் ழறிவகற்று
மாகலூ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையைத் தரும் ஆகும் ஊழ் அறிவைத்தரும். (௨)

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுநதன்
னுணமை யறிவே மிகும்.

(க-ரை.) ஒருவன் துட்பமாகிய நூல்கள் பலவற்றைக்கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினால் ஆகிய அறிவே மிகும். (௩)

இருவே நுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும வேறு

(க-ரை.) உலகில் ஊழின் இயல்பு இரண்டாம்
அவை செல்வமுடைமை அறிவுடைமையாம். (ச)
நல்லவை யெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செலவஞ் செயற்கு.

(க-ரை.) செல்வம் உண்டாதற்கு விதிவசத்தால்
நல்லவை எல்லாம் தீயவாம், தீயவை எல்லாம் நல்ல
வாம். (ரு)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம்.

(க-ரை.) ஊழினாலே தமக்குச் சொந்தமாகப்
பொருள்கள் காப்பாற்றினாலும் நில்லாவாம், சொந்த
மாகும்பொருள்கள் புறம்போக்கினாலும் போகாவாம்.
வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி.
தொகுத்தார்க்குந் துய்தத லரிது.

(க-ரை.) கோடிபொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும்
கடவுள் அமைத்த அமைப்பு அன்றி அதுபவித்தல்
அரிது. (எ)

துறப்பார்மற் றுப்புர விலலா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின்.

(க-ரை.) ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை அடைவிக்
காமல் நீங்குமானால் வறுமையை அதுபவிக்காதவர்
இவ்வாழ்க்கையைத் துறப்பா. (அ)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லலலற் படுவ தெவன்.

(க-ரை.) நன்மை உண்டாகுமபோது நன்மையை அநுபவிப்பவா துன்மை உண்டாகுமபோது துன்பப்படுவது என்ன? (க)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தானமுந் துறும்.

(க-ரை.) ஊழைவிட வலிமையுடையவை எவை அதை விலக்கும்பொருட்டு ஒன்றை நினைப்பினும் அஃதே முனவந்து நிற்கும். (க)

அறந்துபபால் முற்றிற்று

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவழியினாலே சோக்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம்.

அரசியல்.

அரசாவது - லகததிற்கு உயிர் என்கிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசின் இயலை இருபததெனது அதிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முகவிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

நகூ-ம். அந்.—இறைமாட்சி.

அந்நாவது அரசனது நற்குணமும் நற்செய்கைகளும்.

பலா-குடி கூழமைச்சு நடபர ன்று
முடையா னரசரு னேறு

(க-ரை.) சேனை நாடு பொருள் அமைச்சு நடபு
அரண் இவ்வாறு அங்கங்களையும் உடையவன அரச
சருள் ஆண்டிங்கமபோன்றவன். (க)

அஞ்சாமை வீகை யறிஞ்சுந்த மிந்நாளுகு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியலபு

(க-ரை.) அரசனுக்கு இயல்பாவது வல்லமை
நாகை அறிவு மனவெழுச்சியாம். (உ)

தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிபமுனறு
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு

(க-ரை.) விரைவு உடைமை, கல்வி உடைமை,
வலி உடைமை இம்மூன்றும் அரசனைவிட்டு நீங்கா
வாம். (ஈ)

அறணிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறணிமுக்கா
மான முடைய தரசு.

(க-ரை.) தன் அறத்தில் இருந்து பாவங்களைக்
கடிந்து வலிமையினாலே தவறாதமானம் உடைய
வன் அரசன் ஆவான். (சு)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலும் பொருளைக்
காத்தலும் அப்பொருளை அறத்தினவழிச செலவு
செய்தலுமான இவைகளில்வல்லவன அரசனாவான்.

அச

திருக்குறள்மூலமும்

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனே
ன், மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(க-ரை.) அரசன காண்கைக்கு எளியவனாகி
இன்சொல சொலபவன் ஆனால் அவன நிலத்தை
உலகம் உயாததிச்சொல்லும். (சு)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்
சொலாற், முன்கண டனைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்
கும் அரசனுக்கு இவவுலகம் தனபுகழோடு பொருந்
தித் தான் நினைத்த அளவு உடையதாகும். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) மதுமுறை செலுத்திக் குடிகளைக்காக்
கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தேவனாக எண்
ணப்படுவான். (அ)

ரெவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை
வேந்தன், கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானவர்கள் கடிந்து உத்தி
சொல்லும் சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசனகுடை
நிழல் கீழ் உலகம் தங்கும். (சு)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானும் வேந்தாக் கொளி.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொல்சொல்லுத
லும் செங்கோல்செலுத்துதலும் குடிகளைக்காத்த

ஓம் இந்நான்கு செயல்களையும் உடையவன் அரசருக்குள் விளக்கம் ஆவான். (40)

சா0-ம். அநீ.—கல்வி.

அஃதாவது-அவ்வரசன் தான்கற்றற்கு உரிய நூல்களைக் கற்றல அவையாவன-அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யாஜ்ஞ, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றின் நூல்களும் மற்று முதலானவையாம்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக,

(க-ரை.) ஒருவன் கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றம் அறக் கற்கக்கடவன், கற்றபின் கல்வி அறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன். (க)

எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்வி
ரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) கணிதநூற்களும் இலக்கண நூற்களும் மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும். (உ)

கண்ணுடைய ரென்பவா கற்றோர் முகத்திர
ண்டு, புண்ணுடையா கலலா தவர்.

(க-ரை.) கற்றோரே கண்கள் உடையவர் என்று சொல்லப்படுவோர், மற்றோரே கண்கள் இல்லாதவா என்று சொல்லப்படுவர். (ங)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில

(க-ரை.) கற்றவா தொழிலாவது கற்றவரைச் சோநது இனி எப்போழுது காணபோம் என்று நினைத்துவருநதுதலாம். (ச)

உடையாழு விலலாபோ லேக்கற்றுங் கற் றா, கடையரே கலலாதவா.

(க-ரை.) கற்றோ உயாதோரும மறோ இழிந் தோரும ஆவா. (ரு)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாநநாக் குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு

(க-ரை.) மணற்கேணி தோண்டிய அளவாக ஊ றும் அதுபோல மனிதருக்கு அறிவும் கற்ற அளவு ஆகும். (சு)

யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன் சாநதுணையுங் கலலாத வாறு.

(க-ரை.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் தனது நாடாம் அப்படியிருக்க ஒருவன் மரணபரியாதமும் கற்கா மல இருப்பது என்ன? (எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற் கெழுமையு மேமாப புடைதது.

(க-ரை.) ஒருவன் தான் கற்ற கல்வியானது தனக்கு எழுபிறப்பிலும் உதவுதல் உடைத்தாம். (அ)

தாயின் புறுவ துலகின் புறக்கணடு காழுறுவா கற்றறிந் தா.

(க-ரை.) கற்றவா தாங்கள் இன்பம் அடையும் கல்விக்கு உலகத்தாரா இன்பம் அடைதல கண்டு மற தும் கற்பாரா. (க)

கேடி ல் விழுச்செல்வம் கலவி யொருவற்கு மாடலல மற்றை யவை

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத செல்வம் கல்வியாம், பொன்மணி முதலானவை செல்வம் அல்லவாம். (க0)

சுக-ம். அந்.—கல்லாமை.

அந்நாவது கற்றலைச்செய்யாமையின் இழிவாம்.

அரங்கின் றி வட்டாடி யற்றே கிரமபிய நூலின்றிக் கோட்டி கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன் கல்வியைக் கற்காமல் சபையில் ஒன்றைச் சொல்லல் வகுப்பிடம் இல்லாமல் குதாடியதுபோலும். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(க-ரை.) கல்லாதவன் சபையில் பேசவிரும்பு தல் இரண்டு முலைகளும் இல்லாதவள் பெண்தன் மையை இச்சித்தல்போலும். (உ)

கல்லா தவரு நனிநல்லா கற்றாமுற் சொல்லா திருக்கடி பெரின.

(க-ரை.) கற்றார் முன்பு யாதொன்றையும் சொல்லாதிருப்பாராகில் கலலாதவரும் மிகவும் நல்லவா ஆவார். (௩)

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றுயினுங் கொள்ளா ரறிவுடை யா.

(க-ரை.) கல்லாத அறிவு ஒருவேளை நன்றாய் இருப்பினும் கற்றோர்கொள்ளா. (௪)

கலலா வொருவன் றகைமை தலைபபெய்து சொலலாடச சோரவு படும.

(க-ரை.) கல்லாதவன் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பானது கற்றவன் முன்பேசக்கெடும. (௫)

உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் களரணையர் கல்லா தவர்.

(க-ரை.) கல்லாதவா விளைவு இல்லாக்களர் நிலத்தை ஒப்பாவா. (௬)

நுண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல மணமாண் புனைபாவை யற்று.

(க-ரை.) நூல் அறிவு இல்லாத எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணாம்புச்சாந்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையின் எழுச்சியும் அழகும் போலுமாம். (௭)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே கல்லார்கட் படட திரு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் இடத்து உண்டாகிய செல்வமானது கற்றவர் இடத்து உண்டாகிய வறுமையைப்பார்க்கிலும் துன்பம் செய்யும். (௮)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்
துங், கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் மேலாகியகுலத்தில் பிறந்
தாரானாலும் கீழ்க்குலத்தில்பிறந்து கற்றவரை ஒப்
பாகார். (க)

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனையவா.

(க-ரை.) கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் மிரு
கங்களையும் ஒப்பாவார். (க0)

சஉ-ம். அந்.—கேள்வி.

அஃதாவது - கேட்கத்தகும் நூலின் பொருள்க
ளைக்கற்றறிந்தவர் சொல்லக்கேட்குதல்.

செலவத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்
செல்வஞ், செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் சிறப்புடைய செல்வமா
வது கேள்விச்செல்வமாம், அச்செல்வம எல்லாச்
செல்வங்களிலும் தலைமையாம். (க)

செவிக்குண விலலாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(க-ரை.) காதுக்குக் கேள்வி உணவு இல்லாதகா
லத்து வயிற்றுக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டும். (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றோ டொப்பா நிலத்து.

(க-ரை.) கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமி
யில் இருப்பினும் தேவரை ஒப்பாவார். (ங)

கற்றில னாபினுங் கேட்க வஃதொருவர்
கொற்கததி னாற்றா துணை.

(க-ரை.) கல்லாதவன் ஆனாலும் கற்றவர்கொல்
லும் நூல்களைக் கேட்கக்கடவன், அக்கேள்வி ஒரு
வனுக்குத் தளாச்சிவந்த இடத்துத் துணையாம். (ச)

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையாராவய்ச் சொல.

(க-ரை.) நல்லவர்கள் வாயில் பிறக்குஞ்சொல்
ஒருவாக்கு ஆபத்து வந்தவிடத்தில் சேற்றுநிலத்தில்
ஊனறுகோலபோல உதவியாம். (ரு)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மானற பெருமை தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கக்கட
வன அவை மிகுந்த பெருமையைத்தரும். (சு)

பிழைத்துணாந்தும பேதைமை சொல்லா
ரிழைத்துணாந, தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(க-ரை.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்க
ளைச் சொல்லார். (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப படாத செவி.

(க-ரை.) கேள்வியாலே தொனைக்கப்படாத செவிகள், ஓசையைக் கேட்குமானாலும் கேளாததன்மை உடையனவாம். (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லா வணங்கிய வாயின ராத லரிது.

(க-ரை.) நுணுக்கமான கல்வி கேள்வி இல்லாதவாகள் வணக்கமுள்ள வாயின உடையவா ஆகுதல் அரிது. (க)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்களவியினும் வாழினு மென்.

(க-ரை.) காதுகளால் அறியப்படும் கல்வி மதுரத்தை அறியாத மனிதர்கள் இறந்தால் என்ன? வாழ்ந்தால் என்ன? (க0)

சங்-ம். அந்.—அறிவுடைமை.

அதாவது - கல்வி கேள்விகளினால் ஆகிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவன் ஆதலாம்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(க-ரை.) அரசர்க்கு அறிவானது அவ்வரசரைக் காக்கும் படையாம், அவ்வறிவு பகைவர் அழிக்கக் கூடாத அரணும். (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பு லுய்ப்ப தறிவு.

(க-ரை.) அறிவானது மனம்போனவழியில் போகவிடாமல் நன்மையிடத்து விடுவதே அறிவாம். (உ) எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருளை எவர் வாயினால் கேட்பினும் அந்தப்பொருளின் உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். (ங)

எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான் பிறாவாய், நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) தன்னால் சொல்லப்படும்பொருளை எளிதாகச்சொல்லிப்பிறர்சொல்லும்பொருளை அறிவதே அறிவாம். (சு)

உலகந தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(க-ரை.) ஒருவன் உயர்ந்தோரைச் சிறுகிப்பது அறிவாம், நட்பின் இடத்து முன் முகமலர்ந்து பின்முகம்குவிதல் இல்லாமையும் அறிவாம். (ரு)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ டவ்வ துறைவ தறிவு.

(க-ரை.) உலகமானது எவ்வகையினாலே நடப்பதாய இருக்கின்றதோ அவ்வகையிலே தான்நடப்பது அறிவாம். (ரூ)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா ரஃதறி கலலா தவா.

(க-ரை.) முன் வரக்கடவதை அறியவல்லார் அறிவு உடையவர் அறியமாட்டாதவா அறிவு இல்லாதவர். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(க-ரை.) அஞ்சததருவதற்கு அஞ்சாமை அறிவு இல்லாமையாம், அஞ்சததருவதற்கு அஞ்சதல் அறிவு உடைமையாம். (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை யதிர வருவதோ நோய்.

(க-ரை.) வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறிந்து காத்துக்கொள்ளும் விவேகிகளுக்குத் துன்பம் இல்லை. (கூ)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(க-ரை.) அறிவு உடையவர் இல்லாதவர் ஆயினும் எல்லாம் உடையவர் அறிவு இல்லாதவர் எல்லாம் உடையவர் ஆயினும் ஒன்றும் இல்லாதவர்.

சச-ம். அந்.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது - காமம் குரோதம் உலோபம் மானம் உவகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதலாம்.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மிலலா
பெருக்கம பெருமித நீர்த்து.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத
அரசனது செல்வமானது மேலானதாகும். (க)

இவறலு மாண்பிறந்த மாணமு மாண
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(க-ரை.) கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய
மானமும் அளவிலாமகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்
றங்களாம். (உ)

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்து
ணையாக், கொள்வா பழிநாணு வார்.

(க-ரை.) பாவத்துக்குப் பயப்படுவோ தினை
அளவு குற்றம்வரினும் பனை அளவாக எண்ணுவார்.
குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரும பகை.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்ற
மாம ஆதலால் அக்குற்றத்தை காக்கக்கடவன். (ச)
வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரி
முன்னர், வைத்தாறு போலக் கெடும்.

(க-ரை.) குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்
ளாத அரசனது வாழ்வு அக்கினிமுன் நின்ற வைக்
கோல் போலக்கெடும். (ரு)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகுமிறைக்கு.

(க-ரை.) தன் குற்றத்தை முன்கிடிந்து பிறர்குற்றத்தைப் பின்கடிவானாகில் அவ்வரசனுக்குக் குற்றம் இல்லை. (கூ)

செயற்பால செய்பா தீவறியான் செலவமுயற்பால தன்றிக் கெடும.

(க-ரை.) செய்யப்படுமவைகளைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபம்செய்யும் அரசனது செல்வம் கெடும். (க)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ள மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(க-ரை.) பொருளைப்பற்றும் உலோபத் தன்மையானது எல்லாக்குற்றத்திலும் மிகுந்ததாம். (அ) வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) எக்காலத்தும் ஒருவன தன்னை மதியாதிருக்கக்கடவன், நன்மையைத்தராத தொழிலை இச்சியாதிருக்கக்கடவன். (கூ)

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி னேதில வேதிலார் நூல்.

(க-ரை.) தன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் தன்னுடைய இச்சையையும் பகைவர் அறியாமல் அதுபவிக்க வல்லவன ஆனால் அப்பகைவர் எண்ணம் பழுதாம். (கூ)

சுரு-ம். அந்.-பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவவறுவகைக் குற்றங்களையும் கடந்த அரசன தன்னைத்தீயவழியில் விலக்கி நல்ல வழியிலேசெலுததும் பேரறிவுடையவரைத் தனக்குத துணையாகக் கொள்ளுதலாம்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை திறனறிந்து தோந்து கொளல்.

(க-ரை.) அரசன் அறிவுடையோர் சிறைகத்தைக் கொள்ளக்கடவன். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(க-ரை.) துன்பங்களை நீக்கும் விதம் அறிந்து நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்லவரை அரசன் சிறைகிக்கக்கடவன். (உ)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித தமராக் கொளல்.

(க-ரை.) பெரியோரைச் சிறைகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகள் பலவினும பெரியதாம். (ஈ)

தமமிற் பெறியார் தமரா வொழுகுதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தம்மைவிடப் பெரியோரைச் சிறைகித் துடததல் அரசன் வல்லமை பலவினுள்ளும் தலை மையாம். (சு)

சூழ்வார கண்ணாக லொழுகலான் மன்னவன
சூழ்வாரைச் சூழ்நது கொளல.

(க-ரை.) மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரம நடத்
தலால் அமமந்திரிகளை அரசன துணையாகக்கொள்ள
வேண்டும். (௫)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில.

(க-ரை.) பெரியோர் இனத்தை உடையவனாகத்
தான நடக்கவல்ல அரசனைப் பகைவா செயிக்கக்
கூடாது. (௬)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவா.

(க-ரை.) நன் மந்திரிகளைத் துணையாகக்கொண்டு
அரசாளும் அரசரைக்கெடுக்கும் பகைவா இல்லை.

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுபபா ரிலானுங் கெடும்.

(க-ரை.) புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைப் பெற்றி
லாத அரசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமல் கெடு
வான். (௭)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சாரபிலார்க் கில்லை நிலை.

(க-ரை.) முதல் இல்லாதவர்க்கு இலாபம் இல்லை
அதுபோலமந்திரிகள் இல்லாத அரசனுக்குத்துணை
இல்லை. (௮)

பலலா பகை கொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத
தே, நல்லார் தொடரகை விடல

(க-ரை.) அரசன் பெரியோர் சினேகத்தை விடு
தல் பலபேர் பகைகொள்ளுதலினும் பத்துப்பங்கு
தீமை உடையதாம். (௧௦)

௪௬-ம். அந்.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது - சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை
சிறிய இனமாவது நல்லதிலே நனமையும் தீயதிலே
தீமையும் இல்லை எனபோரும், விடரும், தூர்த்த
ரும் முதலாயினவரது கூட்டமாம்.

சிற்றின மஞ்சும பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்நது விடும.

(க-ரை.) பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு
அஞ்சும் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச்சுற்ற
மாகக்கொள்ளும். (௧)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்த்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(க-ரை.) நிலத்தின இயல்பினாலே நீர் திரிந்தால்
போல அவரவர் சேர்ந்த இனத்தினாலே அறிவு
திரியும். (௨)

மனத்தானு மாந்தர்த் குணாச்சி யினத்தானு
மினனு னெனப்படுஞ் சொல.

(க-ரை.) மனத்தினாலே அறிவு உண்டாம் அது போல ஒருவன சோந்த இனத்தினாலே இன்னொருவன் என்று எண்ணப்படும். (௩)

மனத்துளது போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவானது அவன்சோந்த இனத்தினால் ஆகும். (௪)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தமும், செய்வினைப்பரிசுத்
தமும் சோந்த இனத்தால் ஆகும். (௫)

மனநதூயர்க் கெச்சநன் னாகு மினந்தூ
யர்க், கில்லைநன் னாகா வினை.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு மக்கட்
பேறுநன்றாகும் இனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு நன்
மை இல்லாச் செயல் இல்லை. (௬)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழந் தரும்.

(க-ரை.) மனத்தின் நன்மை செல்வத்தைத்த
ரும் இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும். (௭)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) மனநன்மை உடையவரானாலும் பெரி
யோர்க்கு இனநன்மை உறுதி உடையதாம். (௮)

மனநலத்தி னாகு மறுமை மற்ற஁து
மினநலத்தி னேமாப புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மனநனமையால் வரு
பிறப்பில இனபம் உண்டாம், அதற்கு இனநனமை
யாலவலிமை உண்டாம். (கூ)

நல்லினத்தினாங்குந துணையிலலைததீயினத்தி
னல்லற் படுபபதூஉ மில்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நல்ல இனத்தின மிகுந்த
துணை இல்லை தீய இனத்தின மிகுந்தகேடுஇல்லை.

சுள.ம். அந்.—தேரிந்துரெயல்வகை.

அ஁தாவது - அரசன் தான செய்யும் தொழில்
களை ஆராய்ந்து செய்யும் திறமாம்.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(க-ரை.) ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும்
இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கட
வன. (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்
வாக், கருமபொருள் யாதொன்று மில்.

(க-ரை.) நல் இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும்
அரசருக்குப் பெறுதற்கு அரியபொருள் ஒன்றும்
இல்லை. (உ)

.ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோரா இலாபத்தை நினைத்து
முதல் இழக்கும் தொழிலைச் செய்யார். (ங)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) குற்றத்திற்கு அஞ்சம் பெரியோரா துணி
யப்படாத தொழிலைச்செய்யார். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
டாத்திப படுப்பதோ ராறு

(க-ரை.) அரசன் யோசியாமல் பகைவாமேல்
செல்லல் அப்பகைவரை நிலைபெறச்செய்தலாம்.

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்
தலாலும் செய்யததக்கவற்றைச் செய்யாமையா
லும் கெடுவான். (சு)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கும்
உபாயத்தை எண்ணிச் செயயக்கடவன் தொடங்கி
யபின் எண்ணுதல் குற்றம். (ஏ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(க-ரை.) முடியும் உபாயத்தால் வருந்தாமுயற்சி யானது பலாகாத்தாலும் குற்றம்படும். (அ)

நன்றூற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(க-ரை.) அவரவர் குணங்களை அறிந்து இசையச் செய்யாவிடில நன்மைசெய்தலுள்ளும் குற்றம் உண்டாம். (கூ)

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்
மொடு, கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(க-ரை.) அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாரானால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. (க௦)

சஅ-ம். அந்.—வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவுபாயங்களுள் தண்டம்செய்யக் குறித்த அரசனானவன நால்வகைவலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியு தூக்கிச் செயல.

(க-ரை.) தொழில்வலிமையும் தன்வலிமையும் பகைவனவலிமையும் துணைவலிமையும் ஆராய்ந்து தனவலியிசுமாயில் அரசன அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன. (க)

ஒலவ தறிவ தறிநததன் கட்டங்கிச்
செல்வாக்குச் செல்லாத தில.

(க-ரை.) செய்யக்கூடும் தொழிலையும் அறிய வேண்டும் வலிமையும் அறிந்துசெய்யும் அரசர்க்கு முடியாதபொருள் இல்லை. (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி யிடைக்கண் முரிந்தார பலா.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியவரோடு போராசெய்து இடையில் புறங்கொடுத்த அரசர்பலர். (ங)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(க-ரை.) தன்வலியின் அளவை அறியாது தன்னைப்புகழ்ந்த அரசன் கெடுவான். (ச)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின்.

(க-ரை.) மயில் இறகு ஏற்றப்பட்ட வண்டியும் அச்சமுறியும் அவவிறகை அதிகமாக ஏற்றினால். நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரெதிறந் தூக்கி னுயிர்கிறுதி யாகி விடும்.

(க-ரை.) நுனிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவவளவைக் கடந்து ஏறுவராகில் அவருக்கு முடிவுவரும். ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் போற்றி வழங்கு நெறி.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக்காப்பாற்றும் வழியாம். (ஈ)

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலைப
போகா றகலாக் கடை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப்பொருள்செலவு இல்லாவி
டில் அப்பொருள் வரவுசிறிதாகிலும் கெடுதிஇல்லை.
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கையுளபோல
விலலாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை
அறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத்
தோன்றி அழியும். (கூ)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளவற்றை ஆராயாத உத
வியாலே செல்வத்து அளவு கெடும். (க0)

சகூ-ம். அந்.—காலமறிதல்.

அஃதாவது - வலிமையினாலே மிகுதி உடையவ
னும்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச்செல்லும் அரசன்
அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் கார்க்கை யிகல்
வெல்லும், வேந்தாக்கு வேண்டும் பொழுது.

(க-ரை.) காகம் கோட்டாணப்பகலில்வெல்லும்
அதுபோல் அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்
வேண்டும். (க)

பருவத்தோ டொட்ட வொழுத நிருவினைத்
தீரமை யார்க்குங் கயிறு.

(க-ரை.) காலம் அறிந்து தொழிலை நடத்தல்
செல்வத்தைக் கட்டுமெ கயிரும். (உ)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(க-ரை.) காலம் அறிந்துசெய்தால் அரியதொ
ழில்கள் உளவோ? (ஃ)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) அரசன் காலம் அறிந்து தொழில்செய்
தால் உலகம் எல்லாம் ஆளநினைத்தாலும் கைவசப்
படும். (஄)

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(க-ரை.) பூமி முற்றும் ஆளநினைக்கும் அரசர்
பகைவரை வெல்லக் காலம்பார்த்திருப்பார். (ஐ)
ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(க-ரை.) ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு,
வலிமை உள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும்
பொருட்டாம். (ஈ)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்
பார்த், துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(க-ரை.) அறிவுடைய அரசா கோபத்தைப் புறங்காட்டா காலமவரும் அளவும் அக்கோபத்தை உள்வைத்திருப்பா. (எ)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை காணிற் கிழக்காந தலை.

(க-ரை.) அரசா பகைவரைக்கண்டால் அவாக்குமுடிவுகாலம் வரும் அளவும் பணியக்கடவா. (அ) எய்தற் கரிய திபைநதக்கா லந்நிலையே செய்தற் கரிய செயல.

(க-ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்தால் அப்பொழுதே அத்தொழிலைசெய்யக்கடவர் கொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(க-ரை.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம் வாய்க்காத இடத்துக் கொக்கு அடங்கல் போல் இருக்கக்கடவன். (க௦)

௫௦-ம். ௮௩.—இடனறிதல்.

அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேல் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(க-ரை.) அரசா பகைவரைவெல்ல இடமகண்டால் அல்லது எததொழிலையும் செய்யாது இருக்கக்கடவா. (க)

முரணசோநத மொய்ம்பி னவாக்கு மரணசோநதா, மாக்கம் பலவுந் தரும.

(க-ரை.) வலிய அரசருக்கும் அரணைச்சேர்ந்தா கின்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையும் தரும்.

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம் அறிந்து போர் செய்வராகில் வெற்றிபெறுவர். (ங)
எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியா துன்னிச் செயின்.

(க-ரை.) அரசா இடம் அறிந்து போர்செய்வா ராகில் பகைவர் எண்ணம் முடியாது. (ச)

நெடும்புனலுள் வெலலு முதலை யடுமபுனலி
னீங்கி னதனைப பிற.

(க-ரை.) முதலை நீரில் இருந்தால் எல்லா உயிரையும் வெல்லும் அது அநீரைவிட்டால் மற்ற உயிர்களாலே தோல்வி அடையும். (ரு)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலதது.

(க-ரை.) நிலத்திலோடும தேர்கள் கடலில் ஓடா வாம் கடலில் ஓடும் மரக்கலங்கள் நிலத்திலே ஓடா வாம். (ரூ)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்
சாமை, யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) குறைவில்லாது எண்ணி இடமறிந்து
போசெய்தால் தைரியம் இன்றி வேறுதனைகள்
வேண்டாவாம். (எ)

விறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடை
யா, னூக்க மழிந்தது விடும.

(க-ரை.) நிறை சேனையை உடைய அரசன்
குறைசேனையை உடைய அரசன இடத்தைச் சோ
ந்து அழிக்க நினைக்கில் அவனாற்பெருமை இழந்து
விடுவான். (அ)

விறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(க-ரை.) அரண்வலியும் பலமும் இல்லார் ஆன
லும் பகைவா இருப்பிடமசென்று வெல்லல் அரிது.

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு

(க-ரை.) நரிகள் யானைகளைச் சேற்று நிலத்தில்
வெல்லும். (க0)

—
ருக-ம். அந்.—தேரிந்துதெளிதல்.

—
அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு
குணம் அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய்

கையையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்கிற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதலாம்.

அறம்பொரு ளினப முயிரச்ச நான்கின்
நிறந்தெரிந்து தேறப படும.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம பொருள் இன்பம் உயிரச்சம என்கின்ற நான்கின் திறத்தால தோந்து கொள்ளப்படுவான். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான கடடே தெளிவு.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்து குற்றத்தில் இருந்து நீங்குகிறகும் நாணம உடையவனை அரசன் தெளிந்துகொள்வான். (உ)

அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லினமை யரிதே வெளிறு.

(க-ரை.) அரிய நூல்களைக்கற்றுக் குற்றமற்றவா இடத்தும் அறியாமை இல்லாதிருக்கை அரிது.

குணனாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன்குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து மிகுதியைக் கொள்ளக்கடவன். பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்கருமமே கட்டளைக் கல.

(க-ரை.) மனிதர்பெருமையும் சிறுமையும் அறியும் உரைக்கல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம். (ரு)

அற்றாரை, தேறுத லோம்புக மற்றவா
பறநிலா நாணா பழி.

(க-ரை.) அரசன குற்றம் அற்றவரைத் தெளி
தல ழுழியக்கடவன அவா உலகத்தோடு டட்டாத
வா ஆதலால் பழிக்கு அஞ்சா. (௩)

காதனமை கந்தா வறிவறிபார்த தேறுதல
பேதைமை பெலலாம தரும்.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை அறியாதவா
களை அரசன தெரிந்துகொள்ளுதல அவனுக்கறி
வினமை எல்லாதரும். (௪)

தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமபை தரும்.

(க-ரை.) தன்னோடு சம்பந்தம் இல்லாதவனைத்
தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அததெளிவு துன
பம் தரும். (௫)

தேற்றக யாரையுந் தேராது தோந்தபிற்
நேறுக தேறும பொருள்

(க-ரை.) அரசன யாவரையும் ஆராயாமல்கொள்
ளாதிருக்கக்கடவன ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கட
வன. (௬)

தேரான நெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடுமபை தரும்.

(க-ரை.) அரசன ஒருவனை ஆராய்ந்திலனாகித்
தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவன இடத்தில ஐயங்
கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பம்தரும். (௭)

௫௨ ம். அந்.—தேரிந்துவினையாடல்.

அதாவது - தெளியப்பட்டவரை அவர்செய்யவல்லதொழில்களை அறிந்தது அவைகளிலே ஆளும் திறமாம்.

நன்மையுட தீமையு நாடி நலமபுரிந்த
தன்மையா னுளப படும.

(க-ரை) நன்மை துன்மைகள் அறிந்து ஆகும்
வைகளைச்செய்பவன அரசனால் ஆளப்படுவான்.(க)
வாரி பெருக்கி வளமபடுத்தித் துற்றவை
யாராய்வான செய்க வினை.

(கரை.) பொருள்வரும்வழியை விருத்திசெய்து
பொருளைவளத்து இடையூறுகளை ஆராய்பவன
அரசனுக்குத்தொழில் செய்யக்கடவன. (௨)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நனகுடையான் கட்டே தெளிவு

(க-ரை.) அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையில்லா
மை ஆகிய இந்நான்கும் உடையவனிடத்தே அரசு
னுக்குத்தெளிவு உண்டாம். (௩)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும வினைவ
கையான், வேறாகு மாந்தா பலா.

(க-ரை.) எவ்வகையால் அறிந்த இடத்தும தொழிலவகையால் வேறுபடுமனிதாபலர். (௪)

அநிந்தாற்றிற் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினை
தான், சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து
முடிப்பவனுக்கு அல்லாமல் மற்றவனுக்குத்தொழில்
கொடுக்கலாகாது. (டு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணாநது செயல.

(க-ரை.) அரசன்தொழில் செய்பவனை அறிந்து
பின் தொழிலை அறிந்து அவனைத்தொழிலில் வைத்
து ஆளக்கடவன். (சு)

இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந
ததனை யவன்கண் விடல.

(க-ரை.) அரசன் இத்தொழிலை இச்சாதனத்
தால் இவன முடிக்கவல்லவன் என்று அறிந்து அத்
தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவன். (ஊ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்கு உரியவ
னாய் இருக்கையை அறிந்து அவனை அத்தொழிற்கு
உரியவனாகச்செய்யக்கடவன். (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே
றாக, நினைப்பானை நீங்குந திரு.

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சி உடைய
வனை வேறாகநினைக்கும் அரசனைச் சீதேவிவிட்டு
நீங்குவாள். (கூ)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு

(க-ரை.) தொழில்செய்பவன் கோணாதிருக்க
உலகமகோணாது ஆகையால், அரசன் அவனை நாள்
தோறும் ஆராயக்கடவன். (க0)

ருந-ம். அநீ.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது-அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்
னைவிட்டு நீங்காதிருக்குமபடி தழுவுதலாம்.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வப்பற்று அற்ற இடத்
தும் பழமைகொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே
உண்டாம். (க)

விருப்பஞ்சு சுற்ற மியையி னருப்பஞ்
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றம் கிடைத்
தால் அது பலசெலவம் கொடுக்கும். (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீரிநிறைந் தற்று.

(க-ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வா
னது கரை இல்லாக்குளம் நீரிநிறைந்தாற்போலும்.

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்
தான், பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) செலவம் பெற்றதினால் வரும் பயனா
வது சுற்றத்தைக்காததலாம். (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப்படும

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொல் சொல்லு
தலும் ஒருவன செய்தால் அவனசுற்றத்தால் சூழப்
பட்டுவாழ்வான். (ரு)

பெருங்கொடையான் பேணுன வெகுளி யவ
னின், மருங்குடையா மாநிலத் தில.

(க-ரை.) மிகுந்தகொடையும் கோபமில்லாமை
யும் உடையவனாகில் அவனபோல் சுற்றம் உடை
யவன் இல்லை. (சு)

காக்கை கரவா கரைநதுண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ராககே யுள.

(க-ரை.) காகம் இரைகிடைத்தால் இனத்தை
அழைத்து உண்ணுதல்போல அசசெய்கை நல்ல
இனத்தார்க்கு உளவாம். (எ)

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வா பலா.

(க-ரை.) அரசன அவரவாக்குத் தகுதி அறிந்து
நடப்பானாகில் அவனைவிடாமல் வாழும் சுற்றத்தா
ர்பலா. (அ)

தமராகித் தற்றுநதாரா சுற்ற மமரமைக்
காரண மினறி வரும

(க-ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின்பிரிந்தவா
மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணம இலலை. (க)
உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னியைத்திருந் தெண்ணிக கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன காரணம இல்லாமல் பிரிந்து
போய்ப் பின்பு ஒருகாரணத்தால வந்தவனை அரச
ன ஆராயந்து கொள்ளக்கடவன். (க௦)

ருசு-ம். அந்.—பொச்சாவாமை.

அநாவது - அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும்
முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தனனைக்காத்துக்
கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரி
யங்களிலும் மறதி செய்யாமையாம்.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோரவு.

(க-ரை.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வரும் மறதியானது
அளவுகடந்த கோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்
குக்கெடுதியைத்தரும். (க)

பொச்சாபபுக் கொல்லும புகழை யறிவினை
ரிச்ச நிரபபுக்கொன் றுங்கு.

(க-ரை.) தரித்திரம் அறிவைக்கெடுக்கும் அது
போல மறதி புகழைக்கெடுக்கும். (உ)

பொச்சாப்பாக் கிலலைப் புகழ்மை யதுவுல
கத், தெப்பானு லோக்குந் துணிவு

(க-ரை.) புகழ்ச்சி மறதியுடையோர்க்கு இல்லை
இது எல்லாநூலாக்கும் துணிவுதான். (ங)

அச்ச முடையாக் கரணிலலை யாங்கில்லைப்
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(க-ரை.) பயம் உடையவர்க்கு நால்வகை அர
ணங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லை அதுபோல் மறதி
உடையவாக்குச் செல்வங்கள் இருந்தும் பயன்
இல்லை. (ச)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் நன்பிழை
பின்னா நிரங்கி விடும.

(க-ரை.) துன்பம் வருமுன காக்காமல் மறந்து
இருந்தவன் தன் குற்றத்தைக்குறித்துப் பின்விச
னப்படுவான். (ரு)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்கா
மை, வாயி னதுவொப்ப தில.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் மறதி இல்லாமை வாய்க்
குமானால் அதற்கு ஒப்பு ஒன்றும் இல்லை. (சு)
அரியவென் றுகாத விலலைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) மறவாத மனததால் ஆலோசித்துச்
செய்தால் அரசனுக்கு அரியவை ஒன்றும் இல்லை.

புகழ்நதவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ்
செய்யா, திகழ்ந்தாக் கெழுமையு மில.

மேலானவற்றை அரசர் எண்ணிச்செய்யக்கடவா செய்யாது மறந்தவாககு எழுபிறப்பிலும் நனமை இல்லை. (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடை யுமபோது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதி அடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவா. (கூ)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன மற்றுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(க-ரை.) அரசன் நினைத்தபொருளை நினைக்கக் கூடமாளு அப்பொருளை அடைதல் எளிதாகும்.

௫௫-ம். அந்.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது - அரசனாலே செய்யப்படும் முறையி னது தனமையாம்.

ஓர்நதுகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட் டெ, தேர்நதுசெய் வஃதே முறை.

(க-ரை.) அரசனகுறறத்தை ஆராயந்து எல்லா இடததும் நடுவுநிலைமைபொருந்தி அரசு ஆள்வதே செங்கோலாம். (க)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(க-ரை.) உயிரனைத்தும் மழையை நோக்கிவா
மும குடிகளைத்தும் அரசன் செங்கோலேநோக்கி
வாழும். (உ)

அதனா நூற்கு மறத்திற்கு மாறியாப
நிறைது மன்னவன கோல

(க-ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்கும் காரண
மாதினிறது அரசன் செங்கோலாம். (௩)

குடிதழீஇக் கோலாச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு

(க-ரை.) உலகத்தாரா குடிகளைத்தழிவி ஆளும்
அரசனது அடிப்பைப்பொருநதி நிறபா. (ச)

இபலபுளிக் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட
பெயலும விளையுநு தொக்கு

(க-ரை.) நீதிமன்னன் நாட்டிலே மழையும் வி
ளையும் நிறைந்திருப்பனவாம். (ந)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல வெற்றியைத்தராது
செங்கோல வெற்றியைத்தரும். (கூ)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச செயின.

(க-ரை.) அரசன் பூமிமையகாப்பான் செங்கோல்
அவனைக்காக்கும். (எ)

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மனன வன, நண்பதத்தாற னுனை கெடும.

(க-ரை.) எளிமசமையம் உடையனாகி ஆராய்ந்து முறைசெய்யாத மனனன தானே கெடுவான். (அ) குடி புறங் காததேநாமபிக குற்றங் கடிதல வடுவென்று வேந்தன னொழில

(க-ரை.) குடிகளைக்காததுக் குற்றம் கடிதல அரசனது தொழிலாம். (ஈ)

கொலைபிற கொடியாரை வேந்தொறுததல பைங்கூழ், களைகட டதனெடு நோ.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக்காததல உழவனபயிர்க்குக் களையெடுத்தல்போலாம். (கௌ)

ருக-ம். அந்.—கொடுங்கோள்மை.

அஃதாவது - அரசுமுறையின கோணுதலினது தனமையாம்.

கொலைமெற்கொண்டாரிறகொடிதேயலைமெற்கொண, டலலவை செய்தொழுகுமவேந்த.

(க-ரை.) அநியாயஞ்செய்யும் அரசன் கொலை செய்பவரினும் கொடியன். (க)

வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங் கோலொடு நின்றா னிரவு.

(க-ரை.) கொடுங்கோலையுடைய அரசன் குடி-
களைவருத்திப் பொருளவேண்டுதல வழிப்போக்-
கணைககள்வன வருத்திப்பொருள்கொடு என்றல் போ-
லும். (உ)

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(க-ரை.) குற்றங்களை ஆராய்ந்து நீதிசெலுத்தாத
மன்னன தனதுநாட்டை இழப்பான். (ங)

கூழுங்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோ
டிச், சூழாது செய்யு மரசு.

(க-ரை.) மதுநீதிதவறி அரசாரும் அரசன் பொ-
ருளையும் குடிகளையும் இழப்பான். (ச)

அலலற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செலவத்தைத் தேய்க்கும படை.

(க-ரை.) குடிகள் அழுதகண்ணீர் அல்லவோ
கொடுங்கோல் வேந்தன செல்வத்தை அறுக்கும்
வாள்? (ரு)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃ
தின்றேன், மன்னுவா மன்னாக் கொளி.

(க-ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புக
ழாம் அஃதில்லாவிடில் அப்புகழ் உண்டாகாவாம்.

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) மழை இல்லாமை துன்பம்தரும் அது போல அரசன் அருள இல்லாமை குடிகளுக்குத் துன்பம்தரும். (எ)

இனமையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா மன்னவன கோறகீழ்ப் படின

(க-ரை.) அரசன் கொடுங்கோலின் கீழ் வாழ்ந் தால வறுமையிலும் கொடியதுன்பம்தரும். (அ) முறைகோடி மன்னவன செய்யி னுறைகோடி யொல்லாது வானம பெயல

(க-ரை.) அரசன் மறுமுறைதப்பி அரசு ஆண்டால அவனது நாட்டிலே மழைபெய்யாது. (கூ) ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பா, காவலன் காவா னெனின்

(க-ரை.) அரசன் உயிர்களைக் காவாவிடில் அவனது நாட்டில பசுக்கள பால சுருங்கும் வேதியா வேதம மறப்பர். (க௦)

ருளம் மீ. அநீ.—வேருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும் பகுதி என்று சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும் தான அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமையாம்.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா லொத்தாங் கொறுபபது வேருது.

(க-ரை.) நடுவாய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை ஆராய்நது தக்கபடி தண்டிப்பவனே அரசன. (க)
கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக ரெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவா.

(க-ரை.) செல்வம் வேண்டுவோர் உலியதண்டனை செய்பவாபோலத் தொடங்கி மெலியதண்டனை செய்யக்கடவா. (உ)

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவநத மொலலைக் கெடும.

(க-ரை.) குடிகள் அஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்யும கொடுங்கோல் அரசன விரைவிலகெடுவான்.
இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல்
வேநத, னுறைகடுகி யொலலைக் கெடும.

(க-ரை.) கொடியன் என்று சொல்லப்பட்டகொடுங்கோல் அரசன் ஆயுள்குறைந்து செல்வம் இழப்பான். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்
செலவம், பேய்கண டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) அரிய சமையத்தையும் கடியமுகத்தையும் உடைய அரசனது செல்வமானது பேய்கண்ட செல்வம் போலாம். (ரு)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்
செல்வ, நீடின்றி யாங்கே கெடும.

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையனும் இரக்கம் இல்லாதவனுமானால் அவன் செல்வம் கெடும். கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தனடுமுரண் டேய்க்கு மரம.

(க-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டனையும் அரசன் பலனகளை அழிக்கும் அரசங்களாம். (எ) இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் ஈனத்தாற்றிச், சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(க-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கு ஒப்பித்து அவரோடு கலந்துசெய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிககில் அவன் செல்வம் கெடும். (அ) செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(க-ரை) போர்க்காலத்தில் காப்பாக அரண் கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவில்கெடுவான். (க) கல்லாப பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல திலலை நிலக்குப பொறை.

(க-ரை.) கொடுங்கோல் அரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாக ஆக்கிக்கொளவான் அதுவே பூமிக்குப்பாரமாம். (க௦)

௫௮-ம். அந்.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது-தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்ட மொழியை மறுக்கமாட்டாமையாம்.

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
புணமையா னுண்டிவ் வுலகு.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாக்கூணியம் என்னும்
அழகு உண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலகம் உண்டாயி
ருக்கின்றது. (க)

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப பொறை.

(க-ரை.) உலகம் தாக்கூணியத்திலே நடப்பதாம்
அஃதிலலாதவா பூமிக்குப் பாரமாவா. (உ)

பண்ணென்னும பாடற் கியைபின்றேற் கண
னெனனாங், கண்ணோட்ட மிலலாத கண.

(க-ரை.) பாடல் இசை இல்லாவிடில் பயன்
இல்லை அதுபோலக் கண்ணிறகுத் தாக்கூணியம்
இல்லாவிடில் பயன் இல்லை. (ங)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மிலலாத கண

(க-ரை.) முகத்தினிடத்தில் கண்ணோட்டம்
இல்லாத கண்கள் இருந்து என்னபயனைத்தரும?
கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட ஈஃதின்
றேற், புண்ணென் றுணரப் படும.

(க-ரை.) கண்ணிறகு ஆபரணம் தாக்கூணிய
மாம் அஃதில்லாவிடில் அக்கண புண். (ரு)

மண்ணோ டியைநத மாத்தனையா கண்ணோ
டியைநதுகண ணோடா தவா.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் இல்லாதவா மண்ணேடு பொருநதிய மரத்திற்கு ஒப்பாவா. (சு)

கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாரா, கண்ணோட்ட மினமையு மில

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் குருடா கண்ணோட்டம் உள்ளவா கண்ணுள்ளாரா. (எ)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வலலாக் குரிமையுடைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் உடைய அரசருக்கு இவவுலகம் உரிமை உடையது. (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினா கண்ணுங்கண் ணேடிப, பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(க-ரை.) தமமை வருத்துவோர் இடத்தும் கண்ணோட்டம் உடைய அரசரே தலையாவா. (ஆ)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண டமைவா நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவா.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் வேண்டுவோர் சிநேகா நஞ்சு இடக்கணமும் உண்டு சிநேகிப்பார். (க0)

—
 டுகூ-ம். அந்.—ஒற்றடல்.
 —◆—

அஃதாவது - பகைவா அயலோர் நட்பினர் என னும் மூன்றுதிறத்தார் இடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறி தற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம்.

ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்

(க-ரை.) அரசனானவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலை
யும தனது இரண்டுகண்களாகத் தெளியக்கடவன்.

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்
றும், வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் நடப்பவைகளை ஒற்ற
னால் அறிதல் அரசனது தொழிலாம். (உ)

ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில.

(க-ரை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்
களை அறியாத அரசன வெற்றி அடையான. (ங)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம வேண்டாதா
ரென்றாங், கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(க-ரை.) தொழிலாளரையும் உறவினரையும்
பகைவரையும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (ச)

கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(க-ரை.) ஐயம இல்லாவடிவோடு பொருந்தி அஞ்
சாதிருந்து பகைவர் என்செய்யினும் உள்ளதைச்
சொல்லாதவனே ஒற்றன். (ரு)

துறந்தார படிவத்த ராகி யிரந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(க-ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி எங்
குமபோய் ஆராய்ந்து அறிந்து பகைவர் துன்பம்
செய்யினும் தன்னைக்காட்டாதவன் ஒற்றனாவான்.
மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(க-ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லனாகிப் ப
கைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனாவான். (௭)
ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஒரொற்றன அறிந்து வந்தபொருளை மற்
றொரு ஒற்றனால் அறிந்து வரச்செய்து அரசன்
கொள்ளக்கடவன். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமையா ள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(க-ரை.) ஒரொற்றன மற்றோர் ஒற்றனை அறி
யாதிருக்கும்படி அரசன் ஆளக்கடவன். (கூ)
சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(க-ரை.) அரசன ஒற்றனுக்குப் பிறர் அறியச் சிறப்
புச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்தால் தனது இர
கசியங்களை வெளிப்படுத்தினவன ஆவான். (க௦)

கூ0-ம். அந்.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில்செய்தலிலே
எழுச்சியை உடைத்தாதலாம்.

உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலலா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(க-ரை.) உடையவர் என்று சொல்லதக்கது
மனவெழுச்சியாம அவ்வெழுச்சி இலலாதவா யா
தும் இலலாதவா. (க)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடை
மை, நிலலாது நீங்கி விடும்.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ள உடைமை
யாம பொருளுடைமை நிலை இலலாததாம். (உ)

ஆக்க மிழந்தேமென நலலாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யா

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவா பொருளிழந்
தும் வருந்தா. (ங)

ஆக்க மதர்வினாபச் செலலு மசைவிலா
ஆக்க முடையா னுழை

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவன் இடததுச்
செலவமவரும். (ச)

வெள்ளத் தனைய மலாநீட்ட மாந்தா தம்
முள்ளத் தனைய துயாவு

(க-ரை.) நீர்ப்பூததாள்கள் நிறை நீரளவாம் அது
போல மனிதர்கள் உயாவும்மனவெழுச்சி அளவாம்.
உள்ளுவ தெல்லா முயாவுள்ளன மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(க-ரை.) அரசா உயாவை நினைக்கக்கடவா அவ
வுயாசசி கூடாவிடி ஓம அநினைப்பு நீங்காகருணம
உடையதாம். (க)

சிதைவிடத தொலகா ரூரவோர்புதையமிற்
பட்டுபொ னேறுங் களிற்

(க-ரை.) யானை கணையால புணப்பட்டவிடசதும்
தளராமல பெருமையைநிறுத்தும் அதுபோல மன
வெழுச்சி உடையா வருத்தம் உருத இடத்தும் தள
ரா. (எ)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு

(க-ரை.) மனவெழுச்சி இலலாதவா மதிப்பு
அடையா. (உ)

பரியது கூங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெருடம புலிதாக் குறின.

(க-ரை.) யானை பெரிதும் கொம்புடையதும்
ஆனாலும் புலியினது அடிக்கு அஞ்சும். (ஃ)

உரமொருவர் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவாவது மனவெழுச்சி
யாம ஃதிலலாதவா மரங்களுக்கு ஒப்பாவா.

சுக-ம். அந்.—மடியின்மை.

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்
போது சோம்புதல அல்லாமையாம்.

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாகுர மாய்ந்து கெடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் குடியென்னும் விளக்கானது
அவன சோம்பலால்கெடும். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவா.

(க-ரை.) தாமபிறந்த குடியை நற்குடியாகவேண்
டுவோர் சோம்பலை விடக்கடவா. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(க-ரை.) சோம்பல் உடையவன் குடியானது
கெடும். (ஈ)

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவர்க்குக் குடியும்
கெட்டுக் குற்றங்களும்பெருகும். (ச)

கெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்
கெடுநீராகா காமக் கலன்.

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்
திரையும், கெடுவோர் ஏறும் மரக்கலங்களாம். (ஊ)

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியு
டையார், மாண்பய னெய்த லரிது.

(க-ரை.) உலகு ஒருங்குடைய அரசர் செல்வம்
வலியவந்தாலும் சோம்பலுடையவர் பயன் அடை
தல் இல்லை. (ஈ)

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ் சொற்கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவா.

(க-ரை.) சோமபலுடையவர் பிறர் இகழும்சொல்
லைக்கேட்பா. (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்
னாக், கடிமை புகுத்தி விடும.

(க-ரை.) சோமபல அரசன் இடத்துத் தங்குமா
னால் இது அரசன் தனனைப்பகைவருக்கு அடிமை
யாக்கும். (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை ஒழிக்க அவன்குடி
யிலும் ஆணமையிலும் வந்த குற்றங்கள் அழியும்.
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(க-ரை.) சோம்பல் இல்லாத அரசன் உலகம்
எல்லாம் அடைவான். (க௦)

கூஉ-ம். அந்.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை
உடையனாதலாம்.

அருமை யுடைத்தென்றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(க-ரை.) தொழிலைக்குறித்தது அருமையென்றுதளராதிருக்கவேண்டுமே, தளரா முயற்சி பெருமைதரும். வினைககண வினைகெட லோம்பல வினைக்குறை, தீராதாரிற் தீராதன றுலகு.

(க-ரை.) தொழிலின குறையைச்செய்யாதுவிட்டவரை உலகமவிட்டது ஆகையால் தொழிலில் செய்கையற்று இருக்கையை விடக்கடவன. (உ) தாளாணமையென்னுந் தகைமைக்கட்டங் கிறதே, வேளாணமையென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) உபகாரமேனமை முயற்சியினிடத்து நிலைபெற்றது. (ங)

தாளாணமை யில்லாதான வேளாணமை பேடிமை, வாளாணமை போலக் கெடும்.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவன உபகாரத்தன்மை பேடிமை வாளபோலாம். (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான றனகேளிரா, துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண.

(க-ரை.) தனக்கு இன்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியைவிரும்புவோன உறவினா துன்பத்தைத் தாங்கும் தூண. (ரு)

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றினமை யின்மை புகுத்தி விடும்.

(க-ரை.) முயற்சி செலவத்தை வளாக்கும் அம் முயற்சி இல்லாமை தரிததிரத்தைக் கொடுக்கும்.

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
முளுளா டாமரையி னாள்.

(க-ரை.) மூதேவி சோமபல் உடையவன் இடத்
தில் இருப்பாள சீதேவி சோமபல் இல்லாதவன
இடத்தில இருப்பாள். (எ)

பொறியினமை யாக்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி

(க-ரை.) யாவாக்கும் விதி இல்லாமை பழி ஆகா
து முயற்சி இல்லாமை பழி ஆகும். (அ)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினும் சரீரமுயற்சிக்குத்
தக்க பலனைத்தரும். (கூ)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின் றித்
தாழா துளுறு பவா.

(க-ரை.) இடைவிடாது முயற்சிசெய்வோ விதி
யையும் விலக்குவா. (கௌ)

கங்ங-ம். அந்.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது - தொழில்லே முயல்பவன் ஊழினு
லாவது பொருளில்லாமையினாலாவது மெய்வருத
தத்தாலாவது தனக்குத்துன்பம் வந்த இடத்து
அதற்கு மனம் கலங்காமையாம்.

இடும்கண் வருங்கா னருக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில.

(க-ரை.) ஒருவன துன்பம் வருமபோது மகிழ்க்
கடவன அததுன்பத்தை நெருக்கக்கடவன. (க)
வெள்ளத் தனைய விடுமபை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும.

(க-ரை.) அறிவுள்ளவன் உள்ளத்திலே ஒன்றை
நினைக்கத் துன்பமெல்லாம கெடும். (உ)
இடுமபைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடுமபைக்
கிடுமபை படாஅ தவர்.

(க-ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்
பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பர். (ங)
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடாப்பா டுடைத்து.

(க-ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை அடைந்த
துன்பமானது தானே துன்பப்படும். (ச)
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனை அடைந்த துன்
பமானது துன்பப்படும். (டு)
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றே
மென், றோம்புத றேற்றா தவர்.

(க-ரை.) செல்வத்தில் உலோபம் செய்யாதவர்
வறுமையில் விசனப்படார். (சு)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்
தைக், கையாறாக் கொள்ளாதா மேல்.

(க-ரை.) அறிவுடையவா துன்பத்தைத் துன்ப
மாகக்கொள்ளார். (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியலபென்பான்
றுன்ப முறுத விலன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகித் துன்
பத்தை இயல்பென்று நினைப்பவன் துன்பம் அடை
யான். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்
துட், மென்ப முறுத விலன்.

(க-ரை.) இன்பம்வந்தபொழுது இன்பத்தை இச்
சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான். (கூ)

இன்னொமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுநதன்
னென்றா விழையுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்ளுவா
னாகில் அவன பகைவராலே மதிக்கப்படும் உயாச்சி
யை அடைவான். (கௌ)

அ ந் க வி ய ல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே
ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்
பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்

தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கின
சக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச்
சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகா
ரத்தினுலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்ச
சுச சொல்லுகின்றா.

காச-ம். அந்.—அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தனமை அததன்மை
அவன் குணங்களும் செய்கைகளும்மா.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) கருவியும் காலமும் செய்கையும் தொ
ழிலும் இவற்றை எண்ண வல்லவன் மந்திரி. (க)
வன்கண குடிகாத்தல கற்றறித லாள்வினை
யோ, டைநதுடன மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாமையும் குடிகளைக்
காததலையும் கற்றறிதலையும் முயற்சியையும் உடைய
வன் மந்திரி. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தாப
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை.) பிரித்தலும் காத்தலும் பிரிந்தவரைப்
பொருந்தச்செய்தலும் வல்லமை உடையவன் மந்
திரி. (ங)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும வல்ல தமைச்சு

(க-ரை.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும்
ஒருதலையாகச்சொல்லலும வல்லவன மந்திரி. (ச)

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ்
ஞானநுந், திறனறிந்தான நேர்ச்சித் துணை.

(க-ரை.) தருமங்களை அறிந்து தொழில்செய்யும்
திறங்களைத் தெரிந்தவன மந்திரி. (ஞ)

மதிதுட்ப நூலோ டெடையார்க் கதிதுட்பம
யாவுள முனனிற் பவை.

(க-ரை.) புத்தி துட்பத்தை உடைய மந்திரிகளுக்
குமுன் நிற்கும் ஆலோசனைகள் எவையுள? (கூ)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் திறங்களை அறிந்தா
லும உலகநடக்கையை அறிந்து செய்யக்கடவன்.

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன.

(க-ரை.) சொன்னவரது அறிவை அழித்துத்
தான் அறியானாகினும் அரசனுக்கு உறுதியானவை
களைச் சொல்லுதல மந்திரியின கடமையாம். (அ)

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ
வோ, ரெழுபது கோடி யுறும்.

கநஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யும்மந்திரி ஒருவன் எழுபதுகோடி பகைவரிலும் கொடியன். (கூ) முறைப்படச் சூழ்நது முடிவிலவே செய்வார் திறப்பா டிலாஅ தவா.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறம இல்லாத மந்திரிகள் முன்பு ஒருகாரியத்தை ஆலோசித்தும் பின்பு அதை முடிவிலலாமலே செய்வார்கள். (க௦)

காரு-ம். அந்.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தைசொல்ல வல்லவனாகுதலாம்.

நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) மந்திரிகளுக்கு நாநலம்போல வேறு நலம இல்லை. (க)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோமபல் சொல்லின்கட் சோரவு.

(க-ரை.) செல்வமும் கேடும சொல்லால்வருதலால் மந்திரிகள் சொல்லினிடத்து சோரவுவாராமல் காக்கக்கடவர். (உ)

கேட்டாரப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளா
ரும, வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல.

(க-ரை.) கேட்டாரும் கேளாதவரும் விரும்பும் படிக்குச் சொல்வதே சொல்லாம். (ங)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தம்முடையவும் கேட்போ
ருடையவும் திறமைகளை அறிந்து சொல்லை சொல்
லக்கடவர். (ச)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்
சொல்லை, வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(க-ரை.) பிறா சொல்லுஞ்சொல்லை வெல்லுஞ்
சொல் இல்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்.

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்
கோடன், மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(க-ரை.) பிறர் இச்சிக்கும்படி சொல்லிப் பிறர்
சொற்பயனைக்கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்கை
யாம். (சு)

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெலலல யார்க்கு மரிது.

(க-ரை.) சொல்லில் வல்லவனும் சோர்வு இல்
லாதவனும் அஞ்சாதவனும் ஆகிய ஒருவனை வெல்
வல் அரிது. (ஏ)

விரைந்து தொழில் கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லப்படும் காரியங்களை இனிதா
கச் சொல்லுதலில் வல்லமந்திரிகளைப்பெற்றால் உல
கம் ஏற்றுக்கொள்ளும். (அ)

பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல நேற்றா தவா.

(க-ரை.) குற்றமற்றவாத்தைகளைப்பேச அறியா
தவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள்.

இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தாா.

(க-ரை.) கற்றதூல்களை விரித்துச்சொல்லாதவர்
கள் வாசனை இல்லாத மலருக்கு ஒப்பாவாா. (க0)

கூகூ-ம். அந்.—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது - செயப்படும் தொழில்கள் பொருளை
மாத்திரமல்லாமல் அறமும் புகழுமதந்து நல்லவை
ஆதலாம்.

துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெலலாந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு துணை நன்மை செல்வம்
ஒன்றைத்தரும் தொழிலின் நன்மை வேண்டியவற்
றைத்தரும். (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் புகழையும் தருமத்தை
யும் தாராத்தொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண் டிம.

ஒலதல வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்
வினை, யாஅது மென்னு மவா.

(க-ரை.) மேலாக ஆவோமென்று எண்ணுவோர்
கெடுத்தற்குக் காரணமானதொழிலை விடக்கடவா.
இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாத அறிவினை உடைய
வர் துன்பம் வரினும் இழி தொழிலைச் செய்யார.
எற்றென் றிறங்குவ செய்யற்க செய்யானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நனறு.

(க-ரை.) தான் வருந்தும் தொழில்களைச்செய்யா
திருக்கக்கடவன் அவற்றைச்செய்வானாகிலும் பின்
செய்யாமை நல்லது. (ந)

ரன்றாள் பசிகாணபா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோ பழிக்கும் வினை.

(க-ரை.) தாய்பசியைக்கண்டானாயினும் அதைக்
குறித்துப் பழிக்கும் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக்
கடவன். (சு)

பழிமலை தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(க-ரை.) பழியால அடைந்த செல்வத்திலும்
பெரியோர் அதுபவிக்கும் வறுமையே மேலாம். (ஏ)
கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தாக் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும.

(க-ரை.) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைக் கொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன் முடியினும் பின் துன்பந்தரும். (அ)

அழக்கொண்ட வெலலா மழப்போ மிழப்பினும், பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(க-ரை.) பிறன் அழக்கொண்டபொருள் யாவும் தான் அழப்போகும் நல்வழியால் வந்தபொருள்கள் முன் இழந்தானாயினும் பின்பயன்கொடுக்கும். (கூ) சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட், கலத்துணைர் பெய்திரீஇ யற்று.

(க-ரை.) மந்திரி அரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத் தேடிக்காத்தல் பசியமணபாததிரத துள்ளே நீரைவார்த்துக் காத்தல போலாம். (க௦)

கூ எ ம். அந்.—வினைத்தீட்பம்.

அஃதாவது-பரிசுததமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம்.

வினைத்தீட்ப மென்ப தொருவன் மனத்தீட்ப மற்றைய வெலலாம பிற.

(க-ரை.) தொழில்வலிமை யென்று சொல்லப் படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம் மற்றவலிமை வலிமை அல்லவாம். (க)

ஊரொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி னொறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடும் தொழிலைச் செய்யாமையும் அத்தொழில பழுதாகில் தளராமையுமாம். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்கதாண்மையிடைக் கொட்கி, நெற்றா விழுமந தரும.

(க-ரை.) தொழிலைமறைதது முடிவிலசெய்வதே வலிமையாம் அது நடுவில் வெளிப்படுமொகில் துன்பமாம்.

சொல்லுதல யாகரு மெளரிய வரியவாஞ் சொல்லிய வண்ணஞ் செயல.

(க-ரை.) தொழிலசெய்வோம என்றல் யார்க்கும் எளிதாம் அதைச்சொல்லியபடி செய்தல் அரிதாம்.

ஹிறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம வேந் தன்க, ணூறெய்தி யுள்ளபபடும்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தொழில வலிமையானது அரசன இடத்துப்பொருநதுதல் யாவராலும் மதிக் கப்படும். (ரு)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார், திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(க-ரை.) தொழில் வலிமை உடையவராகில் நினைக்கப்பட்டபொருளை நினைத்தபடி பெறுவார.

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெ ழுந்தோர்க், கச்சாணி யன்ன ருடைத்து.

(க-ரை.) உலகம் தோக்கு அச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரை உடையது அந்நால் வடிவுகண்டு ஒருவரை இகழலாகாது. (எ)
கலங்காது கண்ட வினைக்கட் ளெங்காது
தூக்கங் கடிநது செயல

(க-ரை.) மனம்தெளிநது செய்யத்துணிநத தொழில் இடதது ஆலசியம் இலலாமல் அத்தொழிலைச் செயயக்கடவா. (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம பயக்கும வினை

(க-ரை.) துன்பமவரினும் துணிவுடன் இன்பம் தரும் தொழிலைச்செய்யக்கடவா. (ஆ)
எனைத்திட்ப மெய்தியந் கணனும வினைத
திட்பம், வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(க-ரை.) உயாநதோ தொழில் வலிமையை விருமபாத மந்திரிகளை மதியா. (க0)

சாஅ-ம். அந்.—வினை செயல்வகை.

அஃதாவது - வலிமையுடைய மந்திரியானவன் தொழிலைச் செய்யும் திறமாம்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(க-ரை.) ஆலோசனைக்கு எல்லையாவது துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னால் ஆலசியப்படுதல் குற்றம். (க)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(க-ரை.) ஆலசியமாகச்செய்யும் தொழிலகளை
ஆலசியமாகச் செய்யக்கடவன விரைவாகச் செய்
யும் தொழிலகளை விரைவாகச் செய்யக்கடவன்.

ஒலலுமவா யெலலாம வினைநனறே யொல
லாக்காற், செலலுமவாய் நோக்கிச் செயல

(க-ரை.) குற்றம் கூடும இடத்தெலலாம தண்
டித்தல் நலலது அது கூடா இடத்து மூன்று உபா
யங்களால் செய்யக்கடவன். (ங)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நினையுங்
காற், நீயெச்சம போலத் தெறும்.

(க-ரை.) தொழில் பகை இவை இரண்டின்
குறைவுகள் அக்கினியினது குறைவுபோல்வளாநது
கெடுக்கும். (ச)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைநது
மிருடர வெண்ணிச் செயல.

(க-ரை.) பொருளும் சாதனமும் காலமும் தொ
ழிலும் இடமும் இவ்வைந்தும் வினைத்துத தொழில்
செய்யக்கடவன். (ரு)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
பபெயனும் பாரத்துச் செயல்.

(க-ரை.) முயற்சியையும் இடையூற்றையும் பய
னையும் ஆராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவன். (சு)

செய்வனை செய்வான் செயன்முறை யங்
வனை, அள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல.

(க-ரை.) தொழிலைச் செய்ந்ததொடங்கினவன்
செய்யும் முறையாவது அததொழில்லை உள்பாட்
டை அறிதல. (உ)

வினையான் வினையாகுகி கொட னனைகவுள்
யானையால யானையா, த, தறறு

(க-ரை.) தொழிலாலே தொழிலை முடித்துக்
கொளளககடனை இது யானையால யானையால கட
டியதை உபபாம. (உ)

நட்டாக்கு நல்ல பெயலின் வினைந, ததே
பொட்டாரை யொட்டிக் கொளல

(க-ரை.) பகைவரைச் சீரேகம ஆகுகிக்கொள்ளு
தல சீரேகருக்கு நல்லவைகளைச் செயதலினும் நல
லது. (க)

உறைசிறியா ருணைடுங்க லஞ்சிம் குறைபெ
யிற், கொள்வா பெரியாரப பணிநது.

(க-ரை.) ஆளும இடம சிறியாராகிய மந்திரிகள்
பகைவர் எதித்த இடத்துப் பணிநதுகொள்வா.

சுசு மீ. அந்.—நூது.

அதாவது-பொருத்தல பிரித்தலகருக்கு வேற்
றரசா இடத்தே நூதுசெலவோரது தனமையாம.

அன்புடைமையானற சூழப் பிறத்தல வேந்த
வாம, பண்புடைமை தூதுரைப்பான பண்பு

(க-ரை.) அன்பு, ஈழகுடியில் பிறத்தலும் அரசா
விரும்பும் குணமும் உடையதாதல தூதன இலக்
கணம். (க)

அன்புறிவா ராங்கத சொலவனமை
தூதுரைப்பாக, கினறி யமையாத மூன்று

(க-ரை.) அன்பு அறிவு சொல்வனமை இவை
தூது சொல்வோரது குணங்களாம். (உ)

தூலாரு ணூலவலல னாகுதல வேலாருள்
வெனறி வினையுரைப்பான பண்பு.

(க-ரை.) தூதனுக்கு இலக்கணமாவதுமந்திரிகள்
இடத்து வலவன ஆகுதல. (ங)

அறிவுரு வாராங்கத கல்வியிம மூனறின
செறிவுடையான செலக வினைக்கு

(க-ரை.) அறிவு உருவு கல்வி இவற்றை உடைய
வன தூது செல்லக்கடவன. (ஈ)

தொகர சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்.
சொல்லி, நன்றி பயப்பதாக தூது.

(க-ரை.) தொகுத்தச் சொல்லியும் கடுஞ்சொல்
லை நீக்கி மகிழ்ச்சொல்லியும் அரசனுக்கு நனமை
செய்பவனே தூதன். (ஐ)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலசொல்லிக் கா
லத்தாந், நக்க தறிவதாக தூது.

(க-ரை.) நீதி நூலைக்கற்றுப் பகை அரசா மனம் கொளச்சொல்லி அஞ்சாதவனாய் காலத்திறகு ஏற்க உபாயம் அறிபவனே தூதன. (கூ)

கடனறிநது காலங் கருதியிடனறிந
தெண்ணி யுரைப்பான றலை

(க-ரை.) முறைதெரிநது சமையம்பாநதுத தக்க இடம் அறிநது எண்ணிச் சொலபவனே தூதரில தலைமை உடையவன். (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமையிம்மூன்
நின், வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு.

(க-ரை.) சுததமும் துணையும் துணிவும் சத்திய மும் இந்நான்கும் தூதன இலக்கணமாம். (அ)
வீடுமாற்றம் வேநதர்க் குரைப்பான் வடுமாற்
றம், வாய்சோரா வன்க ணவன்

(க-ரை.) தன் அரசன் வாததையை வேற்றர சர்க்குச் சொல்லுதற்கு உரியவனே தூதரில வலிய வன். (கூ)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந தூது.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும அஞ்சாது வேற்
றரசனுக்குத தன அரசன் சொல்லைச்சொல்பவனே தூதன. (க0)

எ0-ம். அந்.—மன்னரைச்சேரிந்நொழுகல்.

அஃதாவது - மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக்
கும் விதமாம்.

அகலா தணுகாது தீக்காய் வார்போலக
விகலவேந்தர்ச் சோந்தொழுரு வார

(க-ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தர் இ
டத்து அகலாமலும் அணுகாமலும் இருக்கக்கடவர்.
மன்னா விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந தரும.

(கரை.) தமது அரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை
விரும்பா திருத்தல் மந்திரிகளுக்கு அவரால் செல்
வம உண்டாம். (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல கடுத்தபின்
நேற்றுதல் யாக்கு மரிது.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வா
ராமல் காக்கக்கடவர் தம் அரசா சந்தேகித்தபின்
அவரைத்தெளிவித்தல் அரிது. (ங)

செவிச் சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்
தொழுக, லான்ற பெரியா ரகத்து.

(க-ரை.) மந்திரி அரசன் இடத்து இருக்கையில்
ஒருவன் செவியில் சொல்லுதலையும் ஒருவனைக்
கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி, நடக்கக்கடவன். (ச)
எப்பொருளு மோரார் தொடராமற் றப்
பொருளை, விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(க-ரை.) அரசன் இரகசியம் பேசுகையில் கேளா
மலும் அதைவினவாமலும் இருந்து அவன்சொல்
வதை மந்திரிகள் கேட்கக்கடவா. (ரு)

குறிப்பிந்து காலங் கருதி வெறுப்பீடு

வேண்டுப வேடபச் சொல்ல.

(க-கை.) குறிப்பு அறிந்து சமையம்பார்த்து வெறுப்பிலலாத வறறையும் வேண்டுவன வறறையும் சொல்லக்கடவா. (கூ)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றங் கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல.

(க-ரை.) அரசன விருமபிய வற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாத வற்றை அவன்கேட்டாலும் மந்திரி சொல்லாது விடக்கடவன. (எ)

இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார நின்ற வொளியோ டொழுகப் படும.

(க-ரை.) மந்திரிகள் அரசரை இனையவா எழுது சாதியார எனது இகழாமல் மதிக்கக்கடவர். (அ)

கொளபபட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார, துளக்கற்ற காடலி யவா.

(க-ரை.) அறிவுடையவா அரசனாலே மதிக்கப்பட்டோம என்று நினைத்து அவா விரும்பாதவற்றைச் செய்யார. (கூ)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் கெழுதகைமை கேடு தரும.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழையமேயோம் என்று நினைத்து இயலபு அல்லாதவற்றைச் செய்யும் உரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும.

எந்-ம. அந்.—குறிப்பறிதல்.

அந்நாவது-அரசா நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதலாம்.

கூறாமை கோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்
ஞான்று, மாறாநீ வையக் கணி

(க-ரை.) அரசன் குறிப்பை அறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க்கு ஆபரணம் ஆவான். (க)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல.

(க-ரை.) மனதின் இடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவன். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணா வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்ததுங் கொளல.

(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பு அறிபவரை வேண்டுமென கொடுத்ததுக் கொள்ளக்கடவா. (ங)

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால வேறு

(க-ரை.) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமல் அறியவல்லவரோடு அறியமாட்டாதவரை வடிவால் வகுப்பினும் அவர் அறிவால் வேறாவா. (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பபுத்தவோ கண.

(க-ரை.) குறிப்பால் பிறாகுறிப்பை அறியாவிடில் கண்கள என்னபயனைத்தரும? (டு)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ நெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு முகம.

(க-ரை.) அடுத்தபொருளைக்காட்டும் கண்ணாடி போல ஒருவனமனத்தின்குணத்தைமுகமகாட்டும். முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப் பினுங், காயினுந் தானமுந் துறும்.

(க-ரை.) உயிரானது விருமபினாலும் வெறுத் தாலும் தான அறிந்து முன்னேறிற்கும முகமபோல அறிவுமிகுந்தது வேறு இல்லை. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகனோக்கி யுற்ற துணாவாப பெறின்

(க-ரை.) மனதைக் குறிப்பால் அறிந்து உற்றத தை அறிவாரைப்பெற்றால் அவாமுகமபாத்து நிற்கப்போதும். (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின், வகைமை யுணர்வாப் பெறின்.

(க-ரை.) கண்ணின் தன்மையை அறியவல்ல மந்திரிகளை அரசாபெற்றால் அவாக்குப்பகைமையும் நட்பையும் கண்காட்டும். (கூ)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங் காற், கண்ணலல தில்லை பிற.

(க-ரை.) அரசர்கருத்தை அளக்கும்கோலாவது அவர்கள் கண்களே அல்லாமல் வேறில்லை. (கௌ)

எஉ-ம். அந்.—அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசனோடிருந்த சபை இயல்பை அறிதலாம்.

அவையறிந் தாராய்நது சொல்லுக சொல்லின், ஞெகையறிந் தாய்மையவா.

(க-ரை.) சொல்லின் தொகையை அறிந்தவர் சபை அறிந்து சொல்லக்கடவா. (க)

இடைதெரிநது நன்குணர்நது சொல்லுக சொல்லி, னடைதெரிந் தநன்மையவா.

(க-ரை.) சொல்லின் நடை அறிந்தவா சமையம் அறிந்து சொல்லக்கடவா. (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவா சொல்லின், வகையறியா வல்லதூஉ மில.

(க-ரை.) சபை அளவை அறியா ஆகிப் பேசு மேற்கொள்பவா சொல்லின்வகை அறியா. (ங)

ஒளியாரமுன் னொள்ளிய ராதல வெளியார முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல.

(க-ரை.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகள் ஆகக்கடவா. அறிவில்லா சபைமுன்னே அறிவில்லா ஆகக்கடவா. (ச)

நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண முந்து கிளவாச் செறிவு.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் சபையில் அவர் முன்னமேயுள்ளதைச் சொல்லாத அடக்கமானது நன்மை எல்லாவற்றுள்ளமும் நல்லது. (இ)

ஆற்றி விலைதளரத் தற்றே விபனபுல
மேற்றுணாவா முன்ன நிழுக்கு

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவன் இழுக்குப் படுதல நல்லவழியில் நின்றவன் தீவழியில் விழுந்தாற்போலும். (ஈ)

கற்றறிந்தாரா கல்வி விளக்குங் கசடறசு
சொற்றெரிதல வலலா ரகதது

(க-ரை.) குற்றம் அறக் கற்றவா சபையில் கற்றவா கல்வி விளங்கும். (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல வளர்வ
தன, பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவா ஒன்றைச் சொல்லல பாத்தியில் நீர்விட்டாற்போலும். (அ)

புல்லவையுட பொச்சாநதுஞ் சொல்லற்க நல
லவையு, ணனரு செலச்சொல்லு வார.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே நற்பொருளைச் சொல்பவர் புல்லாசபையிலே மறந்தும் சொல்லா திருக்கக்கடவா. (ஊ)

அங்கணதது ஞுக்க வரிழ்தற்றூற் றங்கணத்த
ரலலார்முற் கோட்டி கொளல.

(க-ரை.) தம் இனத்தார் அல்லா சபையில் ஒன்றும் சொல்லாது இருக்கக்கடவன சொல்லுதல் சேற்றுள்வீழ்ந்த அயிராதம் ஓங்கும். (கஃ)

எங். மீ. அந். -வ்வையஞ்சாமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்கு உரியசடையை அறிந்து
சொல்லுங்கால அதற்கு அஞ்சாமையாம்.

வகைபறித்து வல்லவை வாய்ரோராரா சொல்
வின, ஞெகைபறித்த தூயமை யவா.

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை அறிந்தவா
சபையினது வகையை அறிந்து பிழைபடச்சொல்
லா. (க)

கற்றாருட் கற்று ரெனப்படுவா கற்றாற்றமுற்
கற்ற சொலச்சொல்லு வார

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவற்றைச் சொல்
லவல்லவா கற்றவா எல்லாருளானும் கற்றவா என்று
சொல்லப்படுவா. (உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவா.

(க-ரை.) பகையின் இடத்து அஞ்சாது இறக்க
வல்லவா பலர் சபையின் இடத்து அஞ்சாது பேச
வல்லவர் சிலர். (ங)

கற்றாமுற் கற்ற சொல்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண மிக்க கொளல்.

(க-ரை.) கற்றவர்முன் கற்றவற்றைச் சொல்லித்
தாம் கற்றவைகளினும் மேலானவற்றைக் கற்றவரி
டத்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவர். (ச)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற பொருட்டு.

(க-ரை.) வேற்றரசாசபையில் அஞ்சாது தெர்
மொழி கொடுத்தற பொருட்டுச் சொல இலக்கண
வழியால் அளவைநூல் அறிந்து மந்திரிகள் கற்கக்
கடவாகள். (ந)

வாஸொடென் வன்கண்ண ரலலாக்கு
நூலொடென, னுண்ணவை யஞ்சு பவாக்கு.

(க-ரை.) செளரியம் இல்லாதவாக்கு வாளாயுதத்
துடன எனனசம்பந்தம் உண்டு? அதுபோலக் கற்ற
வர் சபைக்கு அஞ்சுவோர்க்கு நூலோடு என்ன சம்
பந்தம் உண்டு? (சு)

பகையகத்துப பேழிகை யொள்வா ளவைய
கத், தஞ்சு மவன்கற்ற நூல.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சுவோன கற்றநூல் பேழி
கையில் இருக்கும் வாளை ஒப்பாகும். (எ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலச்சொலலா தார்.

(க-ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச்
சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் பயன்
இல்லாதவராவர். (அ)

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(க-ரை.) கற்றிருந்தும் கற்றவர்க்கு அஞ்சு
பவர் கல்லாதவரிலும் கடையராவர். (ஆ)

உளரெனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்
சிக், கற்ற செலச்சொலலா தார்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்
லாதவர் உயிரோடிருநதும் இறந்தவரோடு ஒப்பா.

எச-ம். அந்.—நாடு.

அஃதாவது - இவ்வித வளப்பங்களை உடையது
நாடாம்.

தள்ளா விளையுஞ் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சோவது நாடு.

(க-ரை.) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும்
கூடி வாழ்வதே நாடாம். (க)

பெருமபொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்
கேட்டா, லாற்ற விளேவது நாடு.

(க-ரை.) அளவு இல்லாப் பொருள் உடைமை
யால் பிறரால் இச்சிக்கத்தக்கது. ஆகி அழிவு இன்
மை பொருந்தி மிகவிளேவதே நாடாகும். (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி
யிறைவற், கிறையொருங்கு நோவது நாடு.

(க-ரை.) பிறநாட்டுப்பாரம் தன்மேல் வரும்போ
து அவற்றைத்தாங்கித் தன் அரசனுக்கு இறைப்
பொருள் முற்றும் தருவதே நாடாம். (ங)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

கடுஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பசியும் பிணியும் பகையும் சேராமல் இருப்பது நாடாகும். (ச)

பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந தலைக்குங், கொலகுறுமடி மிலலது நாடு.

(க-ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் இல்லாததே நாடாகும். (ந)
கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(க-ரை.) கேடில்லாததும் வளங்குன்றாததுமான நாட்டை எல்லாநாட்டிலும் முதனமையான நாடு என்பர். (சு)

இருபுனலும் வாய்நத மலையும் வருபுனலும் வலலரணு நாட்டிற் குறுபடி

(க-ரை.) நீரும் மலையும் மலையில் வருநீரும் நகரும் நாட்டிற்கு உறுபபாம். (எ)

பிணியின்மை செலவம் விளையின்ப மேம மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைநது.

(க-ரை.) நோய் இல்லாமையும் செல்வமும் பயிர் விளைவும் இன்பமும் காவலும் இவவைந்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும். (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடலல நாட வளந்தரு நாடு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை உடையதை நாடு என்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத் தருநாடுகள் நாடுகளல்ல. (ஆ)

ஆங்கமை வெய்தியக் கணனும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு.

(க-ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது
எல்லாநிறைவு உள்ளதாயினும்பிரயோசனம் இல்லை.

எரு-ம். அந்.—அரண்.

அஃதாவது—இன்னன்ன தனமையை உடையது
அரணம்.

ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவாக்கும பொருள்.

(க-ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்
கும் தனனை அடைந்தோர்க்கும் சிறந்தபொருளாகும். (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண.

(க-ரை.) நீரையும் வெளிநிலத்தையும் மலையையும்
காட்டையும் உடையது கோட்டையாம். (உ)
உயர்வகலந் திணமை யருமையிந் நான்கி
னமைவர னென்றுரைக்கு நூல.

(க-ரை.) உயர்வு அகலம் வலிமை அருமை இந்
நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலைக்கோட்டை
என்று சொல்லுவர். (ங)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(க-ரை.) காக்கும் இடம் சிறிதாய்ப் பரந்த இடம் உடையதாய்ப் பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டையாம். (ச)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்ட கூழ்த் தாகியகத் தாநாநிலைக்கெளிதாநீர தரண்.

(க-ரை.) பகைவர் கொள்ளுதற்கு அரிதாய்ப் பலவகை உணவை உடையதாய் உள்ளிட்டோர் போர்நிலைக்கு எளிததாகியகுணம் உடையதே கோட்டை. (ரு)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு நல்லா ளுடைய தரண்.

(க-ரை.) எல்லாப்பொருளும் உள்ளதாய் வீரரை உடையது கோட்டை. (சு)

முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும பற்றற் கரிய தரண்.

(க-ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர்செய்தும் சீழறைபெற்றும் பிறரால் கொள்ளுதற்கு அரியது கோட்டையாம். (எ)

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப் பற்றிபார் வெல்வ தரண்.

(க-ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரை தன் இடத்து இருந்தவர்பற்றி, வெல்வதே கோட்டையாம்.

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீரெய்தி மாண்ட தரண்.

(க-ரை.) போர் இடத்துப் பகைவர்கெடத் தொழில இடத்துப் பெருமை உடையது கோட்டை. எனைய மாட்சித் தாகியக் கண்ணும வினைய மாட்சியிலலாக ணிலல தரண

(க-ரை.) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை உடையதா இருந்தும் தொழில் பெருமை இல்லாதவர் இடத்துப் பயன் இல்லை. (க0)

எசு-ம். அந்.—பொருள்செயல்வகை.

அஃதாவது-இவ்வித வகையை அடையச் செய்வது பொருளாம்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(க-ரை.) மதிக்கப்படாதவரையும் மதிக்கப்படச் செய்யும் பொருள் அல்லாமல் ஒருவாக்கு வேறு பொருள் இல்லை. (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(க-ரை.) வறியவரை யாவரும் இகழ்வர் செல்வரை யாவரும் புகழ்வர். (உ)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு, மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(க-ரை.) பொருள் என்னும் விளக்கானது பகை என்னும் இருளைக் கெடுக்கும். (ங)

அறனீனு மின்பமு மீனுத் திறனறிஞ்
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(க-ரை.) குற்றம் இல்லாமல் வந்தபொருளா
னது தருமத்தையும் இன்பததையும் தரும. (ச)
அருளொடு மன்பொடும வாராப் பொருளாக்
கம், புலலா புரள விடல.

(க-ரை.) அருளோடும் அன்போடும வாராதபொ
ருளை அரசா நீக்கக்கடவா. (ரு)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுதன் னென்
னாத். தெறுபொருளும் வேருதன் பொருள்.

(க-ரை.) உடையவா இல்லாப் பொருளும் சுங்
கப்பொருளும் பகைவரைவென்று திறைகொண்ட
பொருளும் அரசன் பொருளகளாம். (கூ)

அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்
னுஞ், செலவச் செவிலியா லுண்டு.

(க-ரை.) அன்பால் ஈன்றிடப்பட்ட அருளென்
னும் குழந்தையானது பொருள் எனனும் செவிலித்
தாயால வளரும். (எ)

குன்றேறி யாணைப்போ கண்டற்றாற் றன்
கைத்தொன், றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(க-ரை.) தன்பொருள் இருக்க ஒருதொழிலைச்
செய்பவன் செய்கையானது மலைமேல் ஏறி யாணை
கள் போரைக்கண்டதை ஒக்கும். (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மென்கதனிற் கூரிய தில்.

(க-ரை.) திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கக்கடவர் அத்
திரவியம் பகைவா செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுத
மாம். (க)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண
பொரு, னேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(க-ரை.) நல்வழியால் வரும்பொருளை மிகவும்
உண்டாக்கினவாகுத் தருமமும் இனபமும் எளி
யனவாம். (க0)

எள ம். அந்.—படைமாட்சி.

அஃதாவது-சேனையின து தன்மையாம்.

உறுப்பமைந தூறஞ்சா வெலபடை வேநதன்
வெறுக்கையு ளெலலாந் தலை.

(க-ரை.) போரில அஞ்சாது நின்று வெல்லும்
படையானது அரசன் செல்வம ழாவற்றிலும் தலை
மையானது. (க)

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்
துத், தொல்படைக் கலலா லரிது.

(க-ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்கும் செளரிய
மானது அரசன் பழையசேனைக்கு அல்லது மற்ற
வர்க்கு இல்லை. (உ)

ஒளித்தக்கா லென்ன முவரி யெலிபபகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(க-ரை.) எலிகள் கூடிச் சத்தித்தால் பாம்புக்கு
என்ன துன்பம்வரும்? பாம்பு மூச்சு விட்ட அளவில்
எலிகள் அழியும். (ங)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(க-ரை.) போரில் கெடுதல் இல்லாமல் பழை
மையாக வந்த செளரியம் உடையதே அரசனுக்குப்
படையாம். (ச)

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிரிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(க-ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டு வரினும்
எதிரின்று தாங்கும் வலிமை உடையதே படை
யாம். (ரு)

மறமான மாணட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம படைக்கு.

(க-ரை.) செளரியமும், மானமும் நல்வழிச் செய்
கையும், நமபிக்கையும் ஆகிய இந்நான்கு குணமும்
சேனைக்கு அரண் ஆகும். (சு)

தார் தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(க-ரை.) தன்மேல் வந்தபோரை விலக்கும் வகுப்
பை அறிந்து பகைவர் தூசிப்படையைத் தடுத்துச்
செல்வதே படையாம். (ஊ)

அடற்றகையு மாற்றலு மிலலெனினுந தானே
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(க-ரை.) சேனையானது சௌரியமும் உலிமையும இல்லை ஆயினும் பொலிவினாலே பெருமையை அடையும். (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின வெல்லும் படை.

(க-ரை.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும வறுமையும் இல்லாவிடின சேனையானது பகையைவெல்லும். நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந தானே தலைமக்க ளிலவழி யில.

(க-ரை.) சேனையானது வீரரை மிக உடைத்தாயினும் படைத்தலைவர் இல்லா இடத்துப் போரில் நில்லாது. (க0)

எஅ.ம். அந்.—படைச்செருக்து.

அஃதாவது-சேனையினது மறமிருதியாம்.

என்னேமுன் னிலலன்மின் நெவ்வீர் பல
ரென்னை, முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(க-ரை.) பகைவரே! என் தலைவர்முன் நின்று வெல்லாது இறந்தவர் பலர் ஆதலினால் நீங்கள் உயிரோடு இருக்கவிரும்பினால் அவர் முன் நில்லாதீர்கள். (க)

கான முயலெய்த வமபினில யானே
பிழைத்தவே லேநத வினிது.

(க-ரை.) முயலை எய்த அமபை ஏந்துதலைப்பார்க்க
கிலும் யானையை எய்து தப்பிய அமபை ஏந்துதல்
நலலது. (உ.)

பேராணமை யென்ப தறுகனோன் றுற்றீர்க்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு

(க-ரை.) பகைவரைவெலலும் மறமானது மிகுந்
த ஆணமையாகும் அப்பகைவாக்குத் தாழ்வுவந்த
காலத்து உதவுதல் கூாமையாகும். (ங.)

கைவேல களிற்றொடு போககி வருபவன்
மெய்வேல பறியா நகும்

(க-ரை.) கைவேலை யானைமேல் எறிந்துவருபவன்
தன்மெய்வேலைப்பிடுங்கி மகிழ்வான். (ச.)

விழித்தகண் வேலகொண் டெறிய வழித்தி
மைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவாக்கு.

(க-ரை.) கோபிததுப்பார்த்த கண் வேல்கொண்டு
எறிய இமைக்குமாயின் தோற்பு அல்லவா? (ரு.)
விழுபபுண் படாதநா ளெலலாம். வழக்கினுள்
வைக்குநதன் னானே யெடுத்து.

(க-ரை.) சுத்தவீரனாவன் போசெய்யப்படா
த நாளை வீண்நாளென்று எண்ணுவான். (சு.)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(க-ரை.) புகழைவிரும்பி உயிரைவிரும்பாதவா
வீரக்கழலைக்கட்டுதல அவாககு ஆபரணமாம். (எ)
உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சோ குன்ற விலா.

(க-ரை.) தமமுயிர்க்கு அஞ்சாது போர்செய்யும்
வீரா த்மமரசன கோபிக்கினும் வீரம குறையா.
இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவா.

(க-ரை.) சபதப்படி போரில் சாகும் வீரரை இகழ்
பவா யா? (கூ)

புரந்தாரகண் ணீர்மலகச் சாகிற்பிற் சாக்கா
முரநதுகோட் டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) வீராகள் அரசா கண்கள் நீா ததும்பப்
போரில் இறந்தால அவவிறத்தல்கொள்ள ததக்கது.

எகூ-ம். அந்.—நட்பு.

அஃதாவது-இன்னவிதமாய் நடப்பது நட்பாம்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(க-ரை.) நட்பைப்போல சம்பாதித்தற்கு அரிய
பொருள் எவை இருக்கின்றன? (க)
நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறை போல வளரும் அறிவில்லார் நட்பு நிறைசந்திரன் போல் குறையும். (உ)

நவீனோறு நூனயம் போலும் பயினோறும்
பண்புடை யாளா தொடர்பு.

(க-ரை.) நந்தணம் உடையவா நட்பானது படிக்கும் தோறும் நூல் பயனகொடுத்தல் போலாம். (ங)
நகுதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) நகைக்குமபொருட்டு அல்ல சிநேகம் செய்தல் புத்திசொல்லும் பொருட்டே. (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும

(க-ரை.) இருவர்க்கும் ஒத்த அறிவே சிநேகம் தரும. (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(க-ரை.) முகமலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகம் அல்ல அகமலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம். (கூ)

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(க-ரை.) நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்லவழியை நடத்தித் துன்பத்தை அனுபவிப்பதாம். (சு)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(க-ரை.) ஆடைகுலைந்தவன் கைபோலத் துன்
பத்தை நீக்குவதே நட்பாம். (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்
பினறி, யொலலுமவா யூன்று நிலை.

(க-ரை.) நட்பிற்கு அரசிருக்கை யாதென்றால்
எந்நாளும் தாங்கும திணமையாம். (க)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும புலலென்னு நட்பு

(க-ரை.) இவா எங்களுக்கு இவளாவு அன்பினர்
நாங்கள் இவாக்கு இவளாவு அன்பினர் என்று
சிறப்பிக்கில் சிறேகம் சிறிதாம். (க0)

அ0-ம். அந்.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம்
உடையவரை ஆராய்ந்து அறிந்து சிறேகக் கேண்
டுதலாம்.

நாடாது நடட்டிற் கேடில்லை நடட்டின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) சிறேகிப்பவர்க்குச் சிறேகித்தபின் சிறே
கத்தை விடுதல் இல்லை ஆராயாமல் சிறேகித்தல்
போல் கேட்டைத்தருவது ஒன்றில்லை. (க)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை
கடைமுறை, தான்சார் துயரந தரும்.

(க-ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகம் சா
வதற்கு ஏதுவான துன்பம தரும். (உ)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனுமறிந் தியாக்க நடபு.

(க-ரை.) குணத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் குற்
றத்தையும் அறிந்து நட்புச் செய்யக்கடவன். (ங)
குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாணைக்
கொடுத்துங் கொளலவேணடு நடபு

(க-ரை.) உயாகுலத்தில் பிறந்து பழிக்கு அஞ்ச
பவனைப் பொருள் கொடுத்தும் சிநேகம் கொள்ளக்
கடவன். (ச)

அழச்சொலலி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வலலரா நட்பாய்ந்து கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச்செய்ய நினைத்
தால் அழும்படி சொல்லி விலக்கியும் பாவங்களைச்
செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை
செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர். (ரு)

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(க-ரை.) கேட்டின் இடத்தும் சிநேகரால் பெறப்
படும் நல்லறிவு உண்டாம். (சு)

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இலாபமென்று சொல்லப் படுவது அறிவு இல்லா சிநேகத்தை விடுதல். (எ) உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க வல்லற்க னுற்றறுப்பா நட்பு

(க-ரை.) மனம தளரும் தொழிலைச்செய்ய நினை யாது இருக்கக்கடவா துணபத்தில் கைவிடுவோர் நட்பைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவர். (அ)

கெடுங்காலேக் கைவிடுவார கேண்மை யடுங் காலே, யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும.

(க-ரை.) கெடுங்காலத்து கைவிடுவோர் நட்பா னது இயமன கொலலும் காலதது நினைக்கினும் உள்ளத்தைச்சுடும. (ஆ)

மருவுக மாசற்றா கேண்மை யொன்றீத்து மொருவுக வொப்பிலா நட்பு.

(க-ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக் கடவன் ஒப்பில்லார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத் தாகினும் விடக்கடவன். (க௦)

அக-ம். அந்.—பழமை.

அஃதாவது-நட்பினரது பழைமையாம் தன்மை பற்றி அவாசெய்த பிழைகளைப் பொறுத்தலாம்.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் கிழமையைக் கீழ்த்திடா நட்பு.

(க-ரை.) பழைமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் பழைமையோர் செய்தவற்றைச் சிதை யாமல் கொள்ளும் நட்பாம். (க)

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற் குப்பாதல சான்றோ கடன்.

(க-ரை.) சிநேகத்திற்கு அவயவமாவன சிநேகர் உரிமையால் செய்தவையாம். (உ)

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை செய்தாங் கமையாக் கடை.

(க-ரை.) நட்பினா செய்தவைகளுக்குத் தாம் செய்யாவிடத்து நட்பு எனன பயன்செய்யும்? (ங) விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பா கெழுத கையாற், கேளாது நடடரா செயின்

(க-ரை.) நட்பாளர் உரிமையால் கேளாதுசெய்தால் அறிவுடையோர் அதனை விரும்புவர். (ச) பேதைமையொன்றோ பெருங்கிழமையென்றுணர்க, நோதக்க நடடரா செயின்.

(க-ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்தால் அது மிகுந்த உரிமையாம். (ரு)

எலலைக்க ணின்றூ துறவார தொலைவிடத் துந், தொலலைக்க ணின்றூ தொடர்பு.

(க-ரை.) நட்பிலே நின்றவர் பழைமையோர் சிநேகத்தைவிடார். (சு)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(க-ரை.) பழையமையான நட்பினை உடையவர்
பிறர் அழிவானவற்றைச்செய்தாலும் அன்பை விட்
டு அகலார். (௭)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல
லார்க்கு, நாளிழுக்க நட்பார் செயின்.

(க-ரை.) நட்பாளர் பழையைக் கேளாதவர்க்கு
நட்பாளர் பழையைச்செய்தால் அது பயன்பட்ட
நாளாம். (௮)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅ விழையு முலகு.

(க-ரை.) பழைய சினேகா நட்பை விடாதவரை
உலகம் இச்சிக்கும். (௯)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(க-ரை.) பழைய சினேகரிடத்துச் சினேகம் நீங்கா
தவர் பகைவராலும் இச்சிக்கப்படுவர். (௧௦)

அ௨-ம். அந்.—தீநட்பு.

அஃதாவது-திக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(க-ரை.) நற்குணம் இல்லாதவரது நட்பானது
பெருகுதலினும் சிறுகுதல் இனிதாம். (௧)

உறினட் டறினொரு உமொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(க-ரை.) செல்வம் வந்த இடத்துச்சிநேகித்து
அது இல்லாத இடத்துக் கைவிடுவோர்களது சிநே
கம் பெற்றால் என்ன? அற்றால் என்ன? (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(க-ரை.) நட்பினபயனை எண்ணுவாரும் வேசை
யரும் கள்ளரும் தம்மில் ஒப்பாவா. (ங)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னா
தமரிற் றனிமை தலை.

(க-ரை.) போர்க்களததில விட்டுப்போவோர்
நட்பிலும் தனிமையாக இருத்தல் நல்லது. (ச)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேணமை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(க-ரை.) சிறியவர்களுடைய தீ நட்பானது ஒரு
வனுக்கு உண்டாதலினும் இல்லாதிருக்கைநல்லது.
பேதை பெருங்கழிஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும.

(க-ரை.) அறிவு இல்லாதவரது நட்பைப்பார்க்
கிலும் அறிவு உடையவரது பகை நல்லது. (ஈ)
நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும.

(க-ரை.) நகைக்கு ஏதுவாகிய நட்பைவிட பகைக்கு ஏதுவாகிய நட்பு நல்லதாம். (௭)

ஒலலுங் கரும முடற்று பவாகேண்மை
சொல்லாடார் சேர விடல.

(க-ரை.) தமமாலே முடியும் தொழிலை முடியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக் கடவர். (௮)

கனவினு மின்னாது மன்றோ வினேவேறு
சொலவேறு பட்டா தொடாபு.

(க-ரை.) தொழிலவேறு சொலவேறு பட்டவரது சிநேகமானது கனவிலும் துன்பம் தரும. (கூ)
எனேத்துங் குறுகுத லோமபன் மனைக்கெழீஇ, மன்றிற் பழிப்பார் தொடாபு

(க-ரை.) வீட்டிலே தனித்து இருக்கையில் சிநேகித்துச் சபையில் பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளாது இருக்கக்கடவா. (க௦)

அந-ம். அநி.—கூடாநட்பு.

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமையம் கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

(க-ரை.) வாய்க்கும் இடம் கூடாதிருந்தவரது நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டால் எறிதற்குப் பட்டடையாம். (க)

இனம்போன் றினமலலார் கேண்மை மகளிர் மனம்போல வேறு படும.

(க-ரை.) உறவினாபோன்று உறவினர் ஆகாதவர் நட்பானது பெண்கள் இதயம்போல வேறுபடும்.

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(க-ரை.) பலநூலேக்கற்ற இடத்தும் மனநலத்தர் ஆகுதல் பகைவர்க்கு இல்லை. (ங)

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்ன வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(க-ரை.) முகம்மலாந்து நகைத்து அகம்மலராத வஞ்சகருக்குப் பயப்படவேண்டும். (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனத்தொன் றுஞ், சொலவினாற் றேறற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) மனம் ஒவ்வாதவரை யாதொரு சொல்லாலும் தெளிதல் கூடாது. (ஊ)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ, லொல்லை யுணரப் படும்.

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்லசொற்களைச்சொன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலம் தாராமையை அறியப்படும். (சூ)

சொல்வணக்க மொனனூர்கட் கொள்ளற்க
வில்வணக்கந், தீங்கு குறித்தமை யான்.

(க-ரை.) விலலினது வணக்கம் தீங்கைத்தருத்
லால் பகைவரிடத்துச் சொல்வணக்கம் கொள்ளா
மல் இருக்கக்கடவர். (௭)

தொழுதகை யுள்ளும் படை யொடுங்கு
மொனனா, ரழுதகண ணீரு மனைத்து.

(க-ரை.) பகைவர் குமபிட்ட கையில் ஆயுதம்
பறைந்திருக்கும் அப்பகைவா அழுதகண்ணீரும்
அப்படியே. (௮)

மிகச்செய்து தமமெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட சாப்புலலற் பாற்று

(க-ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பை மிகச்
செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படி செய்து
பொருந்தும் தனமையை உடையது. (௯)

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல.

(க-ரை.) பகை நட்பாகும் காலத்தில் முகநட்
பாய்ச்சினேகிதது அகநட்பு விடலவேண்டுமே. (௧௦)

அசு-ம். அதி.—பேதைமை.

அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னே
தங்கொண, தேயம போக விடல.

௧௭௮ திருக்குறள்மூலமும்

(௧-ரை.) அறியாமை என்பது யாது என்றால் குற்றங்களைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல். பேதைமையு ளெல்லாம பேதைமை காதன்மை, கையலல தன்கட் செயல்.

(௧-ரை.) அறிவில்லாமை எல்லாவற்றுள்ளும் அறிவில்லாமையாவது ஆகாத செய்கையைச் செய்தலாம். (௨)

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும், பேணுமை பேதை தொழில.

(௧-ரை.) நாணுமையும் நாடாமையும் ஆசை இன்மையும் யாதொன்றையும் பேணுமையும் அறிவீனனுடைய தொழில்களாம். (௩)

ஒதி யுணராதும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப், பேதையிற் பேதையா ரில்.

(௧-ரை.) கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கறபித்தும் தான் அடங்காத அறிவீனைப்போல் அறிவீனன் இல்லை. (௪)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமை யுந், தான்புக் கழுநது மளறு.

(௧-ரை.) அறிவீனன் வரும் பிறவிகளில் புகுந்து நரகத்தை ஏற்றுக்கொள்வான். (௫)

பொய்ப்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறி யாப், பேதை வினைமேற் கொளின்.

(க-ரை.) மூடன் ஒருதொழிலை மேற்கொள்வா
யின் அததொழில் குற்றமபமே அன்றியும் அவன்
தளைபூணுவான். (சு)

ஏதிலா ராரத் தமாபசிபபர் பேதை
பெருஞ்செலவ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) அறிவீனன் செல்வம் அடைந்த இட
தது அயலார் அதுபவிக்கச் சுற்றத்தாரா பசித்திருப்
பா. (எ)

மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின.

(க-ரை.) அறிவில்லாந பொருளைப் பெற்றாந
கில் வெறியை உடைய ஒருவன் மது உண்டு மகிழ்ந்
து இருந்தாற்போலும். (அ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்
கட், பீழை தருவதொன் றில.

(க-ரை.) அறிவில்லா நட்பு பிரிவின் இடத்துத்
துன்பம் இல்லை அது மிகவும் இனிதே. (ஆ)

கழா அக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்
றோர், குழா அத்துப் பேதை புகல.

(க-ரை.) பெரியோர் சபையில் அறிவில்லாந்
புகுதல் கழுவாதகாலைச் சயனத்தில் வைத்தல் போ
லும். (கௌ)

அரு ம். அந்.—புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது - தான சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாகாதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமையாம்.

அறிவின்மை யினமையு ளின்மை பிறிதினமை, யினமையா வையா துலகு.

(க-ரை.) இல்லாமை உள்ளே இல்லாமையாவது அறிவிலலாமை பொருள் இல்லாமையை உலகத்தாரா இல்லாமையாக எண்ணா. (க)

அறிவிலா னெஞ்சுவந தீதல பிறிதியாது மிலலை பெறுவான் றவம.

(க-ரை.) அறிவில்லாத ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம். (உ) அறிவிலாரா தாநதம்மைப் பீழிக்கும பீழை செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(க-ரை.) அறிவில்லாரா தங்களை வருத்தும் வருத்தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவார்க்குஞ் செய்தல் அரிது. (ங)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை, யுடையமயா மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் நல்லறிவுடையோம் என்னும் மயக்கமாம். (ச)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(க-ரை.) கல்லாத நூல்களைக் கற்றோமென்று
சொல்லுதல் கற்ற நூல்களையும் சந்தேகப்படுத்தும்.
அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் ,
குற்றமறையா வழி.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாரா
யின அதுவே அறிவில்லாமை. (கூ)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(க-ரை.) இரகசியப்பொருளைப் போக்கும் அறி
வில்லான தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச்செய்
வான். (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேரு னவ்வுயிர்
போ ஓ மளவுமோர் நோய்.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறர் ஏவவும் தனக்கு
உறிதிகளைச்செய்யான் தானாகவும் தெளியான். (அ)
காணாதாற் காட்டுவான் றுன்காணான் காணா
தான், கண்டாணந் தான்கண்ட வாறு.

(க-ரை.) ஒன்றும் அறியாதவனைக் காட்டுவான்
தான் அறிவில்லாதவன் ஆவான். (கூ)

உண்கத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்
நீய்யுத், தலகையா வைக்கப் படும்?

(க-ரை.) பெரியோர் உண்டென்பதை இல்லை என்பவன் பேயென்று எண்ணப்படுவான். (க௦)

அகா-ம். அதி.—இகல்.

அஃதாவது - இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும், பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(க-ரை.) எல்லா உயிர்க்கும் தீயகுணத்தை வளர்க்கும் குற்றமாவது மாறுபாடாம். (க)

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதியின்னாசெய் யாமை தலை.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தான் ஆயினும் துன்பம்தரும் அவைகளைச்செய்யாமை தலைமை. (உ)

இகலென்னு மெவ்வனோய் நீக்கிற் றவலில் லாத், தாவில் விளக்கந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவான் ஆயின் அது புகழைத்தரும். (ங)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந் துன்பத்துட் டின்பங் கெழன்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாட்டாகிய துன்பம் நீங்குமாயின் அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும். (ச)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குந் தன்மை யவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெ
ல்ல நினைப்பவர் யார். (டு)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(க-ரை.) மாறுபடுதலை இனிது என்பவன் வாழ்க்
கையானது வழுவதலும் கெடுதலும் உண்டாம். (சு)
மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்
மேவு, மின்னா வறிவி னவா.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் செய்யும் அறி
வீனை உடையவர் நீதி நூற்பொருளை அறியார். (ஊ)
இகலிற் கெதிரசாய்த லாக்க மதனை
மிகலுக்கி னுக்குமாங் கேடு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டில் எதிர்சாய்தலே செல்
வம் அதை மேற்கொள்ளில் கேடாம். (அ)

இகல்காண னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறு
பாட்டைக்காணன் கேடுவரும்போது அதனை நினை
ப்பான். (க)

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் எல்லாம் உண்டாம் நட்பால் செல்வம் உண்டாம். (கௌ)

அள-ம். அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது-அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில் லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வேம்பா மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர். (க) அன்பில னான்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(க-ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவனது வலிமையை எப்படி நீக்குவான். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான் றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு.

(க-ரை.) அஞ்சபவனும் அறியாதவனும் நட்பில் லாதவனும் உலோபனும் ஆனவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ங)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான் றும் யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(க-ரை.) கோபத்தையும் நிறை இல்லாமையும் உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ச)
வழிநோக்கான் வாய்ப்பனை செய்யான் பழிநோக்கான், பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(க-ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தனசெய்யாதவன் பழிநோக்காதவன் குணமில்லாதவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ரு)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் பேணுமை பேணப் படும்.

(க-ரை.) கோபத்தையும் காமத்தையும் உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன். (சு)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து, மாணாத செய்வான் பகை.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள்கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும். குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவனாய்ப் பலகுற்றம் உடையவனாகில் துணையில்லாதவனாவான் அவன் பகைவர்க்கு எளியன். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா விற்ப மறிவிலா வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(க-ரை.) நீதியை அறியாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க் கின்பமாம். (க)

கஅக

திருக்குறள்மூலமும்

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்
ஞான்று, மொல்லாணை யொல்லா தொளி.

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தால் வரும்
பொருளை அடையாதவனைப் புகழடையாது. (க0)

அஅ-ம். அதி.—பகைத்திறந்தேரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கு
தற்குற்றமும் முன்னாய்நின்ற பகையுள் நட்பாக்குந்
தன்மையதும், அயலாக்குந்தன்மையதும், அவை
களிலேசெய்வதும், மற்றதைக்களையுந் தன்மையதும்
அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும்பருவமும், க
ளையாமற்போனால் படும் இழுக்கமும், என்று இவ
விதங்களை ஆராய்தலாம்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் பகையாகிய தீமைக்குணங்க
ளை விளையாட்டிலும் விரும்பாது இருக்கக்கடவன்.
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மந்திரி
கள் பகையைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவன்.
சொல்லேருழவர் மந்திரிகள். (உ)

ஏழுந் தவறினு் மேழை தமிழனாய்ப் .
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(க-ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொள்பவன் பித்தரிலும் மறிவில்லான். (ந)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன், நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கும் அரசன் பெருமைக்குள்ளே உலகம தங்கியது. (ச)
தன்றுணை யின்றூற் பகையிரண்டாற் றானொருவ, னின்றூனையாக் கொள்கவற்றி னென்று.

(க-ரை.) தனக்கு உதவும் துணை இல்லை. வருத்தும் பகை இரண்டு. இவ்விரண்டில் பொருந்திய ஒன்றைக்கொள்ளக்கடவன். (ரு)

தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்.

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெளிந்திலன் ஆயினும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியும் நீங்கானாகியும் இருக்கக்கடவன். (சு)

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(க-ரை.) நொந்ததை அறியார்க்குத் தன் நோயைச் சொல்லாது இருக்கக்கடவன். (௭)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப் ஞாயும்
பணகவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(க-ரை.) தொழில்வகை அறிந்து தன்னைக்கருக்கப் பணகவர் செருக்கும் கெடும்.

கஅஅ திருக்குறள்மூலமும்

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை இளைமையில் க
ளையக்கடவர் அது முதிர்ந்தால் களைபவர் கையைக்
களையும். (க)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காத
வர் இறப்பர். (க0)

அக-ம். அந்.—உட்பகை.

அஃதாவது-புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து
அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய்நிற்கும் பகையாம்.

நிழனீரு மின்னா த வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலும் நீரும் நோய்செய்
யும். அதுபோலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் தன்
பம் செய்யும். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை.) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அ
ஞ்சாது இருக்கக்கடவர். உறவினர்போல் இருக்கும்
பகைவர்க்கு அஞ்சக்கடவர்.

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலேவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(க-ரை.) உட்பகைக்கு அஞ்சித் தன்னைக்காக்கக்
கடவர். காவாவிடிற் பகைவர் கெடுப்பர். (ங)
மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு உட்பகை உண்டாயின் பல
குற்றமும் தரும். (ச)
உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்
முறையா, னேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) உறவின்முறை உட்பகை அரசனுக்குத்
தோன்றில் அது பல குற்றத்தையும் தரும். (ரு)
ஒன்றுமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்
ஞான்றும், பொன்றுமை யொன்ற லரிது.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளாயினார் இடத்துப் பகை
உண்டாயின் அரசனுக்கு இறத்தலைத்தரும். (சு)
செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உள்ளே பகைபொருந்திய குடியின்
உள்ளார் செப்பின் மூடிபோல் கூடினார் ஆயினும்
மன ஒற்றுமையில் கூடார். (ஏ)
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்
பொரு, துட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உட்பகை பொருந்திய குடியானது அர
த்தினுலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புயோலக்கெழும்.

ககூர் திருக்குறள்மூலமும்

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(க-ரை.) உட்பகை எள்ளின் பிளப்பிற்கு ஒப்பான
சிறிது ஆயினும் கேடு உண்டாம். (கூ)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டெனுறைந் தற்று.

(க-ரை.) மன ஒற்றுமை இல்லாருடன் கூடிவா
மும் வாழ்க்கை ஆனது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்பு
டன் கூடிவாழ்தல் போலாம். (க௦)

கூ௦-ம். அந்.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியராயினாரை அவமதித்து நட
வாமையாம்.

ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழா
மையே காவல் எல்லாவற்றுள்ளும் தலை. (க)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(க-ரை.) பெரியோரை அவமதித்து நடந்தால்
அந்நடக்கை தீங்கைத்தரும். (க)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்,
வேண்டி, னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(க-ரை.) தான்.கெட விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன். கூற்றத்தைக கையால வளர்த்தறறு லாற்று வராக், காற்றூதா ரின்னா செயல.

(க-ரை.) வல்லமை உடையவர்க்கு வல்லமை இல் லாதார் துன்பம் செய்தல் இயமனைக்கையால் அழை த்தல் போலாம். (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந் துப்பின், வேந்து செறப்பட்டவர்.

(க-ரை.) வல்ல அரசனால் கோபிக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச்சென்றும் உயர்வாழார். (ரு)

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யாா பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தீயினால் சுடப்படினும் ஒருவழியில் பிழைப்பு உண்டாம். பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார். (கூ)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்றார், தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகில் அரசன் அரசாட்சியும் அவன்பொருளும் என்ன பயன்படும். குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு. தின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகில் செல்வர் குடியொடு கெடுவர்.

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க-ரை.) தவத்தில் பெரியோர் கோபித்தில் இந்தி
ரனும் கெடுவான். (க)

இறந்தமைந்த சார்புடையா ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார செறின.

(க-ரை.) தவமுடையோர் கோபித்தில் சார்புடை
யவரும் பிழையார். (க0)

கூக-ம். அந்.—பெண்வழிச்சேறல்.

அஃதாவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய
மனையவள்வழியே தான நடத்தலால் வரும் இழிவு.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினை
விழைவார், வேண்டாப் பொருளு மது.

(க-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தரும
த்தை அடையார். (க)

பேறாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரிய
தோர், நாணாக நாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவள் பெண் தன்மையை விரும்
புவோன்செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும். (2)
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மைதியுந்
தூன்று, நல்லாரு னாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவளுக்கு அஞ்சம் அச்சமானது நாணம் தரும். (௩)

மனையாளையஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த வின்று.

(க-ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனது தொழி ல் பெருமை அடையாது. (௪)

இல்லாளையஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு அஞ்சுவோன் நல்லோர்க்கு உதவிசெய்ய அஞ்சுவான். (௫)

இமையாரின் வாழினும் பாடினரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெருமை அடையார். (௬)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி
னாணுடைப், பெண்ணே பெருமையுடைத்து.

(க-ரை.) பெண்ணினது ஏவல் செய்து நடக்கும் தன்மையிலும் அப்பெண்ணே பெருமை உடையது. நட்பார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுதலாட், பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சினேகருக்கு உதவார் தருமம் செய்யார். (௭)

அழகிய மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு 'ஏவல் செய்பவர் இடத்துத் தருமச்செய்கை பொருளசெய்கை இன்பச்செய்கை இஃமூன்றும் இல்லை. (க)

பெண்ணேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும், பெண்சேர்ந்தாம பேதமையில.

(க-ரை.) நல்லமனமும், நல்லசெல்வமும் உடையவர்க்கு மனைவியால்வரும் அறியாமை இல்லை. (க)

கூஉ-ம். அதி.—வரைவினமகளிர்.

அஃதாவது-தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதாம்.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய் தொடியா, ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசையர்களின் சொல் துன்பம் தரும். (க) பயன்றுக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர், நயன்றுக்கி நள்ளா விடல்.

(க-ரை.) பொருட்பயனைக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரை விடக்கடவர். பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்க மிருட்டிறையி, லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(க-ரை.) வேசையர்கள் 'பொய்யான புணர்ச்சி யானது-திருள் வீட்டில் அயலான் பிணந்தைத் தழுவுதல் போலும்.

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்
பொரு, ளாயு மறிவி னவா.

(க-ரை.) அருளை ஆராயும் அறிவுடையார்
யரைச் சேரார்.

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்
தின், மாண்ட வறிவி னவா.

(க-ரை.) புத்தி நலமுடைய பெரியோர் பரத்தை
யரைச் சேரார். (டு)

தந்நலம பாரிபபா தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம பாரிபபார் தோள்.

(க-ரை.) தமது புகழை விளக்கும் பெரியோர்
வேசையர் தோளைச் சேரார். (சு)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்
சிற், பேணிப் புணாபவர் தோள்.

(க-ரை.) நல்ல மனம் இல்லாதவர் வேசையர்
தோள்களைச் சேர்வார். (ஏ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சி
யை நூலோர் கணங்கு என்பார். (அ)

வரைவிவா மாணிழையார் மென்றோள் புரை
பிலாப், பூரியர்க ளாழு மளறு.

(க-ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்மக்கள் அழு
தும் நடித்தும்.

இருமநப் பெண்டிருங் கள்ளாங் கவறுங்

ஈக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(கரை.) வேசையரும் கள்ளும் சூதும் இலக்குமி
கால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம். (க0)

கூங்-ம். அந்.—கள்ளுண்ணமை.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்த
வில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்
ணமையது சிறப்பாம்.

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(கரை.) எந்நாளும் கள்ளில் இச்சைவைக்கும்
அரசர் அஞ்சார் புகழையும் இழப்பார். (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுணியுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(கரை.) அறிவுடையோர் கள்ளை உண்ணாதிருக்
கக்கடவர். மதிக்கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர். (உ)
ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னாநா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(கரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல்
துன்பமாம் பெரியோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல்
என்பயனும்.

நானென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்
ன்னும், பேணுப் பெருங்குற்றத்

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவர்களுக்கு நாணம் இல்லை, கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து, மெய்யறி யாமை கொளல்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து மெய் மறதியைக் கொள்ளுதல் அறிவில்லாமையை உடையது. (டு) துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க்கு ஒப்பாவர். (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங், கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து அறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர். (சு)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடிக்கில் உட்பொருள் வெளிப்படும் ஆசையால் ஆசாரம் சோருதலைக் கைவிடக் கடவர்.

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடித்தவனைத் தெளிவித்தல் எதுபோல் எனில், நீருள்ளே மூழ்கினவனை விளக்கி னுல்தேடுதல் ஒக்கும்.

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் கா
ணுங்கா, லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவன் தான் குடியாதபோ
து குடித்தவனைக்கண்டு தன்சோர்வை நினையான்
போலும். (க0)

ககஅ-ம். அந்.—சூது.

அஃதாவது-இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம்
பொருள் இன்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலை
யும் சொல்லுதலாம்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்ற
தூஉந், தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினும் சூதைவிரும்
பாமல் இருக்கக்கடவன். வென்றபொருளுந் தூண்
டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும். (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்
டாங்கொ, னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(க-ரை.) ஒருபொருளைப் பெற்று நூறுபொருளை
இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாடும்
வழி உண்டாமோ. (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலுய்ப் புறமே படும்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடுவான் ஆயின் அவன்
பொருளும் அப்பொருள் வரும் வழியும் பகைகூறி
இடத்துப் போய்விடும்.

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(க-ரை.) துன்பங்களை உண்டாக்கிப் புகழையும்
கெடுக்கும் சூதைப்போல வறுமையைக் கொடுப்பது
ஒன்றும் இல்லை. (ச)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(க-ரை.) சூதையும் சூதாடும் இடத்தையும் சூதா
டுதொழிலையும் கைவிடாத அரசர் பொருள் இரு
ந்தும் இல்லாதவரே. (ரு)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்ட டா.

(க-ரை.) சூது என்னும் மூதேவியால் விழுங்கப்
பட்டவர் இம்மையில் வறுமையும் மறுமையில் நரக
மும் அதுபவிப்பர். (சு)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலே புகின்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடில் அவ்வாட்டம் அவன்
செல்வத்தையும் குணத்தையும் அழிக்கும். (எ)
பொருள்கெடுத்துப் பெய்மேற் கொளீஇ
யருள்கெடுத், தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(க-ரை.) சூதாட்டமானது பொருள்கெடுத்துப்
பெய்யைய மேற்கொள்ளச் செய்து கிருபையைத் தெக்
டுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும்.

உடைசெல்வ மூனொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(க-ரை.) அரசன் குதாட்டத்தை விரும்புவான்
ஆகில் கீர்த்தியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊனும்
உடையும் அவனைச் சேராவாம். (க)

இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற்
றுன்ப, முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர்.

(க-ரை.) இருமைப் பயன்களை இழக்கும் தோறும்
சூதினை இச்சிக்கும் சூதன்போல உயிரானது துன்
பங்களை அநுபவிக்குந் தோறும் அதன்மேல் ஆசை
யை உடையது. (க௦)

* கூடு-ம். அந்.—மருந்து.

அஃதாவது - பழவினையாலும் காரணங்களாலும்
வரும் வாதமுதலிய பிணிகளைத்தீர்க்கும் மருந்தின்
திறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வுளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை.) உணவும் தொழிலும் மிகுந்தாலும் கு
றைந்தாலும் பிணிமூன்றும் துன்பம் செய்யும். (க)
மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்
திய, தற்றது போற்றி யுணின்.

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சேரணித்ததை அறிந்து உண்பான் ஆயின் அவனுக்கு மருந்து வேண்டாவாம். (உ)

அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவன் அவன் உடலிருக்கும்படி சேரணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கடவன். (ங)

அற்றதறிந்து கடைப் பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப பசித்து.

(க-ரை.) சேரணித்த அளவு அறிந்து மாறில்லாத உணவுகளை உண்ணக்கடவன். (ச)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னாறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) நல்ல உணவை உண்டால் பிணிகளால் துன்பம் இல்லை. (ரு)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(க-ரை.) குறைவாக உண்பவன் இடத்து இன்பம்போல் நிறைவாக உண்பவன் இடத்து நோய் இருக்கும். (ர)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

(க-ரை.) சேரணித்தது அறியாதவராய் மிக உண்பானாகில் நோய் அவனிடத்து உண்டாம். (ர)

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(க-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையும் அதன்
காரணத்தையும் அதுநீங்கும் உபாயத்தையும் ஆரா
ய்ந்து மருத்துவம் செய்யக்கடவன். (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(க-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி அளவையும்
பிணியளவையும் காலத்தின் அளவையும் அறிந்து
பொருந்தச் செய்யக்கடவன். (ஆ)

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வா
னென், றப்பாளுற் கூற்றே மருநது.

(க-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளி வைத்
தியன் மருந்து செய்பவன் இந்நான்குமாம். (க0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒ ழி பி ய ல்.

. இனி அவவரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்
கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்று
அதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே
குடிமை சொல்லுகின்றார்.

கூகூ-ம். அந்.—குடிமை.

அஃதாவது - உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தனமையாம்.

இற்பிறந்தார் கண்ணலல தில்லை யியல்பாகச் செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செமமையும் நாணமும் நல்லகுடியில் பிறந்தவர்க்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை. (க) ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம மூன்று மிழுக்கார் குடிப்பிறந தார்.

(க-ரை) உயர்குடியில் பிறந்தவர் நல்லநடக்கை சத்தியம் வெட்கம் இம்மூன்றிலும் தவறார். (உ) நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு முகமலர் ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இகழாமை இந்நான்கும் உரித்தாம். (ங)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்த லிலர்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் கோடிபொரு ளைப்பெற்றாலும் குன்றும் தொழிலைச்செய்யார்கள். வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும், பழங்குடி பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய இடத்தும் குணம் உடைமையில் குறையார். (ரு)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(க-ரை.) நல்ல குடிப்பிறப்பில். வாழ்பவர் வஞ்ச னைப்பொருந்தி அமைவு இல்லாத தொழில்களைச்செ ய்யார். (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும் பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் இடத்து உண் டாகும் குற்றம் சிறிதாயினும் சந்திரனில் களங்கம் போல் ஒங்கி விளங்கும். (எ)

நலத்தின்க னூரின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்க ணையப் படும்.

(க-ரை.) நலமுடையவன் இடத்து அன்பில்லா மை உண்டாயின் அவனைக்குலமுடையன் அல்லன் என்று ஐயப்பாட்டில் வைக்கப்படும். (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங் குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) நிலத்து, இயல்பை முனைகாட்டும் குல த்து இயல்பை வாங்கொழி காட்டும். (க)

நலம்வேண்டி, னுணுடைமை வேண்டிங் குலம் வேண்டி, வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு.

(க-ரை.) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன குலத்தை விரும்பினால் வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன. (௧௦)

சு. எ-ம். அதி.—மானம்.

அஃதாவது-எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தகாலத்து உயிர வாழாமை யுமாம்.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல.

(க-ரை.) மிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆயினும் தங்குடிதாழ்வரும் செயலகளை விடக்கடவன. (க) சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கு ஒவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார். (அ)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணங்காமை யுங் வேண்டும். (கூ)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
கிலையி னிழிந்தக் கடை.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் நிலைகெட்ட விடத்துத தலையில் இருந்து நீங்கிய மயிர்க்கு ஒப்பவர். (ச)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ குன்றி யனைய செயின்.

(க-ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்த்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்தலால் தாழ்வார்கள். (ரு)

புகழின்றாட் புத்தேனாட் பெய்யாதா லென்மற், நிகழ்வாரபின சென்று நிலை.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலை புகழை உண்டாக்காது தேவா உலகத்துச் செலுத்தாது. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந் நிலையே, கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் இகழ்பவர் பின்சென்றுவாழ்தலினும், முன்னிலையில் இருந்து இறந்தான் என்று சொல்லப்படுதலே நல்லது. (எ)

மருந்தோமற் றானோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து.

(க-ரை.) மானம் அழியவந்தபோது உடலைக்கரப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்குமருந்து ஆமோ. மயிர்பீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு ருயிர்பீப்பர் மானம் வரின்.

(க-ரை.) கவரிமானுக்கு ஒப்பானவர் மானம் கெடவரும் நிலையில் உயிரைவிட்டுவிடுவர். (சு)

இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர் பெற்று
வாழாத மானம் உடையவர்புகழ் வழவை உலகத்
தாாதுதிப்பர். (க௦)

கூஅ-ம். அந்.—பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு
இல்லாமை பிறர்குற்றம்சொல்லாமையாம்.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொ
ருவற், கஃதிநந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மன எழுச்சி
யாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம்.
பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்
பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்
கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்
வாவாம். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்
துங், கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(க-ரை.) சிறியவர் மேல் இருந்தாலும் பெரியவர்
ஆகார். பெரியவர் கீழ் இருந்தாலும் சிறியவர் ஆகார்.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ள மாத
ரைப்போலத் தன்னைக் காத்துக்கொண்டவனுக்கு
உண்டு. (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல.

(க-ரை.) பெருமை உடையோர் அருமை உடைய
செயல்களைச் செய்வார். (ரு)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிபட்டுக் கொள்வோம்
என்னும் கருத்துச் சிறியோர் மனத்திடத்து இல்லை.
இறப்பே புரிந்த தொழிற்றொஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் பழன்.

(க-ரை.) சிறப்பும் சிறியவர் இடத்து உண்டாயின்
செருக்கிலே மிகுந்த தொழிலை உடையதாம். (ஏ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(க-ரை.) பெருமை உடையவர் சிறப்பு உண்டா
கியகாலத்தும் அடங்கி நடப்பார். சிறுமை உடைய
வர் சிறப்பு இல்லாக்காலத்தும் தம்மைச் சிறப்பித்து
நடப்பார். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கு இல்லாது இருத்தல். சிறுமைக்குணமாவது செருக்கு உடைத்தா இருத்தல். (க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் குற்றமே கூறி விடும.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறர் அவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர். (க௦)

கூகூ-ம். அநி.—சான்றண்மை.

அஃதாவது-பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளும் தன்மை.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரிய நன்மையாம். மற்றநன்மை நன்மையல்லவாம். (உ) அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோர், டைந்துசரல் பூன்றிய தூண்.

(க-ரை.) அன்பு நாணம் உபகாரம் தாக்ஷணியம் சத்தியம் இவ்வைந்தும் சரல்பு என்னும் பாரதத்தைத் தாங்கும் தூண்களாம்.

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை.
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையும் கொ
ல்லாமையாம். சால்பாவது பிறர் குற்றத்தைச் சொ
ல்லாமையாம். (சு)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணி
தல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம். (ரு)
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(க-ரை.) சால்புக்கு உரைகல் ஏதுவெனில் இழி
ந்தவர் இடத்தும் தோல்வி கொள்ளுதலாம். (சு)

இன்னொசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவர்களுக்கு இன்பம் செ
ய்யாவிடில் சான்றாண்மை என்னபயனைத்தரும்.

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்
னுங், திண்மை யுண்டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமை உண்டாகப்பெற்றால்
வறுமை இகழ்வு ஆகாது. (அ)

ஊழி பெயரினுங் தாம்பெயரார் சான்றாண்
மைக், காழி யெனப்படு வார்.

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினும் தாங்கள் வேறுபடார். (க)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந் தான், றாங்காது மன்றோ பொறை.

(க-ரை.) சான்றோர் சான்றாண்மை குன்றுவாரா கில் பூமிபாரம் தாங்காது. (க௦)

க௦௦-ம். அந்.—பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து நடத்துதலாம்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்பயார்மாட் டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) யாவர் இடத்தும் எளிய சமயத்தராக இருக்கில் பண்புடைமை என்னும் நல்வழி அடை தல் எளிதாம். (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த விவ்வி ரண்டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல குடியில் பிறத்தலுமே நல்லவழியாம். (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத் தக்க, பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(க-ரை.) அவயவத்தால் ஒப்பாதல் ஒப்புல்லாருண் த்தால் ஒப்பாதலே ஒப்பாம்.

நயனொடு நன்றி புரிநத பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு மூலகு.

(க-ரை.) நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்பிய
பயனுடையவர்குணத்தை உலகத்தார் புகழ்வர். (ச)
நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(க-ரை.) வினையாட்டிலும் இகழ்தலானது துன்
பம் தரும். நல்லவர் இடத்துப் பகையிலும் நற்கு
ணம் உண்டாம். (ரு)

பண்புடையார் பட்டுண் டெலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குணம் உண்டாத
லால் உலகியல் எந்நாளும் உண்டாகின்றது. அது
இல்லாவிடில் உலகியல் கெடும். (சு)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்
வர், மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(க-ரை.) நன்மக்களுக்கு உரியகுணம் இல்லாத
வர் கூரியபுத்தி உடையவர் ஆயினும் மரத்தை ஒத்
தவராவர். (எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(க-ரை.) நட்பைக்கொள்ளாராகிப் பகையைக்
கொள்வார்க்கும் குணம் உடையவரா நடவாண்மையே
இழுக்காம்.

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலுமபாற் பட்டன் றிருள்.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியா
னது இருள் உடையதாகும். (க)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவன் முன் நல்வினை
யால் அடைந்த செல்வமானது பயன்படாது கெடு
தல், பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தால் கெடுதல்
போலும். (க0)

க0க-ம். அந்.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பய
ன்படுதல் இல்லாத செல்வத்தின இயல்பாம்.

வைத்தான்வாய் சூன்ற பெரும்பொரு ளஃ
துண்ணான், செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரும் பொருளைத் தேடிவைத்தவனாகி
அப்பொருளை அதுபவியாதவன் இருந்தாலும் இற
ந்தவனுக்கு ஒப்பாவன். (க)

பொருளானு மெல்லர்மென் றீயா திவறு
மருளானு மாணப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளைச்சம்பாதித்துக் கொடாமையால்
பிறப்பு உண்டாம். (உ)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்,
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாத
வர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம். (ங)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப் படாஅ தவன்.

(க-ரை.) ஒருவராலும் இச்சிக்கப்படாதவன் இற
ந்தபின் எதை நினைப்பானே? (ச)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்
கிய, கோடியுண் டாயினுமில்.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் உண்ணுதலும் இல்லாத
வர்க்குக் கோடிபொருள் இருந்தும் பயனில்லை. (ரு)

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்
கார்க்கொன், றீத வியல்பிலா தான்.

(க-ரை.) தான் உண்ணுதலும் கொடாமலும்
இருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கு ஒப்பாம். (சு)

அற்றார்க்கொன் றுற்றாதான் செல்வ மிக
நலம், பெற்றா டமியண்முத் தற்று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்
ள ஒருத்தி தன்னைக் கொடுப்பார் இல்லாமையால்
கணவன் இல்லாது கிழவியானுற்போலும். (ஏ)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ண்ச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(க-ரை.) பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊநடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலும். அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னை வருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவர். (க)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(க-ரை.) மிகுந்த செல்வம் உடையவர் வறுமை ஆனது மழை வறுமைகொண்ட தன்மை உடையது.

க0உ-ம். அதி.—நாணுடைமை.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயாந்தோர் தமக்குத்தகாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையராம் தன்மை.

கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருநுத னல்லவர் நாணுப் பிற.

(க-ரை.) நாணமானது கருமங்காரணமாக நாணுவதாம். பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம். (க)

ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம். (உ)

ஊனைக் குறித்த வுயிரெலலா நானென்னு
நன்மை குறித்தது சாலபு.

(க-ரை.) உயிர்கள் எல்லாம் உடம்பை விடாவாம்
நற்குணம் நாணத்தை விடாவாம். (ங)

அணியன்றோ நானுடைமை சான்றோர்க்
கொத்தின்றேற், பிணியன்றோ பிடு நடை.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நாணம் உடைமை ஆப
ரணமாம். அஃது இலலாவிடில அவா நடை பிணி
யாம். (ச)

பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு மூலகு.

(க-ரை.) பிறர்பழியையும் தம்பழியையும் மதித்து
நாணுவாரை உலகத்தாரா நாணத்துக்கு இருப்பிட
மாகுமென்பர். (ரு)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்றோ வியன்ஞா
லம், பேணலர் மேலா யவர்.

(க-ரை.) உயர்ந்தோர் நாணத்தைக் கொள்ளாமல்
உலகத்தை விரும்பார். (சு)

நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னாண்மறவார் நாணுள் பவர்.

(க-ரை.) நாணத்தைக்கொள்பவர் உயிரை நீக்கு
வார். நாணத்தைக்கொள்ளாதவர் உயிரை நீக்கார்.

பிறர்நாணத் தக்கது தானாண னாயி
ன்றநாணத் தக்க துடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவன் நாணாது பழியைச் செய்வான் ஆகில் அது குற்றத்தை உடையது. (அ)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் வழுவும் ஆகில் அவ்வழுவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும். ஒருவன் நாணாது நின்றால் அது நன்மை யாவற்றையும் கெடுக்கும். (க)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யற்று.

(க-ரை.) நாணம் இல்லாத மக்கள் சஞ்சரிப்பு மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாவை கயிற்றால் உயிர் உடையதாக மருட்டியது போலாம். (க0)

க0ங-ம். அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது-ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச் செய்தலின் விதமாம்.

கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென் னும், பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் கருமம் செய்தற்குக் கைவிடேன் என்னும் பெருமைபோல் மேன்பாடி உடையது இல்லை.

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(க-ரை.) முயற்சியும் அறிவும் ஆகிய இரண்டின்
தொழிலால் ஒருவன் குடி உயரும். (உ)

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(க-ரை.) குடியை உயரச் செய்வேன் என்னும்
ஒருவனுக்குத் தெய்வம் முன்வந்து நிற்கும். (ஈ)

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துளுற்று பவர்க்கு.

(க-ரை.) தன்குடிக்கான தொழிலைச் செய்வோர்
க்கு அது தானே முடிவு பெறும். (ச)

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(க-ரை.) குற்றம் அற்றவனாய் குடியை உயரச்செ
ய்து வாழ்பவனை உலகத்தார் சூழ்வர். (ரு)

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்
பிறந்த, வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஆண்மை என்று சொல்
லப்படுவது தன்குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல்.

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
முற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(க-ரை.) பேரீர்க்களத்தில் வீரர் மேல் ஆகுதல் போல அக்குடி இடத்துப் பாரம் பொறுத்தல் வல்லவர் மேலதாம். (எ)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து மானங் கருதக் கெடும்.

(க-ரை.) குடும்பத்தை உயரச் செய்வார்க்குக் கால நியதி இல்லை. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக், குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(க-ரை.) தன் குடியைக் காக்க முயற்சி செய்பவன் உடலம் துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாம். (க)
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று நல்லா ளிலாத குடி..

(க-ரை.) தாங்குவார் இல்லாத குடியாகிய மரம் துன்பக் கோடரி ஆனது வெட்டக் கெடும். (க௦)

க௦௪-ம். அதி.—உழவு.

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழிலாம்.

சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனா லுழந்து முழுவே தலை.

(க-ரை.) உலகம் ஏருடையார் வழியது ஆயிற்று தலைமையான தொழின் உழுவே ஆம். (க)

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியகீ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(க-ரை.) உழுபவர் உலகத்தார் ஆகிய தேர்க்கு
அச்சாணி ஆவார். (௨)

உழுதுண்டு வாழ்வாறே வாழ்வார்மற் றெல்
லார், தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(க-ரை.) உழுது உண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர்
மற்றவர் தொழுது உண்டு வாழ்பவர். (௩)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(க-ரை.) உழவு சூயற்சி செய்வோர் பலவேந்தர்
பூமியையும் குடைநிழலில் காண்பர். (ச)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலே யவர்.

(க-ரை.) ஒளியாமல் உழுது உண்பவர் ஆகியார்
இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர். (௪)

உழவினா் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவ
தூஉம், விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(க-ரை.) உழவர் கைம்மடங்கும் ஆகில் யாவரும்
வீரும்பும் உணவும் துறந்தவர்க்கு நிலையும் இல்லை.

தொடிப்புழுதி கஞ்சா வுணக்கிற் பிடித்தெரு
வும், வேண்டாது சுர்லப் படும்.

(க-ரை.) ஒரு பலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவி
வொன் ஆகில் பிடியெருவும் இல்லாமல் அப்பயிர்
வினையும். (எ)

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(க-ரை.) உழுதலினும் எருப்போடுகிறது நல்லது
களை பிடுங்கிமபின் காத்தல் நீர்விடுதலினும் நல்லது.
செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
இல்லாளி னூடி விடும.

(க-ரை.) உழுபவன் வினை நிலத்தில் பேசாதிரு
க்கில் அந்த நிலம் அவனுடன் பிணங்கி விடும். (கூ)
திவமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(க-ரை.) வறியோம் என்று சோம்பலா இருப்ப
வனை நிலமகள் கண்டால் சிரிப்பள். (கௌ)

கௌ-ம். அநீ.—நல்தரவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப் படுவன யாவும் இல்
லாமையாம்.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது.

(க-ரை.) தரித்திரம் போலத் துன்பம் செய்வது
எது எனில், அதுவே.

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஒருபாவி ஒருவன்
இடத்து வரும்போது இம்மை மறுமை இன்பம்
இல்லாமல் வருவன். (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகை
யாக, நல்குர வென்னு நசை.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஆசையானது பழ
ங்குடி வரவையும் அதற்கு உரியசொல்லையும் கெடு
க்கும். (ங)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் ஆனது உயர்குடியில் பிறந்
தவர் இடத்தும் இழிவுசொல் பிறக்கும் சோர்வைத்
தரும். (ச)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(க-ரை.) வறுமைத் துன்பம் ஒன்றுக்குள்ளே
பல துன்பங்களும் வரும். (ரு)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்
கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(க-ரை.) வறியவர் மெய்ப்பொருளைச் சொல்வ
னும் அச்சொல் பயன் இல்லாமையுத் தரும்.

அறஞ்சாரா நல்குர ழீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

(க-ரை.) வறியவன தன் தாயாலும் அந்நியன்
போலப் பார்க்கப் படுவான். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(க-ரை.) நேற்றுக் கொன்ற வறுமை ஆனது
இன்றும் வருமோ. (அ)

நெருப்பினுட் டஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கணபா டரிது.

(க-ரை.) தீயிலும் நித்திரை செய்யலாம் வறு
மைமீலே நித்திரை செய்யக் கூடாது. (க)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(க-ரை.) வறியவர்கள் துறவாது இருத்தல் அயல்
வீட்டு உப்புக்கும் காடிநீருக்கும் யமன ஆவார்கள்.

க0௬-ம். அந்.—இரவு.

அஃதாவது-இனி மானம் கெடாத இரத்தல் இர
வாமையோடு ஒத்தலால் இறத்தலை விலக்குதலாம்.

இரக்க வீரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்ப்பழி தம்பழி யன்று.

(க-ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக்கடவர்கள். அவர் ஒளித்தார் ஆகில் அவர்க்குப்பழி அல்லது தமக்குப்பழி அல்ல. (க)
இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பம் அடையாமல் வந்தால் யாசித்தலும் இன்பமாம். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புமோ ரேள ருடைத்து.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவர் இடத்து யாசித்தலும் ஓர் அழகு உடையது. (ங)
இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க-ரை.) சொற்பனத்திலும் உலுத்தகுணம் இல்லாதவர் இடத்து யாசித்தலும் கொடுத்தலே போலாம். (ச)
கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்,
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) உள்ளபொருளை ஒளியாது கொடுப்பவர் உலகில் இருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது. (டு)
கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்
பிடும்பை, யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால்
யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பம் கெடும். (சு)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகழந்
துள்ள, முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து.

(க-ரை.) பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால்
யாசிப்பவர் மனம் மகிழ்ச்சியை உடையது. (ஏ)

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(க-ரை.) யாசகர் இல்லாவிடில் பூமியில் உள்
ளோர் செலவு வரவுகள் மரப்பாவை சூத்திரத்தால்
ஆடுதல் போலும். (அ)

ரவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்து
கோண், மேவா ரிலாஅக் கடை.

(க-ரை.) யாசிப்பர் இல்லாவிடில் கொடுப்பவர்
க்கு என்ன புகழ் உண்டாம். (கூ)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்
பிடும்பை, தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(க-ரை.) யாசிப்பவன் கோபியாமல் இருக்க வே
ண்டும் தன்வறுமைதானே சாட்சியாய் விடும். (கௌ)

கௌ-ம். அந்.—இரவச்சம்.

அஃதாவது-மானம் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்
சதலாம்.

கரவா துவர்த்யுங் கண்ணனனா கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுக்கும் கண்ணிற்கு ஒப்
பானவர் இடத்தும் யாசியாது இருத்தல கோடி
மடங்கு நன்மை ஆம். (க)

இரந்து முயிரவாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(க-ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகம்செய்
யப்படைத்தான் ஆகில் அவன் கெடக்கடவன். (உ)
இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

(க-ரை.) வறுமைத்துன்பத்தை நீங்குவோம் என்
னும் வலிமைபோல் வலிமை உடையது இல்லை. (ங)
இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிட
மில்லாக், காலு மிரவொலலாச் சால்பு.

(க-ரை.) தரித்திரம் உண்டான இடத்தும் யாசி
யாமையே பெருமை. (ச)

தெண்ணி ரடுபற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணவி னுங்கினிய தில்.

(க-ரை.) முயற்சியால் வந்தது கூழாயினும் அதை
உண்ணுதல் போல் இன்பம் உடையது இல்லை. (ரு)
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு னாவிற
கிரவி னினிவந்த தில்.

(க-ரை.) பசுவிற்கு நீர்விடு என்னும் யாசகம் போல் நாவிற்கு இழிவு வேறு இல்லை. (சு)

இரபப னிரப்பாரை யெலலா மிரப்பிற் கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(க-ரை.) யாசிப்பாரை எலலாம் யாசித்தேன் நீங்கள் ஒளிப்பவர் இடத்தில் யாசியாது இருங்கள். இரவென்னு மேமாபபி ரோணி கரவென்னும் பார்தாக்கப பக்கு விடும்.

(க-ரை.) யாசகம் என்னும் தோணி ஒளித்தல் என்னும் வலிய நிலம் தாக்கக் கெடும். (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள வுள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர் கொடுமையை நீனைத்தால் மனம் உருகுகின்றது இல்லையென்னும் கொடுமையை நீனைத்தால் உருகும் அளவும் இலலாமலகெடும். கரபபவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர், சொல்லாடப் போஓ முயிர்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர்க்கு இல்லை என்றால் உயிர் போகும் ஒளிப்பவர்க்கு உயிர் என்கே ஒளிக்கும். (கௌ)

கௌ-ம். அந்.—கயமை.

அஃதாவது-முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்டருணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவர்க்

கும் பொருந்த வைத்தமையால் அங்கே குறிப்பால் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியருணங்களுள் யாதுமின ராகிய கீழோரது தன்மையாம்.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பா ரியாங்கணட தில்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களை ஒப்பா வர். அவர்கள் ஒப்பானவரை யான்கண்டது இல்லை. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(க-ரை.) நன்மைகளை அறிபவரிலும் நெஞ்சில் க வலை இல்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மை உடைய வர். (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருநதா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(க-ரை.) தேவரும் கயவரும் ஒப்பாவர். தேவரை ப்போல கயவரும் தாம் விரும்பியதை செய்து நடத் தலால். (ங)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக் கண் டால் அதனிலும் மேலாக நடப்பான். (ச)

அச்சமே கீழ்க ளதாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(க-ரை.) துன்பம் வரும் என்று அஞ்சும் கீழ்மக்க ளுக்கு ஆசாரம் இயல்பாக இல்லை. (டு)

அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் பறைக்கு ஒப்பாவர் இரகசி யப்பொருளை பிறர்க்குச் சொல்லுதலால். (சு)

நர்ங்கை விதிரா கயவர் கொடிறுடைக்குங் கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் இரப்பவர்க்குக் கொடார் வரு த்துவோக்குக் கொடுப்பா. (எ)

சொல்லப் பயன்படுவா சான்றோர் கரும்பு போற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க-ரை.) மேலோர் குறையைச் சொன்ன உடன் பயன்படுவா கீழோர்வருத்தினால் பயன்படுவர். (அ) உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பிறா உண்டாலும் உடுத்தா லும் கண்டால் பொறாமை கொள்வான். (கூ)

எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(க-ரை.) கீழோர் துன்பம் வந்த இடத்தில் தங் களை விலகிக்கொள்ள உரியவர் ஆவர். (கௌ)

ஓழியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

காமம் என்பது புணர்ச்சி, பிரிவு என இருவகைப் படும். மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊட்டல் என்பனவோ என்றால், இவா பொருட்பாகுபாட்டினை அறமபொருள் இன்பம் என வடநூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளைப் பிரிவின் இடத்து அடக்கினா என்று அறிக.

களவியல்.

க0க-ம், அந்.—தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது-பொழில் விளையாட்டில் ஆசையால் பெண்கள் கூட்டம் நீங்க அங்குததனித்து நின்றவளை வேட்டையாடும் ஆசையால் இளையர் கூட்ட நீங்கத்தனித்து வந்ததலைவன் அவள் அழகு தனக்கு வருத்தம் உண்டாக்குதலைச் சொல்லுதலாம்.

அணங்குகொ லாய்மயில கொல்லோ கனங்குழை, மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை) இவள் தெய்வப்பெண்ணே மயிலோ மாணிடப்பெண்ணே இன்னாள் என்று அறியாமல் என்மனம் மயங்குகின்றது. (க)

நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) இவள் என்பார்வைக்கு எதிரே பார்க்கு தல் ஒருதெய்வப்பெண் போர் செய்யச் சேனையைக் கொண்டு வந்ததுபோலும் தன்மை உடையது. (உ)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந் தேன், பெண்டுகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

(க-ரை.) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களைப் பார்த்து யமன என்று கூறினான். (ங)

கண்டா ருயிருணனுந் தோற்றத்தாற் பெண் டகைப்; பேதைக் கமர்த்தன கண்.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர் கள் உயிரை உண்ணும் காட்சியாக மாறுபட்டு இரு ந்தன. (ச)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர னோக்கமும் மூன்று முடைத்து.

(க-ரை.) இவள் பார்வை யமனோ கண்ணோ மா னோ அறியேன். (ரு)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர் செய்யல மன்னிவள் கண்.

(க-ரை.) இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்பட்டால் எனக்குத் துன்பத்தைச் செய் யாவாம்.

கடாஅக் களிற்றினமேற் கடபடா மாதா படாஅ முலைமேற் றுகில்.

(க-ரை.) இவள் முலைகளின் மேலே தரித்த வஸ்திரமானது யானை முகத்தின் மேலே தரித்த வஸ்திரத்தை ஒக்கும். (எ)

ஒண்ணுதற் கோல வுடைந்ததே ஞாட்பினுண்ணாரு முட்குமென் பிடு.

(க-ரை.) என்னுடைய வலிமை ஆனது இவளுடைய நெற்றியைக் கண்டு அழிந்தது. (அ)

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்கணியெவனோ வேதில தருது.

(க-ரை.) இவளுக்குப் பார்வையும் நாணமும் ஆபரணங்களாக இருக்க வேறு ஆபரணங்களை அணிதல் என்னபயன். (கூ)

உண்டார்க ணல்ல தநெருக் காமம்போற்கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று.

(க-ரை.) மதுவை உண்டால் மகிழ்ச்சி காமம் கண்டால் மகிழ்ச்சி ஆம் (க௦)

கக௦-ம். அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறிதலும், தோழி குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அந்த இருவர் குறிப்பையும் அறிதலாம்.

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு நோய்நோக்கொன் றந்நோய்

(க-ரை.) இவள் பார்வை ஆனது இரண்டு ஒன்று நோய் செய்யும். மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வையாம். (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற் செம்பாக மன்று பெரிது.

(க-ரை.) இவள் குறுகிய பார்வை காமத்தினும் அதிகமாம். (க)

நோக்கின னோக்கி யிறைஞ்சின ளஃதவள் யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

(க-ரை.) அவள் பார்த்தாள் பார்த்துத் தலைகுனிந்தாள் அவள்குறிப்பு இருவர் அன்பும் வளரும தண்ணீராம். (ங)

யானோக்குங் காலே நிலனோக்கு நோக்காக்காற்றானோக்கி மெலல நகும்.

(க-ரை.) யான் பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க்கிறாள் யான பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கின்றாள். (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொரு கண், சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

(க-ரை.) நேரே பாராமல் ஒரு கண்ணைச்சுருக்கி னவள்போல் பார்த்து நகைக்கின்றாள். (ரு)

உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொல்லொலலை யுணரப் படும்.

(க-ரை.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினும் உள்ளே புணர்ந்துகொல் கிண்பும் அறியப்படும்.

செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோ
க்கு, முறாஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு.

(க-ரை.) உள்ளன்பாகச் சொல்லும் கடுஞ்சொல்
லும் பகையாது பார்க்கும் கோபப்பார்வையும் ஆசை
க் குறிப்பால் வரும். (எ)

அசையியற் குணடாண்டோ ரேளர்யா னோக்
கப், பசையினள் பைய நகும்.

(க-ரை.) நான் பாதத இடத்தில் இரங்கிப்பார்
த்து நகைக்கிறாள் அதனாலே நலம் உண்டு. (அ)
ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) அயலார் போலப் பொதுப்பார்வை பார்
த்தல் ஆசை உள்ளவர் இடத்தில் உண்டு. (க)

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்
ச்சொற்க, ளென்ன பயனு மில.

(க-ரை.) இருவர் பார்வையும் ஒக்குமாகில் வாய்ச்
சொற்கள் பயனில்லை. (க0)

ககக-ம். அந்.—

அஃதாவது-அப்படிக்குக் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த
தலைவன் அப்புணர்ச்சியைமகிழ்ந்துசொல்லுதலாம்.

கண்டுகேட் டென்மயிர்த் துற்றறியுழைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள.

(க-ரை.) கண்ணுல்கண்டும் காதால்கேட்டும் நாவால் உண்டும் மூக்கான் மோந்தும் மெய்யால் தீண்டியும் அதுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வனையல்களை உடையவள் இடத்தே உள்ளன. (க)

பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

(க-ரை.) முப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறே உள்ளன. ஆபரணத்தை உடையவள் தன்காமநோய்க்குத் தானே மருந்து ஆனாள். (உ)

தாம்விழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
ளுமரைக் கண்ணு னுலகு.

(க-ரை.) தாம் விரும்பிய பெண்களினுடைய மெல்லிய தோள்கள் இடத்துத் துயிலுதல்போல விஷ்ணுவின் உலகம் இன்பம் ஆகுமோ. (ங)

நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்
னுந், தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(க-ரை.) தன்னை நீங்கிய இடத்தில் சுடாநிற்கும் தன்னை நெருங்கிய இடத்தில் குளிராநிற்கும். இப்படிப்பட்டதீயை இவள் எவவுலகத்தில்பெற்றாளோ. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே தோட்டார் கதுப்பினு டோள்.

(க-ரை.) பூவை அணிந்த கூந்தலை உடையவளது தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அந்தந்தப் பொருள் கள்போல் இன்பம் இசய்வனவாம்.

உறுதோ றுயிராதளிப்பத் தீண்டலாற் பே
தைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

(க-ரை.) எனது உயிராதளிக்கும்படி தீண்டுதலா
ல் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தால் சமை
க்கப்பட்டன. (சு)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் புணர்ச்சி ஆனது தம்
முயாச்சியால வந்தபொருளைத் தென்புலத்தோர் மு
தல ஐவாக்கும் பகுத்துக் கொடுத்துத் தன்பங்கை
உண்டது போல இன்பம் செய்கின்றது. (எ)

ஹீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழ்ப படாஅ முயக்கு.

(க-ரை.) காற்றால் இடை அறுக்கப்படாத புணர்
ச்சி ஆனது இருவருக்கும் இனபம் ஆகும். (அ)

ஊட லுணர்தல் புணாத லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) ஊடலும் அதனை நீங்கலும் புணர்ச்சி
யும் விவாகம் செய்து கொண்டவா பெற்றபலன்.

அறிதோ றற்பாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

(க-ரை.) இவள் இடத்தில் புணர்ப்புணர உண்
டாகும் ஆசை ஆனது தாலாலும் அறினாலும் பெற

ருள்களை அறியவறிய முன்னம் அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படுகின்றது. (க௦)

ககஉ-ம். அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன தலைவி நலத்தினை வருணித்துச் சொல்லுதலாம்.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாப் பூவிலும் நற்குணமுடையை எம்மால் விரும்பப் பட்டவள் உன்னிலும் மெல்லியகுணத்தை உடையவள். (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

(க-ரை.) மனமே இவள் கண்களைப் பலரால் காணப்படும் பூவை ஒக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை குவளை நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்குகிறாய் நின் அறிவு இருந்தவிதம் என்னை. (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண வேய்த்தோ ளவட்கு.

(க-ரை.) மூங்கில்போலும் தோள்களை உடையவளுக்கு மேனி தளிர் பல் முத்தம் கண்கள் வெல்

உந்அ திருக்குறள்மூலமும்

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

(க-ரை.) குவளைமலர்கள் பார்க்கில், இவள் கண்ணுக்கு ஒப்பாகோம் என்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும். (ச)

அனிச்சப்பூக் கால்களையால் பெய்தா னுசப்பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை.

(க-ரை.) இவள் தன்மென்மையை நினையாமல் அனிச்சமலரைக் காம்புகளையாமல் சூடினால் ஆகையால் இடைமுரியும். (ரு)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

(க-ரை.) வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம் மதியினையும் அம்மடந்தை முகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகம் என்று அறியமாட்டாது தன்னிலையில் இருந்து கலங்கித் திரிகின்றன. (சு)

அறுவாய் நிறைந்த வவீர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(க-ரை.) அம்மீன்கள் அங்ஙனம் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது முன் குறைந்த இடம்வந்து நிரம்பியே விளங்கும்மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்தில் களங்கம் உண்டோ. (எ)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள்முகம் போல ஒளிவீசவல்லே ஆகில் நீயும் என்னால் இச்சிக்கப்படுவாய். (அ)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே மலர்போலும் கண்களை உடையவள் முகத்தை ஒக்கவேண்டுமென ஆகில் இது போல யான் காணத் தோன்று பலர்காணத் தோன்றாதே. (க)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத ரடிக்கு நெருஞ்சிப பழம்.

(க-ரை.) அனிச்சமலரும் அன்னப்பறவையின் இறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல் வருத்தம் செய்யும். (க0)

ககரு-ம். அந்.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன் ஆசை மிகுதியைச் சொல்லலும் தலைவி தன் ஆசை மிகுதியைச் சொல்லலுமாம்.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி வாலெயி றாறிய நீர்.

(க-ரை.) இம்மெல்லிய மொழியினை உடையாளது வாலியபற்களில் ஊறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவை போலும். (க)

உடம்போடு யிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடநதையோ டெமயிடை நட்பு.

(க-ரை.) உடம்போடு உயிரிடை உளவாகிய நட
புக்கள எததன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்
தையோடு எம்மிடத்தில் உளவாகிய நட்புக்கள்.(உ)
கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம வீழ்ந
திருநுதற் கிலலை யிடம.

(க-ரை.) என்கண்ணில் கருமணியின் இடத்து
உறையும் பாவையே நீ அவவிடம்விட்டுப் போவாயா
க போகாது இருப்பாயாகில் எம்மால விருமப்பட்டு
திருநுதலை உடையாட்கு இருக்க இடம இல்லை.(ங)
வாழ்த லுயிரிக்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(க-ரை.) தெரிந்த ஆபரணத்தை உடையாள்
எனைப்புணருமபோது உயிர்க்கு உடம்போடு கூடி
வாழ்தல் போலும் பிரியும்போது அவவுடம்பி நின்று
உயிர் பிரிதல் போலும். (ச)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமார்க் கணனாள் குணம்.

(க-ரை.) ஒளியினவாகிப் போர்செய்யும் கண்ணி
னை உடையாள் குணங்களை நான்மறந்தேன் ஆகில்
நினைப்பேன் ஒருபோதும் மறத்தலை அறியேன் ஆத
லால் நினைத்தலையும் அறியேன். (ரு)

கண்ணுள்ளிற் போகா சிமைப்பிற் பருவரார்
துண்ணியரெங் காத லவர்.

(க-ரை.) தாங்காணுமைபற்றித் தூரத்தின்போயி னா என்று நினைப்பவா நினைக்கக்கடவர் எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் நாம் அறியாமல் இமைத்தோம் ஆகில் அதனால் வருந்து வதும்செய்யார் ஆதலால் காணப்படா நுண்ணியர்.

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே இருக்கின்றார் ஆதலால் கண்ணில் மை எழுதேம் அவர் மறைதலை அறிந்து. (எ)

நெஞ்சத்தார காத லவராக வெய்துண்ட லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சுள்ளே இருக்கின்றார் ஆகையால் உண்ணும் போது சூடாக உண்டலை அஞ்சுவோம். அவர் அதனால் சூடு உறுதலை அறிந்து. (அ)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

(க-ரை.) என்கண் இமைக்கும் ஆனால் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலை அறிந்து இமையேன் அவ் வளவில் அவரைத்துயிலா நோய் செய்தார் அன்பி லர் என்று சொல்லும் இவ்வூர். (க)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகத் துறைவ, ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

(க-ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என் உள்ளத்
துள்ளே மகிழ்ந்து வாசம செய்வா அதனை அறி
யாதவரைப் பிரிந்து வாசஞ்செய்வர் அன்பிலர்
என்று சொல்லும் இவ்வா. (க0)

நகச-ம். அந்.—நானுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனா
கிய தலைவனும், அறத்தோடு நிறகத்தொடங்கிய
தலைவியும், தமது நாணம் இழத்தலைச் சொல்லுத
லாம்.

காம முழுநது வருந்தினாக் கேம
மடலலல திலலை வலி.

(க-ரை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை அதுபவித்
துப் பின அதுபெறுது துன்பம் அடைந்த ஆடவர்
க்குமுன்னும் காப்பாய் வருகின்ற மடல் அல்லது
இனி வலியது இல்லை. (க)

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணனை நீக்கி நிறுத்து.

(க-ரை.) அவவருத்தத்தினைப் பொறுத உடம்பும்
உயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவினை ஏறக்
கருதுகின்றன. அதனை விலக்குவதாகிய நாணத்
தை ஒழித்துவிட்டு. (உ)

நானொடு நல்லாண்மை, பண்டுடையே னின்
றுடையேன், காமுற்றா ரேறு மடல்.

(க-ரை.) நாணத்தையும் ஆண்மையையும் முன்னமே உடையேன அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்கார் ஏறும் மடவினை உடையேன். (ங)

காமக் கடுமபுன லுய்க்குமே நானொடு நலலாணமை யென்னும் புணை.

(க-ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது. (ச) தொடலைக் குறுந்தொடி. தந்தாண் மடலொடு மாலை யுழக்குந துயா.

(க-ரை.) மாலைப்பொழுதின் இடத்து அநுபவிக்கும் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடவினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலை உடையவள் தந்தாள். (டு)

மடலூர்தல யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற படலொல்லா பேதைக்கென் கண.

(க-ரை.) உன்மாது காரணமாக என்கண்கள் ஒரு போது நித்திரை செய்யாவாம அதனால் யாவரும் நித்திரை செய்யும் பாதி இராத்திரியில் மடனமா ஏறுதலை நினைப்பேன். (சு)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேராப் பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(க-ரை.) கடல்போலக்கரையற்ற காமநோயினை அநுபவித்து மடல் ஏறுதலைச் செய்யாது இருக்கிற பெண்பிறப்பைப் போலீத் தக்க பிறப்பு உலகத்தில் இல்லை.

நிறையரியா மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் நாம்மேற்கொள்ளுதற்
கு அறியரென்று அஞ்சதல் செய்யாது மிகவும் அ
ளிக்கத் தக்கவர் என்று இரங்குதல் செய்யாது மக
ளிர காமமும் அவர் மறைததலைக் கட்டிச் சபை
இடத்து வெளிப்படுவதா இருந்தது. (அ)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

(க-ரை.) யான் முன் அடங்கி நிற்பதால் எல்லா
ரும் என்னை அறியா. இனி அவவாறு நில்லாது
நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன் என்று நினைத்து
என்காமம் இவ்வாறீதியில் மயங்கிச் சுழல்கின்றது.
யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

(க-ரை.) நாம் கேட்கும்படி அல்லாமல் கண்ணா
ல் காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார்.
அவர் அங்ஙனம் செய்கின்றது நாம் அடைந்த நோ
யைத் தாம் அடையாமையால். (க0)

ககரு-ம். அதி.—அலாறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது-களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன்
பிறர்சொல்லுகின்ற அலர் தீனக்கு ஆகின்றவிதத்
தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும் மண்மாக உட்கூ

போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைவியும் தோழியுப
அவவலரை அவனுக்கு அறிவு உறுத்தலுமாம்.

அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

(க-ரை.) உன்மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகியநட்
பு அலரா எழுதலால் என் அரிய உயிரானது அவ
னைப்பெற்றதுபோல நிலைபெறும். அந்நிலை பேற்றைத்
தெய்வத்தால் நானே அறிவது அல்லது பலரும்
அறியார்.

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக் கீரத்திவ் வூர்.

(க-ரை.) மலாபோலும் கண்களை உடையவளது
அருமை அறியாது இவ்வூர் அவளை எளியவள் ஆக்கி
அவளோடு அலர்கூறுதலை எமக்கு உபகரித்தது.(உ)

உறாஅதோ வூர்நிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

(க-ரை.) எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா இருக்
கையை இவ்வூர் அறிதலால் வினைந்த அலர் எனக்
கூறுவது ஒன்றோ அது கேட்ட என்மனம் அப்புண
ர்ச்சியைப்பெறாது இருந்தே பெற்றது போலும் கு
ணம் உடைத்து. (க)

தவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

(க-ரை.) என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரால் அலர்தலை உடைத்தாயிற்று. அவவலா இல்லை ஆகில்தன் இயல்பு இழந்து சுருங்கும். (ச)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றூற் காமம், வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

(க-ரை.) கள் உண்பாக்குக் களிக்குந்தோறும் கள் உண்டல் இனிது ஆவதைப்போல எனக்குக்காமம் அலராந்தோறும் இனிது ஆகின்றது. (ரு)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலாமன்னுந் திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

(க-ரை.) தலைவனை நான காணப்பெற்றது ஒரு நாளேயாம். அதனால் உண்டான அலரானது அவவ ளவு இல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர் போல் எங்கும் பரந்தது. (சு)

ஊரவர் கெளவை யெருவாக வன்னைசொன் னீராக நீருமிந் நோய்.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிர் எடுக்கின்ற அலரானது எருவாக தாய்சொல்கின்ற கடுஞ்சொல்லானது நீராக வளர்கிணுறது. (எ) நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றூற் கெளவையாற், காம நுதுப்பே மெனல்.

(க-ரை.) அயலார் எடுக்கின்ற அலரால் உண்டாகும் காமத்தை அவிப்பேம் என்று நினைத்தல் நெய்யால் ஒருநுப்பை அவிப்பேம் என்று நினைப்பதை ஒக்கும். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார், பலர்நாண நீத்தக் கடை.

(க-ரை.) தம்மைக்கண்ட நாளில் உன்னைவிட்டு நீங்கேன் அஞ்சுதல் ஒழியென்ற அவரே இன்றுகண்டார் பலரும் நாணும் வகை நம்மைத்துறந்தபின் நாம் ஏதிலாகூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோகூடாது. தாம்வேண்டி நன்குவா காதலர் யாம்வேண்மிங், கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர்.

(க-ரை.) உடன் செல்லுதற்குக் காரணமாக நோக்கி நாழன் விரும்புவதாகிய அலரை இவ்வூர்தானே எடாநின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனை இனிது நேர்வார ஆதலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது. (க0)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

கககூ-ம். அந்.—பிரிவாற்றமை.

அஃதாவது-மணம் செய்து கொண்டபின் தலைவன் அறம் பொருள் இன்பங்களின்பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து தூரத்திலும் அவவிடத்திலும் செல்லுநாளில் அப்பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவனாம் தன்மையாம்.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்று
நின், வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

(க-ரை.) நீ எம்மைப் பிரியாமை உண்டாகில்
அதனை எனக்குச்சொல் அஃதொழியப்பிரிந்து போ
ய் விரைந்து வருதல் சொல்லுவை ஆனால் அதனை
அப்பொழுது உயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல். (க)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

(க-ரை.) தழையும் கண்ணியும் கொண்டு பின்
நின்ற நாளில் அவரதுபார்வைமாத்திரமும்புணர்ச்சி
குறித்தமையால் நமக்கின்பம் உடைத்தா இருக்கு
மென்று அப்புணர்ச்சி தான் நடந்துகொண்டிருக்க
வும் அது பிரிவர் என்றஞ்சும் அச்சத்தினை உடைத்
தாயிற்று அவர் அன்பின்னிலைமை இதுவென்றது.
அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

(க-ரை.) பிரியேன் என்று அதஞ்சொல்லும் நம்
பிரிவாற்றாமையும் அறிதல்உடையராய் காதலர்கண்
ணும்ஒரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தல் ஆனவர் சொல்லுந்
தலையளியும்பற்றி நம்ம இடத்து அன்புடையர் என
த்தெளியும் தெளிவு அரிதா இருந்தது. (ங)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்த
சொற், நேறியார்க் குண்டோதவறு.

(கூ-ரை.) எதிர்ப்பட்ட நாளே தலையளிசெய்து
உண்ணவிட்டுப்பிரியேன் அஞ்சாதிருவென்றவர் தா

மேபின் பிரிவாராகில் அவர்க்கு அல்லால் அவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றம் உண்டோ. (ச)

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோமபன் மற்றவா
நீங்கி னரிதாற் புணாவு.

(க-ரை.) என் உயிரைச்செல்லாமல் காத்தாயாயி
ன் அதனை ஆளுதற்கு அமைந்தாருடைய பிரிவினையை
நிலைக்கச்செய்வாயாக, அவர் நிலையாமல் செல்
வராகில் அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லும்
சென்றால் பின் அவரைக்கூடுதல் எனக்கு அரிதாம்.
பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

(க-ரை.) நமது பிரிவின் பொறுமை அறிந்த தலை
வா தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினை உணர்த்தும்
வன்கண்மை உடையர் ஆயினார் அத்தன்மையராய்
பின்பு நமது ஆற்றாமை அறிந்துவந்து தலையளிசெ
ய்வர் என்று இருக்கும் ஆசை விடப்படும். (சு)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா னின்ற வளை.

(க-ரை.) துறைவன் என்னைப் பிரிந்தமையை
அவன் உணர்த்தாமல் தாமே உணர்ந்தேன் முன்
கையி னிறையினின்றும் கழலாநின்ற வளைகள் என
க்கு அறிவியாவோ அவன் உணர்த்த உணர்ந்து வந்து
நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ. (எ)

இன்னு தினனில் லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு.

(க-ரை.) மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியும் தோழியர் இல்லாத வேற்றாரின்கண் வாழ்தல் துன்பமாகும் மேலும் தங்காதலரைப் பிரிதல் அதனிலும் துன்பம் ஆகும். (அ)

தொழிற்கடி னலலது காமநோய் போல விழற்சுட லாற்றுமோ தீ.

(க-ரை.) தீயைத்தொட்டால் சுடச்சுடும் ஆதலால், காமமாகிய நோய்போலத் தன்னைவிட்டு அகன்றால் தப்பாது சுடவுல்லதோ. (க)

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் பின்னிருந்து வாழ்வாரா பலா.

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும் பிரிவை அறிவித்தபோது அதற்கு உடனபட்டுப் பிரியும் போது உண்டாகிற துன்பநோயையும் நீக்கி அப்பிரிவையும் பொறுத்து இருந்து உயிர்வாழும் மகளிர் பலர். (உ)

ககள-ம். அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுகின்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலால் மெலிந்து இரங்குதலாம். ௩

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை
“பிழைப்பவர்க், கூற்றுநீர் போல மிகும்.”

(க-ரை.) இந்நோயைப் பிறர் அறியாமல் நாணி மறைப்பேன். இந்நோயோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீரைப்போல மிகும். (க)

கரத்தலு மாற்றேனின் நோயைநோய் செய்தார்க், குரைத்தலு நாணுத் தரும.

(க ரை.) இக்காமநோயை இவவிடத்தோர் அறியாமல் மறைப்பதற்கும் வல்லவளாயில்லை. இந்நோய் செய்தார்க்கு உரைக்க எண்ணினதுவும் எனக்கு நாணந்தரும இனி எனசெய்வேன். (உ)

காமமு நாணு முயிராகவாத் தூங்குமென் னோனா வுடமபி னகத்து.

(க-ரை.) காமநோயும் அதனைச்செய்தவர்க்கு அறிவிக்கக்கூடாத நாணும் தம்மைப் பொறாத என் உடம்பின்கண்ணே உயிர் காவடித்தண்டாகத் தொங்குகின்றன. (ங)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து மேமப் புணைமன்னு மில.

(க-ரை.) யாவர்க்கும் உளவாய் நின்ற இவவிரண்முன் உள்ளும் எனக்கு உண்டாகின்றது காமக்கடலே அதனை நீந்தும் காப்பாகிய புணை இல்லை. (ச) துப்பி னெவனாவர் மற்றொ றுயர்வரவு நட்பினு ளாற்று பவர்.

(க-ரை.) இன்பம் செய்தற்கு உரியநட்பின்கண்ணே துன்ப அவாவினைச் செய்ய வல்லவர் துன்பம் செய்தற்கு உரிய பகைமைக்கண் என்செய்வர். (ரு)

இன்பங் க்டன்மற்றுக் காம மஃதெங்காற்
றுன்ப 'மதனிற் பெரிது.

(க-ரை.) காமப்புணர்ச்சியால் இன்பம் செய்யும் போது. அவலின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். அக் காமந்தானே பிரிவால் துன்பம் செய்யும்போது அத் துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம். (சு)

காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

(க-ரை.) காமமாகிய கடலைநீந்தியும் அதன்கரை காண்கிலேன் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதி இரவிலும் யான் ஒருதுணையும் இல்லாமல் தனித்து இறவாது இருக்கின்றேன். (ஏ)

மன்னுபி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

(க-ரை.) இந்த இரவு உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களை எல்லாம் தூங்கச் செய்தலால் எனனை அல்லது வேறுதுணையை உடையதா இல்லை. (அ)
கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா.

(க-ரை.) காதலரோடு நாம் இன்புற்ற நான்க ளிலே உரியவையா இருந்து அவர் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத இந்நான்களிலே நெடியதாய்ச், செல்கின்ற இராக்காலம் அக்கொடியவரது கொடுமைக் குமேலே அதிககொடுமையைச் செய்கின்றது. (சு)

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின்
வெள்ளநீர், நீந்தல மன்றோவென் கண்.

(க-ரை.) மனம்போல காதலர் இருக்கிறதேயத்
திற்கு விரைவில் செல்லவேண்டும் ஆனால் எனது
கண்கள் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா. (க0)

ககஅ-ம். அநீ.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு வி
ரைதலாலே வருந்துதலாம்.

கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டா
நோய், தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

(க-ரை.) ஆராத காமநோயை நாம் அறிந்தது
தாம் காதலரை எமக்குக்காட்டியதால் அன்றோ
கண்கள் இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி அழு
கின்றது எதை நினைத்து. (க)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துண
ராப், பைத லுழப்ப தெவன்.

(க-ரை.) மேல்வினைவதனை ஆராய்ந்து அறியா
மல் அன்று தலைவரைப்பார்த்த உன்கண்கள் இன்று
இது நம்மால் வந்தது ஆதலால் பொறுத்தல் வேண்
டுமென்று கூறுபடுத்தி அறியாமல் துன்பம் அது
பலிப்பது எதைநினைத்து.

கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழ்
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(க-ரை.) இக்கண்கள் அன்று காதலரைத்தாமே
விரைந்துநோக்கி இன்று தாமே இருந்து அழுதி
ன்ற இவவறியாமைச்செயல் நம்மால் சிரிக்கத்தக்க
இயல்பினை உடையது. (ந.)

பெயலாற்றா நீருலநத வுண்க னுயலாற்றா
வய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

(க-ரை.) உன்கண்கள் யான் உய்யமாட்டாமை
க்கு ஏதுவாகிய ஒழிவில்லாத நோயை என்கண்
ணே நிறுத்தி தாமும் அழமாட்டாதவண்ணம் நீர்
வற்றிவிட்டன. (ச)

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

(க-ரை.) எனக்குக் கடலும் சிறியதாகும்படி
பெரியதாகிய காமநோயைச்செய்த எனது கண்கள்
தாமும் நிததிரை இல்லாமல் துன்பத்தை அனுப
விக்கின்றன. (ரு)

ஒல வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது.

(க-ரை.) எமக்கு இந்தக் காமநோயைச்செய்த
கண்கள் தாமும் தூங்காமல் அழத்தலைப்பட்டது
மிகவும் இனிது ஆயிற்று. (க.)

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவாக்கண்ட கண்.

(க-ரை.) விரும்பி உள்ளம் குழைந்துவேண்டி, அன்று அத்தலைவரைப்பார்த்த கண்கள் இன்று தூங்காமல் அழுது துன்பத்தை அனுபவித்து தம் உள்ளே இருக்கிற நீர் அற்றுப்போகுக. (எ)

பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்-
காண தமைவில கண.

(க-ரை.) மனத்தால் விரும்பாது இருந்து சொல்லுமாத்திரத்தால் விரும்பியகாதலர், இங்கே இருக்கின்றார் அவ்விருத்தலால் பயன்யாது, கண்கள் அவரைக்காணாமல் பொறுக்கவில்லை. (அ)

வாராக்காற் றுஞ்சா வறிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரா ருற்றன கண்.

(க-ரை.) காதலர் வாராத நாள்களிலே தூங்காமல் வந்தநாள்களிலே அவர் பிரிவுக்கு அஞ்சி தூங்காவாம், அந்த இருவழியும் எனது கண்கள் பொறுத்தற்கு அரிய துன்பத்தை உடையனவாம். (கூ)
மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
வறைபறை கண்ணா ரகத்து.

(க-ரை.) எம்மைப்போலும் அறையாநின்றபுறையுடைய கண்ணை உடையவர் தமது நெஞ்சத்தில் அடக்கிய இரகசியத்தை அறிதல் இவ்வூரில் உள்ளவர்களுக்கு எளிது.

௨௫௬ திருக்குறள்மூலமும்

ககக-ம். அந்.—பசப்புறுபநுவரல்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாகிய வருத்தம் தலைவனது பிரிவு பொறாமையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடாம்.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்த வென், பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

(க-ரை.) என்னை விரும்பிய தலைவர்க்குப் பிரிவை உடன்பட்ட நான் அதனைப் பொறாமல் இப்பொழுது என் இயல்பை எவர்க்குச்சொல்லுவேன். அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா விவர்தந்தென் மேனிமே லூரும் பசப்பு.

(க-ரை.) நான் பொறுத்திருக்கவும் இப்பசப்பு நிறம் அவர் உண்டாக்கினார் என்னும் களிப்புமிகுதியால் என்னுடம்பின்மேல் ஏறிச்செலுத்துகின்றது. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாற நோயும் பசலையுந் தந்து.

(க-ரை.) பிரிகின்றபொழுதே அவ்விரண்டிற்கும் தலைமாறாக இக்காமநோயையும் பசலையையும் எனக்குத்தந்து என்மேனி அழகையும் காணத்தகுதும் அவர்கொண்டுபோயினார். (ந.)

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற் கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

(க-ரை.) அவர் சொற்களை நான் மனத்தால் நினைக்கின்றேன் வாயால் சொல்லப்படுவதும் அவர் நற்குணமே அப்படிக்கு இருந்தும் பசிலேநிறம் வந்து நின்றது இது வஞ்சனையாயிருந்தது. (ச)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்கா
ணென், மேனி பசப்பூர் வது.

(க-ரை.) அக்காலத்து எமது தலைவர் பிரிந்து செல்வாராக எனது வடிவம் பசிலேநிறம் அடைவது இங்கே அன்றோ. அப்படிப்பட்டது இன்று வேறொன்றாமோ. (ரு)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்
கன், முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

✓ (க-ரை.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கி வரும் இருள்போல இப்பசப்புநிறம் தலைவனது புணர்ச்சியின் சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும். (க)
புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வ
ளவி, லள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு.

(க-ரை.) முன்னொருநாளில் காதலரைத் தழுவிக்கிடந்த நான் அறியாது சற்று விலங்கினேன் அப்போது பசிலே நிறம் அள்ளிக்கொள்வதுபோல ஓந்துகிறைந்தது. (ஏ)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

(க-ரை.) பொறுத்திராமல் பசிலே நிறம் அடைந்தாள் என்று என்னைப்பழிசொல்வது அல்லாமல்,

௨௫௮ திருக்குறள்மூலமும்

இவனை அவர் துறந்து போனார் என்று சொல்லுவார் இல்லை. (அ)

பசுக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

(க-ரை.) இப்பிரிவை நானே உடன்படும்வகை சொல்லியவர் இன்று உன்கருத்தால் நல்லநிலையினர் ஆவராயின் என்மேனிபட்டது பட பசுலேநிறம் அடையக்கடவது. (க)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார், நல்காமை தூற்றா ரெனின்.

(க-ரை.) அன்று தாம் குறையை நயப்பித்துக் கூழினவாக்கு இன்று அருளாமையை நட்புடையோர் தூற்றார் ஆயின், பசப்புத்தான் ஆயினான் என்று சொல்லப் பேரைப்பெறுதல் எனக்குநன்று.

க௨௦-ம். அந்.—தனிப்படர்மிதந். ,

அஃதாவது - தனிமையால் உண்டாகும் துன்ப மிகுதியாம்.

தாம்விழ்வார் தம்விழப் பெற்றவர் பெற்றாடுகா
காமத்துக் காழில் கனி.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் கணவர் தம்மைப்பெற்ற மகனார் காமநுகர்ச்சி என்னும் வித்தில் லாத பழத்தைப் பெற்றார் அன்றே. (க)

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்
வார்க்கு, வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

(க-ரை.) தம்மை விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்
க்கு அவரை விட்டிருக்க மாட்டாத கணவர் அளவ
றிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி தன்னையே நோக்கி
உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவு அறிந்து வந்து
பெய்வதுபோலும். (௨)

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரும்பப்
படுகிற மகளிர்க்கு காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை
நினைத்து விரைவில் வருவார். வந்தால் இன்புற்று
நாம் வாழ்வோம் என்று இருக்கிறதருக்கு அமையும்.
வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

(க-ரை.) கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்
படுவாரும் தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரு
ம்ப்படார் ஆயின் தீவினை உடையவரே ஆவர். (ச)
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்ய
வோ, தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

. (க-ரை.) தாமும் நம்மிடத்துக் காதல்செய்யாத
போது, நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர் நம
க்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வார். (இ)

ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல,
விருதலையானு மினிது.

(க-ரை.) மகளிர் ஆடவர் எனப்படும் இருவா இடத்திலும் ஆசையானது ஓர் இடத்தில் உண்டானால் துன்பத்தைத்தரும் காவடிப்பாரம்போல இரண்டு இடங்களிலும் ஒத்து இருக்குமானால் இன்பத்தைத்தரும். (சு)

பருவரலும் பைதலுங் காணுன்கொல் காம நொருவர்க ணின்னொழுது வான்.

(க-ரை.) இன்பத்தை அனுபவிக்கும் இருவர் இடத்திலும் ஒத்து இராமல் ஒருவர் இடத்தில் இருந்து போர்செய்யும் காமன் அவவிடத்துப் பசப்பாலாகிய நோயையும் துன்பமிகுதியையும் அறியானே. வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ துலகத்து வாழ்வாரின் வன்கண ரில.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் காதலர் இடத்து இருந்து இனியசொல்லைப்பெறுது வாழ்வாரது பிரிவுபொறுத்து உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல தைரியமுடையவர் உலகில் இல்லை. (அ)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட் டிசையு மினிய செவிக்கு.

(க-ரை.) என்னால் விரும்பப்பட்ட காதலர் என்னிடத்தில் அன்பு இல்லாதவர் ஆயினும், அவர் இடத்தில் உண்டாகும் எவ்விதசொற்களும் என் செவிக்கு இனிமையைத் தரத்தக்கன. (க)

உறாஅர்க் குறநோ யுரைப்பாய் கடலைச் செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

(க-ரை.) உன்னோடு நெருங்காதவர்க்கு உனது யிருந்தனோயைச் சொல்லப்பொருந்திய நெஞ்சே நீ பொறுக்கமாட்டாய் ஆயினும் உனக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற கடலைத்தூர்க்க முயற்சிசெய் அது எளிது. (க0)

கஉக-ம். அதி—நினைந்தவர் புலம்பல்.

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினுடைய இன்பத்தை நினைந்து பாசறையிடத்தில் தலைவன் தனிமை அடைதலும், தலைவி தனிமை அடைதலுமாம்.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற் கள்ளினுங் காம மினிது.

(க-ரை.) முன்னாளில் அனுபவித்த இன்பத்தைப் பிரிந்த இடத்து நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல நீங்காப்பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சியைத்தராத கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமமே இன்பந் தருவது. (க)

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார், நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுவானைப் பிரிந்த இடத்து நினைந்தால், அப்பிரிவால் வருவதோர் துன்பம் இல்லையாம். அதனால் காமம் எவ்வளவு ஆயினும் இன்பந்தருவது ஒன்றேகாண். (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ ழும்மல் கினைப்பது போன்று கெடும்.

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல் உண்டாவதுபோலத்தோன்றிக் கெடுகின்றது. அதனால் தலைவர் என்னை நினைப்பவர்போல நினையா ஆதல் வேண்டும்.() யாழு முளேங்கோ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத், தோலு வுளரே யவா.

(க-ரை.) எமது நெஞ்சத்தில் அவர் எப்பொழுதும் உள்ளவராகவே இருக்கின்றார். அப்படியே அவரது நெஞ்சிலும் நாமும் இருக்கின்றேமோ இல்லையோ. (ச)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கழுகொண்டார் நாணூர்கொ, லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(க-ரை.) தம்முடைய நெஞ்சத்தின் இடத்தில் எம்மைக் காவல்கொண்ட தலைவர், எமது நெஞ்சின் இடத்து ஒழியாமல் தாம் வருதலுக்குநாணூரோ, மற்றிபா நென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா, னுற்றநா னுள்ள வுளேன்.

(க-ரை.) நான் அவரோடு புணர்ந்தகால இன்பத்தை நினைத்தலால், இத்துன்பவெள்ளத்தில் உயிர் வாழ்கின்றேன் அது இல்லை ஆனால், நான் வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன். (சு)

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(க-ரை.) அந்த இன்பத்தை மறத்தல் அறியேன் ஆகி இன்று நினைந்துநிற்கவும் பிரிவானது என் உள்ளத்தைச் சுடுகின்றது. * அப்படிப் பிரிவுபெற்றதான் மறந்தால் எத்தான் இறவாது இருப்பேன். (சு)

எனேத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலா செய்யுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) தலைவர் தம்மை எவ்வளவு நினைத்தா
லும் அதற்குக் கோபியா. அவா எனக்குச் செய்
யும் இனபம ஆவது அவ்வளவு அன்றோ. (அ)
விளியுமென் னின்னுயிர வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் நாம் இருவரும் வேறு
அல்ல வென்று சொல்லுவாரது அருள் இல்லா
மையை மிகவும் நினைந்து எனது இனிது ஆகிய
உயிரா கழிகின்றது. (க)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே என்நெஞ்சை விடாது இரு
ந்து விட்டுப் போனவரைக் கண் அளவான் ஆயி
னும் எதிர்ப்படும்வகை நீ மறையாது இருப்பாயாக.

க௨௨ ம். அந்.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவி தான்கண்ட கனவினது
நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதலாம்.

நாதலா துதொடு வந்த கனவினுக்
கியதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

(க-ரை.) யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது தீரக் காதலர் விடுத்த துதைக்கொண்டு என் இடத்து வந்த கனவினுக்கு விருந்தாக யாது செய்வேன். (க)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற்கலந்தார்க்கு யலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

(க-ரை.) தூங்காது அழிகின்ற என்கயல்போன்ற உண்கண்கள் நான் இரந்தால் தூங்கும் ஆனால் கனவிலே காணப்பட்ட தலைவர்க்குப் பொறுத்திருக்கிறதன்மையை யானே விரியச் சொல்லுவேன். கனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற் காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

(க-ரை.) நனவில் வந்து அருள் செய்யாத தலைவரைக் கனவின் கண்ணே காணுதலால் என் உயிரானது நீங்காதிருக்கின்றது. (ங)

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா னல்காரை நாடித் தரற்கு.

(க-ரை.) நனவில்வந்து அருள் செய்யாதவரை அவர் போன இடந் தேடிக்கொண்டு வந்து தருதலால், அக்கனவில் இன்பம் ஆனது எனக்கு உண்டாகின்றது. (ச)

கனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான் கண்ட பொழுதே யினிது.

(க-ரை.) முன்னே நனவில் தலைவரைக்கண்டு அனுபவித்த இன்பமும், இன்று கனவில் கண்டு

அனுபவித்த இன்பமும் கண்ட பொழுதே இனிமை ஆயிற்று, அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்திருக்கின்றன. (டு)

நனவென வொன்றிலலை யாயிற் கனவினாற் காதலர் நீங்கலா மன்.

(க-ரை.) நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவி இல்லாவிட்டால் கனவில்வந்து கூடிய தலைவர் என்னைப் பிரியார். (சு)

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

(க-ரை.) ஒரு தினம் ஆயினும் நனவில்வந்து அருள்செய்யாதபாதகர் தினநதோறும் கனவில்வந்து எமமை வருத்துவது எந்தச்சமபந்தம்பற்றி. (எ)

துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவா விரைந்து.

(க-ரை.) என்னெஞ்சைவிட்டு நீங்காத காதலர் யான் தூங்கும்பொழுது வந்து தோளின்மேல் உள்ளவராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சத்தில் இருப்பவர் ஆவர். (அ)

ந்நவினா னலகாரை றோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர்.

(க-ரை.) தமக்கு ஒரு காதலர் இல்லாமையினால் கனவிலே அவரைக்கண்டு அறியாத மகளிர் தாம் அறியு நனவில் வந்து அருள் செய்யாத காதலரை அன்பிலர் என்று நொந்துக்கொள்வர்.

உசுசு திருக்குறள்மூலமும்

நனவினா நன்றீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணர்கொ ளிவ்வு ரவர்.

(க-ரை.) இந்த ஊரில் உள்ள மகளிர் நனவின்
இடத்தில் நம்மைவிட்டு நீங்கினார் என்று தலைவர்
மேலே கொடுமை சொல்லப்பட்டவர். கனவின்
இடத்தில் அவர் நீங்காது வருதலைக்கண்டு அறி
யாரோ. (க0)

கஉந-ம். அந்.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வந்த இடத்து
அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதலாம்.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

(க-ரை.) பொழுதே நீ முன்னாட்களில் வந்த மா
லையோ அல்லை, அந்நாட்களிலே காதலரைக்கடிய
மகளிரது உயிரை உண்ணுகிற முடிவுகாலமாக இரு
ந்தாய். (க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்
போல், வன்கண்ணை தோளின் றுணை.

(க-ரை.) மயங்கிய மாலையே நீயும் எம்மைப்போ
ல் ஒளி இழத்தலை உடையதாக இருந்தாய், உனது
துணையும் எமது துணைபோல் இரக்கம் இல்லாமை
உடையதோ சொல்லு.

பனியருமபிப் பைதலகொண மாலை துனியரு
ம்பித், துன்பம் வளர வரும.

(க-ரை.) தலைவர் கூடிய நாள் எல்லாம் என்
முன்னே நடுக்கம் அடைந்து பசுநது வந்த மாலை
ஆனது எனக்கு உயிரவாழ்தலில் வெறுப்பு உண்
டாகி அதற்கு உண்டாகிற துன்பம் வேளைக்கு ஒரு
விதமாய் மிக வளருகின்றது. (ங)

காதல ரிலவழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும.

(க-ரை.) தலைவா உள்ளபொழுது எல்லாம் என்
உயிர்தளிராக்க வந்த மாலை, தலைவா இல்லாத இப்
பொழுது கொலை செய்கிற களத்துக்கொலைஞர்போ
ல அந்த உயிரைக் கொளுத்தற்கு வருகின்றது. (ச)
காலைக்குச் செய்தான் நென்கொ லெவன்கொ
லயான், மாலைக்குச் செய்த பகை.

(க-ரை.) காலையும் மாலையும் அவர் கூடிய நாள்
போல் அல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன.
அவைகளுள் காலைப்பொழுதிற்கு என்னாலே செய்
யப்பட்ட உபகாரம் யாது, நான் மாலைப்பொழு
திற்கு செய்யப்பட்ட அபகாரம் யாது. (ரு)

மாலைநோய் செய்தன் மணநதா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்ப
ஞ் செய்து வந்த மாலை, இன்றுபகையாய்த் துன்புஞ்
செய்தலை தலைவர் பிரிதற்கு முன்னே அறியப்பெற்ற
தேன் இல்லை.

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகியபூகாலைப்பொழுதில்
அரும்பாய், பகற் பொழுது எல்லாம் முகிழாய் முதி
ர்ந்து மாலைப்பொழுதில் 'மலாகின்றது. (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொலலும் படை.

(க-ரை.) முன் 'எல்லாம் இன்பஞ் செய்த இடை
யனது வேணு நாதம், இப்போது நெருப்புப்போலே
சுடுவதும் ஆகிமாலைக்குதனாதும் ஆகி அம்மாலை வந்து
என்னைக் கொல்லும் போது கொலை செய்யும் படை
யும் ஆயிற்று. (அ)

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும போழ்து.

(க-ரை.) இதற்கு முன் எல்லாம் யான் மதிமய
ங்கி நோயை அனுபவித்தேன், இணிக்கண்டாரும்
மதிமருளும் வகை மாலைக்காலம் வரும் பொழுதுஇ
வளூர் எல்லாம் மயங்கிநோயை அனுபவிக்கும், (க)
பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர.

(க-ரை.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத்துஇறவாது
இருந்த என்டயிர் ஆனது பொருள் இயல்பே தமக்
கு இயல்பாக உடையவரை நினைந்து இப்படி மயங்
கு மாலையிலே மாய்கின்றது. (க)

க௨௪-ம். அந்.—உறுப்புநலனழிதல். .

அஃதாவது—தலைவியினுடைய கண்ணும் தோளும் நெற்றிமுதலிய அவயவங்களும் அழகு அழிதலாம்.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி நறுமலர் நாணினை கண்.

(க-ரை.) இப்பொழுமை நம்மிடத்தில் இருக்க நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலைவரை நினைத்து அமுதலால் உனகண்கள் ஒளிஇழந்து முன்னே தமக்கு நாணினை நல்லமலர்களுக்கு இன்று நாணிவிட்டன. நயந்தவர் நலகாமை சொல்லுவ போலும் பசந்து பணிவாருங் கண்.

(க-ரை.) நிறம் வேறுபட்டுநீரைப்பொழிகின்ற கண்களநம்மால் விரும்பப்பட்டவரது அருள்செய்யா மையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவ போலும் இனி நீ பொறுத்தல் வேண்டும். (௨)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

(க-ரை.) தலைவர்கூடியநாளில் இன்பமிகுதியால் பூரித்தநினைது தோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமை யை விளங்க அறிவிப்பவைபோல்வாடுகின்றன.(௩) பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந்துணைநீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(க-ரை.) அன்று தந்துணைவர் நீங்குதலால், அவரா லேபெற்ற செயற்கை அழகே அல்லாமல், பழைய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள், இன்று அதற்குமேலே தம்பெருமை இழந்து பசும்பொன் வளைகள் கழலுகின்றன. இவை இப்படிச் செய்யுந் தன்மையன அல்ல. (சு)

கொடியார் கொடுமையுரைக்குந் தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(க-ரை.) தழுவுங்கை விலகினும் பொறுதவருக்கு இவ்வாறு கால நீடிப்பில என்ன ஆகுமோ என்று நினைவாத கொடியவரது பொல்லாங்கை வளைகளுங் கழன்று பழைய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள், இனி அதனைமறைக்கும்வழியாது சொல்லுகின்றன. (ரு)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக் கொடிய ரெனக்கூற நொந்து.

(க-ரை.) யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல் வளைகள் கழலும்படி தோள்கள் வாட அவற்றைக் கண்டு அவரை நீ கொடியவர் என்று சொல்வதைப் பொறுமல் என் உள்ளே நோகின்றேன். (சு)

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே இவளாலே கொடியவர் என்று சொல்லப்பட்ட அவர்க்கு வாடுகின்ற என் தோளினால் வினைகின்ற ஆசுவாரத்தைச் சொல்லி ஒரு

மேம்பாட்டை அடையவல்லையோ, வல்லை ஆனால் அதனை ஒப்பது வேறு இல்லை. (௭)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது பைந்தொடிப் பேதை நுதல.

(க-ரை.) தன்னை இறுகததழுவி ய கைகளை இவ னுக்கு நோய்செய்யும் என்று நினைத்தது ஒருதினம் தளாத்தினேனாக அவ்வளவும் பொறாமல் பசியவ னைகளை அணிந்த பேதையின நெற்றி ஆனது நிறம் வேறுபட்டது. அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற் குயாது செய்யுமோ. (௮)

முயக்கிடைத் தணவளி போழப் பசப்புற்ற பேதை பெருமழைக் கண்.

(க-ரை.) அப்படித் தழுவி ய கைகளைத் தளர்த்த லால் அப்புணாச்சிகு நடுவே சிறுகாற்று நுழைந் ததாக அவ்வளவு இடை ஈடும் பொறாமல் பேதை யினது பெரிய குளிர்த்தகண்கள் பசலை நிறம் அடை ந்தன. அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இந்த இடை ஈடுகளை எல்லாம் எப்படிப்பொறுத்தன. (௯)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

(க-ரை.) தனக்கு அயல் ஆகிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியால் வினைக்கப்பட்ட பசப்பைப்பார்த்து சிறு காற்று நுழையவந்த கண்களின் பசப்போ! துன் டிம் அடைந்தது. (௧௦)

க௨௫-ம். அந்.—நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொருமை மேற்படத் தனக்கு ஓர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைவி தன்னெஞ்சோடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதலாம்.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று, மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே ஒன்றாலுந் தீராத நோயைத் தீர்க்குமருந்து ஆவது ஒன்றை நான் அறியும்படி ஆக எப்படிப்பட்டது ஒன்றாயினும் அறிந்து எனக்குச் சொல்லாயோ. (க)

காத லவரில நீராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே வாழ்வாய் ஆக, அத்தலைவா நம்மேல் ஆசை இல்லாதவரா இருக்க நீ அவர்வரவுபார்த்து வருந்துதற்குக் காரணம் உன் அறியாமையே வேறொன்றும் இல்லை. (௨)

இருநதுள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந் துள்ளல, பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

(க-ரை.) நெஞ்சே அவர் இடத்துக்கும் போகாமல் இங்கும் இறந்து விடாமல் இருந்து அவர்வரவை நினைந்து நீ வருந்துகின்றது என்னை, இத்துன்பநோய் செய்தவர் இடத்து நமக்கு இரங்கிவாநினைத்தல் உண்டாகாது.

கண்ணுங் கொளச்சேற் றெஞ்சே யிவையென் னேத், தின்னு மவாக்காண லுற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவர் இடத்துப் போக வே ண்டும் ஆனால் இக்கண் களையும் உடன் கொண்டு செல்லு, நீமாத்திரம் செல்வாய் ஆனால் இக்கண்கள் அவரைக்காண வேண்டி நீகாட்டு என்று தின்பவை போல் வருத்தும். (ச)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சே யா, முற்றா லுறாஅ தவர்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நாம் தம்மை விரும்ப நம்மை விரும்பாத தலைவரை வெறுத்தார் என்று நினைந்து பிணங்கிக் கைவிட்டிருக்கும் வழி நமக்கு உண்டோ இல்லை. (ரு)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து ணராய், பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே யான் தம்மோடு பிணங்கினால் அப்பிணக்கை நீக்கவல்ல தலைவரைப்பார்த் தால் பொய்யாக ஆவது ஒருதரம் பிணங்கிப் பின் அதனை நீங்கமாட்டாய், நீ இப்போது அவரைக் கொடியவர் என்று பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய் இனி அதனை ஒழிந்து அவர் இடத்துக்குச் செல் லத் துணி. (சு)

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ் சே, யானோ பொறேனில் விரண்டு.

(க-ரை.) நல்ல நெஞ்சே ஒன்று நாணம் விடமா ட்டாய் ஆகில், காமவிருப்பத்தை விடு, ஒன்று காம

விரும்பத்தை விடமாட்டாய் ஆகில், நாணத்தை விட, இரண்டும் விடாமை உன் கருத்து ஆகில் ஒன்றற்கொன்று பகை ஆகிய இந்த இரண்டையும் நானோ ஒன்றுசேரத் தாங்கவல்லவள் அல்ல. (எ)
பரிந்தவர் நலகாரென நேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அவர் இப்பொழுமை அறியாமையால் நொந்து அருள செய்யாதவர் ஆயினார் என்று நினைந்து, அதை அறிவிக்கும் பொருட்டு நம்மைப்பிரிந்து போனதலைவா பின்னே ஏங்கித் துன்பம் அடைந்து போகநினைத்தநீ ஒன்றும் அறியாய். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே காதலர் உன் உள்ளே இருப்பவர் ஆகமுன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும், நீ இப்பொழுது புறத்தே தேடியார் இடத்துக்குச்செல்லுகின்றாய். (க)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின்.

(க-ரை.) நம்மைக் கூடாதவண்ணம் துறந்து போனவரை நாம் உள்ளத்தில் வைத்து இருக்கிறோம் ஆக முன் இழந்த புறத்து அழகே அல்லாமல் இன்னமும் அகத்து அழகையும் இழப்போம். (கஉ)

கஉகூ-ம். அதி—நிறையழிதல்.

அஃதாவது - தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவை களை ஆசை மிகுதியால் அடக்கமுடியாமல் வாய் விட்டுச் சொல்லுதலாம்.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

(க-ரை.) நாணுகியதாழினைக்கேத்த நிறை என்று சொல்லப்படுகின்ற கதவைக்காம வேட்கை ஆகிய குந்தாவி முறிக்கின்றது. இனி அவைநின்றலும் இல்லை ஆனால் பொறுத்தலும் இல்லை. (க)

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை, யாமத்து மாளுந் தொழில்.

(க-ரை.) எல்லாருந் தொழில் ஒழிகிற நடு இராத்திரியிலும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழிலிலே தண்டித்து ஆளுகின்றது. ஆதலால் காமம் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று கண்ணோட்டம் இல்லாததாய் இருந்தது. (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித், தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

(க-ரை.) இக்காமத்தை நான் என் உள்ளே மறைக்க நினைப்பேன். அதனால் இது என் கருத்தின் வழிவாராமல் தும்மல்போல் வெளிப்பட்டி விடுகின்றது.

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோ
வென் காம, மறையிறநது மன்று படும.

(க-ரை.) நான் இதுவரையும் என்னை நிறை உடையேன என்று நினைதது இருப்பேன் அதனால், எனது காமம் மறைந்து இருத்தலைக்கடந்து பலரும் அறியப்படுகின்றது. (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருநதகைமை
காமநோ, யுற்ற ரறிவதொன் றன்று.

(க-ரை.) தம்மை நீங்கிப்போனவர் பின்செல்லாது தாமும் நீங்கி நிற்கிற நிறை உடைமை ஆனது, காமநோய் அடைந்தவரால் அறியப்படுவது ஒன்று அல்ல. (ரு)

செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

(க-ரை.) என்னை நீங்கிச்சென்றவர் பின்னே யான் செல்லல் வேண்டுதலால் என்னை அடைந்த துன்பம் ஆனது, எத்தன்மையது மிக நன்று. (க)
நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

(க-ரை.) நம்மால் விரும்பப்பட்ட தலைவர் வந்து காமத்தினாலே நாம் விரும்பியவைகளை செய்யும் அளவில், நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ அறியக்கூடாமல் இருந்தது. (எ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்,
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

(க-ரை.) நமது நிறை ஆகிய அரணத்தை அழிக்
கிற ஆயுதம் பல பொய்கள் பேசவல்ல கள்வனது
தாழ்ந்த சொற்கள் அன்றோ, ஆனபின் அது நிற்
கும் விதம் எப்படி. (அ)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே நெஞ்
சங், கலத்த லுற்றுவது கண்டு.

(க-ரை.) அவர் வந்தபொழுது பிணங்கக்கடவே
ன் என்று நினைத்து அவர் எதிர் நில்லாமல் வேறு
ஓர் இடத்திலே போயினேன் போகியும், என் நெ
ஞ்சம் ஆனது நிறையில் நில்லாமல் கீழே அறுத்துக்
கொண்டுபோய் அவரோடு கலக்கத்தொடங்குவதை
அறிந்து அது இனி வாயாது என்று தழுவினேன்.,
நிணநதியி லிட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல்.

(க-ரை.) நிணத்தைத் தீயில் இட்டால் அது உ
ருகுமாறுபோல் தந் தலைவரைக்கண்டால் நிறை
அழிந்து உருகுகின்ற நெஞ்சினை உடைய மகளிர்
க்கு யாம் பிணங்கிப் பின் புணர்ந்து அந்நிலையிலே
நிற்கக்கடவோம் என்று நினைவு உண்டாகுமோ. (.)

க௨௭-ம். அந்.—அவர்வயிள்விதும்பல்.

அஃதாவது - தூரதேசப் பிரிவிலே தலைவனும்,
தலைவியும், ஆசை மிகுதியால் ஒருவரை ஒருவர் கா
ணாதற்கு விரைதலாம்.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல.

(க-ரை.) என் விரல்கள் அவர் நம்மைப்பிரிந்து
போன நாள்களைச் சுவரிலே குறிவைத்துத்தொட்டு
எண்ணுதலால் தேய்ந்தன. அதுவே அனறி என்
கண்களும் அவாவரும் வழிபாத்து ஒளி இழந்து
புல்லிய ஆயின. இவ்வாறு ஆகியும் அவர் வரவு
உண்டாக இல்லை. (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

(க-ரை.) விளங்கா நின்ற ஆபரணமுடையாய்,
இந்நாளில் தலைவரை மறப்பேன ஆயின மறுபிறப்
பிலும் அழகு ஆனது என்னை விட்டுநீங்க எனது
தோள்களது வளையலகள் கழன்று விடப்படும்.(உ)
உரனசைஇ யுள்ளந துணையாகச் சென்றா
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை விரும்பாமல் வெற்றியை
விரும்பி நாம்துணை ஆகுதலை இழந்து தம்மன ஊக்
கம் துணை ஆகப் போயினவர், அவைகளை இழந்து
இங்கு வருதலை விரும்புவதால் இந்த எல்லையிலும்
உயிரோடு இருக்கின்றேன். (ங)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) நீங்கிய காமத்தை உடையவர் ஆகி நம்
மைப் பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமத்துடனே நம்

து இடத்துக்கு வருதலை நினைத்தலால், எனது மனமானது வருததம் ஒழிந்து மெனமேலும் பருத்து எழுகின்றது. (ச)

காணகமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி னீங்குமென் மென்றோட் பசபபு.

(க-ரை.) என் கண்கள பொருந்த என் கணவ னை நான காண்பேன் ஆக, அப்படிக்கண்ட பின்பு என் மெல்லிய தோளில் உள்ள பசலை தானே நீங்கும். (ரு)

வருகமற் கொண்க நொருநாட் பருகுவன் பைதனோ யெல்லாங் கெட.

(க-ரை.) இத்தனைநாளாக வராமல் இருந்த தலை வன் ஒரு தினம எனனிடத்து வருவான் ஆக வந் தால் துன்பம் செய்கின்ற இந்தநோய் எல்லாம் நீங்க அந்த அமிர்தத்தை ஐம்பொறிகளால் உண் பேன். (சு)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோகல ப்பேன்கொல், கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

(க-ரை.) கண்போலச் சிறந்த நண்பர் வருவார் ஆனால், அவர் வரவு நீடித்ததைக்குறித்துப் பிணங் குவேனோ, என் பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித் துத் தழுவுவேனோ, இந்த இரண்டும் வேண்டித லால், இந்த இரண்டு செயல்களையும் கலப்பேனோ யரது செய்யக்கடவேன். (ஏ)

வினைதலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து மாலை யயர்கம் விருந்து.

. (க-ரை.) அரசன் போர்செய்தல் புரிந்து வெல்வான் ஆக, யாமும் மனைவியைச் சென்று கூடி அந்த இடத்து மாலைக்கு விருந்தினைச் செய்யக்கடவோம். (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றா, வருநாள்வைத் தேங்கு பவாக்கு.

(க-ரை.) தூரதேசத்திற்சென்ற தமது காதலர் திரும்பிவரக் குறித்தநாளை உட்கொண்டு அதுவரும் அளவும் உயிரைததாங்கி வருந்தும் மகளிர்க்கு ஒரு நாள் ஆனது பலநாள்போல் நெடிது ஆகக்காட்டிம. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்ன முறினென்ன, முள்ள முடைநதுக்கக் கால்.

(க-ரை.) காதலி நம் பிரிவுபொறாமல் உள்ளம் உடைந்து இறந்த இடதது நமமைப் பெறக்கடவள் ஆனால் என்ன பயன்! அன்றிப் பெற்றால் என்ன பயன், அன்றிமெய் உறக்கலந்தால் என்ன பயன், இவை ஒன்றாலும் பயன் இல்லை. (க௦)

க௨௮-ம். அநீ.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன், தலைவி, தோழி என்னும் இவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறி உறுத்துதலாம்.

கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் ணுணை
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) சொல்லாது மறைத்தாய் ஆயினும் அதற்கு உடன்படாமல் உன்னைக் கைகடந்து உனதுமை உண்ட கண்களே எனக்குச் சொல்வது ஒரு காரியம் உண்டா இருக்கின்றது. அதனை நீயே தெளியச்சொல்லு. (க)

கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப், பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது.

(க-ரை.) என்கண் நிறைந்த அழகையும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் உடைய உனது மாதாக்கு, பெண்பாலா இடத்து நிறைந்த அறியாமை அவவ்ளவினதல்லாமல் மிகுதியாய் இருக்கின்றது. (உ) மணியிற் நிகழ்தரு நூலபோன் மடந்தையணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) கோக்கப்பட்ட படி கமணிக்குள் இருந்து புறத்தே காணப்படுகிற நூலைப்போல, இம்மடந்தையினது அழகுக்குள் இருந்து புறத்தே காணப்படுவது ஆகிய ஒரு குறிப்பு உண்டு. (ங)

முகைமொக்கு னுள்ளது நாற்றமபோற் பேதை, நகைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்ப் புறந்தோன்றாத வாசனைபோல், உன் மாதினது நகை முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்ப் புறந்தோன்றாத ஒரு குறிப்பு உண்டு. (ச)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

(க-ரை.) நெருங்கிய வளைகளை உடையவள் என் ,
இடதது இல்லாத பிரிவை நினைந்து அதுகாரணம்
ஆக எனனை மறைத்துப்போன குறிப்பு எனது மிகு
ந்த துயரைத்தோக்கும் மருந்து ஒன்றை உடையது.

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

(க-ரை.) தலைவர்வந்து தம்பிரிவினால் ஆகிய து
ன்பத்தை மிகவும் ஆற்றி நாம் மகிழும்வண்ணம்
கூடுகின்ற புணர்ச்சி ஆனது பின்னும் அததுன்பத்
தை அரிதாகப் பொறுத்தது இருந்தீ அவரது அனபு
இல்லாமையை நினையுந் தன்மையை உடையது.()

தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நமமினு
முன்ன முணாநத வளை.

(க-ரை.) குளிரந்த துறையை உடையவன் நம்
மை மெய்யினாலே கூடி இருந்தே மனத்தினாலே
பிரிந்தமையை அவன குறிப்பால அறிதற்கு உரிய
நம்மினும் இவ்வனையல்கள் முன்னமே அறிந்தன.()

நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி'பசநது.

(க-ரை.) எமது தலைவர் நேற்றே பிரிந்து போயி
னார் நாமும் அப்பிரிவுக்கு உடல் வேற்று நிறம் அ
டைந்து ஏழுநாள் உடையேம் ஆயினேம். (அ)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடி
நோக்கி, யஃதாண் டவள்செய் தது.

(க-ரை.) இவை நில்லாவென்று தன்வளையல்களைப்பார்த்து அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியும் என்று மெல்லிய தோள்களையும்பார்த்து தனது அழகளையும்பார்த்து அந்த இடத்தில் அவள் செய்த குறிப்பு உடன போக்கா இருந்தது. (க)

பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுற், காமனோய் சொல்லி யிரவு.

(க-ரை.) மகளிர தங்காமனோயைத் தோழியர்க்கு வாயாற்சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி உடன போதலைக்குறித்ததுத் தம்மடியினை இரத்தல் தழக்கு இயல்பாகிய பெண்மை, மேலும் ஒரு பெண்மையை உடைத்து என்று அறிந்தோர் சொல்லுவர். (க0)

கஉக-ம். அந்.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும், தலைவியும் புணர்ச்சியின்கண்ணே விரைதலாம்.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் கள்ளுக்கில காமத்திற் குண்டு.

(க-ரை.) நினைத்த உடனே களிப்பு அடைதலும், கண்ட உடனே மகிழ்ச்சி அடைதலும், கள்ளை உண்டவர்க்கு இல்லை, காமம் உடையவர்க்கு உண்டு. நினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத் துணையுங், காம நிறைய வரின்.

(க-ரை.) காமம் பனை அளவுக்கு அதிகம் மகளிர்
க்கு உண்டாகும் ஆனால், தினை அளவும் தந்தலை
வரோடு பிணங்காமை அவரால் விரும்பப்படும்.(௨)
பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்க
னைக், காணு தமையல கண்.

(க-ரை.) நம்மை அவமதித்துத் தான் வேண்டும்
அவைகளையே செய்தாலும், கணவனை என் கண்
கள் பாராமல் அமைந்து இருக்க இல்லை. (௩)
ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தோழியே அன்பரைக் காணுதற்கு
முன் அவா செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்
ணி அவரோடு பிணங்குதலிலே சென்றேன், என்
மனது கண்ட பின் அதை மறந்து புணாதலிலே
சென்றது. (௪)

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற்
கொண்கன், பழிகாணேன் கண்ட விடத்து

(க-ரை.) முன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும் எழு
தும்போது அஞ்சனக்கோலின் இயல்பைக் காண
மாட்டாத நேத்திரம்போல், கணவனது குற்றத்தை
அவனைக்காணாத இடத்தில் எல்லாம் கண்டு இருந்
தும், அவனைக் கண்ட இடத்தில் காணமாட்டேன்
காணுங்காற் காணேன் றவறா ய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை.

(க-ரை.) நான கணவனைக் காணும்பொழுது அவன குற்றங்களைக் காண இல்லை, அவனைக் காண தபொழுது குற்றங்கள் அல்லாதவைகளைக் காண இல்லை. (சு)

உய்த்த லறிந்து புனலபாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தேன் புலந்து.

(க-ரை.) தமமை நாததுக்கொண்டு போதல் அறிந்து இருந்து ஒடுகின்ற நீரிலேபாய்வோர் செயல் போல் பிணக்கு முடிவு பெறாமை அறிந்து இருந்து கணவனோடு பிணங்கிப் பெறுவது யாது. (எ)

இனித்தக்க வினா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வரின் மார்பு.

(க-ரை.) கள்வனே எங்களுக்கு, உனது மார்புதன்னை உண்டுகளித்தவர்க்கு அவமானம் அடையத் தக்க கெடுதியைச் செய்தாலும், அவராலே மேலுமேலும் விரும்பப்படுவது ஆகிய கள்ளைப்போலும். (.)

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

(க-ரை.) காம இன்பம் பூவினும் மெல்லியதாக இருக்கும், அப்படி மெல்லியதா இருப்பதை அறிந்து அதன் பக்குவத்தைப் பெறுவோர் உலகத்திலே சிலர். (சு)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினுள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்வீதுப் புற்று.

(க-ரை.) என்காதலிமுன் ஒருநாள் புணர்ச் சென்ற என்னோடு கண்மாத் திரததாலே பிணங்கிப் புணர்தலிலே என்னைப்பாக்கிலும் தான விரைந்து அதனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்.

கந௦-ம். அந்.—நெஞ்சோடுபுலத்தல்.

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய இடத்தும் பிணங்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சோடு தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன பிணங்குதலுமாம்.

அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ் சே, நீயெமக் காகா தது.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அவருடைய நெஞ்சம் நம்மை நினையாமல் அவர்க்காக நிற்பதைக்கண்டு இருந்தும், நீ அவரையே நினைத்து எமக்காக நில்லாமைக்குக் காரணம் யாது. (க)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச் செறாரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே நம் இடத்து அன்பு இல்லாத தலைவரை உள்ளபடி அறிந்த இடத்தும் நாம் போனால் கோபியார் என்பதுபற்றி அவர் இடத்துச் செல்கின்றாய். உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓர் அறியாமை உண்டோ. (உ)

கெட்டார்க்கு நட்ளாரில் லென்பதோ நெஞ்
சேரீ, பெட்டாங் கவாபின் செலல்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ என இடத்து நில்லாமல்
வீருமபியபடியே அவா இடத்தே செல்லுதற்குக்
காரணம், கெட்டவாக்கு நட்பு உடையவா உலகத்
திலே இல்லை என்கிற நினைவோ. (ங)

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண மற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவரைக்கண்ட பொழு
தே இனபம் அனுபவிக்க நினைப்பது அல்லால்,
அவர் தவறுநோக்கிப் பிணக்கை உண்டு செய்து,
அதனை அளவு அறிந்து பின் அனுபவிக்கநினையாய்
ஆதலால், இனி அப்படிப்பட்டவைகளை உன்னுட
னே எண்ணுவோரா யாவர், நான் அது செய்யேன்.
பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தலைவரைப்பெறாதநாளிலும் அப்பெறா
மைக்கு அஞ்சா நிற்கும் பெற்றநாளிலும் அவரது
பிரிவை நினைந்து அஞ்சா நிற்கும் ஆதலால் என்
மனம் ஆனது எந்நாளும் நீங்காத துன்பம் உடைய
தா இருக்கின்றது. (ஞ)

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) என் மனம் ஆனது இங்கே இருந்தது
காதலரைப்பிரிந்து இருந்து அவர் கொடுங்குகளை

உஅஅ திருக்குறள்மூலமும்

நான் தன்னோடு நினைத்தபோது, அச்சமையம் அறிந்து என்னைத் தின்பதுபோல் துன்பம்செய்தற்பொருட்டே. (சு)

நாணு மறந்தே னவாமறக் கலலாவென்
மாண மடநெஞ்சிற் படடு.

(க-ரை.) தன்னை மறந்த அவரை மறக்கமாட்டாதமாட்சி இல்லாத, எனது அறிவு இல்லாத மனத்தோடு கூடி என உயிரினும் சிறந்த நாணத்தையும் மறந்துவிட்டேன். (எ)

எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளுமுயிராக்காத நெஞ்சு.

(க-ரை.) உயிர்மேல் ஆசையை உடைய என் மனம் நம்மை இகழ்ந்து சென்றார் என்று நாமும் இகழ்வோம் ஆனால் பின்பு நமக்கு அவமானம் வரும் என்று நினைத்து அவா திறத்தையே நினைக்கின்றது. (அ)

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவா தாழ்
டைய, நெஞ்சந துணையல் வழி.

(க-ரை.) ஒருவர்க்குத்துன்பம் வந்த இடத்து அதை நீக்குதற்கு தாம் உரித்தாகப்பெற்ற தமது மனம் துணையாகாத போது வேறுதுணை ஒருவரும் இல்லை. (இ)

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாழுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

(க-ரை.) தாம் உரித்தாக உடையமனம் ஒருவர்க் குத்தம்மவா ஆகாதபோது அயலார் தம்மவர் ஆகார் எனபதைச் சொல்லவேண்டுமோ. (௧௦)

கங்க ம். அந்—புலவி.

அஃதாவது - இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சிவிரும்பா து பிணங்க நினைதத இடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்கலாம்.

புலலா திராஅப புலத்தை யவருறு மல்லனோய் காணகஞ் சிறிது.

(க-ரை.) அக்காதலர் அடையும் துன்பநோயி னைச்சிறிது காணக்கடவோம் நீ அவரை விரைந்து போய்த் தழுவாமல் இத்தொழிலையே மேற்கொண் டி இருந்து பிணங்கு. (௧)

உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது மிக்கற்றா னீள விடல்.

(க-ரை.) பிணக்கு புணர்ச்சி இன்பம் செய்தற்கு வேண்டும் அளவுத்தன்மை ஆகுதல், உப்பு ஆனது உணவுகளை இன் சுவை ஆக்குதற்கு வேண்டும் அள வுத்தன்மை ஆகுதல்போலும், மிகவிடுதல் அந்த உப்பு அளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். (௨)

அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் நம் மைப், புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

(க-ரை.) தம்மைப்பெறாது பிணங்கியமகளிரை அப்பிணக்கு நீக்கிப்புணராமல் விடுதல் முன்னமே துன்பம் உற்று அழிந்தவாக்கு அதன்மேலும் மிகுந்த துன்பநோயைச் செய்ததுபோலும். (௩)

ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய வள்ளி முதலரித தற்று.

(க-ரை.) நம்மோடு பிணங்கியமகளிரைப் பிணக்குத் தீர்த்துக்கூடாமை முன்னமே நீபெறாமல் வாடிய கொடியை அடியிலே அறுத்தல்போலும். ()
நலத்தகை நல்லவர்க் கேளா புலத்தகை பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

(க-ரை.) நற்குணங்களாலே தகுதியை உடைய தலைவர்க்கு அழகு ஆவது மலாபோலும் கண்ணியர் நெஞ்சில் உண்டாகின்ற பிணக்கினமிகுதி அன்றே. துனியும் புலவியு மிலலாயிற் காமங் கனியுங் கருக்காயு மற்று.

(க-ரை.) பெரும்பிணக்கும் சிறுபிணக்கும் இல்லை ஆனால் காமம் ஆனது பக்குவ முதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும்போலும். (௬)
ஊடலி னுணடாங்கோர் துன்பம் புணர்வது நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

(க-ரை.) புணர்ச்சி ஆனது நீடிக்குமோ நீடியா தோ என்று நினைத்தால் இன்பத்திற்கு ஆவசியம் வேண்டும் பிணக்கிலேயும் ஒருதுன்பம் உண்டு. ()

நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங், காதல ரில்லா வழி.

(க-ரை.) இவர் நம்பொருட்டு நொந்தார் என்று அந்நோயை அறிகிற அன்பு உடையவரைப்பெறாத இடத்து, ஒருவர்கோகின்றதனால் பயன்யாது. (அ) நீரு நிழல தினிதே புலவியும் வீழுநர் கண்ணே யினிது.

(க-ரை.) உயிர்க்கு ஆவசியம்வேண்டும் நீரும் நிழலில் உள்ளதே இனிது ஆகும், அதுபோல் புணர்ச்சிக்கு ஆவசியம்வேண்டும் பிணக்கும் அன்பு உடையவா இடத்தே இனிது ஆகும், மற்றை அன்பிலார் இடத்து ஆகாது. (க)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் கூடுவே மென்ப தவா.

(க-ரை.) தான்பிணங்கவிலேவருந்தி இருக்கவும் தன்னைவிட்டு இருக்கவல்லாரோடு என்மனம்கூடக் கடவோம் என்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம் தன் ஆசையே வேறில்லை. (க0)

கருஉ-ம். அதி.—புலவிநுணுக்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் ஒருபடுக்கையிலேகூடி இருந்தபோது அவன் இடத்தில் பிணங்குதற்குக்காரணம் இல்லாது இருக்கவும், ஆசை அதிகப்படுதலால் துட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்க

கிறதாக நினைத்து அதனை அவன்மேல் ஏற்றி அவள் பிணங்குதலாம்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொது வுண்பர், நண்ணென் பரத்தநின் மாபு.

(க-ரை.) பரத்தையர் இடத்துச் செல்லுதல் உடையாய் பெண் இயல்பினை உடையார் எல்லா ரும் தமதுகண்களால் பொதுவாக உன்னை அனுப விப்பார் அதனால் அவர் எச்சில் ஆகிய நின்மார் பைப் பொருந்தேன். (க)

ஊழி யிருந்தேமாத் துமமினார் யாந்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) யாம் தம்மோடு பிணங்கிப்பேசாது இரு ந்தோம் ஆக காதலர் துமமினார் அப்பிணக்கு நீங்கி நாம் தம்மை நெடுங்காலம் வாழ்க என்று சொல்லு வோம் ஆகநினைத்து. (உ)

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக் காட்டிய சூடினீ ரென்று.

(க-ரை.) வளைவு ஆகிய பூமாலையைச் சூடினென் ஆழினும் உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட ஒருத்திக்கு இப் பூ அலங்கரிப்பைக் காட்டுதல்வேண்டி அணிந்தீர் என்று கோபித்துநிற்பன் இப்படிப் பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டிமோ. (ங)

யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள் யாரினும் யாரினு மென்று.

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்ததற்கு உரிய இருவராய் உள்ளவா எவரினும் நாம்மிகுந்த காதலை உடையேயும் என்பது நினைத்து யாரினும் மிகுந்த காதலை உடையேயும் என்றுசொன்னேன் ஆக உனதுதோழி அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலர் உள்ளும், உன் இடத்து மிகுந்தகாதலை உடையேயும் எனறேன் ஆக நினைத்துயாரினும் யாரினும் என் இடத்து காதலை உடையீர் என்று சொல்லிப் பிணங்கினாள். (ச)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல நென்றேனாக் கண்ணிறை நீகொண டனள்.

(க-ரை.) காதல் மிகுதியால் இப்பிறப்பிலே பிரியேன் என்று சொன்னேன் ஆக, அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிறகருத்தை உடையேன் ஆக நினைத்து அவள் கண்ணிறைந்த நீரைக் கொண்டாள். (ரு)

எள்ளினே நென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப், புலலாள் புலத்தக் கனள்.

(க-ரை.) பிரிந்தகாலத்து என்னை இடைவிடாமல் நினைந்தேன் என்னும் கருத்தால் யான் நினைந்தேன் என்றேன். அவள் அதனை ஒருகால்மறந்து பின்நினைந்தேன் என்று சொல்லியதாக எண்ணி அதற்கு விரோதமாக என்னைமறந்தீர் என்றுசொல்லி முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவன் என்னைத் தழுவாதவன் ஆகப் பிணங்குதற்கு அமைந்தான். (ரி)

வழுத்தினு மெமினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் துமமினீ ரென்று.

(க-ரை.) கூடி இருக்கின்றவள் யான் தும்மினே
ன் ஆக தன் இயற்கைப்பற்றி வாழ்த்தினாள் அப்
படி வாழ்த்திய தானே அக்கருததைமறித்து உம்
மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளீர்களுக்குள் யார்
நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்கி அழு
தாள். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள
லெமமை மறைத்தீரோ வென்று.

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல்தோன்றிய இடத்
தே யார் நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்கு
தற்கு அஞ்சி அத்தும்மலை அடக்கவும், உம்மைநினை
த்தலை உம்மோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாத எம்மை
மறைக்கலுற்றீரோ என்றுசொல்லி பிணங்கி அழு
தாள். (அ)

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிநீர ராகுதி ரென்று.

(க-ரை.) பிறமகளிர்க்கும், அவர் பிணங்கியபோ
து இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்கும்தன்
மை யீராகின்றீர் என்று சொல்லி, இவவிதத்தாலே
பிணங்கிய தன்னை நான் வணங்கிப் பிணக்குத்
தீர்க்கும்போது கோபித்து நிற்பள். (க)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு ம்னைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

(க-ரை.) என் அவயவம் எல்லாம் நீர் அவைகளி
ன் ஒப்புமையால் யாவரை நினைத்துப்பார்த்தீர் என்
று சொல்லி தன் அவயவங்களின் ஒப்பு இல்லாமை
யை நினைத்து அவைகளையே பார்த்ததுக் கொண்டு
இருந்தாலும் என்னைக்கோபித்து நிற்பள். (௧௦)

கநந-ம். அதி.—ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலாலதமகருக
கூடலில் இன்பம் சிறந்த இடத்து அச்சிறப்புக்கு
ஏதுவாகிய அவ்வுடலைத் தலைவி மகிழ்தலும், தலை
வன் மகிழ்தலுமாம்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

(க-ரை.) அவர் இடத்துப்பிழைகள் இல்லாது
இருந்தாலும், நமக்கு அவர் அருள்செய்கின்றவிதம்
பிணங்கலை வினைக்க வல்லது ஆகின்றது. (௧)

ஊடலிற் றேன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

(க-ரை.) பிணங்குதலாலே நமது இடத்தில்தோன்றுகிற சிறியதுன்பத்தால் தலைவர் செய்கிற நல்ல அருள்வார்டும் ஆயினும் பெருமையைப்பெறும். () புலத்தலிற் புத்தேனா டெண்டோ நிலத்தொடு நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

(க-ரை.) நிலத்தினோடு நீர் ஆனது கலந்ததுபோல் ஒற்றுமை உடைய காதலர் இடத்து பிணங்குதல்போல் நமக்கு இன்பஞ்செய்வது ஒரு தெய்வலோகம் உண்டோ. (ங)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்னுள்ள முடைக்கும் படை.

(க-ரை.) காதலரைத் தழுவிக்கொண்டு பின் விடாமைக்கு ஏதுவாகிய அப்பிணக்கின் உள்ளே தன்மேற்சென்ற என் உள்ளத்தைச் சிதைக்கிற ஆயுதம் உண்டாகும். (ச)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோளகறவி னாங்கொன்றுடைத்து.

(க-ரை.) ஆடவர்தம் இடத்துப்பிழை இல்லாதவரா இருந்தாலும் உடையார்போல் பிணங்கப்பட்டு தம்மால் விரும்பப்படும் மகளிரது மெல்லியதோள் களைக்கூடப் பெறுதசமையத்தில், அவர்க்கு அப்படிப்பட்ட ஓர் இன்பம் பயத்தல் உடைத்து. (ரு)

உணவினு முண்ட தறவினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

(க-ரை.) உயிர்களுக்கு மேலே உண்ணுத லினும்
முன் உண்ணப்பட்டது சீரணித்தல் இன்பந்தரும்.
அதுபோல் காமத்துக்குமேலே புணர்தலினும் முன்
தவறுபற்றிப் பிணங்கல் இன்பந்தரும். (சு)

ஊடலிற் றேற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும.

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவ
ரில் பிணக்கிலே தோற்றவாவென்றோர் ஆவர்,
அப்பொழுது அறியப்படாது ஆயினும், பின்புணர்
ச்சியிலே அவரால் அறியப்படும். (எ)

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்
பக், கூடலிற் றேன்றிய வுப்பு.

(க-ரை.) இப்போது இவளது நெற்றிவெயர்க்கும்
வகை புணர்ச்சி இடத்து உண்டாகிய இனிமையை
இன்னும் ஒருகால் இவள்பிணங்கி யாம் பெறவல்லே
மோ. (அ)

ஊடுக மன்றோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்றோ விரா.

(க-ரை.) விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை உடைய
வள் இன்னும் எம்மோடுபிணங்குவாள் ஆக, அப்

உகஅ திருக்குறள்மூலமும்
கருத்துரையும்.

படிப்பிணங்கி நின்றற்கும் அதனைத்தீர்த்தற் பொரு
ட்டும் இரந்து நின்றற்குக்காலம் பெறும்வகை இந்த
இரவுவிடியாது நீடித்தல் வேண்டும். (க)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(க-ரை.) காம அனுபவத்திற்கு இன்பம் ஆவது
அதனை அனுபவித்தற்கு உரியோர் ஆராமைபற்றித்
தம் உள் பிணங்குதலாம். அப்பிணங்குதலுக்கு இன்
பம் ஆவது அதனை அளவு அறிந்து நீங்கித் தம் உள்
கூடிப்புணர்தல் கூடும் ஆயின், அப்புணர்ச்சியாம்.()

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

ஆகபால் - ௩ - க்கு அதிகாரம் - ௧௩௩ - க்குத்

திருக்குறள் - ௧௩௩௦-ம்

கருத்துரையுடன் நிறைவேறியது.

விஜயவாஸ் வைகாசிமீ

முப்பாலின் விளக்கம். ௨௯௯

அறப்பாலில் அதி.

பாயிரம்	ச துறவறவியல்	கந
இல்லறவியல்	௨௦ ஊழ்	க

ஆகவகை-ச-க்குக்குறள் - ௩௮௦.

பொருட்பாலில் அதி.

அரசியல்	௨௩ அங்கவியல்	௩௨
---------	----------------	----

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு	௧௦	}
நாடு	௧	
அரண	௧	
பொருள்	௧	
படை	௨	
நட்பு	௧௭	

ஒழிபியல்		கந
----------	--	----

ஆகவகை-௩-க்குக்குறள் - ௭௦௦.

காமத்துப்பாலில் அதி.

களவியல்	௭ கற்பியல்	௧௮
---------	--------------	----

இதனுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது	௭	}
தலைவியுரைப்பது	௧௨	
அவ்விருவருமுரைப்பது	௬	

ஆகவகை-௨-க்குக்குறள் - ௨௩௦.

ஆக-ஆதிகாரம்-கநநக்குக்
குறள் - ௧௩௩௦.

* இந்த யேழுபேர்

திவ்யசரித்திரக்குறிப்பு.

பகவனாதித்திலே, ஆதியென்பவள்முன்செய்து
கொண்ட பிரதிக்கினையின்படி இரவிற் றங்கிய
விடங்களில் கூடி. அடியிற்கண்ட யேழுவரையும்
யேழுதினத்தில் ஈன்று உடனே தாய் நீங்குங் கா
லத்தில், தாய் மனந்தளராவண்ணம் அக்குழந்தை
கள் பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு.

* ஒ ள லை வ.

இட்டமுடனென்றையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்துவிட்டானோமுட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கனனாய்
நெஞ்சமே லஞ்சாதே நீ.

உ ப் பை ப.

அத்திமுதலெறும்பீ ருனவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றவே
கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பனோ வன்னு யரன்.

அ தி க ம ன்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்ய-னுருப்பெற்றா [கும்
நூட்டிவளர்க்கானோ வோகெவொயன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

உறுவை.

சண்டப்பைக்குள்ளுவிாதன்றாயருந்தத்தான்ருந்து
அண்டத்துயிரிழைப்பதாச்சிரிய - மண்டி (ம்
யலைகின்றவன்னு யரனுடையவுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்துநில்.

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றவனைக்கு
முண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர் - நண்ணு
நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்ப்பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்றா
னின்னும்வளாக்காடுனா வென்றாயே - மின்னரவ
குடும்பெருமான் சுகாட்டினின்றவனை [ஞ
யாடும் பெருமா னவன்.

திருவள்ளுவர்.

எவ்வுயிருங்காக்கவொருவீசனுண்டோவில்லையோ
வவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லவோ - வவ்வி
யருகுவதுகொண்டிந கலைவதேனன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

உ

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவமாலே.

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவ்ரோ
ருத்தகு நற்பலகை-யொக்க-விருக்க
வுருத்திர சன்மி ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோரா சொல். க.

நாமகள்.

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்-கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலேவுன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு. உ.

இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு [த
நின்றலர்நதுதேன்பிலிற்று நீர்மையதாயக்-குன்ற
செந்தளிர்க்கற்பகத்தின றெய்வத்திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல். ந.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொ
ருளா நான்முகத்தோன், முன்மறைந்து வள்ளுவ
னாய்த்தந்துரைத்த-துன்முறையை. வந்திங்குசென
னிவாய்வாழ்த்துக நன்றெஞ்சஞ், சிந்திக்கேட்க
செவி, ச.

க பி ல ர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனைடளவு காட்டும் படித்தான்-மனையளகு
வளனைக் குறவரும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

டு.

ப ர ண ர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்-வாலறிவின் (ததா
வள்ளுவருந் தனகுறள்வெண் பாவடியால்வைய
ருளவெவல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

சு.

ந க் கீ ர ர்.

தானேமுழுதுணர்ந்து தண்டமிழின்வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வந்நான்கு-மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

எ.

ம ர மூ ல னா ர்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும் (ற்
வள்ளுவனென்பானோர் பேதையவன்வாய்ச்சொ
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

அ.

க ல் ல ட ர்.

ஒன்றேபொருளென்னின் வேறென்பவேறென்னி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்-நன்றென்ன

வெப்பா ஸவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிந்த மொழி.

க.

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவர்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்.

க௦.

மருத்துவன்னுமோதரனார்.

சீந்திரீர்க் கண்டந் தெறிகுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்-காந்தி
மலைக்குத்து மால்யாணை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

கக.

நாகன்றேவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதர்(ணீரை
மப்பா லொருபாவை யாய்பவே வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

கஉ.

அரிசிற்கிழார்.

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்-சுருங்கிய (லுதல்
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்
வுல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

கக.

பொன்முடியார்.

காளின்ற தொங்கலாய் காசெனார் தந்ததுமுன்
கூறின றளந்த குறளென்ப-தூன்முறைபுள்

வானின்று மண்ணின் தளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின தளந்த குறள். கசு.

கோதமனார்.

ஆற்றலழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்,
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா-ரேடடெ
ழுதி, வல்லுநரும்வல்லாரும் வள்ளுவனார்முப்பா
லைச், சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று. கரு.

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முந்துற்று முப்பதருங் குறளும்
பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருததர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம். கசு.

முகையலூர்ச்சிறுகருநதும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில். கள.

ஆசிரியர்நல்லந்துவனார்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்-தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில். கஅ.

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுன்
முப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவ-செப்பாலும்

வைவைவதத கூர்வேல் வழுதி மனமகிழ்த
செய்வத் திருவள் ளுவர்.

௧௬.

சிறுமே மதா வியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றுழ-கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிறைந் தின்பம
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

௨௦.

ந ல் கூ ர வே ள் வி ய ரா .

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோணமணந்தா
ஐத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க
மாதாஐ பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

௨௧.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன றெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவா
போலு மொழிந்த பொருள்.

௨௨.

வெள்ளி வீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்.

௨௩.

மாங்குடி மருதனார்.

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாஐ
வேதப் பொருளாய் யிகவிளங்கித்-தீதற்றோ

ருள்ளதோ றுள்ளதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாயமொழி மாண்பு. ௨௫.

எ றி ச் ச லு ர ம ல ர ட னா.
பாயிர நான்கில் லறமிருபான பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன நூழாக-வாய (ன்
வறத்துப்பா னுல்வகையாவாய்நதுரைத்தார் நூலி
நிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து. ௨௬.

பே ர க் கி ய ரா.

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துநவ லரணிரண்டொன ரெண்கூ-ழிருவிய
நிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை. ௨௭.

மோ சி கீ ர னார்.

ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லீருபாலோ ராறாக-மாண்பாய
காமத்தின பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு. ௨௮.

காவிரிப்பூமபட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனா.
ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாயவேதப் பொருள்விளங்கப்-பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராகி
யந்தா மரைமே லயன். ௨௯.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாழ்-சொல்லார்

பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரத்தபா வையத் துணை.

௨௬.

பாரதமபாடியபெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு-மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

௩௦.

உருத்திர சன்மகண்ணார்.

மணற்கிணைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலையொண்பால்-பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர்மூப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

௩௧.

பெருஞ்சீத்தனார்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரினகுறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா-முரைத்ததனாற்
ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

௩௨.

நரி வெருத்தலையார்.

இன்பம்பொருளறம வீடென்னு மிநநான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்-மன்ப
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங் [தைகட்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

௩௩.

மதுரைத்தமிழாசிரியர்

செங்குன்றாக்கிழார்.

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப-வினவு

பிறக்கொளிமாலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றும்
கறங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர். நட்ச.

மதுரைபறுவைவாணிகர்இளவேட்டனா.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ-வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து. நதி.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக்-கமரரும்ப
நேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா. நக.

மதுரைப்பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெனிய-முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால்வள்ளுவனா
ரோதவழிக் கற்ற துலகு. நக.

கோலூர்க்கிழார்.

அறமுத னான்கு மகவிடத்தோ ரெல்லார்
திறமுதத் தோந்து தெனியக்-குறள்வெண்பாப
பன்னியவள்ளுவனார் பான்முறைநேரோவ்வாதே
முன்னே முதுவோ மொழி. நக.

உறையூர்முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுடி புரல்பகடார்-நாவிற்

சூயலில்லை சொற்சுவ யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யெனனுந் திரு. ௩௧.

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற-மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறளவெண பா. ௪௦.

செயிர்க்கா விரியாமகனாசாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்-தேவா
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். ௪௧.

செய லுராக்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா-ராதலா
ஐள்ளந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவா வாய்மொழி மாட்டு. ௪௨.

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாறாய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செப்பரிதா-லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து. ௪௩.

க ள த் து ர் க் கி ழ ா ர்.

ஒருவரிருகுறளே முப்பாவினோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாது-மருமறைக

கீர்த்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனா
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

சச.

ந ச் ச ம னா ர்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண-மிழுக்கின்றி
யெனறெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா,

சடு.

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தென்னுந்-தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னாயத்கின பயன.

சச.

ந ப ப ல த் த னா ர்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு-குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு ணீக்கும விளக்கு.

சஎ.

கு ல ப தி ந ர ய னா ர்.

உள்ளக் கமல மலாத்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்-வள்ளுவனா
வெள்ளைக்குறட்பாலும்வெண்கதிருமொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

சஅ.

தே னீ க் கு டி க் கீ ர னா ர்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் ய
ல்லாத, மெய்ப்பாலமெய்யசய் விளங்கினவே-முப்

பாலிற், நெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியருறளர்
ல், லவயத்து வாழ்வார் மனத்து. சக.

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே-மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமார் வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு. ௩௦.

க வு ணி ய ன் னார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து-முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பனனிய வின்ருறள்வெண் பா. ௩௧.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொன்னென நீக்கும் புறவிருளைத்-தெள்ளிய
வள்ளுவ சின்ருறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி. ௩௨.

ஆ ல ங் கு டி வ ங் க ன் னார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்
குந், தெள்ளமுதின்றி ஞ்சுவையுமொவ்வாதாற்-நெ
ள்ளமுத, முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்
னுமால், வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து. ௩௩.

திருவள்ளுவமாலே-முற்றிற்று.

* கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

ஒளவையார் இப்பாட்டிலே,

* “கடுகை” என்னும் முதற்சொல்லை மாற்றி,
அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறளெனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

திருமயிலை

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

சொரூபஸ்துதி.

விருத்தம்.

திருமுடிமிசையார்மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபு
ணடரநுதலழகும், திரண்மணிபுயந்தைவருஞ்செ
வியழகுந் திகழநெடுந்தாடியினழகும், அருமுடி
ஜெபமாலிகைசினமுத்திரைசே ரபயநேர்வலக்கை
யினழகும், அமிழ்துறழ்தமிழ்மாமறைமுறைவரத
மமைதருமிடக்கையினழகும், கருமுடியோகப்பட்ட
டையினழகுந் கடிகொளகீட்கோவணவழகும், கழ
ல்களிற்றிகிரிவளைவரையழகுந் கமலநல்லாதனத்த
ழகும், தருமுடிமுகிளைய்மயிலையினிடமா தவர்
களகண்டிரைஞ்சவீற்றிருக்கும், தழைபுகழ்த்திரு
வள்ளுவரெனுநாம சற்குருசரணமேசரணம்.

திருமயிலை
தெய்வப்பலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்
வருகைப்பஞ்சகம்.

—●—
காப்பு-வெண்பா.

அருண்ணான சம்பந்த ரங்கம்பெண் செய்தும்
மருஞான வாயிலார வந்தும்—திருவாராம்
தெனமயிலைச் சற்குருவே சீருன பணிமுடிக்க
வன்றனக்கு வந்தருள்வா யிங்கு.

சோதிவருக தூயபரஞ்
சுடரேவருக சுகாநுபவ
நீதிவருக நினமலத்தோ
நிலைவேவருக நீண்டமறை
யோதிவருக வியன்குறட்பா
வுருவேவருக மீவாங்குதமிழ்க்
காதிவருக திருமயிலைக்
கரசேவருக வருகவே. (க)

நித்தாவருக நிறைந்தசிவ
நிலையேவருக நீறுபுனை
சித்தாவருக ஏலேல
சிவதற்குபதே சிவவருக
சுததாவருக இல்லறத்திற்
றுறந்தாய்வருக துன்பொழிக்கும்
முத்தாவருக திருமயிலை
முதல்வாவருக வருகவே. (உ)

வேதாவருக அறமுரைத்த
 வேந்தாவருக மெய்ஞ்ஞான
 போதாவருக நன்குணர்த்தும்
 புலவாவருக பெருநதவததோர்
 நாதாவருக சிரமுடியார்
 நண்பாவருக நளினமலர்ப்
 பாதாவருக திருமயிலைப்
 பதியேவருக வருகவே.

(௩)

பொருளேவருக தவக்கோலப்
 புனிதாவருக முததிரைக்கைத்
 தெருளேவருக செபமாலைச்
 செல்வாவருக சிந்திததோர்க்
 கருளேவருக கடைச்சங்க
 மழித்தாய்வருக மெய்யன்பர்
 மருளேதவிர்க்குந் திருமயிலை
 வாழ்வேவருக வருகவே.

(௪)

மதியேவருக மாசகற்று
 மணியேவருக மண்ணிலுயர்
 கதியேவருக என்னிரண்டு
 கண்ணேவருக கருணைசெறி
 நிதியேவருக நெஞ்சகத்தி
 னினைக்கவருக நீயுவந்தித்
 ததியேவருக மயிலையிற்சற்
 குருவேவருக வருகவே.

(௫)

முற்றிற்று.

திருமயிலை-வி. சுந்தரமுதலியாரியற்றியது

திருமயிலை
தெய்வப்புலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்
சந்நிதிவிளக்கம்.

வேண்பா.

திருவள்ளுவனா திகழுந் சவங்கொள்
பொருவிலருண மூத்தமது பொற்பா-

யுருவமைந்த,

அத்தினந்தா னாகலியி லானவிடு வருடஞ்
சித்திரையிற் பூசத் தினம்.

இவ்வுலகில், எம்மதத்தவரும் சம்மதித்திருக்கும் சமரசஞான நீதிநூலாகவும், வித்வஜனசபைகளிலெங்கும் பிரகாசிக்குந் தமிழ்வேதமாகவும் சிறப்புற்றிருப்பது திருக்குறள். இந்நூலாகியிராகிய தேவர் திருவவதாரஞ் செயதருளிய கேட்த திரமாகிய திருமயிலாப்பூரிலே ஷை நாயனார் ஆலயத்தில் நெடுங்காலமாக உத்ஸவமூர்த்தம் இனமையால், அதை எளியேன்முடிப்பிக்கக்கருதி சென்ற (கஅஅகரு) விஷ்ணு சித்திரையிற் பூசவகுருவாரம் பூசநகூத்திரங்கூடிய சபதினம் மாலை ச-மணிக்கு ஷையுர் பொன்னம்பலஸ்தபதியாரால் சிற்பசாஸ்திரோக்தமாக தரிசித்த பேர்களுக்குப் பரிசுத்தமாகிய ஞானவைராக்கிய பக்தி யெய்தும் வண்ணம்.

திருவள்ளுவநாயனார்

உத்ஸவமூர்த்தம் மகாகெம்பீர திவ்ய மங்களசொ
ருபமாக புண்ணியசீலருதவியால் பூர்த்திசெய்வி
ததும், ஷை நாயனார் வீதியுத்ஸவத்திற்கும், சதா
யெழுந்தருளியிருப்பதற்கும், தக்க பிரபை தொட்
டி கேடயங்களும், பெரிதான ஆராய்ச்சிவெங்கல
மணியும், கொததுமணியும், சரவீளக்கு முதலியன
முடிப்பிததும், ஷை ஆலயத்தில் நாயனார் ஆன்
மார்த்த மூர்த்தமாயெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ
கைலாசநாதா சந்நிதிக்குரிய ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணீ
யக்கடவுளும், ஸ்ரீ சண்டேசரமூர்த்தியும் கிலாமு
ர்த்தமாக முடிப்பித்தும், ஸ்ரீ சுந்தரரம்பிகை சந்நி
தியும் நூதனமாயமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு, இன
னுஞ் சிலதிருப்பணிகளும் பூர்த்தியாகவேண்டும்.

ஆதலால், மேற்படி திராவிடாசாரிய சுவாமி
களருளிய திருக்குறட்பயனால் கல்வி, அறிவு, ஒழு
க்கமெய்திவரும குருபக்திமான்கள் யாவரும் சதா
ஷை ஆலயத்தில் வந்து தரிசித்துப் பேரானந்தம
டைவதோடு, அந்நாயனாரது குருபூசைதிருநகைத்
திரமாகிய பிரதிமாசிமாதவுத்திரத்தில், ஷை பரமா
சாரிய மூர்த்திக்குக் கூடிய வரையில் குருபூசை
யும், மகேசுரபூசையும், நடத்தி, சோடசோபசாரத
துடன் வீதி மகோத்ஸவமும் நடப்பித்து வரு
வார்களாயின், பெறுதற்கரிய இஷ்டகாமியார்த்த
சித்திகளைப் பெற்றுய்வார்களெனத் திருவருளைச்
செந்திக்கின்றனன். சுபம். திருமயிலை,

அடி யேன்

வி-சுந்தரமுதலியாரீ.

உ
சிவமயம்.

திருக்குறள்
செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அ		அடற்றகையு	க௭டு
அகடாராரல்	க௭௭	அடுக்கியகோ	௨௦௭
அகப்பட்டி	௨௨௮	அடுக்கிவரினு	க௭௪
அகரமுதலு	க	அடுத்ததுகா	கடு௨
அகலாதனு	க௪௭	அணங்குகொ	௨௭௦
அகழ்வாரை	௭௭	அணியன்றோ	௨௧௭
அகனமர்ந்து	க௭	அந்தணரென்	௭
அகனமர்ந்தித	௨௧	அந்தணாநூற்	க௧௮
அஃகாமை	௭௭	அமரகத்தாற்	க௭௪
அஃகியகன்	௭௮	அமரகத்துவ	௨௧௮
அங்கணத்து.	கடு௪	அமிழ்தினு	கடு
அசையியற்	௨௭௪	அமைந்தாங்	௧௦௭
அச்சமுடை	க௧௭	அரங்கின்றி	௮௭
அச்சமேகீழ்	௨௨௮	அரம்பொரு	க௮௭
அஞ்சாமைய	௧௦௮	அரம்போலு	௨௧௨
அஞ்சமையீ	௮௭	அரிதரோதே	௨௪௮
அஞ்சுமறியா	க௮௪	அரிதாற்றி	௨௭௦
அஞ்சுவதஞ்	௭௭	அரியகற்றா	௧௦௭
அஞ்சுவதோ	௭௭	அரியவற்று	௭௭
அடக்கமமர	௨௭	அரியவென்றா	௧௧௭
அடல்வேண்டு	௭௪	ஆருங்கேட	௪டு

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள.	பககம.	குறள.	பககம.
அருஞ்செவ்	கஉஉ	அவையறியா	கடுந
அருட்செல்	டுஉ	அவ்வீத்தழுக்	நசு
அருமறை	கஅக	அவ்வியநெஞ்	நஎ
அருமையு	கநக	அழக்கொண்	கசஉ
அரும்பய	சந	அழச்சொல்லி	கஎ௦
அருவினையெ	க௦டு	அழல்போ	உசஅ
அருளலலதி	டுடு	அழிவதூஉ	க௦௦
அருளிலலார்	டுந	அழிவநத	கஎஉ
அருளென்னு	கசஉ	அழிவினவை	கசஅ
அருளொடு	,,	அழிவின்ற	கசச
அருளகருதி	சுக	அழுக்கற்ற	நஎ
அருள்சேர்	டுந	அழுக்கறவா	அ
அருள்வெஃகி	நஅ	அழுக்காறுடையா	நசு
அலநதாரை	உஅக	அழுக்காறுடை	ந௦
அலரெழவாரு	உசடு	அழுக்காறென	நஎ
அலநாண	உசஎ	அழுக்காற்றி	நசு
அல்லலரு	டுந	அளவல்லசெய்	சஉ
அல்லவை	உஉ	அளவளாவில்	ககந
அல்லற்பட்	கஉ௦	அளவறிந்தார்	சுஉ
அவர்தந்தா	உடுசு	அளவறிந்து	க௦ச
அவரநெஞ்	உஅசு	அளவினக	சுஉ
அவாவில்லா	எசு	அளித்தஞ்ச	உசஅ
	,,	அறங்கூறா	ச௦
அவாவென்	எஅ	அறஞ்சாரா	உஉந
அவிசொரிந்	டுசு	அறஞ்சொல்	ச௦
அவையறிந்	கடுந	அறத்தாறிது	அ

௩ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறத்தாற்றி	கக	அறிவிலானெ	கஅ௦
அறத்தான்வரு	கூ	அறிவினானெ	கஅ௧
அறத்திற்கே	கஅ	அறிவினுளெ	சச
அறத்தினூஉங்	அ	அறிவினமை	கஅ௦
அறம்பொரு	க௦கூ	அறிவுடையாரா	க௨
அறவாழியந்	உ	அறிவுடையாரெ	க௭
அறவினையா	கூகூ	அறிவுருவாரா	கச௭
அறவினையு	ககூ௭	அறுவாய்நிறை	உ௭அ
அறனழிஇ	ச௦	அறையறை	உ௨கூ
அறனறிந்தா	க௭௭	அற்காவியல்	௭௨
அறனறிந்துழ	கூகூ	அற்றதறிந்து	உ௦க
அறனறிந்துவெ	௭கூ	அற்றமறைக்கு	உ௦கூ
அறனாக்கம்வே	௭கூ	அற்றமறைத்த	கஅக
அறனியலானி	௭௨	அற்றவரென்	௭கூ
அறனிழக்கா	அ௭	அற்றரழிபடி	சஅ
அறன்னுமின்	ககூ௨	அற்றாரைத்தே	கக௦
அறனெனப்	கக	அற்றார்க்கொன்	உகச
அறனோக்கி	சக	அற்றாலளவறிந்	உ௦க
அறன்கடை	௭க	அற்றேமென்	க௭ச
அறன்வரை	௭௭	அனிச்சப்பூ	உ௭அ
அறிகிலாரெ	உசச	அனிச்சமு	உ௭கூ
அறிகொன்	க௭௭	அன்பகத்தில்	கஅ
அறிதோற்றி	உ௭கூ	அன்பறிவாரா	கச௭
அறிந்தாற்றி	கக௨	அன்பறிவு	ககக
அறிவற்றங்	கூக	அன்பிலனா	கஅச
அறிவிலார்தா	கஅ௦	அன்பிலாரெல்	க௭

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௪

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அன்பிற்குமு	௧௭	ஆற்றாருமா	௧௦௭
அன்பின்வழி	௧௮	ஆற்றினளவறிந்	௧௦௯
அன்பினவி	௧௯௪	ஆற்றினளவறிந்தி	௧௦௩
அன்பீனுமா	௧௭	ஆற்றினவநந்	௧௦௧
அன்புடை-லிவ்	௨௧௧	ஆற்றினிலைத	௧௦௪
அன்புடை-ல்வே	௧௪௭	ஆற்றினெழுக்	௧௧
அன்புநாணை	௨௦௯	ஆற்றுபவர்க்கு	௧௦௯
அன்புமறனு	௧௦	ஆற்றுவா-லிக	௧௯௦
அன்புற்றமாந்	௧௭	ஆற்றுவா-ல்பசி	௪௮
அன்பொரிஇ	௨௧௦	ஆற்றுவா-ல்பணி	௨௧௦
அன்போடியை	௧௭	இ	
அனற்றிவாமெ	௮	இகலானாமி	௧௮௩
ஆ		இகலிற்கெ	,,
ஆகாறளவிட்	௧௦௪	இகலினமி	,,
ஆகாழாற்றே	௮௦	இகலெதிர்	,,
ஆக்கங்கருதி	௧௦௧	இகலெனப	௧௮௨
ஆக்கமதர்வி	௧௨௮	இகலெனனு	,,
ஆக்கமிழந்	,,	இகலகாண	௧௮௩
ஆக்கமுங்	௧௩௮	இகழ்ச்சியிற்	௧௧௭
ஆங்கமை	௧௦௯	இகழந்தெள்	௨௨௦
ஆபயன்கு	௧௨௧	இடமெல்லா	௨௨௬
ஆயுமறிவி	௧௯௦	இடனில்பரு	௪௭
ஆய்ந்தாய்ந்	௧௭௦	இடிக்குந்திணை	௬௭
ஆராவியற்கை	௭௬	இடிபுரிந்தெள்	௧௩௧
ஆவிற்குநீரெ	௨௨௬	இடிப்பாரையி	௬௭
ஆள்வினையு	௨௧௮	இடுக்கட்படினு	௧௪௧

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
இடுக்கண்கா	உகக	இருநோக ஈ	உருஉ
இடுக்கணவ	கருசு	இருந்துளளி	உஎஉ
இடும்பைக்கி	,,	இருந்தோம்பி	கக
இடும்பைக்கே	உகக	இருபுனலும்	கருஅ
இடைதெரிந்	கருரு	இருமனப்பெண்	ககக
இணருழத்து	கசு௦	இருமைவகை	சு
இணரெரிதோ	சுசு	இருவேறுலக	அ௦
இதனையிதனா	ககஉ	இருள்சேரிரு	உ
இமைப்பிறகர	உசக	இலக்கமுடம்	கருரு
இமையாரின்	ககரு	இலங்கிழாயி	உஎஅ
இம்மைப்பிற	உகரு	இலமென்றசை	உஉக
இயல்பாரு	எசு	இலமெனறுவெ	ருஅ
இயல்பினா	கக	இலாபலராகிய	ருஅ
இயல்புளி	ககஅ	இலனென்றுதீய	சசு
இயற்றலு	அரு	இலனென்னு	சஅ
இரக்கவிரத்	உஉரு	இல்வாழ்வா	க௦
இரத்தலினி	சக	இல்லதெனி	கஉ
இரத்தலுமீத	உஉச	இல்லாரை	ககக
இரந்துமுயிர்	உஉசு	இல்லானையஞ்	ககரு
இரப்பனிரப்	உஉஎ	இல்லாள்கட்	ககஉ
இரப்பாரையி	உஉரு	இல்லைதவற	உசரு
இரப்பான்வெ	,,	இவறலுமாண்	கசு
இரவாரிரப்	உஉ௦	இழத்தொறுஉ	உ௦௦
இரவுள்ளவுள்	உஉஎ	இழிவறிந்துண	உ௦க
இரவென்னு	,,	இழுக்கலுடை	க௦
இருணிநகி	எசு	இழுக்காமை	ககக

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
இஃழதததிக	௧௬௭	இன்பங்கடன	௨௫௨
இளிததக்க	௨௮௫	இன்பத்து-பய	௧௮௨
இளிவரினவா	௨௦௭	இன்பத்து-வி	௧௩௫
இளைதாகமு	௧௮௮	இன்பமிடை	௭௯
இளையரின	௧௫௦	இன்பமாரு	௨௨௪
இறந்தமைந்	௧௬௨	இன்பம்விழை-னி	௧௩௫
இறந்தவெரு	௧௧௫	இன்பம்விழை-ன்கந.௨	
இறந்தாரிறந	௬௬	இன்மையிடும்	௨௨௬
இறப்பேபுரி	௨௦௮	இன்மையினி-த	௨௨௧
இறலீனுமெ	௩௯	இன்மையினி-து	௧௨௧
இறுதிபயப்	௧௪௮	இன்மையுளி	௩௪
இறைகடிய	௧௨௨	இன்மையெ	௨௨௨
இறைகாக்கு	௧௧௮	இன்மையொ	௨௧௦
இற்பிற-கண்ண	௨௦௩	இன்றியமை	௨௦௫
இற்பிற-கண்ணே	௨௨௨	இன்றும்வரு	௨௨௩
இனததாற்றி	௧௨௩	இன்னொசெ-ரை	௬௭
இனம்போன்	௧௭௬	இன்னொசெ-ர்	௨௧௦
இனிததக்க	௨௮௫	இன்னாதிர்க்	௪௮
இனியவுளவாக	௨௨	இன்னாதின	௨௪௯
இனியன்ன	௨௮௭	இன்னாமை	௧௩௫
இனைத்துணைத்	௨௦	இன்னாவெ	௬௮
இனையரிவரெ	௧௬௯		௩
இனகணுடை	௨௪௮	ஈட்டயிவறி	௨௧௪
இனசொலாலீர	௨௧	ஈதலிசப	௫௦
இனசொலாலீத	௮௪	ஈத்துவக்கு	௪௯
இன்சொவினி	௨௨	ஈநாணகவிதி	௨௨௯

எ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பகம.	குறள்.	பகம.
நவராகமணன	உஉரு	உயிநடம்பி	எக
நனறபொழு	கசு	உயிர்ப்பவு	கஅஅ
நன்றுணமுக	கசுசு	உய்த்தலறிந்	உஅரு
நனருள்பசி	கசுக	உரமொரு	கஉசு
உ		உரனசைதி	உஎஅ
உடம்பாடி	கசு0	உரனென்னு	சு
உடம்போ	உச0	உருவுகண்டெ	கசுந
உடுக்கையி	கசுசு	உருளாயமோ	கசுஅ
உடுப்பதூஉ	உஉசு	உரைப்பாரு	ரு0
உடைசெல்வ	உ00	உலகத்தாரு	கஅக
உடைத்தம்	க0ந	உலகத்தோ	நக
உடைமையு	உ0	உலகந்தழிஇ	சுஉ
உடையரென	கஉஅ	உலைவிடததூ	கசுந
உடையார்மு	அசு	உவக்காணென	உருஎ
உட்கப்படா	கசுசு	உவந்துறை	உசுக
உட்பகைய	கஅசு	உவப்பத்	அரு
உணாவது	கருசு	உழந்துழந்	உருசு
உணலினு	உசுஎ	உழவினார்	உஉ0
உண்டாராக	உநஉ	உழுதுண்டு	,,
உண்ணற்க	கசுசு	உழுவாருல	,,
உண்ணுதுநோ	நரு	உழைப்பிரி	ககரு
உண்ணுமையு	ருரு	உளபோன்	கஉசு
உண்ணுமைவே	,,	உளரெனினு	கருஎ
உதவிவரைதத	உந	உளரெனனு	அஅ
உப்பமைந்	உஅசு	உளவரைதூந்	க0சு
உயர்வுகலந்	கருசு	உள்ளக்கவரித்	உஅரு

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. அ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உள்ளத்தார்	உஎசு	உறுபபம்	கசுந
உள்ளத்தாலு	சுக	உறுபபொத்	உகக
உள்ளத்தாற்	சுந	உறுவதுசீர்	கஎசு
உள்ளயிலாத	கஉசு	உறைசிறியா	கசுசு
உள்ளமுடை	கஉஅ	உற்றநோய்நீ	சுசு
உள்ளம்போ	உருந	உற்றநோய்நோ	ருசு
உள்ளற்கவுள்	கஎக	உற்றவன்றீர்	உ௦உ
உள்ளியதெ	ககஎ	உற்றானளவு	,,
உள்ளிவெல்	சுசு	ஊ	
உள்ளினூந	உசுக	ஊக்கமுடையா	க௦ரு
உள்ளினீன	உசுந	ஊடலிற்றேற்ற	உசுஎ
உள்ளுவதெல்	கஉஅ	ஊடலிற்றேன	உசுரு
உள்ளுவன்-னு	உருசு	ஊடலினுண	உசு௦
உள்ளுவன-ம	உச௦	ஊடலுணங்	உசுக
உள்ளொற்றி	கசுஎ	ஊடலுணர்த	உசுசு
உறநகுவது	எந	ஊடற்கட்டுச	உஅசு
உறனமுறை	கஅசு	ஊடிப்பெறு	உசுஎ
உறுஅதவாக்	உஅசு	ஊடியவரை	உசு௦
உறுஅதவாபோ	உசுந	ஊடியிருந்	உசுக
உறுஅதோவு	உசுரு	ஊடுகமன்	உசுஎ
உறுஅர்க்குறு	உசு௦	ஊடுதல்கா	உசுஅ
உறுனட்டறி	கஎசு	ஊனுடை	உகரு
உறினுயிரஞ்	கசுஎ	ஊதியமென்	கஎ௦
உறிதோறுயி	உசுக	ஊரவர்கொள	உசுசு
உறுபசியு	கருஎ	ஊருணிகீர்	சுசு
உறுபொரு	கசுஉ	ஊழிபெய	உக௦

கூ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறா.		குறா.	பககம்.
ஊழிற்பெரு	அஉ	எலலககணி	கஎஉ
ஊழையுமுப	கநஉ	எவ்வதுறைவ	கஉ
ஊரெரரா	கசஉ	எழுதுங்காற	உஅச
ஊனைக்கு	உகச	எழுபிறப்புந	கச
எ		எழுமையெழு	உச
எச்சமென்	உகச	எளிதெனவில்	நஉ
எட்பகவன	ககூ	எள்ளாதவெ	கூஉ
எண்ணெசர்ந்த	ககச	எள்ளாமவே	கக
எண்ணித்துணி	கூக	எள்ளினிளி	உஅஅ
எண்ணிபாரெ	கூஎ	எற்றிற்குரி	உஉக
எண்ணிபவெ	கசந	எற்றெனறி	கசக
எண்ணென்ப	அநு	எனைத்தானுந	கூ
என்பத்ததாலே	உகக	எனைத்தானுமெ	கஅ
என்பத்ததானோ	ககக	எனைத்திடப	கசச
என்பொருள	கஉ	எனைத்துந	கஎரு
எதிரதாக்காக்	கந	எனைத்துனை	நஉ
எந்நனறிகொ	உச	எனைத்துநினை	உசந
எப்பொருளு	கசக	எனைத்தொன்	உசக
எப்பொருளெ	எச	எனைப்பகை	சநு
எப்பொருள்யா	கஉ	எனைமாட்சி	ககக
எய்தற்கரிய	கூச	எனைவகையா	ககக
எரியாற்சுடப்	ககக	என்பிலதனை	கஅ
எல்லாப்பொ	ககூ	என்றுமொரு	கசூ
எல்லாக்குந	உஅ	எனனைமுன	ககரு
எல்லாக்குமெ	ககச	எ	
எல்லாவிளக்கும்	கச	ஏதம்பெருரு	உகச

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧0

குறள்.	பககம. குறள்.	பககம.
ஏதிலாராரத	௧௭௭	ஒலத்தககா ௧௬௪
ஏதிலாராகுற்றம்	௪௧	ஒல்லுங்கரும ௧௭௩
ஏதிலார்போல	௨௩௪	ஒல்லும்வகை ௮
ஏந்தியகொள்	௧௬௨	ஒல்லும்வாயெ ௧௪௩
ஏமுறறவறி	௩௮௬	ஒவ்வதறிவ ௧0௨
ஏரினுநனரு	௨௨௧	ஒழுக்கத்தினெ ௩0
ஏரினுழாஅ	௪	ஒழுக்கத்தினெ ௩
ஏவவுஞ்செய்	௧௮௧	ஒழுக்கத்தூர் ௩
ஐ		ஒழுக்கமுடைமை ௨௯
ஐந்தவித்தா	௬	ஒழுக்கமுடைய ௩0
ஐயத்திந்ங்கி	௭௬	ஒழுக்கமும்வாய் ௨0௩
ஐயப்படாஅ	௧௩௧	ஒழுக்கம்விழு ௨௯
ஐயுணாவெயதி	௭௬	ஒழுக்காராக் ௩௩
ஒ		ஒளியாராமுன் ௧௩௩
ஒட்டார்பின	௨0௬	ஒளியொருவ ௨0௭
ஒண்ணுதற்	௨௩௨	ஒறுத்தாரை ௩௪
ஒண்பொருள்	௧௬௩	ஒறுத்தார்க் ௩
ஒத்ததறிவா	௪௬	ஒறுத்தாற்று ௧௨௩
ஒப்புரவினல்	௪௭	ஒற்றினுவெ ௧௨௬
ஒருதலையா	௨௩௬	ஒற்றுமுறை ௩
ஒருநாளெழு	௨௮0	ஒற்றொற்றித் ௧௨௭
ஒருபொழுதும்	௭௨	ஒற்றொற்றுண ௩
ஒருமைக்கட்	௮௬	ஒன்றாகநல்ல ௬௬
ஒருமைச்செ	௧௭௮	ஒன்றாமையொ ௧௮௬
ஒருமைமகளி	௨0௮	ஒன்றாவலகத் ௩0
ஒருமையுளா	௨௮	ஒன்றாணுநீச் ௨௮

கக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பககம.	குறள்.	பககம.
ஒனறெயதி	கசுஅ	கண்டுக்கேட்டு	உருச
ஒனனூத்தெ	ருஎ	கண்ணிறைந்த	உஅக
ஒ		கண்ணிற்கணி	கஉச
ஒஒதல்வேண்டு	கசுக	கண்ணிற்றுனி	உஅரு
ஒதியுணர்ந்து	கஎஅ	கண்ணினபச	உஎக
ஒம்பினமை	உசக	கண்ணினறுகண்	ச௦
ஒர்த்துள்ள	எஎ	கண்ணுங்கொ	உஎக
ஒர்ந்துகண்	ககஎ	கண்ணுடைய	அரு
ஒஒவினிதே	உருச	கண்ணுள்ளார்	உசக
க		கண்ணுள்ளிற்	உச௦
கடலன்னகாம	உசக	கண்ணெடுகண்	உருச
கடலோடா	க௦எ	கண்ணெட்-த்	கஉச
கடனறிந்து	கசஅ	கண்ணெட்-மி	கஉரு
கடனென்ப	உ௦க	கண்ணெட்-மெ	கஉச
கடாஅக்களி	உருக	கதனகாததுக்	உக
கடாஅவுரு	கஉச	கதுமெனததா	உருச
கழிதோச்சி	கஉஉ	கயலுண்கண்	உசச
கழிந்தகழிந்	கசுக	கரத்தலுமாற்	உருக
கடுஞ்சொல்	கஉஉ	கரப்பவர்க்கியா	உஉஎ
கடுமொழியுங்	கஉக	கரப்பிடும்பை	உஉச
கடைக்கொட்க	கசக	கரப்பிலாநெ	,,
கணைகொழிதி	ச௦	கரப்பிலார்	,,
கண்களவு	உருக	கரப்பினுங்	உஅ௦
கண்டதுமன்	உசக	கரவாதுவந்	உஉச
கண்டாங்கலு	உருக	கருமஞ்சிதை	கஉரு
கண்டாருயிரு	உருக	கருமஞ்செய	உகக

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧௨

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கருமணியிற்	௨௪௦	கற்றறிநதாரா	௧௫௪
கருமததானா	௨௧௫	கற்றாருட்கற்	௧௫௫
கருவியங்கால	௧௩௬	கற்றூர்முற்	,,
கலங்காதுகண	௧௪௪	கற்றிலனையினு	௧௦
கலந்துணா	௨௭௩	கற்றீண்டு	௭௬
கலலாதமேற்	௧௮௧	கற்றுக்கண	௧௪௭
கல்லாதவரிற்	௧௫௬	கனவினானுண்	௨௬௪
கல்லாதவரு	௮௭	கனவினுமின்னா	௧௭௫
கல்லாதானா	௮௮	கா	
கல்லாதான	௮௭	காக்கபொருளா	௨௭
கல்லாப்பிணி	௧௨௩	காக்கைகரவா	௧௧௪
கல்லாவொரு	௮௮	காட்சிககெளிபன	௮௪
கல்லான்வெ	௧௮௬	காணாசசினத்தா	௧௮௫
கவறுங்கழக	௧௯௯	காணாதாற்காட்டு	௧௮௧
கழா அக்கால்	௧௭௯	காணிற்ருவனை	௨௩௮
களவினாலாகி	௬௧	காணுங்காற்கா	௨௮௪
களவினகட்	,,	காணகமற்	௨௭௯
களவென்னுங்	௬௨	காதலகாத	௧௫
களித்தறியே	௧௯௭	காதலரில்வழி	௨௬௭
களித்தானைக்	,,	காதலாதூதொ	௨௬௩
களித்தொறு	௨௪௬	காதலவரி	௨௭௨
களவார்க்குத்	௬௨	காதனமைகந்	௧௧௦
களள்ளண்ணப்	௧௯௮	காமக்கடன்	௨௫௧
கறுத்தின்னா	௬௭	காமக்கடி-லு	௨௪௩
கற்ககசடறக்	௮௫	காமக்கடி-னீ	௨௫௨
கற்றதனாலாய	௧	காமக்கணிச்சி	௨௭௫

கங் செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
காமமுநாணு	உருக	குணனிலனாய்க்	கஅரு
காமமுழந்து	உசஉ	குணனுநகுடி	கஎ௦
காமமெனவொ	உஎரு	குலஞ்சடுநு	உகஎ
காமம்விடுவொ	உஎநு	குழலினிதியா	கரு
காமமவெகுளி	எஎ	குறிக்கொண்	உநுநு
காலங்கருதி	க௦ரு	குறித்ததுகூறு	கருக
காலத்தினுற்	உநு	குறிப்பறிநது	கரு௦
காலாழ்களரி	க௦அ	குறிப்பிற்-ரா	கருக
காலககுசசெய	உசஎ	குறிப்பிற்-ா	,,
காலையரும்பி	உஅ	குறநயிலனாய்	உகஅ
கானமுயலெ	கசசு	குறந்மகாக்க	கசு
கு		குனறனனா	ககுக
குடம்பைதனி	எஉ	குனறினனை	உ௦நு
குடிசெயவலெ	உகஅ	கு.நேறியா	கசுஉ
குடிசெயவார்	உகக	கூ	
குடிதழீஇக்	ககஅ	கூடியகாமம்	உஎஅ
குடிபுறங்காத்	ககக	கூததாட்டவை	எக
குடிப்பிறந்தாரா	உ௦ச	கூழுநகுடியு	கஉ௦
குடிப்பிறநது	க௦க	கூறுமைநோக்	கருக
குடிப்பிறநதுத	கஎ௦	கூற்றங்குதித	ருஅ
குடிமடிந்து	கந௦	கூற்றத்தைக்	ககுக
குடியாணமை	கநக	கூற்றமோ	உநுக
குடியெனனுங்	கந௦	கூற்றுடன்று	கசுசு
குணநலஞ்சா	உ௦க	கெ	
குணனாடிக்குற்	க௦க	கெடஸ்வேண்டி	கக௦
குணமெனனுங்	எ	கெடாஅவழி	கஎநு

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. கசு

குறள்	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கெடுநுகால்	களக	கொடையளி	அசு
கெடுபபதுஉ	சு	கொலைமேற	ககசு
கெடுவலயான	உசு	கொலையிற்	ககசு
கெடுவாகவை	உசு	கொலைவினைய	எ௦
கெட்டாக்கு	உஅஎ	கொல்லாநல	உக௦
கே		கொல்லானம	எ௦
கேடறியாக்	கநுஅ	கொல்லானபு	நுசு
கேடிலவீழு	அஎ	கொளப்பபட்டே	கநு௦
கேடும்பெருக	உசு	கொளற்கரிதா	கசு௦
கேட்டாரப்பி	கநுஅ	கொன்றனை	உசு
கேட்டினுமு	கஎ௦	கோ	
கேட்டினுங்	சு௦	கோட்டுப்பூச	உகஉ
கேளிழுக்கங்	களக	கோளிலபொறி	நு
கை		கொள	
கைமமாறுவே	சுநு	கொளவையாற்	உசநு
கையறியாமை	ககஎ	ச	
கைவேலகளி	கசுசு	சமனசெயது	உசு
கொ		சலத்தாறபொ	கசஉ
கொக்கொக்க	க௦சு	சலமபறறிச	உ௦சு
கொடியார-யி	உநுஉ	சா	
கொடியார்-யு	உஎ௦	சாதவினினனா	சசு
கொடுத்தலு	ககசு	சாயலுநாணு	உநுசு
கொடுத்ததுங்	கஅநு	சாடணர்நது	எஎ
கொடுபபதழுக்	நுசு	சால்பிற்குக்	உக௦
கொடுபபதுஉ	உகசு	சான்றவர்சா	உகக
கொடுமபுருவ	உகக		

•கரு செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்	பகதம்	குறள்.	பகதம்.
சி		சுவயொளியு	சு
சிதைவிடத	கஉசு	சுழலுமிசை	கசுசு
சிறப்பறிய	கஉஎ	சுழனறுமோ	உகசு
சிறப்பீ-மீ	எ	சுறத்தாற்	ககசு
சிறப்பீ-ம்	சுஎ	சு	
சிறப்பொடுபூ	சு	சுழாமறறு	உகஅ
சிறிபாருணா	உ௦அ	சுழ்ச்சிமுடிவு	கசுசு
சிறுதாப்பிற	கருக	சுழவாரகண்	சுஎ
சிறுபடையா	க௦அ	செ	
சிறுமைநமக	உசுசு	செப்பமுடைய	உரு
சிறுமைபல	கசுசு	செப்பினபுணா	கஅசு
சிறுமையுஞ்	கசுரு	செயற்கரிய	சு
சிறுமையுணீ	உஉ	செயற்கரியயா	கசுஎ
சிறைகாக்குங்	கரு	செயற்கைய	கருஎ
சிறைநலனு	க௦அ	செயற்பாலசெ	சுரு
சிறறினமஞ்	கஅ	செயற்பாலதோ	சு
சிறறினபம	ருஅ	செயிரிற்றலை	ருசு
சினததைப	சுசு	செய்கபொரு	கசுரு
சினமென்னுஞ்	சுசு	செய்தக்கவல்ல	க௦க
சீ		செய்தேமஞ்	கஎசு
சீரிடங்கா	கஎரு	செய்யாமற்	உரு
சீரினுஞ்சீரல்	உ௦ரு	செய்யாமற்செ	சுஎ
சீருடைசசெ	உகரு	செய்வானை	ககஉ
சோமைசிறப்	சஉ	செய்வினைசெ	கசுசு
சு		செருக்குஞ்	கசு
சுடச்சு-ரு	ருஎ	செருவந்த	கஉரு

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧௯

குறள்.	பகதம.	குறள்.	பகதம.
செலலாமை	உசஅ	சொலவணக	௧௭௭
செலலாவிடத	௬௫	சொறகோட்ட	உ௬
செலலானதி	உ௨௧	ஞா	
செலவிடத்துக்	௬௫	ஞாலங்கருதி	௧௦௫
செலவததுட	அ௯	த	
செலவிருந்தோ	உ௨	தகுதியென	உ௫
செவிகைப்ப	அச	தககாருநா	௧௨௧
செவிக்குணவி	அ௯	தக்காரினத	௯௭
செவிச்சொல்	௧௪௯	தககாாதகவில	உ௫
செவியிறகவை	௯௧	தஞ்சந்தமர	உஅஅ
செவியுணவிற	௯௦	தணந்தமை	உ௬௯
செறுஅச	உ௩௪	தண்ணந்துறை	உஅஉ
செறிதொழிசெ	உஅ௧	தந்தைமகற்கா	௧௫
செறிவறிந்து	உ௭	தநலம்பாரி	௧௬௫
செறுநரைக்	௧௦௬	தநநெஞ்சத	உ௬௨
செறுவாக்கு	௧௮௫	தமராகிததற்	௧௧௫
செறறவர்பி	உ௭௬	தம்பொரு	௧௫
செறறூரென	உ௭௩	தமயிலிருந்து	உ௩௬
செற்றூபின	உ௭௬	தமயிறபெரியா	௯௬
செனறவிடத்	௯௧	தம்யிறறம்மக்க	௧௬
சொ		தலைப்பட்டா	௭௪
சொலலவல்ல	௧௩௯	தலையினிழிந்த	உ௦௫
சொலலுக-லி	௬௩	தவஞ்செய்வா	௫௭
சொல்லுக-லை	௧௩௯	தவமறைந்தல்	௫௯
சொல்லுதல்	௧௪௩	தவமுநதவமு	௫௭
சொல்லப்பய	உ௨௬	தவறிலராயி	உ௬௬

கஎ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
தள்ளாவினை	கடுஎ	திறனறிந்து	கடசு
தற்காத்துத	கந	தினற்பொருட்	நுநு
தனக்குவமை	உ	தினைத்துணைந	உந
தனியெயிருந	உஅஎ	தினைத்துணையா	சுச
தன்குற்றநீக்கி	சுச	தினைத்துணையு	உஅந
தன்றுணையின்	கஅஎ	தி	
தன்னுயிராக்கின்	சுஅ	திப்பாலதான	சச
தன்னுயிர்தான	நுஅ	தியவைசெய்	சநு
தன்னுயிராநீப்பி	எ௦	தியவைதிய	சச
தனனூனபெரு	நுச	தியளவனறித	உ௦க
தனனெஞ்சறி	சுந	தியினாற்சுட்ட	உஅ
தனனைத்தான் - க்	சுசு	திவினையாரநு	சந
தனனைத்தான் - த	சநு	து	
தனனையுணாத்	உசுச	துஞ்சினாசெ	கசுஎ
தா		துஞ்சுகங்காற	உசநு
தாயின்புறுவ	அசு	துணைநலமாக்க	கசு௦
தாம்வீழ-த	உநுஅ	துப்பார்க்குத்	ந
தாம்வீழ-மெ	உநநு	துப்பினெவனா	உநுக
தாம்வேண்டி	உசஎ	துப்புரவில்லா	உஉஉ
தார்தாங்கிச்	கசுச	துமமுசசெறு	உசுச
தாளாண்மையி	கநஉ	துளியினமை	கஉ௦
தாளாண்மையெ		துறநதா-த	நுஎ
தாளாற்றித	சசு	துறநதா-ந்	க௦
தானந்தவ	நு	துறநதார்படி	கஉசு
தி		துறந்தார்பெரு	தி
திதளல்லதற்		நுதி	

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. கஅ

குறள்	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
துறப்பார்ழற்	அக	தேவரீனயா	உஉஅ
துறைவனறுற	உசக	தேறற்கயாரை	கக௦
துணியுப்புலவி	உக௦	தேநினுந்தேற	கஅஎ
துனபத்திறகி	உஅஅ	தொ	
துனபமுறவறி	கசச	தொகசசொல்	கசஎ
துனபுறு உந	உக	தொடங்கற்க	க௦க
துனனாந்துற	உஎச	தொடலைக்கு	உசந
துன்னயார	சக	தொழினோககி	உஅஉ
து		தொழிப்புழுதி	உஉ௦
துங்காமைகல	அந	தொடியொடு	உஎ௦
துங்குகதுங்	கசநு	தொழிற்சுடி	உடு௦
துயமைதுணை	கசஅ	தொட்டனைத்	அசு
துஉயமைமென	எஅ	தொல்வரவுந்	உஉஉ
தெ		தொழுதகையு	கஎஎ
தெண்ணீரடுபு	உஉச	தோ	
தெய்வததான	கநந	தோன்றிற்புகழொ	நக
தெய்வநதொழா	கந	ந	
தெரிதலுநதோ	கநஎ	நகவல்லரல்	உகந
தெரிநதவினத	க௦௦	நகுதற்பெரநு	கசஅ
தெரிநதுணரா	உடுந	நகையீகையின	உ௦ந
தெருளாதான	நுச	நகையுமுவுகை	சுநு
தெளிவிலதலைத	க௦க	நகையுள்ளுமி	உகஉ
தென்புலத்தார்	க௦	நகைவகைய	கஎச
தே		நகைஇயார	உச௦
தேரானபிறினை	கக௦	நச்சபபடாத	உகச
தேரானமெளி	,,	நடுவினறிநன	கந

கக கூ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்	பககம்.	குறள்.	பககம்.
நட்டாராகுறை	ககூங	நலலினத்தினு	க00
நட்டார்க்கு	கசக	நவினெறு	ககூஅ
நட்டார்போ	கஎக	நற்பொரு	உஉஉ
நட்பிற்குவீற்	ககூக	நனவினாற	உசச
நட்பிற்குறுப்பு	கஎஉ	நனவினாள்	உசக
நண்பாற்றாரா	உகஉ	நனவினாள்-க	உசரு
நத்தம்போற்க	ரு0	நனவினாந	உசச
நயநதவாக்கு	உருக	நனவினாள்-ரைஉசரு	
நயநதவாநல	உசக	நனவெனவொ	,,
நயனிலசொலவி	சங	நனமையுந்தீமை	ககக
நயனிலனெனப	சஉ	நனறறிவாரிற்	உஉஅ
நயனின்றன	உஉ	நனருகுமாகக	எ0
நயனுடையா	சஎ	நனருங்கானல	அக
நயனொடுநன	உகஉ	நன்றற்றலுள	க0உ
நயன்சாரானன்	சஉ	நனறிகுவித	ங0
நலக்குரியார்	ஙஉ	நனறிமறப்பது	உச
நலத்தகைநல்	உச0	நனறெனநவற்	கருங
நலத்தின்கண	உ0ச	நனறேதரினு	உரு
நலம்வேணடி	,,	நன்னீரைவா	உஙஎ
நல்குரவென்	உஉஉ	நா	
நல்லவையெல்	அக	நாங்காதல்கொ	உருக
நல்லாண்மை	உகஅ	நாசசெறுவிக்	எஉ
நல்லார்குட்	அஅ	நாடாதுநட்ட	ககூக
நல்லாறெனப்	எ0	நாடெனபநா	கருஅ
நல்லாறெனினு	சஅ	நாடொறுநாடி	கஉ0
நல்லாற்றினாடி	ருங	நாடொறுநாடு	ககங

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௦

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
நாணகத்தில	௨௧௭	நீனைத்திருந்து	௨௬௫
நாணுமைநா	௧௭௮	நீனைத்தொன்	௨௭௨
நாணுலுயிரை	௨௧௬	நீனைப்பவா	௨௬௧
நாணுமறந்தே	௨௮௮	நீ	
நாவண்ணவொ	௨௭௬	நீங்கானவெகு	௧௮௬
நாவண்ணனு	௧௬௬	நீங்குற்றெறுஉ	௨௩௫
நாடுநுதிநல்	௨௪௨	நீரினறமைபா	௫
நாணவேலி	௨௧௬	நீருநிழல்தினி	௨௬௧
நாடுவெண்ணு	௧௩௮	நு	
நாளெனவொன்	௭௨	நுதல்வெயாடப	௨௬௭
நி		நுணங்கியகேள	௬௧
நிணத்திலிட	௨௭௭	நுண்ணியநூல	௮௦
நிலத்திடலபா	௬௮	நுண்ணியமெ	௧௫௨
நிலத்திறகிட	௨௦௪	நுணமாணுழை	௮௮
நிலவரைநீள	௫௦	நுனிகொம்ப	௧௦௩
நிலைக்களா	௧௬௫	நூ	
நிலையன்கிரீத	௭௦	நூலாருணுல	௧௪௭
நிலையிறறி	௨௭	நெ	
நிலலாதவறறை	௭௧	நெஞ்சத்தார	௨௪௧
நிழனீருயினன	௧௮௮	நெஞ்சிறறுறவா	௫௬
நினைநீர்நீரவர்	௧௬௭	நெடுங்கடலுந	௪
நிறைநெஞ்சயில்	௧௬௫	நெடுநீர்மற	௧௩௦
நிறைமொழிமாந்	௭	நெடும்புனலு	௧௦௭
நிறையரியா	௨௪௪	நெய்யாலெரி	௨௪௬
நிறையுடைமை	௩௪	நெருப்பினுட்	௨௨௩
நிறையுடையே	௨௭௬	நெருநலுளனெ	௭௨

உக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்	பக்கம்.
நெருநற்றுச	உஅஉ	படுபயனவெ	உஅ
நோ		படைகுழிகு	அங
நோக்கினு-கி	உ௩௩	படைகொண்	ருரு
நோக்கினு-கெ	உ௩௦	பணியமாமெ	உ௦அ
நோதலெவன	உ௯௧	பணிவுடைய	உ௧
நோயெல்லா	௯௯	பணைநீங்கிப்	உ௪௯
நோய்நாடி	உ௦௨	பண்டறியே	உ௩௧
நோவற்கநொ	௧௮௭	பண்ணென்னு	௧௨௪
நோனாவுடம்	உ௪௨	பண்பிலான்	உ௧௩
ப		பண்புடையா	உ௧௨
பகசுசொல்லி	௪௧	பதிமருணமி	உ௯௮
பகலகருகிப்	௧௮௨	பயனிலபல்லார்	௪௩
பகல்வெல்லு	௧௦௪	பயனில்சொற்	,,
பகுததுண்டு	௯௯	பயன்மரமுள்	௪௯
பகைநட்பாக்	௧௮௭	பயனறுக்கார்	உ௩
பகைநட்பாறு	௧௭௭	பயனறுக்கி	௧௯௪
பகைபாவம	௩௨	பரிந்தவர்நல்	உ௭௪
பகைமையுறு	௧௩௨	பரிந்தோம்பிக்	உ௯
பகையகததுச்	௧௩௩	பரிந்தோம்பிப்	உ௦
பகையகததுப்	௧௩௯	பரியதுகூடாறு	௧௨௯
பகையென்னு	௧௮௯	பரியினுமர்கா	௮௧
பசக்கமற்	உ௩௮	பருகுவாராபோ	௧௭௩
பசந்தாளி	உ௩௭	பருவத்தோடொ	௧௦௩
பசப்பென	உ௩௮	பருவரலும	உ௪௦
படலாற்றா	உ௩௪	பலகுடைநீழ	உ௨௦
படியுடையா	௧௩௦	பலசொல்லத்	௧௪௦

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௨

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பலநலலகற்ற	௧௭௬	பிணியினனம	௧௫௮
பலகுழுவும்	௧௫௮	பிணையோம	௨௩௨
பலலவகற	௧௫௬	பிரித்தலும்	௧௩௬
பலலார்பகை	௬௮	பிரிவுரைக்கு	௨௪௯
பல்லார்முனி	௪௨	பிளமுத்துணர்	௯௦
பழகி செல்வ	௧௬௯	பிறப்பெனனு	௭௭
பழகநடபெ	௧௭௨	பிறப்பொக்கு	௨௦௭
பழகியெ	௧௭௧	பிறாகணினரு	௬௮
பழியலை	௧௪௧	பிறாநாணத	௨௧௬
பழியாஞ்சிப	௧௦	பிறாபழியுந்	,,
பழிதெண்ணு	௧௩௭	பிறவிப்பெருந	௩
பனமுமென	௧௫௦	பிறனபழிகுறு	௪௦
பறற்றகண்ணு	௧௧௩	பிறனபொரு	௩௧
பற்றற்றகண்ணெ	௭௫	பிறனமனைநோ	௩௨
பற்றற்றமெனபா	௫௬	பீ	
பற்றிவிடாஅ	௭௪	பீலிபெயசாக்	௧௦௩
பற்றுபபற்றற்	௭௫	பு	
பற்றுளள	௬௫	புகழினமுற்	௨௦௯
பனியருடபி	௨௬௭	புகழநதவை	௧௧௬
பனமாயக்கள	௨௭௬	புகழபடவாழா	௫௧
பா		புகழ்புரிந்தில்லி	௧௩
பாடுபெறுதி	௨௭௦	புக்கிலனமந	௭௩
பாததுணமரீஇ	௪௬	புணாச்சிபழ	௧௬௮
பாலொடுதே	௨௩௯	புத்தேளாலகத்	௪௬
பி		புரந்தார்கண்	௧௬௭
பிணிக்குமருந்	௨௩௫	புலத்தலிற்	௨௧௧

உரு செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பககம்.	குறள்.	பககம்.
புலப்பலெனச்	உஎஎ	பெருமன்பாரு	கருஎ
புலப்பேனகொ	உஎக	பெருஅமைய	உஅஎ
புல்லவையுட்	கருச	பெறினெனனா	உஅ௦
புல்லாதிராஅப்	உஅக	பெறுமவற்றுள்	கச
புல்லிக்கிடந்	உருஎ	பெற்றாற்பெறி	கரு
புல்லிவிடாப்	உசச	பே	
புறங்குனறி	ச௦	பேணாதுபெட்	உருரு
புறங்குறிப்	ச௦	பேணாதுபெட்ப	உஅச
புறத்துறுப்	கஅ	பேணாதுபெண்	ககஉ
புறா தூபமை	சச	பேதைபெருநு	கஎச
புனகண்ணை	உசச	பேதைப்படுக்கு	அ௦
பெ		பேதமையுளே	கஎஅ
பெண்ணிப	உசஉ	பேதமையெ	கஎஎ
பெண்ணிற	கஉ	பேதைமையொ	கஎஉ
பெண்ணினாற்	உஅரு	பேராணமையெ	கசச
பெண்ணேவல்	ககரு	பொ	
பெயக்கண்டு	கஉரு	பொசசாப்பா	ககச
பெயலாற்றா	உருச	பொசசாப்புக்	ககரு
பெரிதாற்றிப்	உஅஉ	பொதுலததா	ககரு
பெரிதினிது	கஎக	பொதுநோக்கா	ககச
பெரியாரைப்	கக௦	பொய்ப்படுமொ	கஎஅ
பெருக்கத்து	உ௦ரு	பொய்மையும்	சரு
பெருங்கொடை	ககச	பொய்யாமை	சச
பெருமைக்கு	க௦க	பொய்யாமைய	„
பெருமைபெரு	உ௦அ	பொருடாந்த	சரு
பெருமையுடை	„	பொருட்பெண்டி	ககச

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௪

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பொருட்பொரு	௧௯௩	மடியிலாமனன	,,
பொருணீங்கி	௩௩	மடியுளாண்	௧௩௩
பொருணமா	௨௪௮	மடியைமடியா	௧௩௦
பொருள்கருவி	௧௪௩	மடுத்தவாயெல்	௧௩௪
பொருள்கெடுத்	௧௯௯	மணிரீருமணனு	௧௩௯
பொருளல்லவரை	௧௯௧	மணியிறறிகழ	௨௮௧
பொருளல்லவற்	௭௩	மண்ணோடியை	௧௨௪
பொருளற்றா	௩௪	மதிதுடபநா	௧௩௭
பொருளாட்சி	,,	மதியுமடநதை	௨௩௮
பொருளானா	௨௧௩	மயிரகீப்பின	௨௦௪
பொருளென	௧௯௧	மருநதாங்கித்	௪௭
பொருளென	௧௦௩	ருந்தென	௨௦௦
பொறியினமை	௧௩௩	மருந்தோமற்	௨௦௪
பொறிவாயிலைந்	௨	மருவுகமாசற்	௧௭௧
பொறுத்தலிறப்	௩௩	மலரன்ன-ண்	௨௩௯
பொறையொரு	௧௩௭	மலரன்ன-ளரு	௨௪௩
போ		மலரினுமெல	௨௮௩
போற்றினரிய	௧௪௯	மலாகாணின்	௨௩௭
ம		மலாமிசையேகி	௨
மகன்றதைத்	௧௯	மழித்தலுநீட்ட	௯௦
மக்கணமெய்	௧௩	மறத்தல்வெகு	௯௩
மக்களேபோல்	௨௨௮	மறந்துமடிறன	௪௪
மக்கலமெனப	௧௪	மறப்பினுமோ	௨௯
மடலூராதல்	௨௪௩	மறப்பினவ	௨௪௨
மடிமடிக்கொ	௧௩௦	மறமானமா	௧௪௪
மடிமைகுடிமை	௧௩௧	மறவறகமா	௨௪

உரு செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
மக நந்தன வ	கஉ௭	மா	
மக நபேறலூ	உருரு	மாதா முகம	உருஅ
மறைபபேனமற்	உ௭ரு	மாலேநோய்	உ௭௭
மறைபபேன்மன	உரு௦	மாலேயோவல்	உ௭௭
மற்றியானன	உ௭௨	மாறுபாழல்லா	உ௦௧
மற்றுந்தொடர்	௭௪	மி	
மனத்ததுமாசா	௭௦	மிகச்செயது	௭௭௭
மனத்தானுமா	௭௮	மிகனமேவு	௭௮௩
மனத்தினமை	௭௭௭	மிசினுங்குறையி	உ௦௦
மனத்துக்கண்	௮	மிகுதியானமி	௩௩
மனத்துளது	௭௭௭	மு	
மனத்தொடு	௭௩	முகத்தானமாதி	உ௧
மனநலத்தி	௭௦௦	முகத்தினினி	௭௭௭
மனநலநன்கு	௭௭௭	முகத்தினமுது	௭௩௨
மனநலமனனு	,,	முகநகநட்ப	௭௭௮
மனந்தூயார்க்	,,	முகநோக்கி	௭௩௨
மனந்தூய்மை	,,	முக்கமொக்கு	உ௮௧
மனமாணவுட்	௭௮௭	முடிவுமிடை	௭௪௩
மனைத்தக்க	௭௨	முதலிலாக்	௭௭
மனைமாட்சி	,,	முயக்கிடை	௭௭௧
மனையாளை	௭௭௩	முயங்கியகை	,,
மனைவிழை	௭௭௨	முயற்சிதிருவி	௭௩௨
மன்னாக்கு	௭௨௦	முரண்சேர்ந்	௭௦௭
மன்னாவிழை	௭௪௭	முறிமேனி	௭௩௭
மன்னுயிரெல்	உரு௨	முறைகோடி	* ௭௨௧
மன்னுயிரோ	௩௩	முறைசெய்து	௮௪

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௯

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
முறைப்பட்ச	௧௩௮	வகையறச்	௧௦௧
முற்றற்றிமுற	௧௬௦	வகையறிந்துத	௧௮௭
முநியுமுற்று	”	வகையறிந்துவ	௧௫௫
முனைமுகத்து	”	வசையிலாவண்	௫௧
முன்னுறக்கா	௧௧௬	வசையெனப	”
மே		வசையொழிய	”
மேலிருந்து	௨௦௭	வஞ்சமனத்தா	௫௮
மேற்பிறந்தா	௮௬	வருகமற்கொ	௨௭௬
மை		வருமுன்னர்க்	௬௪
மையலொருவ	௧௭௬	வருவிருந்து	௧௯
மோ		வரைவிலாமா	௧௬௫
மோப்பக்குழை	௨௦	விலியார்க்கு	௧௮௪
யா		வலியாமுற்	௫௪
யாகாவரா	௨௮	வலியினிலைமை	௫௯
யாங்கண்ணி	௨௧௪	வழங்குவதுள்	௨௦௩
யாண்டுசெஞ்ச	௧௯௧	வழிநோக்கா	௧௮௫
யாதனினயா	௭௩	வழுத்தினும்	௨௯௪
யாதானுநாடா	௮௬	வறியார்க்கொ	௪௭
யாமுழுளேறு	௨௬௨	வனகண்குடி	௧௩௬
யாமெய்யாக்	௬௪	வா	
யாரினுறுகாதல	௨௬௨	வாணிகஞ்செய	௨௬
யானெனதென்	௭௪	வாய்மையென	௬௩
யாளுக்குள	௨௩௩	வாராக்காற்	௨௫௫
வ		வாரிபெருக்கி	௧௧௧
வருத்தானவரு	௮௧	வாழதலுயிர்க்	௨௪௦
வகைமாண்	௧௯௧	வாழ்வார்க்கு	௨௫௬

உ எ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
வாளற்றுப	உஎஅ	வினைகலந்து	உஎக
வாளொடென்	கருசு	வினைக்கண்வினை	ககஉ
வாள்போலபகை	கஅஅ	வினைக்கண்வினை	கநஉ
வானின் றுல	ந	வினைக்குரிமை	ககஉ
வானுயர்தோற்	ருக	வினைசெய்வார	கஉசு
வானோக்கிவாழு	ககள	வினைத்திப்ப	கசஉ
வி		வினைபகையெ	கசரு
விசமபிற்றுளி	ச	வினையானவி	கசசு
வீடாஅதுசெ	உசுந	வினைவலியுந	க௦உ
விடொற்றம	கசஅ	வீ	
விண்ணின று	ச	வீழப்படுவார	உருக
வித்துமிடல்	கக	வீழுநாவீழப்	,,
வியவற்க	கரு	வீழுமிருவாக்	உநசு
விருநதுபுறத்	கசு	வீழநாள்படா	சு
விருப்பறச்	ககந	வீழ்வாரினின்	உசு௦
விரைந்துதொ	கநசு	வீறெய்திமா	கசந
விலங்கொடு	அசு	வெ	
வில்லேருழுவா	கஅசு	வெண்மையெ	கஅ௦
விழித்தகண	கசுசு	வெருவந்தசெ	கஉஉ
விழுப்புணபட	கசுசு	வெள்ளத்தனைய	கஉஅ
விழுப்பேற்றி	நசு	வெள்ளத்தனைய	கநசு
விழைதகையா	களஉ	வே	
விழையார்விழை	களந	வேட்ட்பொழு	உநரு
விளக்கற்றம்	உருஎ	வேட்பத்தாஞ்	கநசு
விளிந்தாரின்	நக	வேட்பனசொல்	கரு௦
விளியுமென்	உசுந	வேண்டற்கவெஃகி	நக

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. 2 அ

குறள்.	பககம்.	குறள்.	பககம்.
வேண்டுகவெ	ககஅ	வேலன்றுவென	ககஅ
வேண்டாமை	எஅ	வேலொடுநின்	ககக
வேண்டியவே	நுஎ		
வேண்டினுண	எந		
வேண்டுங்கால	எஅ	வைத்தானவாய	உகந
வேண்டுதல்வேண்		வையததுள்வாழ	கக

திருக்குறள்செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி
முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பககம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உஉக	கஉ	இதிலமென்	இலமென
உஅநு	கக	இனித்தக்க	இளித்தக்க
உகஉ	கந	நுதல்வியா	நுதல்வெழுத்ப்

புத்தக விளம்பரம்.

ஸ்தலவரிசைத் தேவாரம் 1 - முதல்			
7-வது திருமுறை வரையில். ...	5	0	0
திருவாசகம், திருக்கோவையார், திரு			
விசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்			
திரம், பதினொரந்திருமுறை, 8 -			
முதல் 11-வது திருமுறைவரையில்	3	8	0
பெரியபுராணமூலம், நாயன்மாரசரித்தி			
ரச்சுருக்கம், தேவாரப்பதிகங்களுடன்			
12-வது திருமுறை. ...	2	8	0
திருக்கோவையார் பதவுரை, திருக்கோ			
வையாருண்மை. ...	1	12	0
ஷையுடன்திருவாசகமூலமுஞ்சேர்ந்தது	2	0	0
திருக்குறள்-திருவருட்பயன் - மூலமும்,			
கருத்துரையும். ...	1	0	0
பெரியபுராண வசனச்சுருக்கம்	0	10	0
திருவிளையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம்	0	10	0
ஷைஇரண்டுபுராணவசனமுஞ்சேர்ந்தது	1	0	0
தோத்திரக்கொத்து(70)பிரபந்தம்	0	10	0
விபாசைக்கோவை, மஹாவித்வான்மீனா			
கலிசுந்தரம்பிள்ளையவாகளபாடியது.	0	4	0
திருமுருகாற்றுப்படைபதவுரையுடன்	0	3	0
இன்னுஞ் சத்தமானபதிப்புப்புத்தகம் கிடைக்கும்.			

திருமயிலை

வி. சுந்தரமுதலியார்.

53-வது நெ. குருஷணப்பநாயக்கன் குளத்து வீதி
சென்னப்பட்டணம்.

சிவமயம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்முலம்.

இதன்கருத்துரையுடன்.

திருமயிலை,

திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்

திருத்தொண்டுசெய்துவரும்

மேற்படியூர்

வி-சுந்தரமுதலியாருடைய

சென்னை

லிக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு.

க.அ.கூ.வரு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள்பிறந்த விரிதிரைப்பாற்கடற்
சூறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழுந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திரளன்ன
வின்னநீரின்ப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந திரண்டுவீற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன்கயிலை
காவலிற்புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதாள்சுமந்துவந் தவவழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுடுத்த வெண்ணினின்றருத்த
தொண்டர்களிதய முண்டகமலாத்தும
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய ஒருதனிக்குழலையு
மருணூனிரைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடிபோலக் கூடியகாட்சியிற்
புகல்சிவஞான போதநூற்றெகுத்த
வகல்பொருடேர்தற் கருமையுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமில்வான்பொரு
ளுலவாப்பெருங்களி யுள்ளம்படைத்த
பண்பின்மேதகைய சண்பையர்கோமான்
றற்பலன்றேராப் பற்பலசமயிகள்
மலைத்தலைக்கொண்மூ மாருதமறைந்தெனத்
தலைத்தலையிரியத் தானினிதுரைத்த
புகழ்சிவஞான போதமுள்ளுறையாந்
திகழ்சிவஞான சித்தியின்விரிவு

சிறப்புப்பாயிரம்.

மென்போன்மருண்ட புன்புலமாகக்
 உரவிடும்பையுந் திருவுள்ளங்கொண்டுதன்
 ஞாநகாதவி ஞக்கியோனாகப்
 பாவிடங்கொண்டதன் னாவிடங்கொண்டு
 பவப்பிரகாசப் படரிருள்விழுங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேவித்
 திண்சமகண்மருங்கிற் பரிவுடன்வளைத்த
 நரலையின்னொகைக்கு நான்மடங்குடைய
 ன்சவநூற்சலதி நொய்தினிற்கடத்து
 மரக்கலமதற்கு மாலுமியொப்ப
 கெழிலீரைந்தும் வழுவறப்புணர்த்தித்
 தெள்ளுதிர்ப்புலமை வள்ளுவன்றனக்கோர்
 தற்றுணையுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
 கருட்பயனென்னு வதற்கொருநாமம்
 தெருட்படப்புணந்து செந்தமிழ்யாப்பிற்
 குறளடிவென்ண் யொருதூறியம்பினன்
 மத்தவன்புலியூர் வளநகர்க்கீழ்பாற்
 கொற்றவன்குடியிற் குடிக்கொண்டுறைந்த
 பூசரணுறைந்த புதுமநிலேனியுங்
 காதற்குண்டமுங் கரந்த
 தெரிவினமரபி சிவனென்பவனே.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பயன்

மூலமும், கருத்துரையும்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

விநாயகக்கடவுளை வந்திப்பவர்களுக்கு வேதாகம
புராண கலைகள் யாவும் எளிதில் வரும்.

முதலாவது பதிமுதுநிலை.

அஃதாவது - மேலாகிய இறைவனது இயல்பாம்.

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிவிறை நிற்கு நிறைந்து.

(க-ரை.) அகரமாகியவுயிர் எழுத்துக்க ளெல்லா
வற்றினும்பொருந்தி வேறற நிற்கும் தன்மைபோல
இறைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவறநிரம்பி ஞான
வுருவாய் அழிவின்றி நிற்பன். (க)

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்
சத்தி, பின்னமிவா னெங்கள் பிரான்.

(க-ரை.) இறைவன், தனது விமல ஆனந்த வீட்டின் எலலையை ஆனமாக்கள் வந்து பொருந்தும்படிச் செய்யும் அருட்சத்தியுடனே பேதமின்றி யொன்றிநிற்பன். (உ)

பெருமைக்கு நுணமைக்கும் பேரருட்குமபேற்றி, நருமைக்கு மொப்பின்மையான்.

(க-ரை.) இறைவன், நிறைவினனும் நொய்மையினனும் கருணையினனும் பெருதற கருமையினனும் ஒப்பிலன். (ங)

ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப புகல்.

(க-ரை.) இறைவன், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்து நிறுத்தி ஆன்மாக்கள் மூலமலததுடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைசெய்து அவற்றிற்கு நீங்காததோர் புகலிடமாயிருப்பன். (ச)

அருவு முருவு மறிஞாக் கநீவா
முருவ முடையா னுளன்.

(க-ரை.) இறைவன், அருவடிவும் - உருவடிவும் - அறிவுடையோர் உள்ளத்தில் தோன்றும் ஞானவடிவும் - உடையன். (ரு)

பலலா ருயிருணரும் பான்மையென மே
லொருவ, னில்லாதா னெங்க ளிறை.

(க-ரை.) இறைவன், ஆனமாக்கள் அறிவிக்க அறியும் பகுதிபோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணாததுவதோர் கடவுளை இல்லாதவன். (சு)

ஆன வறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானாடா காண தமன்.

(க-ரை.) இறைவன், தேவர்களாலும் காண்டற்
கரிய மேலோனாயினும் அடியா உள்ளக் கமலத்
தைவிட்டு நீங்காத ஞானசொருபி. (௭)

எங்கு மெவையு மெரியுறுநீர் போலேகந
தங்குமவன் றானே தனி.

(க-ரை.) இறைவன், சடசிததுக்களில் நீரிடை
நின்ற தழலபோல இரண்டறக்கலந்து நிற்பினும்
அப்பதங்களில் தங்காது நீங்கி யேகனாய்நிற்பன.()

நலமில் னண்ணார்க்கு நண்ணினாக்கு நல்
லன், சலமிலன போசங் கரன்.

(க-ரை.) இறைவன், தன்னை யடைந்தவருக்கு
நன்மைச்செய்தலும், அடையாதவருக்கு அது செய்
யாதிருத்தலும் உடையனாயினும், விருப்பு வெறுப்பி
ன்றிச் சுகல ஆன்மாக்களுக்கும் சுகததைச் செய்ப
வனாகையால் *சங்கரன் எனனும் பெயருடையன்.

உன்னுமுள தைய மிலதுணாவா யோவா
து, மன்னுபவந் தீர்க்கு மருநது.

(க-ரை.) இறைவன், ஞானமயமாய்ப் பிரிப்பின்
றி நின்று அனாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப்பி
ணியை அறுத்தற்கு ஓர்மருந்தாகும் தன்மையனை
யுடையன், அதற்குச் சந்தேகமில்லை. (௧0)

* சம் = சுகம. கரன் = செய்பவன்.

ச திருவருட்பயன்மூலமும்

உ - வ து. ப சு நீ லை.

அஃதாவது - பலவாகிய ஆன்மாக்களது தன்மையாம்.

பிறந்தநாண் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், இதுகாறும் தோன்றிய
காலத்தினது அளவும், இனித்தோற்றும் காலத்தி
னது அளவும், இதுகாறும் மோட்சத்தை யடைந்
தாரது தொகையும், இனியடைதற்குரியாரது தொ
கையும், தம்மிலொக்கும்; எனவே அளவில்லை. (க)

திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றார்க ள
ன்றி, யொருமலத்தா ராயு முளர்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், ஆணவம் - காமியம் - மா
யை - என்னும் மும்மலமுடைய சகலராயும், ஆண
வம் காமியம் என்னும் இருமலமுடைய பிரளையா
கலராயும், ஆணவமென்னும் ஒருமலமுடைய விஞ்
ஞானகலராயும் இருப்பர். (உ)

மூன்றுதிறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளா
ர்க, டோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

(க-ரை.) அம்மூவித ஆன்மாக்களும் மூலமல
மாகிய ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவ
ருள் மாயையைத் துணையாகவுடைய சகலர், தாம்

கட்டுற்றவர் என்னும் தன்மை தமக்குத் தெரிதலி
லர். எனவே மற்றிருவருக்குந் தெரியும். (ங.)

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்றோ செயல.

(க-ரை.) சகலாவத்தையில் தாம் கண்டறிந்த
பொருள்களைச் சொற்பனாவதையில் திரிவுபடக்
காணும் அற்ப வலியினையுடைய ஆன்மாக்களுக்குச்
சுதந்தரச்செயல் ஏது? (ச)

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற போதன் றற.

(க-ரை.) செவி முதலிய கருவிகள் கூடாமல்
ஒருவிடயத்தையும் அறியமாட்டாத வுணாவினை
யுடைய ஆனமாவுக்கு நூல்வல்லோன, அறிவுடை
யன், எனறிட்டபோ மிகவும நனறு. (ரு)

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட்
டெளிவி லெனிலென செய.

(க-ரை.) சூரியன் - சந்திரன் - அக்கினி என்னும்
சுடர்களும், அந்தகாரமும், உலகமும், கண்ணினிட
த்து ஒளியில்லையாயின என்ன பயனைச்செய்யும்?
எனவே விளக்க விளங்கும் கண்போல, ஆன்மாக்கள்
உணர்த்த உணரும் உணர்வினையுடையர். (கூ)

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்குணி
வை, யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்.

(கரை.) சத்தாகிய இறைவனுக்கு, அசத்தாகிய சடப்பொருள்களைச்சுட்டி அறியவேண்டுவதில்லை. அசத்தாகிய தத்துவங்களுக்கு அறியும் அறிவில்லை. ஆகையால் அவவிரண்டு தனமையையும் பகுத்தறியும் ஆன்மாக்கள், சததும் அசத்தும் அன்றிச சத சத்தாதல் வேண்டிம.

(எ)

இருளி விருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம பொருள்க ளிலதோ புவி.

(க-ரை.) இருளில் மறைந்தும் ஒளியில் விளங்கியும் நிற்கும் பொருள்களையுடையது உலகம். எனவே கண்ணும், பழகமும், ஆகாசமும்போல ஆன்மா அதுவதுவாய் நின்று அறிவன்.

(அ)

ஊமன்கண்போல வொளியு மிகவிருளே
வாமன்கண் காணு தவை.

(க-ரை.) கோட்டானுடைய கண்ணுக்குச் சூரியப்பிரகாசம தோன்றாது, அதுபோல ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானம் தோன்றாது.

(க)

அன்றளவு மாற்றுமுயி ராதோ வருடெரிவ
தென்றளவொன் றிலலா விடர்.

(க-ரை.) அனாதியாய் ஐனன மரணமாகிய துன்பத்தை அனுபவிககின்ற ஆன்மாக்கள் திருவருளைக் கண்டு, தம்மிடம்பைதீர்த்து, பேரின்பத்தையெய்து நாள் எதநாளோ!!

(க0)

ங - வது. பாசநிலை, (இருண்மலநிலை.)

அஃதாவது - அறியாமையே வழுவாகிய ஆணவ மலத்தினது தனமையாம்.

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொ ருளு, மினறெனப தெவ்வாறு மில.

(க-ரை.) பிறவித்துணபமும், வீட்டின்பமும், இவ ற்றைக்கூட்டி முடிக்கும் காரணங்களும், இல்லை யென்று அறுதியிட்டுக்கூறுதல், காண்டல் முத லிய அளவைகளானும் இல்லை. (க)

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப் பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(க-ரை.) இருள், எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் மறைத்து நிற்பதுபோல, ஆணவம், பிறப்பு - இறப்பு வீட்டுநெறி - முதலிய வற்றைப் பகுத்தறியாதபடி மறைத்து நிற்கும். (உ)

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட் டு, மிருபொருளுங் காட்டா திது.

(க-ரை.) இருள், வேறொருபொருளையும் காட் டாமல் தனனையே காட்டிநிற்கும். ஆணவம், ஞா னததையும் காட்டாது, தன்னையும் காட்டாது, மறைத்து நிற்கும். எனவே இருளினும் ஆணவம் மிகக்கொடிது. (ங)

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடைய டங்கி, யின்றளவு நின்ற திருள்.

அ திருவருட்பயன்மூலமும்

(க-ரை.) ஆணவம், அகவிளக்காகிய ஞானத்தி னோடே அனாதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞான த்தினமேற் படராது, உயிரளவிலே அமைவுற்று இதுகாறும் நீங்காது நின்றது. (ச)

பலரைபுணர்ந்துமிருட்பாவைக்குண்டெ ன்றுங், கணவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

(க-ரை.) ஆணவம், ஆன்மாக்களை இடையறாது கலந்துநின்றும், தன்னை அவவான்மாக்களுக்குக் காட்டாத தன்மையை உடையது. (ரு)

பன்மொழிக லென்னுணரும் பான்மை தெ ரியாத, தன்மையிரு ளாதந் தது.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு, அறிய வேண்டும் பொருள்களை அறியாது நிற்கும் இயல்பைக்கொடு த்தது ஆணவமே. (சு)

இருளின்றேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போ க்கும,பொருளுண்டே லொன்றாகப்போம்.

(க-ரை.) ஆணவம், இல்லையாயின் பிறவித்துன் பத்துக்கு ஏது இல்லை; அஃது ஆனமாவின் சுபாவ மாயின் நீங்கமாட்டாது; நீக்கும் சிவஞானமுண்டா யின் ஆணவமும் ஆன்மாவும் ஒருசேரக் கெடும் எனவே ஆணவம் உண்டு. (எ)

ஆசா தியேலணைவ காரணமென் முத்தி நிலை, பேசா தகவும் பிணி.

(க-ரை.) ஆணவம் இடையே வந்ததாயின், அஃது ஓர் காரணமில்லாமல் வந்து பொருந்தியது

என்னை? அஃது முத்தியினும வந்து பொருந்தமல்
லவா? எனவே ஆணவம் அனாதி. (அ)

ஒன்றுமிகினு மொளிகவராதே லுள்ள
மென்று மகலா திருள்.

(க-ரை.) இருளை, விளக்கொளி கவரும் தன்மை
போல, உயிர்களுக்கு மாயாகாரியங்களைக் கவரும்
தன்மையிருத்தலால், ஆணவம் நீங்கி முத்தியடை
தற்கு ஏது உண்டு. (கூ)

விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத் துவந்து.

(க-ரை.) சிவஞானம உண்டாய் அதனால் ஆண
வம் நீங்குமளவும், மாயையினிடமாகத் தனுகரண
புவனபோகங்கள் உயிரகளின் புண்ணியபாவங்களு
க் கீடாகத்தோன்றி, அறியாமையைச் சிறிது நீக்கி,
விடய இன்பங்களைக்காட்டி. (க0)

ச - வது அருளதுநிலை.

அஃதாவது - கருணை உருவாகிய ஞானத்தின்
முறைமையாம்.

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(க-ரை.) உலகில் ஒருவனுக்கு விரும்பிய பொ
ருளின் மேலாய பொருள் இல்லாதவாறுபோல,
அருளின்மிக்க பொருள் இல்லை. (க)

பெருக்கதுகர்வினை பேரொளியா யெங்கு
மருகக னெனநிறகு மருள்.

(க-ரை.) உலககாரியத்திற்குக் காரணமாயிருக்கி
ன்ற சூரியனைப்போல, ஆன்மாக்களின் சுக துக்க
துகர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருப்பது அருள். (உ)

ஊனறியாதொன்று முயிரறியா தொன்று
மிவை, தானறியாதாறறிவா தான.

(க-ரை.) உடலுக்கு அறிவில்லை, உயிரதானே
ஒன்றை அறியமாட்டாது, ஆதலால் அருளையினறி
அறிவினைப் பெறுவா யா? (ங)

பாலாழிமீனாளுமபான்மைத்தருளியிர்கள்
மாலாழியாளுமறித்து.

(க-ரை.) அருளின்கண்பட்ட ஆன்மாக்கள் பே
ரின்பத்தை துகராது மாயாபோகத்தூள் அழுந்துந்
தன்மை, பாற்கடலினகண் வையு மீனகள் பாலை
துகராது சிறிய பிராணிகளைத் தேடியுண்ணும் மு
றைமைத்து. (ச)

அணுகு துணையறியா வாற்றோனி லேந்து
முணாவை யுணரா வுயிர.

(க-ரை.) இந்திரியங்கள், ஆன்மாவினால் காரியப்
படும்போதே தாம் ஆன்மாவினால் காரியப்படுகிறோ
மென்று அறியாத தன்மைபோல, ஆன்மாக்கள்,
அருளினால் காரியப்படும்போதே தாம் அருளினால்
காரியப்படுகிறோம் என்று அறியாத தன்மையை
யுடையன. (ரு)

தரையை யறியாது தாமேதிரிவார்
புரையை யுணரா புவி.

(க-ரை.) பூமி ஆதாரமாக நடக்கும்போதே அதை மறந்து தமக்குத்தாமே ஆதாரமாகப் போக்கு வரவு செய்வாபோல, ஆன்மாக்கள், அருளிஞாலே தொழிற்படச்சேயே அதைத் தமக்கு ஆதாரமென்று அறியாததன்மையை யுடையன. (சு)

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்
கெடுத்தோர் ஞானம், தலைகெடுத்தோர் த
[ற்கேடர்தாம்.

(க-ரை.) அருள் வியாபகத்திலிருந்தும் ஆன்மாக்கள் அருளையறியாததன்மை, மலை - நிலம் - ஆகாயம் இவற்றிலிருந்துகொண்டே இவற்றைத் தேடி பவர் தன்மையை யொக்கும். (எ)

ளாம், கள்ளத் திறைவர் கடன்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், அருளோடு கலந்திருந்தும் அதன்பயனை நுகராததன்மை, வெள்ளத்தில் நின்றும் தாகத்துக்குவருந்தி, சூரியவெளிச்சத்திலிருந்தும் மயங்கி, நின்றவர் தன்மையை யொக்குக.()

பரப்பமைந்தகேண்மினிது பாற்கலன்மேற்
பூனா, கரப்பருந்த நாடுங் கடன்.

(க-ரை.) சஞ்சலமற்ற மனதுடன் அருளின் தன்மையை விசாரித்தறிதல்வேண்டும். இல்லாவி

மில் உறியின்கண் பாற்குடத்தின்மேல் இருந்த
பூனை அதிலுள்ள பாலைக்குடியாது, சுவரில் ஓடுகி
னற கரப்பினைப்பற்றி யுண்ணத்தாவி, பாற்குடத்
தையுடைத்து பாலையும், கரப்பினையும், இழந்ததன
மையை யொக்கும். (க)

இற்றவரையிசைந்து மேதும்பழக்கமில்லா
வெற்றியிாக்குவிடு மிகை.

(க-ரை.) அனாதியாய் அருளோடு இரண்டரக்
கலந்திருந்தும் அதில் தோயாத ஆன்மாக்களுக்கு
வீடு கிட்டாது. (க0)

ரு - வது அருளுநிலை.

அஃதாவது - ஞானவடிவாகிய குரவனது தன்
மையாம்.

அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணு
ங், குறியாகி நீங்காத கோ.

(க-ரை.) தோன்றாத்துணையாய் உள்நின்று நட
த்தினை அருளே, காணப்படும் குருவடிவாய் வந்தது.

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனை
ச், சகத்தவருங் காணபாரோ தான்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அந்தரங்கமான இடத்
தில்வந்த வியாதியை அவனுக்கு அந்தரங்கமான

பேர் அறிவதன்றி அயலார் அறியா. எனவே ஆன்
மாவின் ஆணவப்பிணியை அறிந்தவன் அரணே.

அருளாவகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார்புவி.

(க-ரை.) குருவடிவை உலகத்தவர் அருள்வடி
வாய் அறியா. எனவே தம்மைப்போல நினைப்
பா. (ங)

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார்
போதமா, மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

(க-ரை.) உலகவாழ்க்கையினையும், மறைந்த வு
ணர்வினையுமுடையார், அருளையும் அருளானாகிய
தேசிகவடிவையும் சிறிதும் அறியமாட்டார். (ச)

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்த
தற்காம, பேர்வையெனக் காணார் புவி.

(க-ரை.) மாணக்காட்டி மான்பிடிப்பதுபோல,
மனிதரைத் தன்வயப்படுத்த அருளே மானிடச்
சட்டை சாத்திவந்ததென உலகத்தவர் அறியார்,()

எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர.

(க-ரை.) எந்த நூற்பொருளும் குரவனயின்றி
உணரப்படமாட்டாது. (சு)

விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீ
ளுங், கடனிலிருள் போவதெவன் கண்.

கச திருவருட்பயன்மூலமும்

(க-ரை.) கீரிதானேவந்து தீண்டினும் நீங்காத விஷம், கீரிவடிவினைப் பாவிப்பானொருவனால் நீங் குமாறுபோல, அருள அனாதியே உயிரோடு கலந் திருந்தும் நீங்காதபாசம், குரவன் அருள்நோக்கால் நீங்கும். (எ)

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ் சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

(க-ரை.) விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக் கும் நிராதாரமாய் நின்றனுக்கிரகிக்கும் அருள், சக லருக்கு குரவனை ஆதாரமாய்.

ஆரறிவா ரெல்லா மகன்ற நெட
பேரறிவான் வாராத பின்.

(க-ரை.) ஞானவடிவாகிய அருளே குருவுருக் கொண்டு வாராக்கரீல் வீட்டுநெறியினை அறிய வல் வவர் ஒருவருமில்லை. (க)

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடுநற்கலநற்
பாணு வொழியப் படின.

(க-ரை.) சூரியனையின்றிச் சூரியகாந்தக்கல்லில் நெருப்பு தோன்றுமாயின், அருளுருவாகிய குரவ னையின்றி ஆன்மாவுக்கு ஞானமுண்டாகும். என வே இரண்டிமில்லை. (க0)

கா - வது அறியுநெறி.

அத்தாவது - உண்மைப்பொருளை யுணருமுறை
மையாம்.

நீடு மிருவினேக ணேராக நேராதல்
கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

(க-ரை.) புண்ணியபாவங்கள் இரண்டும் தம்
மில் ஒப்பாகவரும் பருவத்தில் இறைவனது சத்தி
பதியும். (க)

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண
டாகவிலை யானா தியில்.

(க-ரை.) கடவுள், ஆன்மாக்கள், ஆணவம், கன்
மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, ஆகிய ஆறும்
அனாதி. (உ)

செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ்
சேர்ப்பவனு, முய்வா னுள்ளென் றுணர்.

(க-ரை.) புருடன், அவனாற்செய்யப்படும் வினை
கள், அவற்றின பயனாகிய இன்பதுன்பங்கள், அவ
ற்றைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் கத்தா, ஆகிய இந்நா
ன்கும், ஆன்மா கதியடைதற்பொருட்டேயாம். (.)

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனொ
டியிர, தானுணாவோ டொன்றாந் தரம்.

(க-ரை.) உடம்பு, உயிரோடுகூடி ஒன்றுபட்டி
ருக்கும் தன்மையையுடையது, அதுபோல உயிர்
அறிவோடுகூடி ஒன்றுபட்டிருக்கும் தன்மையை
உடையது. (ச)

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானாங்கற் றன்
மைதரும், பொன்னிறம்போன் மன்னிற
[மிப்பூ

(க-ரை.) பழகத்தின் பிரகாசத்தையும், பஞ்ச வன்னங்களின் நிறத்தையும், விளக்குதற்குச் சூரியப்பிரகாசம் காரணமாயிருப்பதுபோல, சித்தின் அறிவிற்கும், ஜடத்தின் பிரேரகத்திற்கும், கத்தாவின் ஞானசத்தி காரணமாம். (ரு)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாய்ப்பொனாள், யுண்டிலலை யல்லா தொளி.

(க-ரை.) கண்ணுள் ஒளியிருப்பதுபோல, ஆன்மாவில் ஞானவொளியுண்டு. எனவே ஞானம் முன்னிற்பின அல்லது அறிதல் கூடாது. (சு)

புன்செயலி னோமெ புலன்செயல்போ னி
ன்செயலை, மன்செயல தாக மதி.

(க-ரை.) தொழிலின்வழியே இந்திரியங்கள் செல்வதுபோல, கிரியாசத்தியின்வழியே ஆன்மாவின் செயல் நடக்கின்றது. -(எ)

ஒராதே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீம
ந்திப், பாராதே பாத்ததனைப் பா.

(க-ரை.) ஞானம் எவ்வண்ண மிருக்குமோவென்று நீயாக விசாரியாதே, நினையாதே, முன சென்று பாராதே, நீ அசைவினறி நிற்க ஞானம் தானே தோன்றும். (அ)

களியே மிகுபுல னாக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

(க-ரை.) ஞானத்தினால் வரும் மகிட்சியையே விடயமாகக்கருதி, அந்த ஞானத்தின் ஒளியிலேயே கூடிநிற்பாயாக. (கூ)

கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை
கொண்டபடி யேகொண்டிரு.

(க-ரை.) உனக்கு ஞானம் எப்படி வெளிப்பட்
டதோ அப்படியே நீயும் நிலைத்திருப்பாயாக. (௧௦)

எ - வது உயிர்விளக்கம்.

அஃதாவது - ஆன்மசுத்தி பண்ணுவதாம்.

தூரிழலார் தற்காருஞ் சொல்லா தொகு
மிதுபோற், ஞானதுவாய் நிற்குந் தரம்.

(க-ரை.) வெய்யலில வருந்தினோன நிழலையடை
யுந்தன்மைபோல, உலக வெறுப்புவந்த உயிர் அரு
ளினை அடையும். (௧)

தித்திக்கும பாறாணங் கைக்குந் திருந்திடு
நாப, பித்தத்தின றுன்றவிரந்த பின்.

(க-ரை.) பித்தநோய் நீங்கியபின்னர் முன் கை
த்தபாலும் தித்திக்கும், அதுபோல மலவிருள்நீங்
கியபின்னர் முன் மறைந்து நின்ற மருளும் அருள்
வடிவாகி வெளிப்படும். (௨)

காண்பா னொளியிருளிற் காட்டிடவுந் தா
ன்கண்ட, வீண்பாவ மெந்நாள் விழும்.

(க-ரை.) ஞானமானது தானே தன்னைக்காட்
டவும், அதனை நாடாது உயிர் தானே காண்பதா
கக் கண்டமையால் வரும் பயன் என்னை? (௩)

கடி திருவருட்பயன்மூலமும்

ஒளியு மிருளு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(க-ரை.) ஒரு பொருளின்தன்மை, ஒளியிலும்-
இருளிலும் - ஒருபடித்தேயாயினும், அது ஒளியில்
விளங்கியும் இருளில் மழுங்கியும் நிறறல்போல,
உயிர் அருளில் தெளிந்து நிறறலும் மருளில் மரு
ண்டு நிறறலுமே பேதம். (ச)

கிடைக்கத் தகுமேநற் கேண்மையார்க் கல்
லா, லெடுத்துச் சுமப்பாணை யின்று.

(க-ரை.) அருள்நாட்டமுடையார்மேல் சுமத்தப்
படும் சுமையானது, மற்றொருவனால் சுமக்கப்படும்.
எனவே அவர்களை வினைதொடராது. (ரு)

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

(க-ரை.) ஒருவன் விழித்திருக்க அவன் பொரு
ளை மற்றொருவன் கவர்தல் கூடாதவாறுபோல, ஞா
னத்தைவஞ்சித்து நேயத்தை யடைதல்கூடாது.()

தனக்கு நிழலின்றா மொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(க-ரை.) படிக்கம், தன்னிறம்தோன்றாதபடி சூரி
யகிரணத்தினால் கவரப்படுதல்போல, ஆன்மாதற்
போதம் ஜீவியாதபடி அருளினால் கவரப்படுவன்.

உற்கைதரும் பொற்கையுடையவர்போ
லுண்மைப்பி, னிற்க வருளார் நிலை.

(க-ரை.) வேண்டியதொருபொருளைக்காண விளக்கைக் கையிற்பிடித்திருப்பதுபோல, நேயத்தைக்காண அருளை முன்னிட்டு நிற்பல் அருளோடு கூடிநிற்கு நிலையாம். (அ)

ஐம்புலனாற் றுன்கண் டகன்ற லதுவொழிய, வைம்புலனார் தாமா ரதற்கு.

(க-ரை.) ஆன்மா ஒருவிஷயத்தையே பஞ்சேந்திரியங்களைக்கொண்டு அறியவேண்டியதாயிருக்க, நேயத்தை அறிய ஆன்மா ஆர்? ஐம்புலன் ஆர்? எனவே, அருள்காட்ட ஆன்மா நேயத்தை அறியும். (க)

தாமே தருமவரைத் தம்வலியி னாற்கருத
லாமே யிவன ரதற்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் தயவினால் கொடுக்கத்தக்க பொருளை வலியினால் கொள்ளத்தக்கதாக நினைத்தல் முறைமையோ, அதுபோல அருளால் பெறத்தக்க நேயத்தை அடைதற்கு ஆன்மா ஆர்? (க)

அ - வது இன்புறுநிலை.

அஃதாவது - ஆன்மலாபமடையுமுறைமையாம்.

இன்புறுவார் துன்புறுவா ரிருளி னெழுஞ்
சுடரின், பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

(க-ரை.) விளக்கை - முன்னிட்டுச் செல்வோர் வெளிச்சத்தையும், பின்னிட்டுச்செல்வோர் இருட்

டையும், அடைவதுபோல, அருளை - முன்னிட்டுச் செல்வோர் இன்பத்தையும், பின்னிட்டுச் செல்வோர் துன்பத்தையும், அடைவா. (க)

இருவ மடந்தையருக் கென்பயனின் புண்டா, மொருவ நொருததி யுறின்.

(க-ரை.) பெண்ணுக்குப் புருஷனானது இன்பமுண்டாகாதவாறுபோல, உயிர்க்கு அருள்வடிவாகிய நேயம் வெளிப்பட்டாலன்றி யின்பமுண்டாகாது. (உ)

இன்பத்தனை யெய்துவார்க் கீயு மவாக்குருப மின்பகன மாதலின லில.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு மலநீக்கத்தில் இன்பத்தினைவழங்கும் மலரகிதராகிய கடவுளுக்கு ஆநந்தமே வடிவாகலான் அவா தன்னைததான் நுகர்வதில்லை. (ங)

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக், கூடலைநீ யேகமெனக் கொள்.

(க-ரை.) தாள் - தலை - யென்னும்சொற்கள் இரண்டும் சநதியால் தாடலை யென ஒன்றாய்நின்றற்போல, ஆன்மா ஞானத்தினால் நேயத்தழந்தி யொன்றுபட்டிருக்கும். தாள் - தலையென்றது ஆன்மாவின் இழிவும் இறைவன் உயர்வும் காட்டவந்த வுவமை. (ச)

ஒன்றாலு மொன்றா திரண்டாலு மோசையெழா, தென்றாலு மோரிரண்டு மில,

(க-ரை.) இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றென்றால் பின்னர் பொருந்தவேண்டுமெனில்லை, இரண்டென்றால் தம்முள்தாகிய ஒலி எழுதலைச்செய்யாது, ஆதலால் ஒன்றும் அல்ல, இரண்டாவதும் இல்லை. எனவே தமமில் கலப்பினால் அநநியமாகிய அத்துவிதமாம். (டு)

உற்றாரும் பெற்றாரும் மோவா துரையொழியப், பற்றாரும் மற்றா பவம்.

(க-ரை.) முததியடைந்தவரும், நிஷ்டைகூடினவரும், மெய்ப்பொருளைவிட்டு நீங்காதவர். வாக்கிற்கும்படி அதனைப்பற்றி நில்லாதவர் பதமுத்திகளை அடைபவர். (சு)

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

(க-ரை.) பேய்ப்பிடி யுண்டவர் செயலெல்லாம் பேயின்செயலாமாறுபோல, உன் செயலனைத்தும் இறைவன செயலாமளவும், நீயென வொன்றும் செய்யாதிருப்பாயாக. (ஏ)

ஒண்பொருட்க ணுற்ற ருறுபயனே யல்
லாது, கணபடுப் போ கைப்பொருள்போ
[ற் காண்.

(க-ரை.) மெய்ப்பொருளினைப் பற்றினவர்க்கு அதனால் எய்தும் பேரின்பமன்றி, மற்றுளதொழில் கள் யாவும் உறங்குவோன்கையில் பண்டம்போல தானே நீங்கும். (அ)

மூன்றாய தன்மை யவர்தம்மின் மிகமுயங்
கித், தோன்றாத விற்பமதன் சொல்.

(க-ரை.) ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் தம்மிற்கு
முய கலப்பினால் தோன்றும் பேரின்பம் சொல்ல
முடியாது. (கூ)

இன்பி வினிதென்ற வின்புண்டே வின்புண்
டா, மன்பு நிலையே யது.

(க ரை.) இன்பங்களிலெல்லாம் இனிமையான
இன்பம் பேரின்பம், அது அன்பை நிலையாகவு
டையதாகலான், ஒருவனுக்கு அன்புண்டானபோ
தே அப்பேரின்பம் உண்டாம். (க௦)

கூ - வது

அஃதாவது - ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய
அருளினது முறைமையாம்.

அருணாலு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்
பொருணா றெரியப் புகும்.

(க-ரை.) வேதம் - ஆகமம் - புராணம் ஆகிய இ
வைகளெல்லாம் பஞ்சாட்சரத்தின் பொருளாகிய
பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லும் நூல்களே. (க)

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
புறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

(க-ரை.) கத்தா - அருள் - ஆணவம் - திரோதம் - ஆன்மா - ஆகிய ஐந்தும் ஐந்தெழுத்தோரெழுத்தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே அமைந்துநிற்கும்.

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா
ஞானநடந தானடுவே நாடு.

(க-ரை.) ஆணவமும், திரோதமும், ஒருபக்கலாகவும், அருளும், கத்தாவும் ஒருபக்கலாகவும், ஆன்மா நடுவே நிற்பன. (ந.)

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

(க-ரை.) ஆணவம் ஆனமாவைத் திரும்பவிடாது. திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கில் ஆன்மா அருள்தாரகமாய் கத்தாவை அடைவன். (ச)

மாலா திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாக மீளா விடின்.

(க-ரை.) பஞ்சாட்சரத்தை நகாரம் முன்னதாக உச்சரித்தால், திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கமாட்டா. சிகாரம் முன்னதாக உச்சரிக்கில் அவை நீங்கும். (ரு)

ஆராதி யாதார மந்தோ வதுழிண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

(க-ரை.) நகாரம் முன்னதாக வுச்சரிக்கும் வீரூப்பம், ஆதாரம் கத்தா என வறியாதகுற்றம். அந்
கோ! (சு)

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவமிதுநீ யோதும் படி.

(க-ரை.) சிகாரம் முன்னதாக உச்சரித்தல் கூடு
மாயின், பிறவித்துன்பம் நீங்கும். (௭)

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

(க-ரை.) அவவாறு உச்சரிக்கில் அருள் ஆன்
மாவுக்குக் கத்தாவைக்காட்டிப் பேரினபத்திவிருத்
தும். (௮)

ஆசினவா நாப்பணடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(க-ரை.) திரோதமும் ஆணவமும் பொருந்தா
மல், ஆசாரியன் அனுக்கிரகத்தினால் ஆன்மா அரு
ளுக்கும் சிவத்துக்கும் நடுவேநிற்பது முறைமை.()

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று
நில்லா வகையை நினைநது.

(க-ரை.) எல்லா நூல்களும் உரைக்கும் எவ்வ
கைப்பட்ட வுபாயங்களும், ஆன்மாக்களுக்கு, அரு
ளையும் சிவத்தையும் விட்டு நீங்காது நிற்கும் திறத்
தினை விளக்கும்பொருட்டேயாம். (௧௦)

௧௦ - வது அணைந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது-நேயத்தழுந்திய முத்தான்மாக்களது
தன்மையாம்.

ஒங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளி
ன்பொடுங்கத், தூங்குவர்மற் றேதுண்டு
[சொல்.

(க-ரை.) நேயத்தமுந்திய முத்தான்மாக்கள் ஞா
னத்தினுள்ளே தாமடங்கித் தம அறிவினுள்ளே
பேரின்பம் அடங்கும்படி ஆந்தநித்திரை செய்தி
ருப்பா. (க)

ஐதொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும
போகநுகா, வெதொழிலு மேவாரமிக.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் முதல்வனது பஞ்ச
கிருத்தியதையும், பிரமாதிதேவரது முததொழி
லையும், சுவாக்காதிபோகத்தையும், விரும்பார். (உ)

எலலா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
றலலா தறியா ரற.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் சர்வக்கியத்துவாதி
குணங்கள்வந்து பொருந்தினாலும் நேயம் ஒன்றை
யே கண்டிருப்பர். (ங)

புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர்
போதார், தலநடக்கு மாமை தக.

(க-ரை.) ஆரவாரங்கண்டபோது தலையை உள்
ளேவாங்கி அசைவறக்கிடக்கும் ஆமைபோல, முத்
தான்மாக்கள் ஓர் விஷயம் எதிரிடுங்கால் அதன்

உசு திருவருட்பயன்மூலமும்

மேல் செல்லும் உணர்வினைமாற்றி நேயத்துள் அ
முந்தியிருப்பார். (சு)

அவனையகன் நெங்கின்ற மாங்கவனா யெ
ங்கு, மிவனையொழிந் துணடாத லில.

(க-ரை.) உலகம் இறைவனைவிட்டு நீங்காது.
அதுபோல இறைவன் முத்தானமாக்களை விட்டு
நீங்கான். (இ)

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சி
ருக, கெள்ளுந் திறமேது மில.

(க-ரை.) உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைத்தாய்
நிறகும் ஞானத்தினை அடைந்தோருக்கு, ஒன்றாக
இகழ்ந்திடும் வண்ணம் எவ்வாற்றானும் இல்லை. (சு)

உறந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்த
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(க-ரை.) உலகத்தவர் செய்தொழிலுக்குப் பிர
யோசனம் உலகவாழ்க்கை. முத்தான்மாக்கள் செ
யவினமைக்குப் பிரயோசனம் நேயத்தமுந்தல். (எ)

ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்
வினை, தோன்றி லருளே சுமம்.

(க-ரை.) பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், சஞ்
சிதம் தினைநயினால்போம், ஆகாமியம் சிவஞானத்
தால் சுடப்படு.

மும்மை தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவா
ர்க், கம்மையு மிம்மையே யாம்.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் பின்படையவேண்
டய முத்தியை இப்போதே அனுபவிப்பதால், அவர்
ளுக்கு மேற்குறித்த மூவிதவினையுஞ் சேரா.(க)
கள்ளத் தலைவா துயாகருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவா மிக.

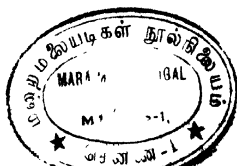
(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் உயிர்கள் இரத்திரிபங்
ளின் வயத்ததாய்ப்படுந்துயரங்களை நினைத்து, கரு
ணயினால் தளர்வெய்துவா. (க0)

திருவருட்பயன

மூலமும், கருததுரையும்

முறநிறறு.

விஜயவாஸ் வைகாசிமீ

அறிவிப்பு.

திருக்குறள், திருவருட்பியன்
முலும், கருத்துரையும்.

உலகத்தில் மானிடதேகத்தை எடுத்ததனால்
அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
என்னும் புருஷார்த்தம் நான்குநூள், முதல் நூள்
நன்றும் தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்
நீதிக்குறள் வழியாய் வெளியிட்டனர்.

நான்காவது வீட்டு நெறியைக் கடவுள்குருடா
ந்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு விளக்குமுறையைய
கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரிய அவர்கள்,
மேற்படி திருக்குறளுக்கு நற்றுணையாகத் திருவரு
ட்பியனென்னும் சிந்தாந்த நூலைக் குறட்புரவினால்
செய்தருளினார். இவ்விரண்டு நூல்களையும் காசிப்
பத்திரிகையால் சிறுபாக்கெட்டித்தகமாத் தை திரு
வள்ளுவநாயனார், உமாபதிசிவாசாரியார் திருவருவப்
படங்களுடன் அச்சிட்டு, ஒன்று சேர்த்து, கால
கோபயிண்டு செல்குருப்புதால், வேண்டியவர்களை
தேர்ந்து சந்திக்கவேண்டுமெனில், விகிட்டுரியா
தவாதி அச்சகம், திரு. பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாநில அறிவுரை (க.)

LIBRARY

வினந்தரமுதலியார்

